Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice
Departamentul de Sociologie, Asistență Socială și Resurse Umane

Alexandru Ioan Cuza University of Iași
Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences
Department of Sociology, Social Work and Human Resources

Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iași
Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques
Département de sociologie, travail social et ressources humaines

CONFERINȚA · CONFERENCE · COLLOQUE

Violența asupra femeii.

Ipostaze. Explicații. Intervenții.

Violence against Women.
Forms. Explanations. Interventions.

La violence à l’égard des femmes.
Formes. Explications. Interventions.

Volumul de rezumate
Book of Abstracts · Recueil des résumés

25–27 noiembrie / November / novembre 2026

Ediția a VIII-a · 8th Edition · 8e édition

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, România
Alexandru Ioan Cuza University of Iași, Romania
Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iași, Roumanie

CONFERINȚA · EDIȚIA A VIII-A / CONFERENCE · 8TH EDITION / COLLOQUE · 8e ÉDITION

Violenţa asupra femeii

Ipostaze. Explicaţii. Intervenţii.

Violence against Women. Forms. Explanations. Interventions.

La violence à l'égard des femmes. Formes. Explications. Interventions.

VOLUMUL DE REZUMATE · BOOK OF ABSTRACTS · RECUEIL DES RÉSUMÉS

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi
Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice
Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane

Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi
Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences
Department of Sociology, Social Work and Human Resources

Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi
Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques
Département de sociologie, travail social et ressources humaines

Iaşi, 25–27 noiembrie / November / novembre 2026

ISBN online: 978-630-381-060-7

DOI: 10.47743/vawfei-2026

Notă asupra volumului

Volumul reuneşte rezumatele lucrărilor înscrise la Conferinţa „Violenţa asupra femeii. Ipostaze. Explicaţii. Intervenţii”, ediţia a VIII-a, organizată de Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane al Facultăţii de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi, în perioada 25–27 noiembrie 2026.

Culorile volumului sunt cele asociate luptei împotriva violenţei asupra femeilor: **portocaliul** campaniei ONU „Orange the World” (UNiTE), care marchează cele 16 zile de activism începând cu 25 noiembrie – Ziua internaţională pentru eliminarea violenţei împotriva femeilor –, şi **violetul**, simbol al solidarităţii cu victimele violenţei domestice.

Note on the Volume

This volume brings together the abstracts of the papers submitted to the 8th edition of the Conference “Violence against Women. Forms. Explanations. Interventions”, organised by the Department of Sociology, Social Work and Human Resources of the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi, on 25–27 November 2026.

The colours of the volume are those associated with the fight against violence against women: the orange of the UN “Orange the World” campaign (UNiTE), which marks the 16 Days of Activism beginning on 25 November – the International Day for the Elimination of Violence against Women – and purple, a symbol of solidarity with victims of domestic violence.

Note sur le volume

Le volume réunit les résumés des communications inscrites à la 8e édition du colloque « La violence à l’égard des femmes. Formes. Explications. Interventions », organisé par le Département de sociologie, travail social et ressources humaines de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l’Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi, du 25 au 27 novembre 2026.

Les couleurs du volume sont celles associées à la lutte contre la violence à l’égard des femmes : l’orange de la campagne de l’ONU « Orange the World » (UNiTE), qui marque les 16 jours d’activisme débutant le 25 novembre – Journée internationale pour l’élimination de la violence à l’égard des femmes –, et le violet, symbole de solidarité avec les victimes de violence domestique.

Cuprins · Contents · Table des matières

1. Dincolo de graniţe: violenţa împotriva femeilor ca provocare pentru pacea şi securitatea internaţională.....15

Beyond Borders: Violence against Women as a Challenge to International Peace and Security.....15

Au-delà des frontières : la violence à l'égard des femmes, un défi pour la paix et la sécurité internationales.....16

2. Transformarea omorului în conţinut comercial: reprezentarea cazului Estera în media online din România.....16

Turning Murder into Commercial Content: The Representation of the Estera Case in Romanian Online Media.....17

Transformer le meurtre en contenu commercial : la représentation de l'affaire Estera dans les médias en ligne roumains.....17

3. Ceea ce nu este raportat nu este finanţat: lacunele datelor instituţionale, evaluarea riscului şi provocările reintegrării sociale a victimelor violenţei domestice în România.....18

What Is Not Reported Is Not Funded: Institutional Data Gaps, Risk Assessment, and Challenges in the Social Reintegration of Domestic Violence Victims in Romania.....19

Ce qui n'est pas signalé n'est pas financé : lacunes des données institutionnelles, évaluation des risques et défis de la réinsertion sociale des victimes de violences domestiques en Roumanie.....20

4. FEMI_RISC: instrument experimental de evaluare a riscului de comitere a femicidelor în România.....21

FEMI_RISC: An Experimental Tool for Assessing the Risk of Femicide in Romania.....22

FEMI_RISC : un instrument expérimental d'évaluation du risque de féminicide en Roumanie.....23

5. Accesul victimelor violenţei domestice la ordinul de protecţie.....24

Access of Domestic Violence Victims to the Protection Order.....25

L'accès des victimes de violence domestique à l'ordonnance de protection 26

6. Producerea socială a ideologiei juridice: o analiză critică a discursului despre violenţa domestică, femicid şi hegemonie în România.....27

The Social Production of Legal Ideology: A Critical Analysis of Discourse on Domestic Violence, Femicide and Hegemony in Romania.....28

La production sociale de l'idéologie juridique : une analyse critique du discours sur la violence domestique, le féminicide et l'hégémonie en Roumanie.....29

7. Femeile în faţa violenţei: o realitate globală.....30

Women Facing Violence: A Global Reality.....31

Les femmes face à la violence : une réalité mondiale.....31

8. Cine rămâne în afara protecţiei? Intersecţionalitatea şi accesul inegal la măsurile de protecţie şi la răspunsul penal în cazurile de violenţă împotriva femeilor în România.....32

Who Is Left outside Protection? Intersectionality and Unequal Access to Protection Measures and Criminal Justice Responses in Cases of Violence against Women in Romania.....33
Qui reste en dehors de la protection ? L'intersectionnalité et l'accès inégal aux mesures de protection et à la réponse pénale dans les affaires de violence à l'égard des femmes en Roumanie.....34
9. Violenţa domestică şi disoluţia relaţiilor conjugale. Implicaţii psihologice şi comportamentale asupra copiilor martori.....35
Domestic Violence and the Breakdown of Marital Relationships: Psychological and Behavioural Implications for Child Witnesses.....36
Violence domestique et dissolution des relations conjugales : implications psychologiques et comportementales pour les enfants témoins.....37
10. Controlul judecătoresc al ordinului de restricţie de urgenţă în Republica Moldova: legalitatea măsurii şi protecţia efectivă a femeilor victime ale violenţei în familie.....37
Judicial Review of the Emergency Restraining Order in the Republic of Moldova: The Lawfulness of the Measure and the Effective Protection of Women Victims of Domestic Violence.....38
Le contrôle juridictionnel de l'ordonnance de restriction d'urgence en République de Moldova : légalité de la mesure et protection effective des femmes victimes de violence familiale.....39
11. Etica cercetării privind violenţa împotriva femeilor: protecţia participantelor şi evitarea retraumatizării.....40
The Ethics of Research on Violence against Women: Protecting Participants and Avoiding Retraumatisation.....41
L'éthique de la recherche sur la violence à l'égard des femmes : protéger les participantes et éviter la retraumatisation.....41
12. Între tăcere, credinţă şi solidaritate: experienţele intergeneraţionale ale femeilor afectate de violenţa domestică şi rolul complementar al serviciilor sociale ale Bisericii Ortodoxe Române.....42
Between Silence, Faith and Solidarity: Intergenerational Experiences of Women Affected by Domestic Violence and the Complementary Role of the Social Services of the Romanian Orthodox Church.....43
Entre silence, foi et solidarité : les expériences intergénérationnelles des femmes touchées par la violence domestique et le rôle complémentaire des services sociaux de l'Église orthodoxe roumaine.....44
13. Violenţa în familie în Republica Moldova: factori determinanţi şi consecinţe asupra relaţiilor de cuplu şi dezvoltării copiilor.....45
Domestic Violence in the Republic of Moldova: Determining Factors and Consequences for Couple Relationships and Children's Development.....46
La violence familiale en République de Moldova : facteurs déterminants et conséquences sur les relations de couple et le développement des enfants 48
14. Rolul sprijinului oferit de voluntari în prevenirea riscului de abandon şcolar.....49
The Role of Volunteer Support in Preventing the Risk of School Dropout…49
Le rôle du soutien bénévole dans la prévention du risque de décrochage scolaire.....50

15. De la raportarea violenţei la protecţia efectivă: bariere instituţionale în accesul femeilor la justiţie în Republica Moldova.....50

From Reporting Violence to Effective Protection: Institutional Barriers to Women's Access to Justice in the Republic of Moldova.....52

Du signalement de la violence à la protection effective : obstacles institutionnels à l'accès des femmes à la justice en République de Moldova 53

16. Violenţa asupra femeii vârstnice: o formă ascunsă de abuz în contextul provocărilor sociale contemporane.....54

Violence against Older Women: A Hidden Form of Abuse amid Contemporary Social Challenges.....55

La violence à l'égard des femmes âgées : une forme cachée d'abus dans le contexte des défis sociaux contemporains.....56

17. Violenţa cu... sfori.....57

Violence on... Strings.....58

La violence... à fils.....58

18. De la ruptură la reconciliere: diagnoză, explicaţii şi intervenţii în violenţa domestică.....59

From Rupture to Reconciliation: Diagnosis, Explanations and Interventions in Domestic Violence.....60

De la rupture à la réconciliation : diagnostic, explications et interventions dans la violence domestique.....60

19. Dincolo de tăcere: comunicare, prevenţie şi intervenţie.....61

Beyond Silence: Communication, Prevention and Intervention.....62

Au-delà du silence : communication, prévention et intervention.....63

20. De la politici publice la protecţie efectivă: rolul statului în prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor în România.....64

From Public Policy to Effective Protection: The Role of the State in Preventing and Combating Violence against Women in Romania.....65

Des politiques publiques à la protection effective : le rôle de l'État dans la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes en Roumanie 66

21. Admisibilitatea şi forţa probantă a probelor digitale obţinute din aplicaţii de mesagerie în cazurile de violenţă psihologică şi hărţuire domestică.....67

The Admissibility and Probative Value of Digital Evidence from Messaging Applications in Cases of Psychological Violence and Domestic Harassment68

L'admissibilité et la force probante des preuves numériques issues des applications de messagerie dans les affaires de violence psychologique et de harcèlement domestique.....68

22. Răspunderea juridică a autorităţilor administraţiei publice – garanţie a accesului la justiţie şi instrument de combatere a impunităţii.....69

The Legal Liability of Public Administration Authorities: A Guarantee of Access to Justice and an Instrument for Combating Impunity.....70

La responsabilité juridique des autorités de l'administration publique : garantie de l'accès à la justice et instrument de lutte contre l'impunité.....71

23. Dreptul femeii cu dizabilităţi la viaţă de cuplu, viaţă sexuală şi maternitate.....71

The Right of Women with Disabilities to Intimate Relationships, Sexual Life and Motherhood.....72

Le droit des femmes handicapées à la vie de couple, à la vie sexuelle et à la maternité.....73

24. Între armonizare legislativă şi protecţie efectivă: politici şi intervenţii împotriva violenţei în familie în Republica Moldova în contextul aderării la Uniunea Europeană.....74

Between Legislative Harmonisation and Effective Protection: Policies and Interventions against Domestic Violence in the Republic of Moldova in the Context of EU Accession.....75

Entre harmonisation législative et protection effective : politiques et interventions contre la violence familiale en République de Moldova dans le contexte de l'adhésion à l'Union européenne.....76

25. Cultivarea speranţei ca factor de protecţie pentru rezilienţă: analiza eficacităţii şi a limitelor ordinului de protecţie.....77

Nurturing Hope as a Path to Resilience. Examining the Efficacy and the Limitations of the Protection Order.....78

Cultiver l'espoir comme voie vers la résilience. Analyse de l'efficacité et des limites de l'ordonnance de protection.....78

26. Între victimizare şi reacţia letală: „captivitate reactivă" şi limitele protecţiei în relaţiile intime.....79

Between Victimisation and Lethal Reaction: "Reactive Captivity" and the Limits of Protection in Intimate Relationships.....80

Entre victimisation et réaction létale : la « captivité réactive » et les limites de la protection dans les relations intimes.....81

27. Spaţii fără martori: violenţa împotriva femeilor în spaţiile de circulaţie verticală rezidenţiale şi problema impunităţii.....83

Spaces without Witnesses: Violence against Women in Residential Vertical Circulation Spaces and the Problem of Impunity.....84

Des espaces sans témoins : la violence à l'égard des femmes dans les espaces de circulation verticale résidentiels et le problème de l'impunité. .85

28. Femei în mişcare: violenţa de gen în contextul migraţiei.....86

Women on the Move: Gender-Based Violence in the Context of Migration..86

Femmes en mouvement : la violence fondée sur le genre dans le contexte des migrations.....87

29. Disonanţa cognitivă şi rezistenţa normativă: o analiză psihologico-politică a opoziţiei faţă de Convenţia de la Istanbul în Europa Centrală şi de Est.....88

Cognitive Dissonance and Normative Resistance: A Political-Psychological Analysis of Opposition to the Istanbul Convention in Central and Eastern Europe.....89

Dissonance cognitive et résistance normative : une analyse psycho-politique de l'opposition à la Convention d'Istanbul en Europe centrale et orientale. 89

30. Dincolo de actul violent: control coercitiv, forme emergente de abuz şi femicid.....90

Beyond the Violent Act: Coercive Control, Emerging Forms of Abuse and Femicide.....92
Au-delà de l'acte violent : contrôle coercitif, formes émergentes d'abus et féminicide.....93
31. Medierea sanitară comunitară şi protecţia femeilor: o analiză comparativă a României, Bulgariei şi Bangladeshului.....94
Community Health Mediation and the Protection of Women: A Comparative Analysis of Romania, Bulgaria and Bangladesh.....95
La médiation sanitaire communautaire et la protection des femmes : une analyse comparative de la Roumanie, de la Bulgarie et du Bangladesh.....96
32. Analiza psihosocială a controlului coercitiv post-separare în cadrul fenomenului de violenţă domestică şi efectele acestuia.....97
A Psychosocial Analysis of Post-Separation Coercive Control in Domestic Violence and Its Effects.....98
Analyse psychosociale du contrôle coercitif post-séparation dans le phénomène de la violence domestique et de ses effets.....99
33. Abuzul verbal asupra vârstnicilor ca formă de comportament antisocial: o ameninţare la adresa solidarităţii intergeneraţionale.....100
Verbal Abuse of Older People as Antisocial Behaviour: A Threat to Intergenerational Solidarity.....101
L'abus verbal à l'égard des personnes âgées comme forme de comportement antisocial : une menace pour la solidarité intergénérationnelle.....102
34. Agresivitatea ca eşec al comuniunii. Comunicare, valori şi devianţă în familia contemporană.....103
Aggression as a Failure of Communion: Communication, Values and Deviance in the Contemporary Family.....104
L'agressivité comme échec de la communion : communication, valeurs et déviance dans la famille contemporaine.....105
35. Naşterea între siguranţă şi autonomie: o reflecţie asupra violenţei obstetricale în România.....106
Childbirth between Safety and Autonomy: A Reflection on Obstetric Violence in Romania.....106
L'accouchement entre sécurité et autonomie : une réflexion sur la violence obstétricale en Roumanie.....107
36. Percepţii asupra violenţei împotriva femeilor în Uniunea Europeană.108
Perceptions of Violence against Women in the European Union.....109
Perceptions de la violence à l'égard des femmes dans l'Union européenne 109
37. Violenţa împotriva femeilor facilitată de tehnologie în era inteligenţei artificiale. Noi abordări şi provocări.....110
Technology-Facilitated Violence against Women in the Age of Artificial Intelligence: New Approaches and Challenges.....111
La violence à l'égard des femmes facilitée par la technologie à l'ère de l'intelligence artificielle : nouvelles approches et nouveaux défis.....112
38. Activităţi de asistenţă socială a victimelor violenţei domestice.....113
Social Work Activities for Victims of Domestic Violence.....114

Les activités de travail social auprès des victimes de violence domestique 114
39. Răspunderea penală pentru femicid....115
Criminal Liability for Femicide....116
La responsabilité pénale pour féminicide....117
40. De la autoreflecţie la autonomie: instrumente şi metode practice din pedagogia narativă pentru prevenirea violenţei asupra fetelor şi femeilor 118
From Self-Reflection to Autonomy: Practical Tools and Methods from Narrative Pedagogy for Preventing Violence against Girls and Women.....118
De l'autoréflexion à l'autonomie : outils et méthodes pratiques de la pédagogie narrative pour prévenir la violence à l'égard des filles et des femmes....119
41. Profilul psihosociologic al agresorului şi impunitatea instituţională: particularităţile psihocomportamentale asociate tulburărilor de personalitate şi relevanţa lor pentru evaluarea riscului în violenţa împotriva femeilor....119
The Psychosocial Profile of the Perpetrator and Institutional Impunity: Psychobehavioural Features Associated with Personality Disorders and Their Relevance for Risk Assessment in Violence against Women.....120
Le profil psychosociologique de l'agresseur et l'impunité institutionnelle : particularités psychocomportementales associées aux troubles de la personnalité et leur pertinence pour l'évaluation du risque dans la violence à l'égard des femmes....122
42. De la expunerea la violenţa domestică la prevenirea delincvenţei juvenile: identificarea timpurie a riscurilor şi intervenţia multidisciplinară 123
From Exposure to Domestic Violence to the Prevention of Juvenile Delinquency: Early Identification of Risks and Multidisciplinary Intervention 124
De l'exposition à la violence domestique à la prévention de la délinquance juvénile : repérage précoce des risques et intervention pluridisciplinaire 125
43. Violenţa împotriva femeii prin lentila modelului ecologic: de la factorii individuali la impunitatea structurală....126
Violence against Women through the Lens of the Ecological Model: From Individual Factors to Structural Impunity....127
La violence à l'égard des femmes à travers le prisme du modèle écologique : des facteurs individuels à l'impunité structurelle....128
44. Percepţiile femeilor din mediul rural din Republica Moldova asupra contextului social al violenţei în familie....129
Perceptions of Rural Women in the Republic of Moldova of the Social Context of Domestic Violence....130
Les perceptions des femmes rurales de la République de Moldova sur le contexte social de la violence familiale....131
45. Violenţa împotriva femeilor, între oglinzi legislative....132
Violence against Women in the Mirror of Legislation....133
La violence à l'égard des femmes, entre miroirs législatifs....134

46. Abuzul în era inteligenţei artificiale: instrumente noi pentru o violenţă veche.....134

Abuse in the Age of Artificial Intelligence: New Tools for an Old Violence 135

L'abus à l'ère de l'intelligence artificielle : de nouveaux outils pour une violence ancienne.....136

47. Cine este protejat? Statutul de imigrant şi accesul la justiţie al femeilor migrante în temeiul Convenţiei de la Istanbul.....137

Who Is Protected? Immigration Status and Migrant Women's Access to Justice under the Istanbul Convention.....138

Qui est protégé ? Le statut d'immigrée et l'accès à la justice des femmes migrantes au titre de la Convention d'Istanbul.....139

48. Violenţa instituţională şi detenţia maternă: efectele extinse ale pedepsei asupra femeilor şi copiilor.....140

Institutional Violence and Maternal Imprisonment: The Extended Effects of Punishment on Women and Children.....141

Violence institutionnelle et détention maternelle : les effets étendus de la peine sur les femmes et les enfants.....142

49. Ţipătul nu este fermitate: violenţa verbală parentală şi vulnerabilitatea emoţională a fetelor. O sinteză a dovezilor.....143

Shouting Is Not Firmness: Parental Verbal Violence and Girls' Emotional Vulnerability. An Evidence Synthesis.....144

Crier n'est pas de la fermeté : la violence verbale parentale et la vulnérabilité émotionnelle des filles. Une synthèse des données.....145

50. Măsurile educative privative de libertate la minori, între justiţie, lege şi educaţie.....146

Custodial Educational Measures for Minors: Between Justice, Law and Education.....146

Les mesures éducatives privatives de liberté pour mineurs, entre justice, loi et éducation.....147

51. Combaterea violenţei domestice şi digitale împotriva femeilor: percepţii asupra responsabilităţii instituţionale şi măsurilor de prevenire.....148

Combating Domestic and Digital Violence against Women: Perceptions of Institutional Responsibility and Prevention Measures.....149

Lutter contre la violence domestique et numérique à l'égard des femmes : perceptions de la responsabilité institutionnelle et des mesures de prévention.....149

52. Violenţa cibernetică bazată pe gen – o analiză comparativă a cadrului normativ şi de politici publice din România şi Uniunea Europeană.....150

Gender-Based Cyber Violence: A Comparative Analysis of the Legal and Policy Framework in Romania and the European Union.....151

La cyberviolence fondée sur le genre : une analyse comparative du cadre normatif et des politiques publiques en Roumanie et dans l'Union européenne.....152

53. Vulnerabilităţi cruciale: inegalitatea de gen şi violenţa împotriva femeilor în contextul migraţiei globale.....153

Crucial Vulnerabilities: Gender Inequality and Violence against Women in the Context of Global Migration.....154

Vulnérabilités cruciales : l'inégalité de genre et la violence à l'égard des femmes dans le contexte des migrations mondiales.....155
54. Iubire la vedere, abuz în privat: faţa nevăzută a violenţei digitale.....156
Love in Public, Abuse in Private: The Hidden Face of Digital Violence.....157
L'amour au grand jour, l'abus en privé : le visage caché de la violence numérique.....157
55. Scuzele nu schimbă realitatea!.....158
Excuses Don't Change Reality!.....159
Les excuses ne changent pas la réalité !.....159
56. Când sprijinul face diferenţa: rolul asistenţei sociale în facilitarea accesului femeilor victime ale violenţei domestice la protecţie şi justiţie 160
When Support Makes the Difference: The Role of Social Work in Facilitating Access to Protection and Justice for Women Victims of Domestic Violence 161
Quand le soutien fait la différence : le rôle du travail social dans l'accès des femmes victimes de violence domestique à la protection et à la justice.....162
57. Rolul inteligenţei artificiale generative în perpetuarea stereotipurilor de gen în spaţiul virtual.....163
The Role of Generative Artificial Intelligence in Perpetuating Gender Stereotypes in the Online Space.....164
Le rôle de l'intelligence artificielle générative dans la perpétuation des stéréotypes de genre dans l'espace virtuel.....165
58. Dincolo de tăcere: trauma psihologică şi rolul muzicii în reconstrucţia identităţii femeilor supravieţuitoare ale violenţei.....166
Beyond Silence: Psychological Trauma and the Role of Music in Rebuilding the Identity of Women Survivors of Violence.....167
Au-delà du silence : le traumatisme psychologique et le rôle de la musique dans la reconstruction de l'identité des femmes survivantes de violence. .168
59. Violenţa instituţională asupra femeilor în România comunistă: persecuţie politică şi religioasă, rezistenţă spirituală şi demnitate umană 169
Institutional Violence against Women in Communist Romania: Political and Religious Persecution, Spiritual Resistance and Human Dignity.....170
La violence institutionnelle à l'égard des femmes dans la Roumanie communiste : persécution politique et religieuse, résistance spirituelle et dignité humaine.....171
60. Femei recrutoare în traficul de persoane în era digitală: de la „modus operandi" la „modus vivendi".....172
Women Recruiters in Human Trafficking in the Digital Age: From "Modus Operandi" to "Modus Vivendi".....173
Les femmes recruteuses dans la traite des êtres humains à l'ère numérique : du « modus operandi » au « modus vivendi ».....174
61. Dincolo de condamnarea agresorului: continuitatea protecţiei femeii victime şi responsabilitatea instituţională în prevenirea revictimizării.....175

Beyond the Conviction of the Perpetrator: Continuity of Protection for Women Victims and Institutional Responsibility in Preventing Revictimisation....176
Au-delà de la condamnation de l'agresseur : la continuité de la protection de la femme victime et la responsabilité institutionnelle dans la prévention de la revictimisation....177
62. Copiii expuşi violenţei domestice şi responsabilitatea şcolii în facilitarea accesului femeilor la protecţie şi justiţie....179
Children Exposed to Domestic Violence and the School's Responsibility in Facilitating Women's Access to Protection and Justice....180
Les enfants exposés à la violence domestique et la responsabilité de l'école dans l'accès des femmes à la protection et à la justice....181
63. Birocraţi de primă linie: cum modelează epuizarea specialiştilor accesul victimelor la justiţie....182
Street-Level Bureaucrats: How Professional Burnout Shapes Victims' Access to Justice....183
Bureaucrates de première ligne : comment l'épuisement des professionnels façonne l'accès des victimes à la justice....183
64. Prevenirea traficului de persoane în rândul tinerelor şi sprijinirea reintegrării victimelor în România....184
Preventing Human Trafficking among Young Women and Supporting the Reintegration of Victims in Romania....185
Prévenir la traite des êtres humains chez les jeunes femmes et soutenir la réinsertion des victimes en Roumanie....186
65. Între vulnerabilitate şi protecţie: reprezentări mediatice ale violenţei şi exploatării femeilor române din Italia....187
Between Vulnerability and Protection: Media Representations of Violence against and Exploitation of Romanian Women in Italy....188
Entre vulnérabilité et protection : représentations médiatiques de la violence et de l'exploitation subies par les femmes roumaines en Italie....189
66. Lacune legislative şi instituţionale în sprijinirea tinerelor care părăsesc sistemul de protecţie a statului: studiu de caz din Turcia....190
Legislative and Institutional Gaps in Supporting Young Women Leaving State Care: A Case Study from Türkiye....191
Lacunes législatives et institutionnelles dans le soutien aux jeunes femmes sortant du système de protection de l'État : une étude de cas en Turquie 192
67. Dreptul la autonomie: necesitatea incriminării „controlului coercitiv" în legislaţia din România....193
The Right to Autonomy: The Need to Criminalise "Coercive Control" in Romanian Law....194
Le droit à l'autonomie : la nécessité d'incriminer le « contrôle coercitif » dans la législation roumaine....194
68. Anatomia fricii feminine. Sensibilitate, manipulare emoţională şi violenţă invizibilă....195
The Anatomy of Female Fear: Sensitivity, Emotional Manipulation and Invisible Violence....196

Anatomie de la peur féminine : sensibilité, manipulation émotionnelle et violence invisible.....197
69. De la opoziţie la abuz? Protocolul unei analize comparative de tip scoping review privind campaniile digitale anti-gen şi violenţa facilitată de tehnologie împotriva femeilor în România, Germania şi Turcia.....198
From Opposition to Abuse? Protocol for a Comparative Scoping Review of Digital Anti-Gender Campaigns and Technology-Facilitated Violence against Women in Romania, Germany and Türkiye.....199
De l'opposition à l'abus ? Protocole d'une revue exploratoire comparative (scoping review) des campagnes numériques anti-genre et de la violence facilitée par la technologie à l'égard des femmes en Roumanie, en Allemagne et en Turquie.....200
70. Percepţia persoanelor care execută pedepse privative de libertate asupra fenomenului violenţei domestice.....202
Prisoners' Perceptions of Domestic Violence.....203
La perception de la violence domestique par les personnes exécutant une peine privative de liberté.....203
71. Violenţa asupra femeilor în Palestina.....204
Violence against Women in Palestine.....205
La violence à l'égard des femmes en Palestine.....206
72. Intervenţii integrate şi prevenţie primară în traficul de persoane: modelul practic al proiectului „Orizont Liber".....207
Integrated Interventions and Primary Prevention in Human Trafficking: The Practical Model of the "Orizont Liber" Project.....208
Interventions intégrées et prévention primaire de la traite des êtres humains : le modèle pratique du projet « Orizont Liber ».....209
73. Protecţia victimelor violenţei domestice între cadrul legislativ şi practica instituţională: analiză comparativă între România şi cinci state membre ale Consiliului Europei.....210
Protecting Victims of Domestic Violence between the Legal Framework and Institutional Practice: A Comparative Analysis of Romania and Five Council of Europe Member States.....211
La protection des victimes de violence domestique entre cadre législatif et pratique institutionnelle : analyse comparative entre la Roumanie et cinq États membres du Conseil de l'Europe.....212
74. Asistenţa socială a persoanelor cu deficienţe fizice, senzoriale şi mentale.....213
Social Work with Persons with Physical, Sensory and Intellectual Disabilities 214
L'accompagnement social des personnes ayant des déficiences physiques, sensorielles et mentales.....214
75. Stereotipuri de gen şi sexism în politică: percepţii sociale şi implicaţii pentru prevenţia primară.....215
Gender Stereotypes and Sexism in Politics: Social Perceptions and Implications for Primary Prevention.....216
Stéréotypes de genre et sexisme en politique : perceptions sociales et implications pour la prévention primaire.....217

76. Determinanţi psihosociali ai evaluării violenţei împotriva femeilor: rolul tabuurilor personale în contexte relaţionale diverse.....218

Psychosocial Determinants of the Assessment of Violence against Women: The Role of Personal Taboos in Diverse Relational Contexts.....219

Déterminants psychosociaux de l'évaluation de la violence à l'égard des femmes : le rôle des tabous personnels dans des contextes relationnels divers.....219

77. Rolul şi impactul martorilor în actele de hărţuire.....220

The Role and Impact of Bystanders in Acts of Harassment.....221

Le rôle et l'impact des témoins dans les actes de harcèlement.....221

78. Dreptul la locuinţă şi protecţia victimelor violenţei domestice: date din municipiile şi oraşele României.....222

The Right to Housing and the Protection of Domestic Violence Victims: Data from Romanian Cities and Towns.....223

Le droit au logement et la protection des victimes de violence domestique : données issues des municipalités et des villes de Roumanie.....224

79. Violenţa împotriva femeilor între vulnerabilitate socială şi impunitate. O abordare sociologico-juridică a accesului la justiţie şi a rolului asistenţei sociale în protecţia victimelor.....225

Violence against Women between Social Vulnerability and Impunity: A Socio-Legal Approach to Access to Justice and the Role of Social Work in Protecting Victims.....226

La violence à l'égard des femmes entre vulnérabilité sociale et impunité : une approche socio-juridique de l'accès à la justice et du rôle du travail social dans la protection des victimes.....227

80. Echilibrul digital de gen şi violenţa invizibilă: vulnerabilităţi la hărţuire şi tripla povară în rândul angajatelor de peste 45 de ani din universităţi.228

Digital Gender Balance and Invisible Violence: Vulnerability to Harassment and the Triple Burden among University Employees Aged over 45.....229

L'équilibre numérique de genre et la violence invisible : vulnérabilités au harcèlement et triple charge chez les employées de plus de 45 ans des universités.....230

81. Geo-designul social: regândirea protecţiei femeilor în comunităţile izolate şi de frontieră.....231

Social Geo-Design: Rethinking the Protection of Women in Isolated and Border Communities.....232

Le géo-design social : repenser la protection des femmes dans les communautés isolées et frontalières.....233

82. Impactul violenţei domestice asupra copiilor martori.....235

The Impact of Domestic Violence on Child Witnesses.....235

L'impact de la violence domestique sur les enfants témoins.....236

83. Factori de risc şi resurse de protecţie în abuzul şi neglijarea copilului: perspective ale specialiştilor şi adolescentelor beneficiare.....237

Risk Factors and Protective Resources in Child Abuse and Neglect: Perspectives of Specialists and Adolescent Girls in Care.....238

Facteurs de risque et ressources de protection dans la maltraitance et la négligence envers l'enfant : points de vue des spécialistes et des adolescentes prises en charge.....238
84. Continuitatea serviciilor de sprijin pentru victimele violenţei domestice: perspective profesionale asupra tranziţiei de la intervenţia de urgenţă la autonomie.....239
Continuity of Support Services for Victims of Domestic Violence: Professional Perspectives on the Transition from Emergency Intervention to Autonomy.....241
La continuité des services de soutien aux victimes de violence domestique : regards professionnels sur la transition de l'intervention d'urgence vers l'autonomie.....242
85. Ludomania şi violenţa domestică: de la pierderile financiare la comportamentele abuzive.....243
Gambling Addiction and Domestic Violence: From Financial Losses to Abusive Behaviour.....244
L'addiction aux jeux d'argent et la violence domestique : des pertes financières aux comportements abusifs.....245
86. Intervenţia instituţională în cazurile de violenţă împotriva femeilor: justificarea, dispunerea şi executarea măsurilor urgente de protecţie.....246
Institutional Intervention in Cases of Violence against Women: The Justification, Ordering and Enforcement of Urgent Protection Measures..247
L'intervention institutionnelle dans les cas de violence à l'égard des femmes : justification, prononcé et exécution des mesures urgentes de protection.....248
87. Transformare politică şi bunăstare subiectivă: de la virtutea morală la prosperitatea materială.....248
Political Transformation and Subjective Well-Being: From Moral Virtue to Material Prosperity.....249
Transformation politique et bien-être subjectif : de la vertu morale à la prospérité matérielle.....250

Rezumate · Abstracts · Résumés

1 PREZENTARE ORALĂ

1. Dincolo de graniţe: violenţa împotriva femeilor ca provocare pentru pacea şi securitatea internaţională

Maryam Alsufi, Medeea Ioana Crupenschi
Studente, Relaţii Internaţionale şi Studii Europene, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţa împotriva femeilor; pace şi securitate internaţională; femeile în relaţiile internaţionale

Participarea femeilor la relaţiile internaţionale şi la procesul decizional politic este esenţială pentru construirea unor societăţi incluzive, democratice şi paşnice. Violenţa împotriva femeilor rămâne însă o barieră semnificativă în calea reprezentării politice, a accesului la funcţii de conducere şi a participării reale a femeilor la viaţa publică. Prezentarea examinează modul în care violenţa de gen limitează rolul femeilor în politica naţională şi internaţională, inclusiv în diplomaţie, în negocierile de pace şi în procesele decizionale, precum şi rolul organizaţiilor internaţionale şi al cadrelor normative globale în promovarea participării politice a femeilor şi în eliminarea barierelor cu care acestea se confruntă. Se susţine că protejarea femeilor împotriva violenţei nu este doar o obligaţie în materia drepturilor omului, ci şi o condiţie necesară pentru consolidarea reprezentării politice, a guvernanţei democratice şi a păcii şi securităţii internaţionale.

Despre autori. Maryam Alsufi şi Medeea Ioana Crupenschi sunt studente în anul al II-lea la Relaţii Internaţionale şi Studii Europene, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, interesate de politica internaţională şi diplomaţie.

EN ORAL PRESENTATION

Beyond Borders: Violence against Women as a Challenge to International Peace and Security

Students, International Relations and European Studies, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: violence against women; international peace and security; women in international relations

Women's participation in international relations and in political decision-making is essential for building inclusive, democratic and peaceful societies. Violence against women, however, remains a significant barrier to women's political representation, to their access to leadership positions and to their genuine participation in public life. The presentation examines how gender-based violence limits women's role in national and international politics, including in diplomacy, peace negotiations and decision-making processes, as well as the role of international organisations and global normative frameworks in promoting women's political participation and removing the barriers they face. It argues that protecting women against violence is not only a human rights obligation but also a necessary condition for strengthening political representation, democratic governance and international peace and security.

About the authors. Maryam Alsufi and Medeea Ioana Crupenschi are second-year students in International Relations and European Studies at Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi, interested in international politics and diplomacy.

FR PRÉSENTATION ORALE

Au-delà des frontières : la violence à l'égard des femmes, un défi pour la paix et la sécurité internationales

Étudiantes, Relations internationales et études européennes, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence à l'égard des femmes ; paix et sécurité internationales ; les femmes dans les relations internationales

La participation des femmes aux relations internationales et à la prise de décision politique est essentielle pour construire des sociétés inclusives, démocratiques et pacifiques. La violence à l'égard des femmes demeure pourtant un obstacle important à leur représentation politique, à leur accès aux postes de direction et à leur participation réelle à la vie publique. La présentation examine la manière dont la violence fondée sur le genre limite le rôle des femmes dans la politique nationale et internationale, y compris dans la diplomatie, les négociations de paix et les processus décisionnels, ainsi que le rôle des organisations internationales et des cadres normatifs mondiaux dans la promotion de la participation politique des femmes et dans l'élimination des obstacles auxquels elles se heurtent. Elle soutient que protéger les femmes contre la violence n'est pas seulement une obligation en matière de droits humains, mais aussi une condition nécessaire au renforcement de la représentation politique, de la gouvernance démocratique ainsi que de la paix et de la sécurité internationales.

Notes biographiques. Maryam Alsufi et Medeea Ioana Crupenschi sont étudiantes en deuxième année de Relations internationales et études européennes à l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi et s'intéressent à la politique internationale et à la diplomatie.

---

2 PREZENTARE ORALĂ

2. Transformarea omorului în conţinut comercial: reprezentarea cazului Estera în media online din România

Andreea BADEA

Doctorandă, Şcoala de Studii Avansate a Academiei Române (SCOSAAR)

Cuvinte-cheie: femicid; victimă minoră; comercializare; mass-media

Prezentarea analizează, printr-o abordare calitativă, modul în care presa online din România a prezentat femicidul Esterei, o fetiţă din Baia Mare ucisă în 2018. Cercetarea a urmărit patru direcţii principale: tipul de limbaj utilizat, modul în care este prezentată victima, cadrele narative utilizate şi imaginea comunităţii rome din care aceasta făcea parte. Pe baza a 67 de articole publicate între 30 aprilie 2018 şi 30 iunie 2019, identificate prin căutări pe Google şi analizate cu ajutorul unei grile structurate, rezultatele arată dominanţa discursului senzaţionalist. Jurnaliştii au pus accent pe detalii şocante, emoţie şi legende urbane, în timp ce vulnerabilităţile sociale care au favorizat tragedia au fost aproape ignorate.

Despre autor. Andreea Badea este doctorandă în sociologie la Şcoala de Studii Avansate a Academiei Române (SCOSAAR) şi asistentă de cercetare asociată la Observatorul Român pentru Analiza şi Prevenirea Omorurilor (ORAPO). Teza sa de doctorat are ca temă violenţa sexuală letală în România. Interesele sale de cercetare vizează femicidul, violenţa sexuală, agresorii sexuali şi reprezentarea omorului în mass-media.

EN ORAL PRESENTATION

Turning Murder into Commercial Content: The Representation of the Estera Case in Romanian Online Media

PhD candidate, School of Advanced Studies of the Romanian Academy (SCOSAAR)

Keywords: femicide; underage victim; commercialisation; mass media

Using a qualitative approach, the presentation analyses how the Romanian online press covered the femicide of Estera, a young girl from Baia Mare killed in 2018. The research followed four main lines: the type of language used, the way the victim is presented, the narrative frames employed and the image of the Roma community to which she belonged. Based on 67 articles published between 30 April 2018 and 30 June 2019, identified through Google searches and analysed with a structured grid, the results show the dominance of sensationalist discourse. Journalists emphasised shocking details, emotion and urban legends, while the social vulnerabilities that contributed to the tragedy were almost ignored.

About the author. Andreea Badea is a PhD candidate in sociology at the School of Advanced Studies of the Romanian Academy (SCOSAAR) and an associate research assistant at the Romanian Observatory for the Analysis and Prevention of Homicide (ORAPO). Her doctoral thesis focuses on lethal sexual violence in Romania. Her research interests include femicide, sexual violence, sex offenders and the media representation of homicide.

FR PRÉSENTATION ORALE

Transformer le meurtre en contenu commercial : la représentation de l’affaire Estera dans les médias en ligne roumains

Doctorante, École d’études avancées de l’Académie roumaine (SCOSAAR)

Mots-clés : féminicide ; victime mineure ; marchandisation ; médias

À partir d’une approche qualitative, la présentation analyse la manière dont la presse en ligne roumaine a présenté le féminicide d’Estera, une fillette de Baia Mare tuée en 2018. La recherche a suivi quatre axes principaux : le type de langage utilisé, la manière dont la victime est présentée, les cadres narratifs mobilisés et l’image de la communauté rom à laquelle elle appartenait. Sur la base de 67 articles publiés entre le 30 avril 2018 et le 30 juin 2019, repérés par des recherches sur Google et analysés à l’aide d’une grille structurée, les résultats montrent la prédominance d’un discours sensationnaliste. Les journalistes ont mis l’accent sur les détails choquants, l’émotion et les légendes urbaines, tandis que les vulnérabilités sociales qui ont favorisé la tragédie ont été presque ignorées.

Note biographique. Andreea Badea est doctorante en sociologie à l'École d'études avancées de l'Académie roumaine (SCOSAAR) et assistante de recherche associée à l'Observatoire roumain pour l'analyse et la prévention des homicides (ORAPO). Sa thèse porte sur la violence sexuelle létale en Roumanie. Ses intérêts de recherche concernent le féminicide, la violence sexuelle, les auteurs d'agressions sexuelles et la représentation médiatique de l'homicide.

---

3 PREZENTARE ORALĂ

3. Ceea ce nu este raportat nu este finanţat: lacunele datelor instituţionale, evaluarea riscului şi provocările reintegrării sociale a victimelor violenţei domestice în România

Oana Lăcrămioara BĂDĂRĂU, Cristina FALUDI

Lector univ. dr. Oana Lăcrămioara Bădărău, asistent social principal – Facultatea de Istorie, Geografie şi Ştiinţe Sociale, Universitatea „Ştefan cel Mare" din Suceava; Conf. univ. dr. Cristina Faludi – Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea „Babeş-Bolyai" din Cluj-Napoca

Cuvinte-cheie: violenţă domestică; reintegrare socială; evaluarea riscului; asistenţă socială; date administrative

Programele eficiente de recuperare şi reintegrare socială pentru supravieţuitoarele violenţei partenerului intim depind de existenţa unor date instituţionale fiabile şi cuprinzătoare care să orienteze alocarea resurselor şi intervenţiile din asistenţa socială. În România, însă, persistă o ruptură profundă între cazurile înregistrate de instituţiile de ordine publică, realitatea trăită de victime şi capacitatea efectivă a serviciilor de sprijin. Pornind de la reperele europene recente privind măsurarea violenţei de gen, prezentul articol analizează modul în care sunt colectate datele şi cum funcţionează mecanismele de sprijin pentru victime în România.

Ancorat în perspectiva construcţionismului instituţional şi în teoria controlului coercitiv, studiul examinează statisticile oficiale ale Poliţiei Române (IGPR) şi ale Agenţiei Naţionale pentru Egalitatea de Şanse între Femei şi Bărbaţi (ANES), alături de evaluările GREVIO şi WAVE. În mod specific, lucrarea compară formularul de evaluare a riscului iminent utilizat de poliţie cu fişa de evaluare a gradului de risc utilizată de asistenţii sociali (echipele mobile), evidenţiind modul în care practicile asimetrice de înregistrare fac invizibile statistic abuzul psihologic şi economic. Din perspectiva asistenţei sociale, această lacună instituţională menţine răspunsul statului concentrat aproape exclusiv pe intervenţia de urgenţă (precum ordinele de protecţie provizorii), în timp ce serviciile esenţiale pentru recuperarea pe termen lung – locuinţele protejate, consilierea psihologică şi programele de autonomizare economică – rămân subfinanţate, mai ales în mediul rural. Lucrarea pledează în final pentru baze de date interoperabile care să conecteze poliţia şi serviciile sociale pentru o reintegrare socială sustenabilă.

Despre autori. Oana Lăcrămioara Bădărău este asistent social principal şi lector univ. dr. la Universitatea „Ştefan cel Mare" din Suceava, Facultatea de Istorie, Geografie şi Ştiinţe Sociale. A absolvit Facultatea de Filosofie (specializarea asistenţă socială) a Universităţii „Al. I. Cuza" Iaşi, în anul 1996. În 2000 a obţinut diploma de studii aprofundate Acţiune socială şi resurse umane, la aceeaşi universitate. În anul 2012 a dobândit titlul de doctor în sociologie cu lucrarea Protecţia copilului abuzat. Servicii de sprijin şi recuperare socială, la

Universitatea de Vest din Timişoara. A redactat articole de specialitate şi a participat la numeroase conferinţe cu lucrări ştiinţifice în special din domeniile asistenţei sociale a familiei, protecţiei copilului şi sistemului de servicii sociale. De asemenea, a fost cooptată în echipe de cercetare interinstituţională sau de implementare a unor proiecte cu finanţare CNCSIS, PHARE, FSE – POSDRU 2007 – 2013, UNICEF, UNFPA etc. Cristina Faludi (doctor în sociologie) este conferenţiar universitar în cadrul Departamentului de Asistenţă Socială al Universităţii „Babeş-Bolyai" din România. Este autoarea mai multor publicaţii ştiinţifice, axate în principal pe sănătatea sexuală şi reproductivă şi pe comportamentele sexuale la risc ale tinerilor. A participat în calitate de cercetător în peste 10 proiecte de cercetare naţionale şi 7 internaţionale. Cele mai recente domenii ale sale de predare şi cercetare includ asistenţa socială în mediul rural, metodele de asistenţă socială cu grupurile, educaţia sexuală pentru adolescenţi, cuplurile/persoanele fără copii şi sănătatea mintală la tineri şi adulţi.

EN ORAL PRESENTATION

What Is Not Reported Is Not Funded: Institutional Data Gaps, Risk Assessment, and Challenges in the Social Reintegration of Domestic Violence Victims in Romania

Lecturer Oana Lăcrămioara Bădărău, PhD, senior social worker – Faculty of History, Geography and Social Sciences, Ştefan cel Mare University of Suceava; Associate Professor Cristina Faludi, PhD – Faculty of Sociology and Social Work, Babeş-Bolyai University of Cluj-Napoca

Keywords: domestic violence; social reintegration; risk assessment; social work; administrative data

Effective recovery and social reintegration programs for survivors of intimate partner violence depend on reliable, comprehensive institutional data to guide resource allocation and social work interventions. In Romania, however, a profound disconnect persists between the cases recorded by law enforcement, the lived reality of victims, and the actual capacity of support services. Building on recent European benchmarks on measuring gender-based violence, this paper examines how data are collected and how victim support mechanisms operate in Romania. Drawing on institutional constructionism and the concept of coercive control, the study analyzes official statistics from the Romanian Police (IGPR) and the National Agency for Equal Opportunities between Women and Men (ANES), alongside evaluations by GREVIO and WAVE. Specifically, the paper compares the police's imminent risk assessment form with the social workers' risk and safety evaluation tool (mobile teams), highlighting how asymmetric recording practices render psychological and economic abuse statistically invisible. From a social work perspective, this institutional gap keeps the state's response focused almost exclusively on emergency interventions (such as provisional protection orders), while essential long-term recovery services – protected housing, psychological counseling, and economic empowerment programs – remain underfunded, particularly in rural areas. The paper concludes by advocating for interoperable databases linking police and social services to enable sustainable social reintegration.

About the authors. Oana Lăcrămioara Bădărău is a senior social worker and lecturer, PhD, at the Ştefan cel Mare University of Suceava, Faculty of History, Geography and Social Sciences. She graduated from the Faculty of Philosophy (Social Work specialization) at the Al. I. Cuza University of Iaşi in 1996. In 2000, she obtained the Advanced Studies Diploma in

Social Action and Human Resources from the same university. In 2012, she earned a PhD in Sociology with the thesis Protection of the Abused Child: Social Support and Recovery Services at the West University of Timişoara. She has authored specialized articles and participated in numerous conferences with scientific papers, particularly in the fields of family social work, child protection, and the social services system. She has also been involved in inter-institutional research teams and in the implementation of projects funded by CNCSIS, PHARE, FSE – POSDRU 2007–2013, UNICEF, UNFPA and others. Cristina Faludi (PhD in Sociology) is Associate Professor at the Social Work Department at Babeş-Bolyai University, Romania. She has authored academic publications mainly related to sexual-reproductive health and risky sexual behaviour of young people. She participated as a researcher in over 10 national and 7 international research projects. Her most recent areas of teaching and research include rural social work, social work methods with groups, sexual education for adolescents, childlessness, and mental health in youth and adulthood.

FR PRÉSENTATION ORALE

Ce qui n'est pas signalé n'est pas financé : lacunes des données institutionnelles, évaluation des risques et défis de la réinsertion sociale des victimes de violences domestiques en Roumanie

Oana Lăcrămioara Bădărău, docteure, maîtresse de conférences, assistante sociale principale – Faculté d'histoire, de géographie et de sciences sociales, Université « Ştefan cel Mare » de Suceava ; Cristina Faludi, docteure, maîtresse de conférences – Faculté de sociologie et de travail social, Université « Babeş-Bolyai » de Cluj-Napoca

Mots-clés : violences domestiques ; réinsertion sociale ; évaluation des risques ; travail social ; données administratives

L'efficacité des programmes de rétablissement et de réinsertion sociale destinés aux survivantes de violences entre partenaires intimes repose sur des données institutionnelles fiables et exhaustives permettant d'orienter l'allocation des ressources et les interventions en travail social. En Roumanie, toutefois, un décalage profond persiste entre les cas enregistrés par les forces de l'ordre, la réalité vécue par les victimes et la capacité effective des services de soutien. S'appuyant sur les repères européens récents relatifs à la mesure des violences fondées sur le genre, cet article analyse la manière dont les données sont collectées et comment fonctionnent les dispositifs d'accompagnement des victimes en Roumanie. Ancrée dans la perspective du constructionnisme institutionnel et la théorie du contrôle coercitif, l'étude examine les statistiques officielles de la Police roumaine (IGPR) et de l'Agence nationale pour l'égalité des chances entre les femmes et les hommes (ANES), ainsi que les évaluations du GREVIO et du réseau WAVE. Plus précisément, l'article compare le formulaire d'évaluation du risque imminent utilisé par la police à la fiche d'évaluation du degré de risque employée par les travailleurs sociaux (équipes mobiles), mettant en lumière la manière dont des pratiques d'enregistrement asymétriques rendent les violences psychologiques et économiques statistiquement invisibles. Du point de vue du travail social, cette lacune institutionnelle maintient la réponse de l'État centrée presque exclusivement sur l'intervention d'urgence (telle que les ordonnances de protection provisoires), tandis que les services essentiels au rétablissement à long terme – logements protégés, accompagnement psychologique et programmes d'autonomisation économique – restent sous-financés,

notamment en milieu rural. L'article plaide en conclusion pour des bases de données interopérables reliant la police et les services sociaux afin de permettre une réinsertion sociale durable.

Notes biographiques. Oana Lăcrămioara Bădărău est assistante sociale principale et maîtresse de conférences, docteure, à l'Université « Ştefan cel Mare » de Suceava, Faculté d'histoire, de géographie et de sciences sociales. Elle est diplômée de la Faculté de philosophie (spécialisation travail social) de l'Université « Al. I. Cuza » de Iaşi (1996) et a obtenu en 2000 un diplôme d'études approfondies en action sociale et ressources humaines dans la même université. En 2012, elle a soutenu à l'Université de l'Ouest de Timişoara une thèse de doctorat en sociologie intitulée La protection de l'enfant maltraité. Services de soutien et de réinsertion sociale. Elle est l'auteure d'articles spécialisés et a présenté de nombreuses communications scientifiques, notamment dans les domaines du travail social auprès des familles, de la protection de l'enfance et du système des services sociaux ; elle a également fait partie d'équipes de recherche interinstitutionnelles et de mise en œuvre de projets financés par le CNCSIS, PHARE, le FSE – POSDRU 2007–2013, l'UNICEF, l'UNFPA, etc. Cristina Faludi (docteure en sociologie) est maîtresse de conférences au Département de travail social de l'Université « Babeş-Bolyai » (Roumanie). Elle est l'auteure de plusieurs publications scientifiques portant principalement sur la santé sexuelle et reproductive et sur les comportements sexuels à risque des jeunes. Elle a participé en tant que chercheuse à plus de 10 projets de recherche nationaux et 7 internationaux. Ses domaines d'enseignement et de recherche les plus récents comprennent le travail social en milieu rural, les méthodes de travail social avec les groupes, l'éducation sexuelle des adolescents, l'absence d'enfants et la santé mentale des jeunes et des adultes.

---

4 PREZENTARE ORALĂ

4. FEMI_RISC: instrument experimental de evaluare a riscului de comitere a femicidelor în România

Ecaterina Balica

Cercetător ştiinţific I, Observatorul Român pentru Analiza şi Prevenirea Omorurilor, Institutul de Sociologie al Academiei Române

Cuvinte-cheie: femicid; factori de risc; FEMI_RISC; România

Prevenirea femicidelor necesită o abordare complexă a actelor de violenţă împotriva femeilor, inclusiv o evaluare a factorilor de risc care preced violenţa letală. Intervenţia profesioniştilor şi oprirea evoluţiei violenţei către femicid sunt posibile dacă sunt identificaţi în timp util factorii de risc premergători femicidelor. Procesul de evaluare a riscurilor presupune analiza contextuală a cazului de violenţă, cooperarea instituţională, folosirea unor surse de date diverse, respectarea unor norme de etică, utilizarea unor instrumente de evaluare a riscurilor adaptate la specificul naţional şi profesionişti formaţi să facă evaluarea riscurilor de femicid.

FEMI_RISC este primul instrument de evaluare a riscului de comitere a femicidelor în România şi a fost elaborat de Ecaterina Balica în octombrie 2026. FEMI_RISC se află într-o fază experimentală şi urmează a fi testat în practică de mai multe categorii profesionale, în diferite contexte situaţionale. Prezentarea va aduce în discuţie factorii de risc incluşi în FEMI_RISC, metodologia de evaluare a riscului de comitere a femicidelor asociată acestui instrument, particularităţile procesului de evaluare a riscurilor de femicid, categoriile profesionale care pot face evaluarea riscului de femicid şi aspecte etice privind procesul de evaluare (evitarea victimizării secundare, evaluarea

centrată pe nevoile imediate ale victimei, protejarea victimei şi separarea ei de agresor sau de alte persoane care pot exercita presiuni asupra victimei).

FEMI_RISC a fost elaborat în cadrul proiectului „CARE: drepturi, reţele şi intervenţie coordonată împotriva violenţei bazate pe gen şi a traficului de persoane”, implementat de eLiberare şi Centrul FILIA cu sprijinul ACT212. Proiectul este finanţat prin Programul de Implicare Civică, sprijinit de Contribuţia Elveţiană cu scopul de a reduce disparităţile economice şi sociale în UE. Conţinutul acestui material nu reflectă în mod necesar poziţia oficială a Elveţiei: www.elvetiaromania.ro.

Despre autor. Ecaterina Balica este cercetător ştiinţific gradul I în cadrul Institutului de Sociologie al Academiei Române. În 2019 a fondat Observatorul Român pentru Analiza şi Prevenirea Omorurilor (ORAPO), laborator de cercetare interdisciplinară pe care îl coordonează şi în prezent. Din 2018 este reprezentanta României în cadrul European Observatory on Femicide. Are o experienţă de peste 25 de ani de cercetare în domeniul sociologiei criminalităţii şi criminologiei. A fost coordonatoare, expert naţional şi membră în cadrul unor proiecte internaţionale şi naţionale care au abordat problema omorurilor, femicidului, migraţiei şi criminalităţii, mediatizării criminalităţii şi violenţei împotriva femeilor şi copiilor.

EN ORAL PRESENTATION

FEMI_RISC: An Experimental Tool for Assessing the Risk of Femicide in Romania

Senior Researcher (Grade I), Romanian Observatory for the Analysis and Prevention of Homicide, Institute of Sociology of the Romanian Academy

Keywords: femicide; risk factors; FEMI_RISC; Romania

Preventing femicide requires a comprehensive approach to acts of violence against women, including an assessment of the risk factors that precede lethal violence. Professional intervention, and stopping the escalation of violence towards femicide, are possible if the risk factors preceding femicide are identified in good time. The risk assessment process involves a contextual analysis of the case of violence, institutional cooperation, the use of diverse data sources, compliance with ethical standards, the use of risk assessment tools adapted to the national context, and professionals trained to assess the risk of femicide.

FEMI_RISC is the first tool for assessing the risk of femicide in Romania and was developed by Ecaterina Balica in October 2026. FEMI_RISC is in an experimental phase and is to be tested in practice by several professional groups, in different situational contexts. The presentation will discuss the risk factors included in FEMI_RISC, the femicide risk assessment methodology associated with the tool, the specific features of the femicide risk assessment process, the professional groups that can carry out such assessments, and ethical aspects of the assessment process (avoiding secondary victimisation, assessment centred on the victim’s immediate needs, protecting the victim and separating her from the perpetrator or from other persons who may put pressure on her).

FEMI_RISC was developed within the project “CARE: rights, networks and coordinated intervention against gender-based violence and human

trafficking", implemented by eLiberare and the FILIA Centre with the support of ACT212. The project is funded through the Civic Engagement Programme, supported by the Swiss Contribution with the aim of reducing economic and social disparities in the EU. The content of this material does not necessarily reflect the official position of Switzerland: www.elvetiaromania.ro.

About the author. Ecaterina Balica is a Grade I senior researcher at the Institute of Sociology of the Romanian Academy. In 2019 she founded the Romanian Observatory for the Analysis and Prevention of Homicide (ORAPO), an interdisciplinary research laboratory which she still coordinates. Since 2018 she has represented Romania in the European Observatory on Femicide. She has more than 25 years of research experience in the sociology of crime and in criminology. She has been coordinator, national expert and member in international and national projects addressing homicide, femicide, migration and crime, media coverage of crime, and violence against women and children.

FR PRÉSENTATION ORALE

FEMI_RISC : un instrument expérimental d'évaluation du risque de féminicide en Roumanie

Chercheuse scientifique de 1re classe, Observatoire roumain pour l'analyse et la prévention des homicides, Institut de sociologie de l'Académie roumaine

Mots-clés : féminicide ; facteurs de risque ; FEMI_RISC ; Roumanie

La prévention des féminicides exige une approche globale des actes de violence à l'égard des femmes, y compris une évaluation des facteurs de risque qui précèdent la violence létale. L'intervention des professionnels et l'arrêt de l'escalade de la violence vers le féminicide sont possibles si les facteurs de risque précurseurs sont identifiés à temps. Le processus d'évaluation des risques suppose l'analyse contextuelle du cas de violence, la coopération institutionnelle, le recours à des sources de données diverses, le respect de règles éthiques, l'utilisation d'instruments d'évaluation adaptés au contexte national et des professionnels formés à l'évaluation du risque de féminicide.

FEMI_RISC est le premier instrument d'évaluation du risque de féminicide en Roumanie ; il a été élaboré par Ecaterina Balica en octobre 2026. FEMI_RISC se trouve en phase expérimentale et doit être testé dans la pratique par plusieurs catégories professionnelles, dans différents contextes. La présentation abordera les facteurs de risque inclus dans FEMI_RISC, la méthodologie d'évaluation associée à cet instrument, les particularités du processus d'évaluation du risque de féminicide, les catégories professionnelles habilitées à réaliser cette évaluation et les aspects éthiques du processus (éviter la victimisation secondaire, centrer l'évaluation sur les besoins immédiats de la victime, protéger la victime et la séparer de l'agresseur ou d'autres personnes susceptibles d'exercer des pressions sur elle).

FEMI_RISC a été élaboré dans le cadre du projet « CARE : droits, réseaux et intervention coordonnée contre la violence fondée sur le genre et la traite des êtres humains », mis en œuvre par eLiberare et le Centre FILIA avec le soutien d'ACT212. Le projet est financé par le Programme d'engagement civique, soutenu par la Contribution suisse en vue de réduire les disparités économiques et sociales dans l'UE. Le contenu de ce document ne reflète pas nécessairement la position officielle de la Suisse : www.elvetiaromania.ro.

Note biographique. Ecaterina Balica est chercheuse scientifique de 1re classe à l'Institut de sociologie de l'Académie roumaine. En 2019, elle a fondé l'Observatoire roumain pour l'analyse et la prévention des homicides (ORAPO), laboratoire de recherche interdisciplinaire qu'elle coordonne toujours. Depuis 2018, elle représente la Roumanie au sein de l'European Observatory on Femicide. Elle compte plus de 25 ans d'expérience de recherche en sociologie de la criminalité et en criminologie. Elle a été coordinatrice, experte nationale et membre de projets internationaux et nationaux portant sur l'homicide, le féminicide, les migrations et la criminalité, la médiatisation de la criminalité ainsi que la violence à l'égard des femmes et des enfants.

---

5 PREZENTARE ORALĂ

5. Accesul victimelor violenţei domestice la ordinul de protecţie

Ana-Andreea Bocşaru

Doctorandă, Şcoala Doctorală de Sociologie, Universitatea din Bucureşti

Cuvinte-cheie: violenţă domestică; ordin de protecţie; pericol iminent; victimizare secundară

Eficacitatea mecanismelor de protecţie a victimelor violenţei domestice depinde în mod decisiv de aprecierea discreţionară pe care magistraţii o conferă sintagmei legale de „pericol iminent". Deşi cadrul normativ românesc (Legea nr. 217/2003, modificată succesiv până în 2026, corelată cu regimul extins instituit prin Legea nr. 26/2024) a dezvoltat dispozitive de intervenţie rapidă şi monitorizare electronică, în practica judiciară persistă o fractură structurală între realitatea trăită a abuzului şi standardul de dovedire pretins de instanţe. Ancorată în sociologia dreptului şi a instituţiilor judiciare, cercetarea de faţă îşi propune ca obiective principale analiza modului în care judecătorii ierarhizează dovezile depuse la dosar şi evaluarea măsurii în care proximitatea temporală dintre incident şi sesizarea instanţei condiţionează admiterea cererilor de emitere a ordinului de protecţie. Metodologic, investigaţia adoptă un design calitativ comparativ, bazat pe un corpus empiric de N = 30 de hotărâri judecătoreşti pronunţate în semestrul al doilea al anului 2026, extrase din portalul ReJust şi distribuite echilibrat între cele şase judecătorii de sector ale Municipiului Bucureşti (câte cinci hotărâri pentru fiecare instanţă, atât de admitere, cât şi de respingere). Analiza calitativă de conţinut utilizează o grilă de codare tematică structurată pe trei paliere: contextul conflictual (natura relaţiei, pretextul disputei şi formele violenţei), regimul de probaţiune (intervalul scurs până la sesizare, balanţa dintre înscrisurile medicale, probele digitale şi depoziţiile martorilor) şi răspunsul jurisdicţional (reţinerea sau infirmarea pericolului iminent, măsurile de protecţie instituite şi argumentarea refuzului supravegherii electronice). Rezultatele anticipate vizează decodificarea tiparelor prin care instanţele măsoară actualitatea riscului şi evidenţiază pericolul ca descalificarea cererilor pe motivul lipsei de proximitate temporală sau formalismul probatoriu să producă victimizare secundară şi să consolideze impunitatea agresorilor.

Despre autor. Ana-Andreea Bocşaru este doctorandă în anul al II-lea la Şcoala Doctorală de Sociologie din cadrul Universităţii din Bucureşti, absolventă a masterului „Devianţă socială

şi criminalitate". Domeniile sale de investigaţie reunesc sociologia morţii, a devianţei şi studiile de gen, parcurs conturat prin cercetări dedicate profanării mormintelor, doliului online, percepţiei românilor asupra morţii şi diferenţelor de gen în reprezentarea mediatică a suicidului. În teza de doctorat investighează comparativ doliul după moarte naturală şi după suicid, iar preocupările sale recente privesc practicile judiciare în protecţia victimelor violenţei de gen.

EN ORAL PRESENTATION

Access of Domestic Violence Victims to the Protection Order

PhD candidate, Doctoral School of Sociology, University of Bucharest

Keywords: domestic violence; protection order; imminent danger; secondary victimisation

The effectiveness of protection mechanisms for victims of domestic violence depends decisively on the discretionary interpretation that judges give to the legal notion of "imminent danger". Although the Romanian legal framework (Law no. 217/2003, successively amended up to 2026, in conjunction with the extended regime established by Law no. 26/2024) has developed rapid intervention and electronic monitoring mechanisms, judicial practice still shows a structural rift between the lived reality of abuse and the standard of proof required by the courts. Grounded in the sociology of law and of judicial institutions, this research aims to analyse how judges rank the evidence submitted to the file and to assess the extent to which the time elapsed between the incident and the court application conditions the granting of protection orders. Methodologically, the study adopts a comparative qualitative design based on an empirical corpus of N = 30 court decisions delivered in the second half of 2026, retrieved from the ReJust portal and evenly distributed across the six district courts of Bucharest (five decisions per court, both granting and rejecting). Qualitative content analysis uses a thematic coding grid structured on three levels: the conflict context (nature of the relationship, the pretext of the dispute and the forms of violence), the evidentiary regime (time elapsed until the application, the balance between medical records, digital evidence and witness statements) and the judicial response (acceptance or rejection of imminent danger, the protection measures ordered and the reasoning for refusing electronic monitoring). The expected results aim to decode the patterns through which courts measure the immediacy of risk, and highlight the danger that dismissing applications for lack of temporal proximity, or evidentiary formalism, may produce secondary victimisation and reinforce perpetrators' impunity.

About the author. Ana-Andreea Bocşaru is a second-year PhD candidate at the Doctoral School of Sociology of the University of Bucharest and a graduate of the master's programme "Social Deviance and Crime". Her fields of investigation bring together the sociology of death, the sociology of deviance and gender studies, a path shaped by research on grave desecration, online mourning, Romanians' perceptions of death and gender differences in the media representation of suicide. Her doctoral thesis compares bereavement after natural death and after suicide, and her recent interests concern judicial practices in protecting victims of gender-based violence.

FR PRÉSENTATION ORALE

L’accès des victimes de violence domestique à l’ordonnance de protection

Doctorante, École doctorale de sociologie, Université de Bucarest

Mots-clés : violence domestique ; ordonnance de protection ; danger imminent ; victimisation secondaire

L’efficacité des mécanismes de protection des victimes de violence domestique dépend de manière décisive de l’appréciation discrétionnaire que les magistrats donnent à la notion légale de « danger imminent ». Bien que le cadre normatif roumain (loi n° 217/2003, modifiée à plusieurs reprises jusqu’en 2026, en lien avec le régime élargi instauré par la loi n° 26/2024) ait développé des dispositifs d’intervention rapide et de surveillance électronique, la pratique judiciaire révèle encore une fracture structurelle entre la réalité vécue de l’abus et le niveau de preuve exigé par les tribunaux. Ancrée dans la sociologie du droit et des institutions judiciaires, cette recherche a pour objectifs d’analyser la manière dont les juges hiérarchisent les preuves versées au dossier et d’évaluer dans quelle mesure le délai entre l’incident et la saisine du tribunal conditionne l’admission des demandes d’ordonnance de protection. Sur le plan méthodologique, l’étude adopte un dispositif qualitatif comparatif fondé sur un corpus empirique de N = 30 décisions de justice rendues au second semestre 2026, extraites du portail ReJust et réparties de manière équilibrée entre les six tribunaux de secteur de la municipalité de Bucarest (cinq décisions par tribunal, d’admission comme de rejet). L’analyse qualitative de contenu utilise une grille de codage thématique structurée sur trois niveaux : le contexte conflictuel (nature de la relation, prétexte du différend et formes de violence), le régime probatoire (délai écoulé jusqu’à la saisine, équilibre entre certificats médicaux, preuves numériques et témoignages) et la réponse juridictionnelle (reconnaissance ou rejet du danger imminent, mesures de protection prononcées et motivation du refus de la surveillance électronique). Les résultats attendus visent à décrypter les schémas par lesquels les tribunaux mesurent l’actualité du risque et soulignent le danger que le rejet des demandes pour défaut de proximité temporelle, ou le formalisme probatoire, produise une victimisation secondaire et renforce l’impunité des agresseurs.

Note biographique. Ana-Andreea Bocşaru est doctorante en deuxième année à l’École doctorale de sociologie de l’Université de Bucarest et diplômée du master « Déviance sociale et criminalité ». Ses domaines de recherche réunissent la sociologie de la mort, la sociologie de la déviance et les études de genre, un parcours façonné par des travaux sur la profanation de tombes, le deuil en ligne, les perceptions de la mort chez les Roumains et les différences de genre dans la représentation médiatique du suicide. Sa thèse compare le deuil après une mort naturelle et après un suicide ; ses préoccupations récentes portent sur les pratiques judiciaires de protection des victimes de violence fondée sur le genre.

6 PREZENTARE ORALĂ

6. Producerea socială a ideologiei juridice: o analiză critică a discursului despre violenţa domestică, femicid şi hegemonie în România

Maria-Daria BOJAN
Doctorandă, Şcoala Doctorală de Sociologie, Universitatea din Bucureşti

Cuvinte-cheie: reprezentare mediatică; conştiinţă juridică; violenţă de gen; hegemonie; discurs

Problema de cercetare. Reprezentările violenţei de gen, în special ale violenţei domestice şi ale femicidului, în mass-media şi în dezbaterea publică sunt înscrise în raporturi sociale de putere constituite istoric. Studiul examinează modul în care raporturile de putere dominante, structurate de capitalism şi patriarhat, modelează cadrele discursive prin care sunt înţelese violenţa de gen, răspunderea juridică şi autoritatea statului în România contemporană.

Obiective. Cercetarea investighează modul în care presupoziţiile înrădăcinate în raporturile juridice şi instituţionale dominante sunt articulate, reproduse şi contestate în discursul mediatic şi popular, cu o atenţie specială acordată rolului presupus protector al poliţiei, normalizării şi minimizării violenţei, naraţiunilor de culpabilizare a victimei şi marginalizării condiţiilor materiale în explicarea violenţei de gen. Dintr-o perspectivă gramsciană, studiul explorează modul în care raporturile de clasă şi de gen devin parte a înţelegerii comune a legii, justiţiei şi legitimităţii instituţionale.

Cadrul teoretic. Pornind de la teoria juridică marxistă şi sociologia critică, studiul valorifică critica formei juridice a lui Paşukanis, conceptele de hegemonie şi simţ comun ale lui Gramsci, distincţia lui Althusser dintre aparatele ideologice şi cele represive ale statului şi abordarea ideologiei şi reprezentării propusă de Stuart Hall; perspectivele feministe marxiste fundamentează analiza relaţiei dintre puterea patriarhală, reproducerea socială şi instituţiile juridice.

Metodologie. Cercetarea combină analiza critică a discursului (în linia lui Fairclough) cu analiza tematică a ştirilor din presa românească şi a discuţiilor publice online din perioada 2021–2026. O scurtă incursiune istorică în reglementarea juridică a violenţei domestice în România situează reprezentările contemporane în contextul transformărilor socioeconomice de după 1989.

Contribuţia anticipată. Studiul urmăreşte să arate cum este exprimată, reprodusă şi contestată ideologia juridică dominantă în înţelegerile cotidiene ale violenţei de gen, evidenţiind relaţia dintre condiţiile materiale, puterea instituţională şi simţul comun hegemonic.

Despre autor. Maria-Daria Bojan este doctorandă în sociologie la Universitatea din Bucureşti, unde a absolvit studiile de licenţă în sociologie şi programul de master în sociologia cercetării. Lucrarea sa de disertaţie, „Dialectica devoţiunii”, a explorat dorinţa, religia şi construcţia simbolică a sacrului dintr-o perspectivă socioantropologică, iar cercetarea doctorală, „Nostalgia viitorurilor pierdute”, examinează retrotopia, capitalismul contemporan şi construcţia ideologică a trecuturilor idealizate. Interesele sale includ teoria socială critică, economia politică, sociologia religiei, studiile de gen şi sociologia dreptului.

EN ORAL PRESENTATION

The Social Production of Legal Ideology: A Critical Analysis of Discourse on Domestic Violence, Femicide and Hegemony in Romania

PhD candidate, Doctoral School of Sociology, University of Bucharest

Keywords: media representation; legal consciousness; gender-based violence; hegemony; discourse

Research problem. Representations of gender-based violence, especially of domestic violence and femicide, in the media and in public debate are embedded in historically constituted social power relations. The study examines how dominant power relations, structured by capitalism and patriarchy, shape the discursive frames through which gender-based violence, legal accountability and state authority are understood in contemporary Romania.

Objectives. The research investigates how assumptions rooted in dominant legal and institutional relations are articulated, reproduced and contested in media and popular discourse, with particular attention to the supposedly protective role of the police, the normalisation and minimisation of violence, victim-blaming narratives and the marginalisation of material conditions in explanations of gender-based violence. From a Gramscian perspective, the study explores how class and gender relations become part of the common understanding of law, justice and institutional legitimacy.

Theoretical framework. Drawing on Marxist legal theory and critical sociology, the study builds on Pashukanis's critique of the legal form, Gramsci's concepts of hegemony and common sense, Althusser's distinction between ideological and repressive state apparatuses and Stuart Hall's approach to ideology and representation; Marxist feminist perspectives ground the analysis of the relationship between patriarchal power, social reproduction and legal institutions.

Methodology. The research combines critical discourse analysis (following Fairclough) with thematic analysis of news in the Romanian press and of online public discussions from 2021–2026. A brief historical overview of the legal regulation of domestic violence in Romania places contemporary representations in the context of the socio-economic transformations after 1989.

Expected contribution. The study seeks to show how dominant legal ideology is expressed, reproduced and contested in everyday understandings of gender-based violence, highlighting the relationship between material conditions, institutional power and hegemonic common sense.

About the author. Maria-Daria Bojan is a PhD candidate in sociology at the University of Bucharest, where she completed her undergraduate studies in sociology and a master's programme in the sociology of research. Her dissertation, "The Dialectics of Devotion", explored desire, religion and the symbolic construction of the sacred from a socio-anthropological perspective, while her doctoral research, "The Nostalgia of Lost Futures", examines retrotopia, contemporary capitalism and the ideological construction of idealised

pasts. Her interests include critical social theory, political economy, the sociology of religion, gender studies and the sociology of law.

FR PRÉSENTATION ORALE

La production sociale de l'idéologie juridique : une analyse critique du discours sur la violence domestique, le féminicide et l'hégémonie en Roumanie

Doctorante, École doctorale de sociologie, Université de Bucarest

Mots-clés : représentation médiatique ; conscience juridique ; violence fondée sur le genre ; hégémonie ; discours

Problématique. Les représentations de la violence fondée sur le genre, notamment de la violence domestique et du féminicide, dans les médias et le débat public s'inscrivent dans des rapports sociaux de pouvoir historiquement constitués. L'étude examine comment les rapports de pouvoir dominants, structurés par le capitalisme et le patriarcat, façonnent les cadres discursifs à travers lesquels sont compris la violence fondée sur le genre, la responsabilité juridique et l'autorité de l'État dans la Roumanie contemporaine.

Objectifs. La recherche étudie la manière dont les présupposés enracinés dans les rapports juridiques et institutionnels dominants sont articulés, reproduits et contestés dans le discours médiatique et populaire, avec une attention particulière au rôle prétendument protecteur de la police, à la normalisation et à la minimisation de la violence, aux récits de culpabilisation de la victime et à la marginalisation des conditions matérielles dans l'explication de la violence fondée sur le genre. Dans une perspective gramscienne, l'étude explore comment les rapports de classe et de genre s'intègrent à la compréhension commune du droit, de la justice et de la légitimité institutionnelle.

Cadre théorique. S'appuyant sur la théorie juridique marxiste et la sociologie critique, l'étude mobilise la critique de la forme juridique de Pašukanis, les concepts d'hégémonie et de sens commun de Gramsci, la distinction d'Althusser entre appareils idéologiques et appareils répressifs d'État et l'approche de l'idéologie et de la représentation proposée par Stuart Hall ; les perspectives féministes marxistes fondent l'analyse de la relation entre pouvoir patriarcal, reproduction sociale et institutions juridiques.

Méthodologie. La recherche associe l'analyse critique du discours (dans la lignée de Fairclough) à l'analyse thématique d'articles de la presse roumaine et de discussions publiques en ligne de la période 2021–2026. Un bref aperçu historique de la réglementation juridique de la violence domestique en Roumanie situe les représentations contemporaines dans le contexte des transformations socio-économiques postérieures à 1989.

Contribution attendue. L'étude vise à montrer comment l'idéologie juridique dominante s'exprime, se reproduit et se conteste dans les compréhensions quotidiennes de la violence fondée sur le genre, en mettant en évidence la relation entre conditions matérielles, pouvoir institutionnel et sens commun hégémonique.

Note biographique. Maria-Daria Bojan est doctorante en sociologie à l'Université de Bucarest, où elle a obtenu sa licence en sociologie et un master en sociologie de la recherche. Son mémoire, « La dialectique de la dévotion », explorait le désir, la religion et la construction symbolique du sacré dans une perspective socio-anthropologique, tandis que sa recherche doctorale, « La nostalgie des futurs perdus », examine la rétrotopie, le capitalisme contemporain et la construction idéologique de passés idéalisés. Ses intérêts portent sur la théorie sociale critique, l'économie politique, la sociologie des religions, les études de genre et la sociologie du droit.

---

7 PREZENTARE ORALĂ

7. Femeile în faţa violenţei: o realitate globală

Alexandra Borcea

Studentă, Relaţii Internaţionale şi Studii Europene, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: drepturi; conflicte; protecţie; solidaritate

Violenţa împotriva femeilor reprezintă o problemă care depăşeşte graniţele geografice, culturale şi sociale, afectând milioane de persoane din întreaga lume. Deşi se manifestă în forme diferite, aceasta devine deosebit de gravă în zonele afectate de conflicte armate, instabilitate politică şi crize umanitare.

Această prezentare îşi propune să analizeze situaţia femeilor şi fetelor care se confruntă cu violenţa, discriminarea şi încălcarea drepturilor fundamentale, pornind de la exemplele Afganistanului şi Ucrainei. În Afganistan, restrângerea libertăţilor şi limitarea accesului femeilor la educaţie şi la viaţa publică reprezintă probleme majore. În schimb, în Ucraina, războiul a amplificat riscurile de violenţă, exploatare şi abuz, afectând în mod special femeile şi copiii aflaţi în situaţii vulnerabile.

Un alt aspect important îl reprezintă consecinţele acestor experienţe asupra copiilor, care ajung adesea să fie victime directe sau indirecte ale violenţei. În acest context, organizaţiile umanitare au un rol esenţial în oferirea sprijinului şi în protejarea persoanelor afectate. Organizaţia Salvaţi Copiii reprezintă un exemplu relevant de organizaţie implicată în apărarea drepturilor copiilor şi în acordarea de asistenţă în situaţii de criză.

Prin această abordare, prezentarea evidenţiază faptul că violenţa împotriva femeilor nu este doar o problemă individuală, ci una care necesită implicare internaţională, cooperare instituţională şi măsuri concrete de prevenţie şi protecţie. În cele din urmă, siguranţa şi demnitatea femeilor şi copiilor trebuie privite ca responsabilităţi comune, indiferent de ţara sau contextul în care aceştia trăiesc.

Despre autor. Alexandra Borcea este studentă la Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, specializarea Relaţii Internaţionale şi Studii Europene. Este interesată de diplomaţie, afaceri externe, securitate internaţională şi dinamica politică europeană, cu un interes deosebit pentru promovarea drepturilor femeilor, consolidat prin experienţe de voluntariat în contexte internaţionale.

EN ORAL PRESENTATION

Women Facing Violence: A Global Reality

Student, International Relations and European Studies, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: rights; conflicts; protection; solidarity

Violence against women is a problem that transcends geographical, cultural and social boundaries, affecting millions of people worldwide. Although it takes different forms, it becomes particularly severe in areas affected by armed conflict, political instability and humanitarian crises.

This presentation analyses the situation of women and girls who face violence, discrimination and violations of their fundamental rights, drawing on the examples of Afghanistan and Ukraine. In Afghanistan, the restriction of freedoms and the limitation of women's access to education and public life are major problems. In Ukraine, by contrast, the war has amplified the risks of violence, exploitation and abuse, particularly affecting women and children in vulnerable situations.

Another important aspect is the consequences of these experiences for children, who often become direct or indirect victims of violence. In this context, humanitarian organisations play an essential role in providing support and protecting those affected. Save the Children is a relevant example of an organisation involved in defending children's rights and providing assistance in crisis situations.

Through this approach, the presentation highlights that violence against women is not merely an individual problem but one that requires international involvement, institutional cooperation and concrete prevention and protection measures. Ultimately, the safety and dignity of women and children must be seen as shared responsibilities, regardless of the country or context in which they live.

About the author. Alexandra Borcea is a student in International Relations and European Studies at the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. She is interested in diplomacy, foreign affairs, international security and European political dynamics, with a particular interest in promoting women's rights, strengthened through volunteering experiences in international settings.

FR PRÉSENTATION ORALE

Les femmes face à la violence : une réalité mondiale

Étudiante, Relations internationales et études européennes, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : droits ; conflits ; protection ; solidarité

La violence à l'égard des femmes est un problème qui dépasse les frontières géographiques, culturelles et sociales et touche des millions de personnes dans le monde. Si elle prend des formes différentes, elle devient particulièrement grave dans les zones touchées par les conflits armés, l'instabilité politique et les crises humanitaires.

Cette présentation analyse la situation des femmes et des filles confrontées à la violence, à la discrimination et à la violation de leurs droits fondamentaux,

à partir des exemples de l'Afghanistan et de l'Ukraine. En Afghanistan, la restriction des libertés et la limitation de l'accès des femmes à l'éducation et à la vie publique constituent des problèmes majeurs. En Ukraine, en revanche, la guerre a amplifié les risques de violence, d'exploitation et d'abus, touchant en particulier les femmes et les enfants en situation de vulnérabilité.

Un autre aspect important réside dans les conséquences de ces expériences sur les enfants, qui deviennent souvent victimes directes ou indirectes de la violence. Dans ce contexte, les organisations humanitaires jouent un rôle essentiel dans l'apport de soutien et la protection des personnes touchées. Save the Children constitue un exemple pertinent d'organisation engagée dans la défense des droits de l'enfant et dans l'assistance en situation de crise.

Par cette approche, la présentation montre que la violence à l'égard des femmes n'est pas seulement un problème individuel, mais un problème qui exige un engagement international, une coopération institutionnelle et des mesures concrètes de prévention et de protection. En définitive, la sécurité et la dignité des femmes et des enfants doivent être considérées comme des responsabilités partagées, quel que soit le pays ou le contexte dans lequel ils vivent.

Note biographique. Alexandra Borcea est étudiante en Relations internationales et études européennes à la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Elle s'intéresse à la diplomatie, aux affaires étrangères, à la sécurité internationale et aux dynamiques politiques européennes, avec un intérêt particulier pour la promotion des droits des femmes, renforcé par des expériences de bénévolat dans des contextes internationaux.

8 PREZENTARE ORALĂ

8. Cine rămâne în afara protecţiei? Intersecţionalitatea şi accesul inegal la măsurile de protecţie şi la răspunsul penal în cazurile de violenţă împotriva femeilor în România

Bianca-Ana-Maria BORCEA

Studentă (licenţă, anul III), Şcoala Naţională de Studii Politice şi Administrative (SNSPA)

Cuvinte-cheie: intersecţionalitate; acces la justiţie; ordin de protecţie; discriminare structurală; responsabilitate instituţională

Deşi cadrul juridic românesc privind violenţa domestică şi violenţa de gen s-a consolidat prin Legea nr. 217/2003 şi Legea nr. 53/2026 privind femicidul, iar Directiva (UE) 2024/1385 trebuie transpusă până la 14 iunie 2027, normele sunt formulate neutru, iar accesul efectiv la ele poate depinde de poziţia socială a victimei. Lucrarea investighează dacă mecanismele de protecţie (ordinul de protecţie provizoriu şi judecătoresc, răspunsul penal, evaluarea riscului) sunt accesibile în mod egal femeilor aflate la intersecţia mai multor vulnerabilităţi: femei rome, cu dizabilităţi, din mediul rural, migrante sau vârstnice. Ipoteza de lucru este că neutralitatea formală a normelor, combinată cu lipsa datelor dezagregate, menţine invizibile inegalităţile de acces.

Obiectivele sunt:

(1) identificarea obstacolelor normative şi instituţionale în accesul la protecţie;

(2) evaluarea măsurii în care standardul CEDO privind obligaţiile pozitive ale statului şi discriminarea structurală (Bălşan c. României, Buturugă c. României) se reflectă în legislaţia şi practica instituţională;

(3) analiza modului în care colectarea de date şi instrumentele de evaluare a riscului introduse prin Legea nr. 53/2026 pot face vizibile aceste inegalităţi;

(4) formularea de propuneri de lege ferenda.

Cadrul teoretic combină intersecţionalitatea, ca instrument de analiză a cumulului de dezavantaje, cu teoria obligaţiilor pozitive şi a răspunderii instituţionale a statului. Metodologic, lucrarea foloseşte analiza normativă comparativă (dreptul intern, Directiva 2024/1385, Convenţia de la Istanbul), analiza jurisprudenţei CEDO şi analiza documentară a rapoartelor instituţionale (precum raportul special al Avocatului Poporului privind violenţa domestică) şi ale societăţii civile.

Contribuţia anticipată este un cadru de analiză a „lacunelor de acces" în protecţia penală şi administrativă a victimelor. Lucrarea susţine că transpunerea directivei şi implementarea Legii nr. 53/2026 trebuie să includă date dezagregate, formarea specializată a personalului şi măsuri de accesibilitate, pentru ca dreptul la protecţie să nu rămână formal pentru grupurile cele mai expuse.

Despre autor. Bianca-Ana-Maria Borcea este studentă la Drept european şi internaţional (Universitatea „Nicolae Titulescu") şi la Ştiinţe politice (SNSPA). Lucrează ca lucrătoare de tineret la Fundaţia Naţională pentru Tineret, unde coordonează proiecte în cadrul Corpului European de Solidaritate şi mobilităţi Erasmus+. Are experienţă în analiza politicilor publice şi a iniţiativelor legislative, dobândită prin stagii la Camera Deputaţilor şi la Ambasada României în Italia.

EN ORAL PRESENTATION

Who Is Left outside Protection? Intersectionality and Unequal Access to Protection Measures and Criminal Justice Responses in Cases of Violence against Women in Romania

Undergraduate student (3rd year), National University of Political Studies and Public Administration (SNSPA)

Keywords: intersectionality; access to justice; protection order; structural discrimination; institutional accountability

Although the Romanian legal framework on domestic and gender-based violence has been strengthened by Law no. 217/2003 and Law no. 53/2026 on femicide, and Directive (EU) 2024/1385 must be transposed by 14 June 2027, the rules are worded neutrally, and effective access to them may depend on the victim's social position. The paper investigates whether protection mechanisms (the provisional and the judicial protection order, the criminal justice response, risk assessment) are equally accessible to women at the intersection of several vulnerabilities: Roma women, women with disabilities, rural women, migrant women and older women. The working hypothesis is that the formal neutrality of the rules, combined with the lack of disaggregated data, keeps inequalities of access invisible.

The objectives are:

(1) to identify normative and institutional obstacles to accessing protection;

(2) to assess the extent to which the ECtHR standard on the state's positive obligations and on structural discrimination (Bălşan v. Romania, Buturugă v. Romania) is reflected in legislation and institutional practice;

(3) to analyse how data collection and the risk assessment tools introduced by Law no. 53/2026 can make these inequalities visible;

(4) to formulate lege ferenda proposals.

The theoretical framework combines intersectionality, as a tool for analysing cumulative disadvantage, with the theory of positive obligations and of the state's institutional accountability. Methodologically, the paper uses comparative normative analysis (domestic law, Directive 2024/1385, the Istanbul Convention), analysis of ECtHR case law and documentary analysis of institutional reports (such as the Ombudsman's special report on domestic violence) and civil society reports.

The expected contribution is a framework for analysing "access gaps" in the criminal and administrative protection of victims. The paper argues that the transposition of the directive and the implementation of Law no. 53/2026 must include disaggregated data, specialised staff training and accessibility measures, so that the right to protection does not remain merely formal for the most exposed groups.

About the author. Bianca-Ana-Maria Borcea is a student in European and International Law (Nicolae Titulescu University) and in Political Science (SNSPA). She works as a youth worker at the National Youth Foundation, where she coordinates European Solidarity Corps projects and Erasmus+ mobilities. She has experience in analysing public policies and legislative initiatives, gained through internships at the Chamber of Deputies and at the Embassy of Romania in Italy.

FR PRÉSENTATION ORALE

Qui reste en dehors de la protection ? L'intersectionnalité et l'accès inégal aux mesures de protection et à la réponse pénale dans les affaires de violence à l'égard des femmes en Roumanie

Étudiante (licence, 3e année), École nationale d'études politiques et administratives (SNSPA)

Mots-clés : intersectionnalité ; accès à la justice ; ordonnance de protection ; discrimination structurelle ; responsabilité institutionnelle

Bien que le cadre juridique roumain relatif à la violence domestique et à la violence fondée sur le genre ait été renforcé par la loi n° 217/2003 et la loi n° 53/2026 sur le féminicide, et que la directive (UE) 2024/1385 doive être transposée d'ici le 14 juin 2027, les normes sont formulées de manière neutre et l'accès effectif à celles-ci peut dépendre de la position sociale de la victime. La communication examine si les mécanismes de protection (ordonnance de protection provisoire et judiciaire, réponse pénale, évaluation du risque) sont également accessibles aux femmes situées à l'intersection de plusieurs vulnérabilités : femmes roms, femmes handicapées, femmes rurales, migrantes ou âgées. L'hypothèse de travail est que la neutralité formelle des normes, combinée à l'absence de données ventilées, maintient invisibles les inégalités d'accès.

Les objectifs sont :

(1) identifier les obstacles normatifs et institutionnels à l'accès à la protection ;

(2) évaluer dans quelle mesure le standard de la CEDH relatif aux obligations positives de l'État et à la discrimination structurelle (Bălşan c. Roumanie, Buturugă c. Roumanie) se reflète dans la législation et la pratique institutionnelle ;

(3) analyser comment la collecte de données et les instruments d'évaluation du risque introduits par la loi n° 53/2026 peuvent rendre ces inégalités visibles ;

(4) formuler des propositions de lege ferenda.

Le cadre théorique associe l'intersectionnalité, en tant qu'outil d'analyse du cumul des désavantages, à la théorie des obligations positives et de la responsabilité institutionnelle de l'État. Sur le plan méthodologique, la communication recourt à l'analyse normative comparée (droit interne, directive 2024/1385, Convention d'Istanbul), à l'analyse de la jurisprudence de la CEDH et à l'analyse documentaire des rapports institutionnels (tels que le rapport spécial de l'Avocat du peuple sur la violence domestique) et de ceux de la société civile.

La contribution attendue est un cadre d'analyse des « lacunes d'accès » dans la protection pénale et administrative des victimes. La communication soutient que la transposition de la directive et la mise en œuvre de la loi n° 53/2026 doivent inclure des données ventilées, une formation spécialisée du personnel et des mesures d'accessibilité, afin que le droit à la protection ne reste pas formel pour les groupes les plus exposés.

Note biographique. Bianca-Ana-Maria Borcea est étudiante en droit européen et international (Université « Nicolae Titulescu ») et en sciences politiques (SNSPA). Elle travaille comme animatrice jeunesse à la Fondation nationale pour la jeunesse, où elle coordonne des projets du Corps européen de solidarité et des mobilités Erasmus+. Elle a acquis une expérience de l'analyse des politiques publiques et des initiatives législatives lors de stages à la Chambre des députés et à l'Ambassade de Roumanie en Italie.

---

9 PREZENTARE ORALĂ

9. Violenţa domestică şi disoluţia relaţiilor conjugale. Implicaţii psihologice şi comportamentale asupra copiilor martori

Maria-Manuela BOROEANU

Doctorandă, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă domestică; copil; relaţie conjugală; dominaţie masculină; pericol

Societatea actuală, marcată de tensiuni economice, sociale şi familiale, a devenit principalul cadru al destrămării relaţiilor familiale şi conjugale. În acest context, violenţa domestică este considerată cea mai frecventă cauză a separării legale a cuplului parental, iar în cazurile de divorţ copilul este cel care tinde să sufere cel mai mult. Violenţa domestică are un impact

semnificativ asupra unor domenii vitale ale dezvoltării sale: deschiderea emoţională, comportamentul şi evoluţia psihologică.

Se trece adesea cu vederea faptul că, în căsniciile abuzive, violenţa perpetuează comportamentele problematice. Este esenţial să recunoaştem că, într-o familie cu potenţial abuziv, violenţa nu îl afectează doar pe partenerul asupra căruia se exercită autoritatea. Comportamentele cu o puternică încărcătură violentă se pot extinde şi asupra copiilor, cu acelaşi rezultat: supunerea faţă de dominaţia masculină, asimilată manifestării respectului. Abuzul, indiferent de vârstă, îşi lasă amprenta asupra psihicului copilului, erodându-i stima de sine şi afectând relaţiile viitoare şi o personalitate aflată încă în formare.

Despre autor. Maria-Manuela Boroeanu este doctorandă în anul I la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi. A absolvit în 2026 programul de master „Familia şi managementul resurselor familiale” şi a participat la mobilităţi internaţionale în Belgia.

EN ORAL PRESENTATION

Domestic Violence and the Breakdown of Marital Relationships: Psychological and Behavioural Implications for Child Witnesses

PhD candidate, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: domestic violence; child; marital relationship; male domination; danger

Today’s society, marked by economic, social and family tensions, has become the main setting for the breakdown of family and marital relationships. In this context, domestic violence is considered the most frequent cause of the legal separation of the parental couple, and in divorce cases it is the child who tends to suffer most. Domestic violence has a significant impact on vital areas of the child’s development: emotional openness, behaviour and psychological growth.

It is often overlooked that, in abusive marriages, violence perpetuates problematic behaviour. It is essential to recognise that, in a family with abusive potential, violence does not affect only the partner over whom authority is exercised. Strongly violent behaviour can also extend to the children, with the same outcome: submission to male domination, equated with a display of respect. Abuse, regardless of age, leaves its mark on the child’s psyche, eroding self-esteem and affecting future relationships and a personality still in formation.

About the author. Maria-Manuela Boroeanu is a first-year PhD candidate at Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. In 2026 she completed the master’s programme “The Family and Family Resource Management” and took part in international mobilities in Belgium.

FR PRÉSENTATION ORALE

Violence domestique et dissolution des relations conjugales : implications psychologiques et comportementales pour les enfants témoins

Doctorante, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence domestique ; enfant ; relation conjugale ; domination masculine ; danger

La société actuelle, marquée par des tensions économiques, sociales et familiales, est devenue le principal cadre de la désagrégation des relations familiales et conjugales. Dans ce contexte, la violence domestique est considérée comme la cause la plus fréquente de la séparation légale du couple parental, et, dans les cas de divorce, c'est l'enfant qui tend à souffrir le plus. La violence domestique a un impact important sur des domaines vitaux de son développement : l'ouverture émotionnelle, le comportement et l'évolution psychologique.

On oublie souvent que, dans les mariages abusifs, la violence perpétue les comportements problématiques. Il est essentiel de reconnaître que, dans une famille au potentiel abusif, la violence ne touche pas seulement le partenaire sur lequel s'exerce l'autorité. Les comportements fortement violents peuvent s'étendre aux enfants, avec le même résultat : la soumission à la domination masculine, assimilée à une marque de respect. L'abus, quel que soit l'âge, laisse son empreinte sur le psychisme de l'enfant, érode son estime de soi et affecte ses relations futures ainsi qu'une personnalité encore en formation.

Note biographique. Maria-Manuela Boroeanu est doctorante en première année à l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Elle a obtenu en 2026 le master « La famille et la gestion des ressources familiales » et a participé à des mobilités internationales en Belgique.

10 PREZENTARE ORALĂ

10. Controlul judecătoresc al ordinului de restricţie de urgenţă în Republica Moldova: legalitatea măsurii şi protecţia efectivă a femeilor victime ale violenţei în familie

Galina BOUBATRIN

Juristă, Republica Moldova

Cuvinte-cheie: contencios administrativ; ordin de restricţie de urgenţă; violenţă în familie; protecţia victimelor; control judecătoresc

Comunicarea propune o analiză a controlului judecătoresc exercitat asupra ordinului de restricţie de urgenţă emis de poliţie în Republica Moldova, din perspectiva protecţiei efective a femeilor victime ale violenţei în familie. Problema centrală priveşte modul în care verificarea legalităţii unei intervenţii administrative urgente poate asigura respectarea garanţiilor procedurale ale persoanei vizate şi îndeplinirea obligaţiei autorităţilor de a preveni repetarea violenţei.

Obiectivul cercetării este identificarea criteriilor relevante pentru examinarea acestor litigii în contenciosul administrativ, cu accent pe evaluarea

riscului, motivarea ordinului, fundamentarea factuală şi proporţionalitatea restricţiilor. Analiza urmăreşte delimitarea funcţiei preventive a măsurii de mecanismele de stabilire a răspunderii pentru faptele de violenţă, pentru a examina implicaţiile acestei distincţii asupra aprecierii probelor şi a legalităţii intervenţiei poliţiei.

Metodologia propusă combină analiza normativă a cadrului juridic naţional cu examinarea calitativă a unor hotărâri judecătoreşti publicate şi a standardelor relevante dezvoltate în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului. Vor fi urmărite argumentele instanţelor referitoare la existenţa riscului, circumstanţele cunoscute autorităţii la momentul emiterii ordinului şi justificarea măsurilor dispuse. Cercetarea nu îşi propune o evaluare statistică reprezentativă a practicii judiciare.

O atenţie distinctă va fi acordată accesului efectiv la control judecătoresc atunci când durata ordinului expiră înaintea soluţionării cauzei. Vor fi examinate interesul pentru continuarea procesului, consecinţele juridice ale măsurii şi relevanţa verificării legalităţii pentru conduita ulterioară a autorităţilor. Perspectiva victimei va fi integrată în analiza garanţiilor procedurale şi a responsabilităţii instituţionale.

Contribuţia preconizată constă în formularea unor repere de interpretare care să susţină un control judecătoresc riguros şi adaptat caracterului urgent al protecţiei. Comunicarea urmăreşte să contribuie la dezbaterea privind accesul femeilor la justiţie, prin evidenţierea legăturii dintre calitatea intervenţiei poliţiei, examinarea judiciară a acesteia şi prevenirea expunerii repetate la violenţă.

Despre autor. Galina Boubatrin este juristă în Republica Moldova, cu experienţă în activitatea de asistenţă judiciară. Interesele sale profesionale şi de cercetare vizează contenciosul administrativ, protecţia drepturilor omului şi accesul efectiv la justiţie.

EN ORAL PRESENTATION

Judicial Review of the Emergency Restraining Order in the Republic of Moldova: The Lawfulness of the Measure and the Effective Protection of Women Victims of Domestic Violence

Lawyer, Republic of Moldova

Keywords: administrative litigation; emergency restraining order; domestic violence; victim protection; judicial review

The paper analyses the judicial review of the emergency restraining order issued by the police in the Republic of Moldova, from the perspective of the effective protection of women victims of domestic violence. The central issue is how reviewing the lawfulness of an urgent administrative intervention can ensure both respect for the procedural guarantees of the person concerned and the authorities' obligation to prevent further violence.

The aim of the research is to identify the criteria relevant to examining such disputes in administrative litigation, with emphasis on risk assessment, the reasoning of the order, its factual basis and the proportionality of the restrictions. The analysis seeks to distinguish the preventive function of the measure from the mechanisms for establishing liability for acts of violence, in

order to examine the implications of this distinction for the assessment of evidence and the lawfulness of police intervention.

The proposed methodology combines a normative analysis of the national legal framework with a qualitative examination of published court decisions and of the relevant standards developed in the case law of the European Court of Human Rights. The courts' arguments concerning the existence of risk, the circumstances known to the authority when the order was issued and the justification of the measures ordered will be examined. The research does not aim at a representative statistical assessment of judicial practice.

Particular attention will be paid to effective access to judicial review when the order expires before the case is decided. The interest in continuing the proceedings, the legal consequences of the measure and the relevance of reviewing lawfulness for the authorities' subsequent conduct will be examined. The victim's perspective will be integrated into the analysis of procedural guarantees and institutional accountability.

The expected contribution consists in formulating interpretive guidelines that support rigorous judicial review adapted to the urgent nature of protection. The paper seeks to contribute to the debate on women's access to justice by highlighting the link between the quality of police intervention, its judicial examination and the prevention of repeated exposure to violence.

About the author. Galina Boubatrin is a lawyer in the Republic of Moldova with experience in legal assistance. Her professional and research interests include administrative litigation, the protection of human rights and effective access to justice.

FR PRÉSENTATION ORALE

Le contrôle juridictionnel de l'ordonnance de restriction d'urgence en République de Moldova : légalité de la mesure et protection effective des femmes victimes de violence familiale

Juriste, République de Moldova

Mots-clés : contentieux administratif ; ordonnance de restriction d'urgence ; violence familiale ; protection des victimes ; contrôle juridictionnel

La communication propose une analyse du contrôle juridictionnel exercé sur l'ordonnance de restriction d'urgence émise par la police en République de Moldova, sous l'angle de la protection effective des femmes victimes de violence familiale. La question centrale porte sur la manière dont le contrôle de la légalité d'une intervention administrative urgente peut garantir à la fois le respect des garanties procédurales de la personne visée et l'obligation des autorités de prévenir la répétition de la violence.

L'objectif de la recherche est d'identifier les critères pertinents pour l'examen de ces litiges en contentieux administratif, en mettant l'accent sur l'évaluation du risque, la motivation de l'ordonnance, son fondement factuel et la proportionnalité des restrictions. L'analyse cherche à distinguer la fonction préventive de la mesure des mécanismes d'établissement de la responsabilité pour les actes de violence, afin d'examiner les implications de cette distinction pour l'appréciation des preuves et la légalité de l'intervention policière.

La méthodologie proposée associe une analyse normative du cadre juridique national à l'examen qualitatif de décisions de justice publiées et des standards pertinents développés par la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme. Seront examinés les arguments des juridictions relatifs à l'existence du risque, aux circonstances connues de l'autorité au moment de l'émission de l'ordonnance et à la justification des mesures prononcées. La recherche ne vise pas une évaluation statistique représentative de la pratique judiciaire.

Une attention particulière sera accordée à l'accès effectif au contrôle juridictionnel lorsque la durée de l'ordonnance expire avant le jugement de l'affaire. Seront examinés l'intérêt à poursuivre la procédure, les conséquences juridiques de la mesure et la pertinence du contrôle de légalité pour la conduite ultérieure des autorités. La perspective de la victime sera intégrée à l'analyse des garanties procédurales et de la responsabilité institutionnelle.

La contribution attendue consiste à formuler des repères d'interprétation favorisant un contrôle juridictionnel rigoureux et adapté au caractère urgent de la protection. La communication entend contribuer au débat sur l'accès des femmes à la justice en mettant en évidence le lien entre la qualité de l'intervention policière, son examen judiciaire et la prévention de l'exposition répétée à la violence.

Note biographique. Galina Boubatrin est juriste en République de Moldova et possède une expérience en matière d'assistance judiciaire. Ses intérêts professionnels et de recherche portent sur le contentieux administratif, la protection des droits de l'homme et l'accès effectif à la justice.

---

11 POSTER

11. Etica cercetării privind violenţa împotriva femeilor: protecţia participantelor şi evitarea retraumatizării

Loredana Florentina BOZARIU

Asist. univ. dr., Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: etica cercetării; violenţa împotriva femeilor; retraumatizare; consimţământ

Cercetarea despre violenţa împotriva femeilor este o temă sensibilă, care atinge experienţe de ruşine, teamă şi stigmatizare. Mai ales în studiile calitative, participantele pot retrăi suferinţa în timpul interviului, iar multe dintre ele se simt deja vinovate pentru ceea ce li s-a întâmplat. Lucrarea de faţă analizează principalele riscuri etice ale acestor cercetări: retraumatizarea, pierderea anonimatului, posibila întâlnire cu agresorul şi dezechilibrul de putere dintre cercetător şi participantă. În lucrul cu persoane vulnerabile, prudenţa etică devine o condiţie a cercetării, nu o simplă formalitate. Respectarea demnităţii participantelor şi a principiului de a nu face rău presupune un consimţământ informat, explicat clar, dreptul de retragere în orice moment, un loc sigur pentru interviu, confidenţialitatea datelor şi îndrumarea către servicii de sprijin.

Despre autor. Loredana Florentina Bozariu este doctor în sociologie şi asistent universitar la Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane al Facultăţii de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi. Domeniile sale de interes includ metodele de intervenţie în asistenţa socială, integrarea socio-profesională, migraţia forţei de muncă, prevenirea dependenţei de substanţe şi recuperarea persoanelor dependente, precum şi drepturile omului.

EN POSTER

The Ethics of Research on Violence against Women: Protecting Participants and Avoiding Retraumatisation

Teaching Assistant, PhD, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: research ethics; violence against women; retraumatisation; consent

Research on violence against women is a sensitive topic touching on experiences of shame, fear and stigma. Especially in qualitative studies, participants may relive their suffering during the interview, and many of them already feel guilty for what happened to them. This paper analyses the main ethical risks of such research: retraumatisation, loss of anonymity, a possible encounter with the perpetrator and the power imbalance between researcher and participant. When working with vulnerable people, ethical caution becomes a condition of research, not a mere formality. Respecting participants’ dignity and the principle of doing no harm requires clearly explained informed consent, the right to withdraw at any time, a safe place for the interview, data confidentiality and referral to support services.

About the author. Loredana Florentina Bozariu holds a PhD in sociology and is a teaching assistant at the Department of Sociology, Social Work and Human Resources of the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her areas of interest include intervention methods in social work, socio-professional integration, labour migration, the prevention of substance dependence and the recovery of dependent persons, as well as human rights.

FR POSTER

L’éthique de la recherche sur la violence à l’égard des femmes : protéger les participantes et éviter la retraumatisation

Assistante universitaire, docteure, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : éthique de la recherche ; violence à l’égard des femmes ; retraumatisation ; consentement

La recherche sur la violence à l’égard des femmes est un sujet sensible, qui touche à des expériences de honte, de peur et de stigmatisation. Dans les études qualitatives en particulier, les participantes peuvent revivre leur souffrance pendant l’entretien, et nombre d’entre elles se sentent déjà coupables de ce qui leur est arrivé. Cette communication analyse les principaux risques éthiques de ces recherches : la retraumatisation, la perte de l’anonymat, la rencontre possible avec l’agresseur et le déséquilibre de pouvoir entre chercheur et participante. Dans le travail avec des personnes

vulnérables, la prudence éthique devient une condition de la recherche, et non une simple formalité. Le respect de la dignité des participantes et du principe de ne pas nuire suppose un consentement éclairé clairement expliqué, le droit de se retirer à tout moment, un lieu sûr pour l'entretien, la confidentialité des données et l'orientation vers des services de soutien.

Note biographique. Loredana Florentina Bozariu est docteure en sociologie et assistante universitaire au Département de sociologie, travail social et ressources humaines de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Ses domaines d'intérêt comprennent les méthodes d'intervention en travail social, l'insertion socioprofessionnelle, la migration de main-d'œuvre, la prévention de la dépendance aux substances et la réhabilitation des personnes dépendantes, ainsi que les droits de l'homme.

---

12 PREZENTARE ORALĂ

12. Între tăcere, credinţă şi solidaritate: experienţele intergeneraţionale ale femeilor afectate de violenţa domestică şi rolul complementar al serviciilor sociale ale Bisericii Ortodoxe Române

Ionela Brînză-Abunei
Doctorandă, Şcoala Doctorală de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice (Sociologie), Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă domestică; transmitere intergeneraţională; cursul vieţii; valori religioase; servicii sociale

Violenţa domestică reprezintă un fenomen social complex, ale cărui manifestări şi consecinţe sunt influenţate de parcursul biografic, relaţiile familiale şi transmiterea intergeneraţională a normelor şi valorilor. În acest context, credinţa religioasă poate constitui atât o resursă de rezilienţă şi solidaritate, cât şi un cadru simbolic în care anumite interpretări ale responsabilităţilor familiale contribuie la perpetuarea tăcerii şi la dificultatea recunoaşterii abuzului.

Lucrarea propune o analiză sociologică şi intergeneraţională a violenţei domestice, structurată în jurul a patru ipostaze ale experienţei feminine: tânăra fată, aflată în procesul socializării familiale şi al interiorizării normelor privind autoritatea, supunerea şi tăcerea; soţia, confruntată cu tensiunea dintre valorile căsătoriei, responsabilităţile familiale şi recunoaşterea abuzului; femeia adultă, pentru care experienţele acumulate pot determina reinterpretarea valorilor moştenite, negocierea autonomiei şi căutarea solidarităţii; şi femeia vârstnică, a cărei experienţă poate reflecta persistenţa normelor tradiţionale, memoria tăcerii şi vulnerabilităţile asociate înaintării în vârstă. Cele patru ipostaze sunt analizate comparativ, pentru a evidenţia modul în care valorile familiale şi religioase se transmit, se interiorizează sau se transformă de-a lungul vieţii, influenţând recunoaşterea violenţei şi accesul la sprijin.

Cadrul teoretic integrează perspectiva cursului vieţii, teoria învăţării sociale şi modelul ecologic al violenţei, completate de abordări sociologice

privind religia şi relaţiile familiale. Metodologia constă într-o analiză teoretico-documentară a literaturii de specialitate, structurată tematic şi comparativ.

Dimensiunea aplicativă examinează potenţialul serviciilor sociale ale Bisericii Ortodoxe Române de a constitui resurse complementare pentru prevenirea violenţei, identificarea vulnerabilităţilor şi facilitarea accesului la protecţie şi sprijin specializat, în condiţiile respectării siguranţei şi autonomiei femeilor.

Contribuţia anticipată constă în evidenţierea caracterului ambivalent al valorilor religioase şi familiale şi a necesităţii unor intervenţii sociale diferenţiate, sensibile la etapa de viaţă şi la experienţele intergeneraţionale.

Despre autor. Ionela Brînză-Abunei este asistent social, doctorandă în anul al II-lea la Şcoala Doctorală de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, domeniul Sociologie, şi preşedinte al Asociaţiei Studenţilor şi Absolvenţilor de Teologie Ortodoxă – Asistenţă Socială din Iaşi. Activitatea sa profesională şi de cercetare se concentrează asupra asistenţei sociale, sprijinirii persoanelor vulnerabile şi promovării solidarităţii şi implicării comunitare.

EN ORAL PRESENTATION

Between Silence, Faith and Solidarity: Intergenerational Experiences of Women Affected by Domestic Violence and the Complementary Role of the Social Services of the Romanian Orthodox Church

PhD candidate, Doctoral School of Philosophy and Social-Political Sciences (Sociology), Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: domestic violence; intergenerational transmission; life course; religious values; social services

Domestic violence is a complex social phenomenon whose manifestations and consequences are shaped by biographical trajectories, family relationships and the intergenerational transmission of norms and values. In this context, religious faith can be both a resource for resilience and solidarity and a symbolic framework in which certain interpretations of family responsibilities help perpetuate silence and make it harder to recognise abuse.

The paper proposes a sociological and intergenerational analysis of domestic violence, structured around four stages of women's experience: the young girl, in the process of family socialisation and of internalising norms of authority, submission and silence; the wife, faced with the tension between the values of marriage, family responsibilities and the recognition of abuse; the adult woman, for whom accumulated experiences may lead to reinterpreting inherited values, negotiating autonomy and seeking solidarity; and the older woman, whose experience may reflect the persistence of traditional norms, the memory of silence and the vulnerabilities associated with ageing. The four stages are analysed comparatively in order to show how family and religious values are transmitted, internalised or transformed over the life course, influencing the recognition of violence and access to support.

The theoretical framework integrates the life-course perspective, social learning theory and the ecological model of violence, complemented by sociological approaches to religion and family relationships. The methodology

consists of a theoretical and documentary analysis of the specialist literature, structured thematically and comparatively.

The applied dimension examines the potential of the social services of the Romanian Orthodox Church to act as complementary resources for preventing violence, identifying vulnerabilities and facilitating access to protection and specialised support, while respecting women's safety and autonomy.

The expected contribution lies in highlighting the ambivalent nature of religious and family values and the need for differentiated social interventions that are sensitive to life stage and to intergenerational experiences.

About the author. Ionela Brînză-Abunei is a social worker, a second-year PhD candidate at the Doctoral School of Philosophy and Social-Political Sciences (Sociology), and president of the Association of Students and Graduates of Orthodox Theology – Social Work in Iaşi. Her professional and research work focuses on social work, support for vulnerable people and the promotion of solidarity and community involvement.

FR PRÉSENTATION ORALE

Entre silence, foi et solidarité : les expériences intergénérationnelles des femmes touchées par la violence domestique et le rôle complémentaire des services sociaux de l'Église orthodoxe roumaine

Doctorante, École doctorale de philosophie et de sciences sociales et politiques (sociologie), Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence domestique ; transmission intergénérationnelle ; parcours de vie ; valeurs religieuses ; services sociaux

La violence domestique est un phénomène social complexe dont les manifestations et les conséquences sont influencées par le parcours biographique, les relations familiales et la transmission intergénérationnelle des normes et des valeurs. Dans ce contexte, la foi religieuse peut constituer à la fois une ressource de résilience et de solidarité et un cadre symbolique dans lequel certaines interprétations des responsabilités familiales contribuent à perpétuer le silence et rendent l'abus plus difficile à reconnaître.

La communication propose une analyse sociologique et intergénérationnelle de la violence domestique, structurée autour de quatre figures de l'expérience féminine : la jeune fille, en cours de socialisation familiale et d'intériorisation des normes d'autorité, de soumission et de silence ; l'épouse, confrontée à la tension entre les valeurs du mariage, les responsabilités familiales et la reconnaissance de l'abus ; la femme adulte, pour qui les expériences accumulées peuvent conduire à réinterpréter les valeurs héritées, à négocier son autonomie et à chercher la solidarité ; et la femme âgée, dont l'expérience peut refléter la persistance des normes traditionnelles, la mémoire du silence et les vulnérabilités liées au vieillissement. Les quatre figures sont analysées de manière comparative afin de montrer comment les valeurs familiales et religieuses se transmettent, s'intériorisent ou se transforment au fil de la vie, influençant la reconnaissance de la violence et l'accès au soutien.

Le cadre théorique intègre la perspective du parcours de vie, la théorie de l'apprentissage social et le modèle écologique de la violence, complétés par

des approches sociologiques de la religion et des relations familiales. La méthodologie consiste en une analyse théorique et documentaire de la littérature spécialisée, structurée de manière thématique et comparative.

La dimension appliquée examine le potentiel des services sociaux de l'Église orthodoxe roumaine à constituer des ressources complémentaires pour prévenir la violence, repérer les vulnérabilités et faciliter l'accès à la protection et à un soutien spécialisé, dans le respect de la sécurité et de l'autonomie des femmes.

La contribution attendue consiste à mettre en évidence le caractère ambivalent des valeurs religieuses et familiales et la nécessité d'interventions sociales différenciées, attentives à l'étape de la vie et aux expériences intergénérationnelles.

Note biographique. Ionela Brînză-Abunei est assistante sociale, doctorante en deuxième année à l'École doctorale de philosophie et de sciences sociales et politiques, domaine sociologie, et présidente de l'Association des étudiants et diplômés en théologie orthodoxe – travail social de Iaşi. Son activité professionnelle et de recherche porte sur le travail social, le soutien aux personnes vulnérables et la promotion de la solidarité et de l'engagement communautaire.

---

13 PREZENTARE ORALĂ

13. Violenţa în familie în Republica Moldova: factori determinanţi şi consecinţe asupra relaţiilor de cuplu şi dezvoltării copiilor

Maria Bulgaru, Oleg Bulgaru

Prof. univ. dr. hab. Maria Bulgaru; Oleg Bulgaru – Universitatea de Stat din Moldova

Cuvinte-cheie: violenţă în familie; factori favorizanţi; relaţii de cuplu; consecinţe asupra copiilor; analiză factorială

Violenţa în familie reprezintă o problemă socială complexă, ale cărei efecte depăşesc sfera relaţiilor dintre parteneri, afectând sănătatea, echilibrul emoţional şi dezvoltarea copiilor. Lucrarea îşi propune să analizeze percepţiile populaţiei privind amploarea fenomenului violenţei în familie în Republica Moldova, principalii factori care favorizează apariţia acestuia, precum şi consecinţele sale asupra relaţiilor de cuplu şi asupra copiilor.

Cercetarea se bazează pe un sondaj sociologic neprobabilist de convenienţă, realizat pe un eşantion de 1121 de respondenţi. Datele au fost colectate online, în luna octombrie 2026, prin intermediul unui chestionar elaborat în platforma KoboToolbox. Analiza statistică a inclus metode descriptive şi analiza factorială, utilizată pentru identificarea dimensiunilor latente ale consecinţelor violenţei.

Rezultatele evidenţiază faptul că 82,5% dintre respondenţi consideră că violenţa în familie este foarte răspândită sau destul de răspândită în Republica Moldova. Vulnerabilitatea socioeconomică (30,9%), conflictele relaţionale şi comportamentele de control (29,4%), precum şi consumul de alcool şi alte substanţe psihoactive (25,7%) se conturează drept principalii factori favorizanţi ai fenomenului.

În ceea ce priveşte relaţia dintre parteneri, 93% dintre respondenţi apreciază că violenţa o afectează în mare sau foarte mare măsură, principalele consecinţe fiind pierderea încrederii reciproce, apariţia fricii faţă de partener şi intensificarea conflictelor.

Analiza factorială a efectelor asupra copiilor a evidenţiat trei dimensiuni latente: dezadaptarea psihosocială, reproducerea intergeneraţională a violenţei şi vulnerabilitatea emoţională. Aceste rezultate sugerează că expunerea copiilor la violenţa familială poate avea efecte care depăşesc experienţa imediată, influenţând adaptarea socială, dezvoltarea emoţională şi modelele comportamentale ulterioare. Prin urmare, impactul violenţei familiale nu se limitează la generaţia actuală, ci poate influenţa şi modelele relaţionale şi comportamentale ale copiilor la maturitate.

Respondenţii recunosc necesitatea unor măsuri complexe de prevenire şi combatere a violenţei în familie, indicând drept prioritare schimbarea atitudinilor societăţii (21,0%), educaţia (18,9%) şi înăsprirea pedepselor aplicate agresorilor (15,9%). Aceste rezultate arată că prevenirea fenomenului violenţei nu este privită exclusiv prin prisma protecţiei victimelor, ci şi prin necesitatea intervenţiei asupra cauzelor şi comportamentelor care favorizează violenţa.

Rezultatele cercetării pot contribui la fundamentarea politicilor şi programelor de prevenire şi combatere a violenţei în familie, orientate atât spre protecţia victimelor, cât şi spre reducerea factorilor care generează şi perpetuează comportamentele violente.

Despre autori. Maria Bulgaru este doctor habilitat şi profesor universitar la Universitatea de Stat din Moldova. De-a lungul carierei sale academice, a ocupat mai multe funcţii, printre care şef al Catedrei de Asistenţă Socială, decan al Facultăţii de Sociologie şi Asistenţă Socială, redactor-şef al seriei Ştiinţe Sociale a revistei Studia Universitatis Moldaviae. Este recunoscută în Republica Moldova pentru contribuţiile la dezvoltarea învăţământului universitar în domeniile sociologiei şi asistenţei sociale, precum şi la alinierea formării profesionale la standardele europene. Prin intermediul unor proiecte internaţionale, a dezvoltat o cooperare academică cu instituţii relevante din România, Suedia, Regatul Unit, Germania, Italia, Franţa, Statele Unite şi alte ţări. Este autoare sau coautoare a peste 200 de publicaţii, incluzând articole ştiinţifice, monografii şi manuale care abordează sociologia, asistenţa socială, demografia, etica profesională, politicile familiale şi domenii conexe.

EN ORAL PRESENTATION

Domestic Violence in the Republic of Moldova: Determining Factors and Consequences for Couple Relationships and Children's Development

Professor, PhD habil., Maria Bulgaru; Oleg Bulgaru – Moldova State University

Keywords: domestic violence; contributing factors; couple relationships; consequences for children; factor analysis

Domestic violence is a complex social problem whose effects go beyond relations between partners, affecting children's health, emotional balance and development. The paper analyses public perceptions of the extent of domestic violence in the Republic of Moldova, the main factors contributing to it and its consequences for couple relationships and for children.

The research is based on a non-probability convenience survey of 1,121 respondents. Data were collected online in October 2026 through a questionnaire built on the KoboToolbox platform. The statistical analysis included descriptive methods and factor analysis, used to identify the latent dimensions of the consequences of violence.

The results show that 82.5% of respondents consider domestic violence to be very widespread or fairly widespread in the Republic of Moldova. Socio-economic vulnerability (30.9%), relational conflict and controlling behaviour (29.4%) and the use of alcohol and other psychoactive substances (25.7%) emerge as the main contributing factors.

As regards the relationship between partners, 93% of respondents believe that violence affects it to a large or very large extent, the main consequences being the loss of mutual trust, fear of the partner and the intensification of conflicts.

The factor analysis of the effects on children revealed three latent dimensions: psychosocial maladjustment, intergenerational reproduction of violence and emotional vulnerability. These results suggest that children's exposure to family violence may have effects beyond the immediate experience, influencing social adjustment, emotional development and later behavioural patterns. The impact of family violence is therefore not limited to the current generation but may also shape children's relational and behavioural patterns in adulthood.

Respondents acknowledge the need for comprehensive measures to prevent and combat domestic violence, naming as priorities changing social attitudes (21.0%), education (18.9%) and harsher penalties for perpetrators (15.9%). These results show that preventing violence is seen not only through the lens of protecting victims but also as requiring action on the causes and behaviours that foster violence.

The findings can help inform policies and programmes to prevent and combat domestic violence, aimed both at protecting victims and at reducing the factors that generate and perpetuate violent behaviour.

About the authors. Maria Bulgaru holds a habilitation and is a professor at Moldova State University. During her academic career she has held several positions, including head of the Department of Social Work, dean of the Faculty of Sociology and Social Work and editor-in-chief of the Social Sciences series of the journal Studia Universitatis Moldaviae. She is recognised in the Republic of Moldova for her contributions to developing university education in sociology and social work and to aligning professional training with European standards. Through international projects she has developed academic cooperation with institutions in Romania, Sweden, the United Kingdom, Germany, Italy, France, the United States and other countries. She is the author or co-author of more than 200 publications, including scientific articles, monographs and textbooks on sociology, social work, demography, professional ethics, family policy and related fields.

FR PRÉSENTATION ORALE

La violence familiale en République de Moldova : facteurs déterminants et conséquences sur les relations de couple et le développement des enfants

Professeure des universités, docteure habilitée, Maria Bulgaru ; Oleg Bulgaru – Université d'État de Moldova

Mots-clés : violence familiale ; facteurs favorisants ; relations de couple ; conséquences pour les enfants ; analyse factorielle

La violence familiale est un problème social complexe dont les effets dépassent la sphère des relations entre partenaires et touchent la santé, l'équilibre émotionnel et le développement des enfants. La communication analyse les perceptions de la population quant à l'ampleur de la violence familiale en République de Moldova, les principaux facteurs qui la favorisent et ses conséquences sur les relations de couple et sur les enfants.

La recherche repose sur une enquête sociologique non probabiliste de convenance menée auprès de 1 121 répondants. Les données ont été recueillies en ligne en octobre 2026 au moyen d'un questionnaire conçu sur la plateforme KoboToolbox. L'analyse statistique a recouru à des méthodes descriptives et à l'analyse factorielle, utilisée pour identifier les dimensions latentes des conséquences de la violence.

Les résultats montrent que 82,5 % des répondants estiment que la violence familiale est très répandue ou assez répandue en République de Moldova. La vulnérabilité socio-économique (30,9 %), les conflits relationnels et les comportements de contrôle (29,4 %), ainsi que la consommation d'alcool et d'autres substances psychoactives (25,7 %) apparaissent comme les principaux facteurs favorisants.

En ce qui concerne la relation entre partenaires, 93 % des répondants estiment que la violence l'affecte dans une large ou très large mesure, les principales conséquences étant la perte de confiance mutuelle, la peur du partenaire et l'intensification des conflits.

L'analyse factorielle des effets sur les enfants a mis en évidence trois dimensions latentes : l'inadaptation psychosociale, la reproduction intergénérationnelle de la violence et la vulnérabilité émotionnelle. Ces résultats suggèrent que l'exposition des enfants à la violence familiale peut avoir des effets qui dépassent l'expérience immédiate et influencent l'adaptation sociale, le développement émotionnel et les modèles comportementaux ultérieurs. L'impact de la violence familiale ne se limite donc pas à la génération actuelle ; il peut aussi influencer les modèles relationnels et comportementaux des enfants à l'âge adulte.

Les répondants reconnaissent la nécessité de mesures globales de prévention et de lutte contre la violence familiale et désignent comme prioritaires le changement des attitudes sociales (21,0 %), l'éducation (18,9 %) et le durcissement des peines infligées aux agresseurs (15,9 %). Ces résultats montrent que la prévention de la violence n'est pas envisagée uniquement sous l'angle de la protection des victimes, mais aussi comme exigeant une action sur les causes et les comportements qui favorisent la violence.

Les résultats de la recherche peuvent contribuer à fonder les politiques et programmes de prévention et de lutte contre la violence familiale, orientés à la fois vers la protection des victimes et vers la réduction des facteurs qui génèrent et perpétuent les comportements violents.

Notes biographiques. Maria Bulgaru est docteure habilitée et professeure des universités à l'Université d'État de Moldova. Au cours de sa carrière universitaire, elle a exercé plusieurs fonctions, dont celles de cheffe de la chaire de travail social, doyenne de la Faculté de sociologie et de travail social et rédactrice en chef de la série Sciences sociales de la revue Studia Universitatis Moldaviae. Elle est reconnue en République de Moldova pour ses contributions au développement de l'enseignement universitaire en sociologie et en travail social, ainsi qu'à l'alignement de la formation professionnelle sur les standards européens. Grâce à des projets internationaux, elle a développé une coopération universitaire avec des institutions de Roumanie, de Suède, du Royaume-Uni, d'Allemagne, d'Italie, de France, des États-Unis et d'autres pays. Elle est autrice ou coautrice de plus de 200 publications, dont des articles scientifiques, des monographies et des manuels portant sur la sociologie, le travail social, la démographie, l'éthique professionnelle, les politiques familiales et des domaines connexes.

---

14 POSTER

14. Rolul sprijinului oferit de voluntari în prevenirea riscului de abandon şcolar

Nicoleta Cazacenco

Masterandă, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: vulnerabilitate educaţională; voluntariat; sprijin socioemoţional; abandon şcolar; factori de protecţie

Vulnerabilitatea educaţională a copiilor reprezintă rezultatul interacţiunii dintre o serie de determinanţi structurali, familiali, şcolari şi comunitari, care pot amplifica riscul de abandon şcolar şi excluziune socială. Sărăcia, inegalităţile de acces la resurse educaţionale, instabilitatea mediului familial, lipsa sprijinului parental şi experienţele negative din mediul şcolar constituie factori de risc care afectează participarea educaţională şi dezvoltarea socioemoţională a copiilor. În acest context, identificarea şi consolidarea factorilor de protecţie reprezintă o componentă esenţială a intervenţiilor preventive din domeniul asistenţei sociale.

Despre autor. Nicoleta Cazacenco este absolventă a specializării Asistenţă socială a Facultăţii de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi (promoţia 2026), şi masterandă în cadrul programului „Familia şi managementul resurselor familiale" al aceleiaşi facultăţi.

EN POSTER

The Role of Volunteer Support in Preventing the Risk of School Dropout

Master's student, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: educational vulnerability; volunteering; socio-emotional support; school dropout; protective factors

Children's educational vulnerability results from the interaction of a series of structural, family, school and community determinants that can increase the

risk of school dropout and social exclusion. Poverty, unequal access to educational resources, an unstable family environment, lack of parental support and negative school experiences are risk factors that affect children's educational participation and socio-emotional development. In this context, identifying and strengthening protective factors is an essential component of preventive interventions in social work.

About the author. Nicoleta Cazacenco graduated in Social Work from the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi (class of 2026), and is a master's student in the programme "The Family and Family Resource Management" at the same faculty.

FR POSTER

Le rôle du soutien bénévole dans la prévention du risque de décrochage scolaire

Étudiante en master, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : vulnérabilité éducative ; bénévolat ; soutien socio-émotionnel ; décrochage scolaire ; facteurs de protection

La vulnérabilité éducative des enfants résulte de l'interaction d'une série de déterminants structurels, familiaux, scolaires et communautaires susceptibles d'accroître le risque de décrochage scolaire et d'exclusion sociale. La pauvreté, l'inégalité d'accès aux ressources éducatives, l'instabilité du milieu familial, le manque de soutien parental et les expériences scolaires négatives sont autant de facteurs de risque qui affectent la participation éducative et le développement socio-émotionnel des enfants. Dans ce contexte, identifier et renforcer les facteurs de protection constitue une composante essentielle des interventions préventives en travail social.

Note biographique. Nicoleta Cazacenco est diplômée en travail social de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi (promotion 2026) et étudiante du master « La famille et la gestion des ressources familiales » de la même faculté.

---

15 PREZENTARE ORALĂ

15. De la raportarea violenţei la protecţia efectivă: bariere instituţionale în accesul femeilor la justiţie în Republica Moldova

Inga CHISTRUGA-SÎNCHEVICI

Dr., cercetător ştiinţific coordonator, Academia de Studii Economice din Moldova

Cuvinte-cheie: violenţa împotriva femeilor; acces la justiţie; bariere instituţionale; protecţia victimelor; responsabilitate instituţională

Accesul efectiv la justiţie al femeilor afectate de violenţă constituie o dimensiune fundamentală a protecţiei drepturilor omului şi un indicator al capacităţii instituţiilor de a asigura securitatea, demnitatea şi respectarea drepturilor victimelor. În Republica Moldova, dezvoltarea cadrului normativ şi a mecanismelor instituţionale de prevenire şi combatere a violenţei a creat premise pentru consolidarea protecţiei victimelor. Cu toate acestea, existenţa

instrumentelor juridice nu garantează automat accesibilitatea, eficienţa şi continuitatea intervenţiilor instituţionale.

Lucrarea îşi propune să examineze barierele instituţionale care pot limita accesul femeilor afectate de violenţă la justiţie, concentrându-se pe etapele care intervin între raportarea cazurilor şi asigurarea protecţiei efective. Cercetarea urmăreşte identificarea dificultăţilor asociate accesului la informaţie şi asistenţă juridică, mecanismelor de sesizare, coordonării interinstituţionale, aplicării măsurilor de protecţie şi prevenirii victimizării secundare.

Metodologia propusă integrează analiza documentară a cadrului normativ şi a politicilor publice, examinarea rapoartelor instituţionale şi a cercetărilor relevante, precum şi analiza descriptivă a datelor statistice oficiale privind violenţa în familie în Republica Moldova. Interpretarea datelor urmăreşte delimitarea evoluţiei cazurilor înregistrate de amploarea reală a fenomenului, ţinând cont de influenţa subraportării şi a practicilor instituţionale de identificare şi evidenţă.

Din perspectivă sociologică, analiza este orientată spre evidenţierea decalajului dintre protecţia formală şi cea efectivă, precum şi a modului în care vulnerabilităţile socioeconomice, dependenţa financiară, stigmatizarea şi accesibilitatea teritorială a serviciilor pot interacţiona cu barierele instituţionale. O atenţie distinctă este acordată responsabilităţii instituţiilor în asigurarea continuităţii intervenţiei şi evitarea situaţiilor în care victimele sunt nevoite să parcurgă repetat proceduri administrative sau să îşi relateze experienţele traumatizante.

Contribuţia lucrării constă în dezvoltarea unui cadru analitic pentru examinarea relaţiei dintre raportare, intervenţie şi protecţie, cu accent pe identificarea discontinuităţilor instituţionale. Cercetarea urmăreşte fundamentarea unor recomandări privind îmbunătăţirea coordonării interinstituţionale, accesibilităţii serviciilor specializate, monitorizării măsurilor de protecţie şi consolidării mecanismelor de responsabilizare instituţională, astfel încât accesul la justiţie să reprezinte nu doar un drept recunoscut formal, ci şi o posibilitate efectivă pentru femeile afectate de violenţă.

Despre autor. Inga Chistruga-Sînchevici este doctor în sociologie, cercetător ştiinţific coordonator la Centrul de Cercetări Demografice „Academician Gheorghe Paladi” din cadrul Institutului Naţional de Cercetări Economice al Academiei de Studii Economice din Moldova şi lector universitar. Are peste 20 de ani de experienţă în cercetarea sociologică, fiind specializată în demografie, sociologia familiei, politici sociale, egalitate de gen şi protecţia grupurilor vulnerabile. Este autoare sau coautoare a peste 100 de publicaţii ştiinţifice şi a participat la numeroase proiecte naţionale şi internaţionale. Activitatea sa ştiinţifică urmăreşte analiza transformărilor sociale, a inegalităţilor şi a eficienţei politicilor publice în Republica Moldova.

EN ORAL PRESENTATION

From Reporting Violence to Effective Protection: Institutional Barriers to Women's Access to Justice in the Republic of Moldova

PhD, Coordinating Researcher, Academy of Economic Studies of Moldova

Keywords: violence against women; access to justice; institutional barriers; victim protection; institutional accountability

Effective access to justice for women affected by violence is a fundamental dimension of human rights protection and an indicator of institutions' capacity to ensure victims' safety, dignity and rights. In the Republic of Moldova, the development of the legal framework and of institutional mechanisms for preventing and combating violence has laid the groundwork for stronger victim protection. Nevertheless, the existence of legal instruments does not automatically guarantee the accessibility, effectiveness and continuity of institutional interventions.

The paper examines the institutional barriers that may limit access to justice for women affected by violence, focusing on the stages between the reporting of cases and the provision of effective protection. The research seeks to identify difficulties related to access to information and legal assistance, reporting mechanisms, inter-agency coordination, the enforcement of protection measures and the prevention of secondary victimisation.

The proposed methodology integrates a documentary analysis of the legal framework and public policies, a review of institutional reports and relevant research, and a descriptive analysis of official statistics on domestic violence in the Republic of Moldova. The interpretation of the data seeks to distinguish trends in recorded cases from the real extent of the phenomenon, taking into account the influence of under-reporting and of institutional identification and recording practices.

From a sociological perspective, the analysis highlights the gap between formal and effective protection and the ways in which socio-economic vulnerability, financial dependence, stigma and the territorial accessibility of services can interact with institutional barriers. Particular attention is paid to the responsibility of institutions for ensuring continuity of intervention and for avoiding situations in which victims must repeatedly go through administrative procedures or recount their traumatic experiences.

The paper's contribution is an analytical framework for examining the relationship between reporting, intervention and protection, with an emphasis on identifying institutional discontinuities. The research aims to support recommendations for improving inter-agency coordination, the accessibility of specialised services, the monitoring of protection measures and institutional accountability mechanisms, so that access to justice becomes not only a formally recognised right but also a real possibility for women affected by violence.

About the author. Inga Chistruga-Sînchevici holds a PhD in sociology and is a coordinating researcher at the "Academician Gheorghe Paladi" Centre for Demographic Research of the National Institute for Economic Research, Academy of Economic Studies of Moldova, as well

as a university lecturer. She has more than 20 years of experience in sociological research, specialising in demography, the sociology of the family, social policy, gender equality and the protection of vulnerable groups. She is the author or co-author of more than 100 scientific publications and has taken part in numerous national and international projects. Her research analyses social change, inequalities and the effectiveness of public policies in the Republic of Moldova.

FR PRÉSENTATION ORALE

Du signalement de la violence à la protection effective : obstacles institutionnels à l'accès des femmes à la justice en République de Moldova

Docteure, chercheuse scientifique coordinatrice, Académie d'études économiques de Moldova

Mots-clés : violence à l'égard des femmes ; accès à la justice ; obstacles institutionnels ; protection des victimes ; responsabilité institutionnelle

L'accès effectif à la justice des femmes touchées par la violence constitue une dimension fondamentale de la protection des droits humains et un indicateur de la capacité des institutions à garantir la sécurité, la dignité et le respect des droits des victimes. En République de Moldova, le développement du cadre normatif et des mécanismes institutionnels de prévention et de lutte contre la violence a créé les conditions d'un renforcement de la protection des victimes. Toutefois, l'existence d'instruments juridiques ne garantit pas automatiquement l'accessibilité, l'efficacité et la continuité des interventions institutionnelles.

La communication examine les obstacles institutionnels susceptibles de limiter l'accès à la justice des femmes touchées par la violence, en se concentrant sur les étapes comprises entre le signalement des cas et la mise en place d'une protection effective. La recherche vise à identifier les difficultés liées à l'accès à l'information et à l'assistance juridique, aux mécanismes de signalement, à la coordination interinstitutionnelle, à l'application des mesures de protection et à la prévention de la victimisation secondaire.

La méthodologie proposée associe l'analyse documentaire du cadre normatif et des politiques publiques, l'examen des rapports institutionnels et des recherches pertinentes, ainsi que l'analyse descriptive des statistiques officielles sur la violence familiale en République de Moldova. L'interprétation des données cherche à distinguer l'évolution des cas enregistrés de l'ampleur réelle du phénomène, en tenant compte de la sous-déclaration et des pratiques institutionnelles d'identification et d'enregistrement.

D'un point de vue sociologique, l'analyse met en évidence l'écart entre protection formelle et protection effective, ainsi que la manière dont les vulnérabilités socio-économiques, la dépendance financière, la stigmatisation et l'accessibilité territoriale des services peuvent interagir avec les obstacles institutionnels. Une attention particulière est accordée à la responsabilité des institutions d'assurer la continuité de l'intervention et d'éviter que les victimes doivent répéter les démarches administratives ou relater à nouveau leurs expériences traumatisantes.

La contribution de la communication réside dans l'élaboration d'un cadre analytique pour examiner la relation entre signalement, intervention et protection, en mettant l'accent sur l'identification des discontinuités institutionnelles. La recherche vise à fonder des recommandations pour améliorer la coordination interinstitutionnelle, l'accessibilité des services spécialisés, le suivi des mesures de protection et les mécanismes de responsabilisation institutionnelle, afin que l'accès à la justice ne soit pas seulement un droit formellement reconnu, mais une possibilité réelle pour les femmes touchées par la violence.

Note biographique. Inga Chistruga-Sînchevici est docteure en sociologie, chercheuse scientifique coordinatrice au Centre de recherches démographiques « Académicien Gheorghe Paladi » de l'Institut national de recherches économiques de l'Académie d'études économiques de Moldova, et maîtresse de conférences. Elle compte plus de 20 ans d'expérience en recherche sociologique et est spécialisée en démographie, sociologie de la famille, politiques sociales, égalité de genre et protection des groupes vulnérables. Elle est autrice ou coautrice de plus de 100 publications scientifiques et a participé à de nombreux projets nationaux et internationaux. Ses travaux analysent les transformations sociales, les inégalités et l'efficacité des politiques publiques en République de Moldova.

---

16 PREZENTARE ORALĂ

16. Violenţa asupra femeii vârstnice: o formă ascunsă de abuz în contextul provocărilor sociale contemporane

Ramona CIOBANU

Asistent universitar, doctorandă; Facultatea de Teologie Romano-Catolică (titular) şi Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice (asociat), Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă de gen; femeie vârstnică; demnitate umană; abuz; neglijare

Violenţa asupra femeii vârstnice reprezintă o problemă socială deosebit de gravă, adesea insuficient cunoscută şi raportată. Aceasta poate apărea în familie, în comunitate sau în instituţiile de îngrijire şi are forme multiple: violenţă fizică, psihologică, verbală, sexuală, economică, neglijare şi/sau abandon. De multe ori, comportamentul violent rămâne ascuns, deoarece victimele se tem să vorbească, depind financiar sau emoţional de agresor ori se confruntă cu ruşinea, izolarea şi lipsa unui sprijin real din partea familiei sau a comunităţii.

Particularităţile acestui fenomen sunt determinate de interacţiunea dintre vulnerabilităţile asociate procesului de îmbătrânire, inegalităţile de gen, dependenţa socioeconomică şi relaţiile de putere din cadrul familiei şi al comunităţii.

Lucrarea îşi propune să analizeze principalele forme de violenţă manifestate în mod specific asupra femeii vârstnice, evidenţiind factorii familiali şi socioculturali care favorizează apariţia şi perpetuarea acestora. Sunt evidenţiate, de asemenea, consecinţele abuzului asupra sănătăţii fizice şi psihice şi asupra autonomiei personale, pornind de la ipoteza că expunerea la violenţă conduce la degradarea calităţii vieţii.

Demnitatea, ca valoare intrinsecă şi inalienabilă a fiinţei umane, ajunge să fie lezată, degradată sau chiar anulată în percepţia victimei prin expunerea la

comportamente abuzive, umilire, discriminare, neglijare şi încălcarea drepturilor fundamentale. Lucrarea susţine că demnitatea umană nu se pierde odată cu înaintarea în vârstă şi nici nu poate fi anulată de agresor. De aceea, persoana vârstnică victimă a violenţei trebuie ajutată să îşi păstreze sentimentul propriei demnităţi şi capacitatea de a cere ajutor, în virtutea drepturilor sale.

Despre autor. Ramona Ciobanu este asistent universitar şi doctorandă, titulară la Facultatea de Teologie Romano-Catolică şi cadru didactic asociat la Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi. Licenţiată în asistenţă socială şi formată în terapie sistemică de cuplu şi familie, activează ca asistent social şi psihoterapeut sistemic în cabinet propriu, cu o experienţă de peste 21 de ani în practica asistenţei sociale. Domeniile sale de interes includ sociologia dependenţelor, psihoterapia cuplului şi familiei, etica profesională, intervenţia multidisciplinară pentru persoanele dependente şi violenţa în familie în relaţie cu consumul de substanţe.

EN ORAL PRESENTATION

Violence against Older Women: A Hidden Form of Abuse amid Contemporary Social Challenges

Teaching Assistant, PhD candidate; Faculty of Roman Catholic Theology (tenured) and Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences (associate), Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: gender-based violence; older woman; human dignity; abuse; neglect

Violence against older women is a particularly serious social problem, often insufficiently recognised and reported. It can occur in the family, in the community or in care institutions and takes many forms: physical, psychological, verbal, sexual and economic violence, neglect and/or abandonment. Violent behaviour often remains hidden because victims are afraid to speak, depend financially or emotionally on the abuser, or face shame, isolation and a lack of real support from family or community.

The particular features of this phenomenon stem from the interaction between the vulnerabilities associated with ageing, gender inequalities, socio-economic dependence and power relations within the family and the community.

The paper analyses the main forms of violence specifically directed at older women, highlighting the family and socio-cultural factors that favour their emergence and persistence. It also highlights the consequences of abuse for physical and mental health and for personal autonomy, starting from the hypothesis that exposure to violence leads to a deterioration in quality of life.

Dignity, as an intrinsic and inalienable value of the human being, comes to be harmed, degraded or even nullified in the victim's perception through exposure to abusive behaviour, humiliation, discrimination, neglect and the violation of fundamental rights. The paper argues that human dignity is neither lost with age nor can it be cancelled by the abuser. An older person who is a victim of violence must therefore be helped to preserve a sense of her own dignity and the ability to seek help, by virtue of her rights.

About the author. Ramona Ciobanu is a teaching assistant and PhD candidate, tenured at the Faculty of Roman Catholic Theology and an associate lecturer at the Faculty of

Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. A graduate in social work trained in systemic couple and family therapy, she works as a social worker and systemic psychotherapist in private practice, with more than 21 years of experience in social work. Her areas of interest include the sociology of addiction, couple and family psychotherapy, professional ethics, multidisciplinary intervention for people with addictions and domestic violence in relation to substance use.

FR PRÉSENTATION ORALE

La violence à l'égard des femmes âgées : une forme cachée d'abus dans le contexte des défis sociaux contemporains

Assistante universitaire, doctorante ; Faculté de théologie catholique romaine (titulaire) et Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques (associée), Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence fondée sur le genre ; femme âgée ; dignité humaine ; abus ; négligence

La violence à l'égard des femmes âgées est un problème social particulièrement grave, souvent mal connu et insuffisamment signalé. Elle peut survenir dans la famille, dans la communauté ou dans les établissements de soins et revêt de multiples formes : violence physique, psychologique, verbale, sexuelle, économique, négligence et/ou abandon. Le comportement violent reste souvent caché, car les victimes ont peur de parler, dépendent financièrement ou émotionnellement de l'agresseur, ou sont confrontées à la honte, à l'isolement et à l'absence d'un véritable soutien de la part de la famille ou de la communauté.

Les particularités de ce phénomène tiennent à l'interaction entre les vulnérabilités liées au vieillissement, les inégalités de genre, la dépendance socio-économique et les rapports de pouvoir au sein de la famille et de la communauté.

La communication analyse les principales formes de violence spécifiquement exercées à l'égard des femmes âgées, en mettant en évidence les facteurs familiaux et socioculturels qui favorisent leur apparition et leur persistance. Elle souligne également les conséquences de l'abus sur la santé physique et mentale et sur l'autonomie personnelle, en partant de l'hypothèse que l'exposition à la violence entraîne une dégradation de la qualité de vie.

La dignité, valeur intrinsèque et inaliénable de l'être humain, finit par être atteinte, dégradée, voire anéantie dans la perception de la victime par l'exposition à des comportements abusifs, à l'humiliation, à la discrimination, à la négligence et à la violation des droits fondamentaux. La communication soutient que la dignité humaine ne se perd pas avec l'âge et ne peut pas non plus être anéantie par l'agresseur. C'est pourquoi la personne âgée victime de violence doit être aidée à préserver le sentiment de sa propre dignité et la capacité de demander de l'aide, en vertu de ses droits.

Note biographique. Ramona Ciobanu est assistante universitaire et doctorante, titulaire à la Faculté de théologie catholique romaine et enseignante associée à la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Diplômée en travail social et formée à la thérapie systémique du couple et de la famille, elle exerce comme assistante sociale et psychothérapeute systémique en cabinet privé, avec plus de 21 ans d'expérience en travail social. Ses domaines d'intérêt comprennent la

sociologie des addictions, la psychothérapie du couple et de la famille, l'éthique professionnelle, l'intervention pluridisciplinaire auprès des personnes dépendantes et la violence familiale en lien avec la consommation de substances.

---

17 PREZENTARE ORALĂ

17. Violenţa cu... sfori

Anca Doina CIOBOTARU

Prof. univ. dr., Universitatea Naţională de Arte „George Enescu" Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă; teatru de păpuşi; interdisciplinaritate

Lumea teatrului de păpuşi este, în mod obişnuit, asociată cu inocenţa, ludicitatea şi creativitatea. Ne amuzăm când asistăm la bastonadele din teatrul popular de păpuşi (şi nu numai) – ni se par nostime. Cine mai stă să reflecteze la faptul că ele oglindesc secvenţe ale vieţii reale, ale vieţii domestice?

Faptul că publicul s-a amuzat, secole de-a rândul, privind la spectacole cu trame de o cruzime greu de înţeles poate explica persistenţa fenomenului numit generic violenţa împotriva femeii. Chiar dacă tipurile de păpuşi utilizate în astfel de spectacole sunt variate, am optat pentru acest titlu din dorinţa de a atrage atenţia asupra firelor nevăzute care leagă generaţiile în transmiterea unor prejudecăţi generatoare de abuzuri. Puterea păpuşilor de a induce o anumită idee, de a promova anumite principii, de a expune tragismul vieţii de zi cu zi sau a agresiunii umane – dovadă a dezumanizării –, a fost utilizată de-a lungul timpului de toţi marii creatori ai artei animaţiei, dar şi de păpuşarii anonimi. Oglindind realitatea, păpuşa devine un actor răzvrătit şi subversiv, pentru care nimic nu este cu neputinţă; hohotul zgomotos se transformă într-un surâs crispat, iar ceea ce ar fi trebuit doar să distreze devine un motiv de meditaţie amară. Spectatorul începe să recunoască în lumea eroilor din lemn, mucava şi cârpe imagini ale propriului destin; povestea devine, astfel, o bătălie interioară cu feţele întunecate sau neplăcute ale cotidianului. Alcătuirea aceea aproape stângace, cu trăsături exagerate şi segmente aflate în proporţii neobişnuite, poate aduce în faţa publicului situaţii tulburătoare, aflate la limita logicului (până la absurd) şi a candorii (până la cruzime). Se realizează o mediere ciudată a valorilor morale şi estetice prin intermediul grotescului, umorului negru şi ironiei. Între inocenţă şi cruzime, graniţa devine tot mai fragilă.

Despre autor. Anca Doina Ciobotaru este profesor universitar şi conducător de doctorat în cadrul IOSUD al Universităţii Naţionale de Arte „George Enescu" din Iaşi, domeniul Teatru şi artele spectacolului, coordonator al Centrului de Cercetare „Arta Teatrului – studiu şi creaţie" şi al revistei „Colocvii Teatrale", titulară la programele de master „Artele spectacolului" şi „Teatru aplicat" şi la programul de licenţă. A debutat profesional ca actor-păpuşar şi realizator de spectacole pentru copii, a iniţiat „Cercul de teatru destinat copiilor cu nevoi speciale" şi este preşedinte cofondator al Asociaţiei Art Civica.

EN ORAL PRESENTATION

Violence on... Strings

Professor, PhD, "George Enescu" National University of Arts, Iaşi

Keywords: violence; puppet theatre; interdisciplinarity

The world of puppet theatre is usually associated with innocence, playfulness and creativity. We laugh when we watch the beatings in traditional folk puppet theatre (and not only there) – we find them funny. Who stops to reflect that they mirror scenes from real life, from domestic life?

The fact that, for centuries, audiences have laughed at shows with plots of almost incomprehensible cruelty may help explain the persistence of the phenomenon generically called violence against women. Although the types of puppets used in such shows vary, we chose this title to draw attention to the invisible strings that bind generations in passing on prejudices that give rise to abuse. The power of puppets to convey an idea, promote certain principles and expose the tragedy of everyday life or of human aggression – proof of dehumanisation – has been used over time by all the great creators of the art of animation, as well as by anonymous puppeteers. Mirroring reality, the puppet becomes a rebellious and subversive actor for whom nothing is impossible; loud laughter turns into a strained smile, and what should merely have entertained becomes a cause for bitter reflection. Spectators begin to recognise images of their own fate in the world of heroes made of wood, cardboard and rags; the story thus becomes an inner battle with the dark or unpleasant faces of everyday life. That almost clumsy construction, with exaggerated features and oddly proportioned segments, can bring before the audience disturbing situations at the edge of logic (to the point of absurdity) and of candour (to the point of cruelty). A strange mediation of moral and aesthetic values takes place through the grotesque, black humour and irony. Between innocence and cruelty, the boundary grows ever more fragile.

About the author. Anca Doina Ciobotaru is a professor and doctoral supervisor in the IOSUD of the "George Enescu" National University of Arts in Iaşi, in the field of Theatre and Performing Arts, coordinator of the research centre "The Art of Theatre – Study and Creation" and of the journal "Colocvii Teatrale", and teaches in the master's programmes "Performing Arts" and "Applied Theatre" and in the undergraduate programme. She began her career as a puppeteer-actor and director of children's shows, initiated the "Theatre Club for Children with Special Needs" and is co-founding president of the Art Civica Association.

FR PRÉSENTATION ORALE

La violence... à fils

Professeure des universités, docteure, Université nationale des arts « George Enescu » de Iaşi

Mots-clés : violence ; théâtre de marionnettes ; interdisciplinarité

Le monde du théâtre de marionnettes est habituellement associé à l'innocence, au jeu et à la créativité. Nous nous amusons en regardant les bastonnades du théâtre populaire de marionnettes (et pas seulement) – elles nous paraissent drôles. Qui prend le temps de réfléchir au fait qu'elles reflètent des scènes de la vie réelle, de la vie domestique ?

Le fait que le public se soit amusé, pendant des siècles, devant des spectacles aux intrigues d'une cruauté difficile à comprendre peut expliquer la persistance du phénomène que l'on appelle génériquement la violence à l'égard des femmes. Même si les types de marionnettes utilisés dans ces spectacles sont variés, nous avons choisi ce titre pour attirer l'attention sur les fils invisibles qui relient les générations dans la transmission de préjugés générateurs d'abus. Le pouvoir des marionnettes d'imposer une idée, de promouvoir certains principes, d'exposer le tragique de la vie quotidienne ou de l'agression humaine – preuve de déshumanisation – a été utilisé au fil du temps par tous les grands créateurs de l'art de l'animation, mais aussi par des marionnettistes anonymes. Reflet de la réalité, la marionnette devient un acteur rebelle et subversif pour qui rien n'est impossible ; l'éclat de rire se transforme en sourire crispé, et ce qui ne devait que divertir devient un motif de méditation amère. Le spectateur commence à reconnaître dans le monde des héros de bois, de carton et de chiffon des images de son propre destin ; l'histoire devient ainsi une bataille intérieure avec les faces sombres ou désagréables du quotidien. Cette construction presque maladroite, aux traits exagérés et aux segments de proportions inhabituelles, peut placer le public devant des situations troublantes, aux limites de la logique (jusqu'à l'absurde) et de la candeur (jusqu'à la cruauté). Une étrange médiation des valeurs morales et esthétiques s'opère à travers le grotesque, l'humour noir et l'ironie. Entre innocence et cruauté, la frontière devient de plus en plus fragile.

Note biographique. Anca Doina Ciobotaru est professeure des universités et directrice de thèse au sein de l'IOSUD de l'Université nationale des arts « George Enescu » de Iaşi, dans le domaine Théâtre et arts du spectacle, coordinatrice du Centre de recherche « L'art du théâtre – étude et création » et de la revue « Colocvii Teatrale », et enseigne dans les masters « Arts du spectacle » et « Théâtre appliqué » ainsi qu'en licence. Elle a débuté comme comédienne-marionnettiste et réalisatrice de spectacles pour enfants, a fondé le « Cercle de théâtre pour enfants ayant des besoins particuliers » et est présidente cofondatrice de l'Association Art Civica.

---

18 PREZENTARE ORALĂ

18. De la ruptură la reconciliere: diagnoză, explicaţii şi intervenţii în violenţa domestică

Lucian-Constantin CIOHODARU
Profesor de religie, Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă, Negreşti, jud. Vaslui

Cuvinte-cheie: violenţa împotriva femeilor; violenţă domestică; perspective multidisciplinare; statistici UE; intervenţie socială

Violenţa împotriva femeilor reprezintă o problemă majoră de sănătate publică la nivel global şi o încălcare gravă a drepturilor omului. Lucrarea explorează fenomenul violenţei de gen pe baza datelor statistice actuale la nivel naţional (România) şi al Uniunii Europene, oferind o analiză interdisciplinară care valorifică contribuţii din psihologie, sociologie şi teologie. Sunt analizate mecanismele psihologice ale abuzului, factorii structurali şi culturali care întreţin inegalitatea de gen şi perspectiva teologică asupra demnităţii umane şi nonviolenţei. În final, sunt propuse strategii integrate de intervenţie.

Despre autor. Lucian-Constantin Ciohodaru este profesor de religie la Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă din Negreşti, judeţul Vaslui, cu o vechime de patru ani în învăţământul preuniversitar (dintre care trei în învăţământul special). Este absolvent al specializării Teologie Ortodoxă – Asistenţă Socială (2020) şi al programului de master „Comunicare şi consiliere psihologică şi spirituală” (2022) la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi. Din 2025 urmează programul de conversie profesională în psihologie la Universitatea „Dimitrie Cantemir” din Târgu Mureş.

EN ORAL PRESENTATION

From Rupture to Reconciliation: Diagnosis, Explanations and Interventions in Domestic Violence

Religion teacher, Inclusive Education School Centre, Negreşti, Vaslui County

Keywords: violence against women; domestic violence; multidisciplinary perspectives; EU statistics; social intervention

Violence against women is a major global public health problem and a serious violation of human rights. The paper explores gender-based violence on the basis of current statistical data at national (Romanian) and European Union level, offering an interdisciplinary analysis that draws on contributions from psychology, sociology and theology. It analyses the psychological mechanisms of abuse, the structural and cultural factors that sustain gender inequality and the theological perspective on human dignity and non-violence. Finally, integrated intervention strategies are proposed.

About the author. Lucian-Constantin Ciohodaru is a religion teacher at the Inclusive Education School Centre in Negreşti, Vaslui County, with four years of experience in pre-university education (three of them in special education). He graduated in Orthodox Theology – Social Work (2020) and completed the master's programme "Psychological and Spiritual Communication and Counselling" (2022) at the "Dumitru Stăniloae" Faculty of Orthodox Theology, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Since 2025 he has been enrolled in the professional conversion programme in psychology at "Dimitrie Cantemir" University in Târgu Mureş.

FR PRÉSENTATION ORALE

De la rupture à la réconciliation : diagnostic, explications et interventions dans la violence domestique

Professeur de religion, Centre scolaire d'éducation inclusive, Negreşti, département de Vaslui

Mots-clés : violence à l'égard des femmes ; violence domestique ; perspectives pluridisciplinaires ; statistiques de l'UE ; intervention sociale

La violence à l'égard des femmes constitue un problème majeur de santé publique à l'échelle mondiale et une violation grave des droits humains. La communication explore la violence fondée sur le genre à partir des données statistiques actuelles au niveau national (Roumanie) et de l'Union européenne, en proposant une analyse interdisciplinaire qui mobilise des apports de la psychologie, de la sociologie et de la théologie. Elle analyse les mécanismes psychologiques de l'abus, les facteurs structurels et culturels qui entretiennent l'inégalité de genre et la perspective théologique sur la dignité humaine et la non-violence. Des stratégies d'intervention intégrées sont enfin proposées.

Note biographique. Lucian-Constantin Ciohodaru est professeur de religion au Centre scolaire d'éducation inclusive de Negreşti, département de Vaslui, et compte quatre ans d'ancienneté dans l'enseignement préuniversitaire (dont trois dans l'enseignement spécialisé). Il est diplômé en théologie orthodoxe – travail social (2020) et du master « Communication et accompagnement psychologique et spirituel » (2022) de la Faculté de théologie orthodoxe « Dumitru Stăniloae » de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Depuis 2025, il suit le programme de reconversion professionnelle en psychologie de l'Université « Dimitrie Cantemir » de Târgu Mureş.

---

19 ATELIER

19. Dincolo de tăcere: comunicare, prevenţie şi intervenţie

Paula-Elena CIORTAN, Mihaela IACOB, Diana KOLCU, Ioana-Alexandra LOGHIN, Daniela-Gabriela LUCA, Cătălina MATASĂ, Georgiana-Cătălina ŞCHIOPU

Fundaţia Centrul de Mediere şi Securitate Comunitară Iaşi (coordonator servicii, consilier juridic, asistenţi sociali, educator, psiholog clinician)

Cuvinte-cheie: violenţă de gen; prevenţie; comunicare asertivă; intervenţie socio-juridică

Violenţa împotriva femeilor reprezintă o problemă socială complexă, ale cărei efecte se reflectă atât asupra persoanelor direct afectate, cât şi asupra comunităţii. Prevenirea şi combaterea acestui fenomen presupun nu doar intervenţia în situaţiile de criză, ci şi dezvoltarea unor competenţe de comunicare, recunoaşterea timpurie a comportamentelor abuzive şi cunoaşterea mecanismelor de sprijin şi protecţie.

Workshopul „Dincolo de tăcere: comunicare, prevenţie şi intervenţie" îşi propune să ofere participanţilor un cadru interactiv de informare, conştientizare şi dezvoltare a unor abilităţi practice relevante pentru prevenirea şi gestionarea situaţiilor de violenţă împotriva femeilor. Activitatea este structurată în trei sesiuni tematice, desfăşurate simultan în trei săli, fiecare coordonată de o echipă de facilitatori.

Prima sesiune, „Comunicarea asertivă şi stabilirea limitelor sănătoase", urmăreşte dezvoltarea capacităţii de exprimare a nevoilor, opiniilor şi emoţiilor într-un mod clar şi respectuos, precum şi înţelegerea importanţei limitelor personale în construirea relaţiilor echilibrate.

A doua sesiune, „Relaţii sănătoase şi identificarea timpurie a semnelor violenţei", vizează diferenţierea relaţiilor sănătoase de cele bazate pe control, manipulare sau abuz, facilitând recunoaşterea comportamentelor de risc şi a primelor semnale ale violenţei.

Cea de-a treia sesiune, „Intervenţia socială şi juridică în cazurile de violenţă domestică", urmăreşte familiarizarea participanţilor cu principalele mecanisme de intervenţie, resursele instituţionale disponibile şi instrumentele juridice de protecţie a victimelor.

Prin abordarea integrată a celor trei dimensiuni – comunicare, prevenţie şi intervenţie –, workshopul încurajează responsabilitatea individuală şi colectivă, promovând respectul, siguranţa şi solidaritatea ca principii fundamentale în construirea unei societăţi fără violenţă.

Despre autori. Echipa Centrului de Consiliere Gloria (Fundaţia Centrul de Mediere şi Securitate Comunitară Iaşi): Paula-Elena Ciortan, coordonator servicii; Mihaela Iacob, consilier juridic; Diana Kolcu, Daniela-Gabriela Luca şi Cătălina Matasă, asistenţi sociali; Ioana-Alexandra Loghin, educator; Georgiana-Cătălina Şchiopu, psiholog clinician şi psihoterapeut integrativ. Membrele echipei sunt absolvente ale programelor de licenţă în asistenţă socială, sociologie, drept sau psihologie ale Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" şi Universităţii „Petre Andrei" din Iaşi, iar majoritatea au urmat programele de master „Probaţiune, mediere şi asistenţa socială a victimelor infracţiunilor" sau „Familia şi managementul resurselor familiale".

EN WORKSHOP

Beyond Silence: Communication, Prevention and Intervention

Community Mediation and Security Centre Foundation, Iaşi (service coordinator, legal adviser, social workers, educator, clinical psychologist)

Keywords: gender-based violence; prevention; assertive communication; socio-legal intervention

Violence against women is a complex social problem whose effects are felt both by those directly affected and by the community. Preventing and combating it requires not only crisis intervention but also the development of communication skills, early recognition of abusive behaviour and knowledge of support and protection mechanisms.

The workshop "Beyond Silence: Communication, Prevention and Intervention" offers participants an interactive setting for information, awareness-raising and the development of practical skills relevant to preventing and managing situations of violence against women. The activity is organised in three thematic sessions held simultaneously in three rooms, each coordinated by a team of facilitators.

The first session, "Assertive Communication and Setting Healthy Boundaries", aims to develop the ability to express needs, opinions and emotions clearly and respectfully and to understand the importance of personal boundaries in building balanced relationships.

The second session, "Healthy Relationships and Early Identification of the Signs of Violence", focuses on distinguishing healthy relationships from those based on control, manipulation or abuse, making it easier to recognise risk behaviours and the first warning signs of violence.

The third session, "Social and Legal Intervention in Cases of Domestic Violence", familiarises participants with the main intervention mechanisms, the institutional resources available and the legal instruments for protecting victims.

By addressing the three dimensions – communication, prevention and intervention – in an integrated way, the workshop encourages individual and collective responsibility, promoting respect, safety and solidarity as fundamental principles in building a society free of violence.

About the authors. The team of the Gloria Counselling Centre (Community Mediation and Security Centre Foundation, Iaşi): Paula-Elena Ciortan, service coordinator; Mihaela Iacob, legal adviser; Diana Kolcu, Daniela-Gabriela Luca and Cătălina Matasă, social workers; Ioana-Alexandra Loghin, educator; Georgiana-Cătălina Şchiopu, clinical psychologist and

integrative psychotherapist. The team members graduated in social work, sociology, law or psychology from Alexandru Ioan Cuza University and Petre Andrei University in Iaşi, and most completed the master's programmes "Probation, Mediation and Social Work for Crime Victims" or "The Family and Family Resource Management".

FR ATELIER

Au-delà du silence : communication, prévention et intervention

Fondation Centre de médiation et de sécurité communautaire de Iaşi (coordinatrice des services, conseillère juridique, assistantes sociales, éducatrice, psychologue clinicienne)

Mots-clés : violence fondée sur le genre ; prévention ; communication assertive ; intervention socio-juridique

La violence à l'égard des femmes est un problème social complexe dont les effets se font sentir aussi bien sur les personnes directement touchées que sur la communauté. Prévenir et combattre ce phénomène suppose non seulement d'intervenir dans les situations de crise, mais aussi de développer des compétences de communication, de reconnaître précocement les comportements abusifs et de connaître les mécanismes de soutien et de protection.

L'atelier « Au-delà du silence : communication, prévention et intervention » offre aux participants un cadre interactif d'information, de sensibilisation et de développement de compétences pratiques utiles pour prévenir et gérer les situations de violence à l'égard des femmes. L'activité s'organise en trois sessions thématiques qui se déroulent simultanément dans trois salles, chacune animée par une équipe de facilitatrices.

La première session, « Communication assertive et fixation de limites saines », vise à développer la capacité d'exprimer ses besoins, ses opinions et ses émotions de manière claire et respectueuse, ainsi qu'à comprendre l'importance des limites personnelles dans la construction de relations équilibrées.

La deuxième session, « Relations saines et repérage précoce des signes de violence », vise à distinguer les relations saines de celles fondées sur le contrôle, la manipulation ou l'abus, afin de faciliter la reconnaissance des comportements à risque et des premiers signaux de violence.

La troisième session, « Intervention sociale et juridique dans les cas de violence domestique », familiarise les participants avec les principaux mécanismes d'intervention, les ressources institutionnelles disponibles et les instruments juridiques de protection des victimes.

En abordant de manière intégrée ces trois dimensions – communication, prévention et intervention –, l'atelier encourage la responsabilité individuelle et collective et promeut le respect, la sécurité et la solidarité comme principes fondamentaux d'une société sans violence.

Notes biographiques. L'équipe du Centre de conseil Gloria (Fondation Centre de médiation et de sécurité communautaire de Iaşi) : Paula-Elena Ciortan, coordinatrice des services ; Mihaela Iacob, conseillère juridique ; Diana Kolcu, Daniela-Gabriela Luca et Cătălina Matasă, assistantes sociales ; Ioana-Alexandra Loghin, éducatrice ; Georgiana-Cătălina Şchiopu, psychologue clinicienne et psychothérapeute intégrative. Les membres de

l'équipe sont diplômées en travail social, sociologie, droit ou psychologie de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » et de l'Université « Petre Andrei » de Iaşi, et la plupart ont suivi les masters « Probation, médiation et accompagnement social des victimes d'infractions » ou « La famille et la gestion des ressources familiales ».

---

20 PREZENTARE ORALĂ

20. De la politici publice la protecţie efectivă: rolul statului în prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor în România

Irina-Denisa COJOCEA

Studentă, Ştiinţe Politice (anul III), Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: politici publice; violenţă împotriva femeilor; politici sociale; egalitate de gen; intervenţie instituţională; protecţia victimelor; România

Violenţa împotriva femeilor reprezintă nu doar o problemă socială şi de drepturile omului, ci şi o provocare pentru capacitatea statului de a formula, implementa şi evalua politici publice eficiente. Din perspectiva ştiinţelor politice, abordarea acestui fenomen presupune depăşirea unei perspective centrate exclusiv pe consecinţele individuale ale violenţei şi examinarea mecanismelor instituţionale prin care autorităţile publice asigură prevenţia, protecţia victimelor şi accesul la servicii de sprijin.

Intervenţia îşi propune să analizeze relaţia dintre angajamentele formale ale statului român în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei împotriva femeilor şi capacitatea instituţiilor de a transforma aceste angajamente în măsuri concrete. Punctul de plecare îl constituie cadrul strategic naţional pentru perioada 2022–2027 privind egalitatea de şanse şi prevenirea şi combaterea violenţei domestice, precum şi provocările evidenţiate în evaluările instituţionale privind aplicarea politicilor relevante.

Analiza urmăreşte trei dimensiuni principale: rolul cadrului legislativ şi strategic în definirea intervenţiei publice; coordonarea dintre instituţiile responsabile şi serviciile sociale destinate victimelor; respectiv importanţa resurselor, a formării profesionale şi a mecanismelor de monitorizare şi evaluare. În acest context, o atenţie deosebită este acordată diferenţei dintre existenţa unor măsuri la nivel normativ şi accesibilitatea şi eficienţa lor în practică, inclusiv la nivel local.

Intervenţia susţine necesitatea unei abordări integrate, care să asocieze măsurile juridice cu prevenţia, educaţia, serviciile sociale specializate şi cooperarea interinstituţională. Totodată, evidenţiază importanţa fundamentării politicilor publice pe date relevante şi a evaluării rezultatelor acestora, pentru identificarea obstacolelor care limitează protecţia efectivă a victimelor.

Prin această perspectivă, violenţa împotriva femeilor este analizată ca un domeniu de responsabilitate publică, în care eficienţa intervenţiei depinde atât de calitatea cadrului normativ, cât şi de capacitatea instituţională de a răspunde coerent, accesibil şi sustenabil nevoilor persoanelor afectate.

Despre autor. Irina-Denisa Cojocea este studentă la Ştiinţe Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi. Este implicată în activităţi civice, în politicile de tineret şi în comunicarea publică. Experienţa sa îmbină activităţi politice şi administrative cu voluntariatul în proiecte naţionale şi europene (iniţiative Erasmus+, reţeaua împreună-în.eu, stagii în administraţia locală). A participat la dezbateri la Palatul Parlamentului şi la sesiuni tematice în cadrul Parlamentului European.

EN ORAL PRESENTATION

From Public Policy to Effective Protection: The Role of the State in Preventing and Combating Violence against Women in Romania

Student, Political Science (3rd year), Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: public policy; violence against women; social policy; gender equality; institutional intervention; victim protection; Romania

Violence against women is not only a social and human rights problem but also a challenge to the state's capacity to formulate, implement and evaluate effective public policies. From a political science perspective, addressing this phenomenon means going beyond a focus solely on the individual consequences of violence and examining the institutional mechanisms through which public authorities ensure prevention, victim protection and access to support services.

The presentation analyses the relationship between the Romanian state's formal commitments to preventing and combating violence against women and the capacity of institutions to turn these commitments into concrete measures. Its starting point is the national strategic framework for 2022–2027 on equal opportunities and on preventing and combating domestic violence, together with the challenges identified in institutional evaluations of the implementation of the relevant policies.

The analysis follows three main dimensions: the role of the legislative and strategic framework in defining public intervention; coordination between the responsible institutions and the social services for victims; and the importance of resources, professional training and monitoring and evaluation mechanisms. In this context, particular attention is paid to the difference between the existence of measures at the normative level and their accessibility and effectiveness in practice, including at the local level.

The presentation argues for an integrated approach combining legal measures with prevention, education, specialised social services and inter-agency cooperation. It also highlights the importance of grounding public policies in relevant data and of evaluating their results, in order to identify the obstacles that limit the effective protection of victims.

From this perspective, violence against women is analysed as an area of public responsibility in which the effectiveness of intervention depends both on the quality of the legal framework and on the institutional capacity to respond coherently, accessibly and sustainably to the needs of those affected.

About the author. Irina-Denisa Cojocea is a Political Science student at Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. She is involved in civic activities, youth policy and public

communication. Her experience combines political and administrative work with volunteering in national and European projects (Erasmus+ initiatives, the împreună-în.eu network, internships in local government). She has taken part in debates at the Palace of the Parliament and in thematic sessions at the European Parliament.

FR PRÉSENTATION ORALE

Des politiques publiques à la protection effective : le rôle de l'État dans la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes en Roumanie

Étudiante, Sciences politiques (3e année), Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : politiques publiques ; violence à l'égard des femmes ; politiques sociales ; égalité de genre ; intervention institutionnelle ; protection des victimes ; Roumanie

La violence à l'égard des femmes n'est pas seulement un problème social et de droits humains ; elle met aussi à l'épreuve la capacité de l'État à formuler, mettre en œuvre et évaluer des politiques publiques efficaces. Du point de vue de la science politique, aborder ce phénomène suppose de dépasser une perspective centrée exclusivement sur les conséquences individuelles de la violence et d'examiner les mécanismes institutionnels par lesquels les autorités publiques assurent la prévention, la protection des victimes et l'accès aux services de soutien.

L'intervention analyse la relation entre les engagements formels de l'État roumain en matière de prévention et de lutte contre la violence à l'égard des femmes et la capacité des institutions à traduire ces engagements en mesures concrètes. Elle part du cadre stratégique national 2022–2027 relatif à l'égalité des chances et à la prévention et à la lutte contre la violence domestique, ainsi que des difficultés relevées dans les évaluations institutionnelles de la mise en œuvre des politiques concernées.

L'analyse suit trois dimensions principales : le rôle du cadre législatif et stratégique dans la définition de l'intervention publique ; la coordination entre les institutions responsables et les services sociaux destinés aux victimes ; enfin, l'importance des ressources, de la formation professionnelle et des mécanismes de suivi et d'évaluation. Une attention particulière est accordée à l'écart entre l'existence de mesures au niveau normatif et leur accessibilité et leur efficacité dans la pratique, y compris au niveau local.

L'intervention plaide pour une approche intégrée associant les mesures juridiques à la prévention, à l'éducation, aux services sociaux spécialisés et à la coopération interinstitutionnelle. Elle souligne également l'importance de fonder les politiques publiques sur des données pertinentes et d'en évaluer les résultats, afin d'identifier les obstacles qui limitent la protection effective des victimes.

Dans cette perspective, la violence à l'égard des femmes est analysée comme un domaine de responsabilité publique, dans lequel l'efficacité de l'intervention dépend à la fois de la qualité du cadre normatif et de la capacité institutionnelle à répondre de manière cohérente, accessible et durable aux besoins des personnes touchées.

Note biographique. Irina-Denisa Cojocea est étudiante en sciences politiques à l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Elle s'engage dans des activités civiques, dans les politiques de jeunesse et dans la communication publique. Son expérience associe des activités politiques et administratives au bénévolat dans des projets nationaux et européens (initiatives Erasmus+, réseau împreună-în.eu, stages dans l'administration locale). Elle a participé à des débats au Palais du Parlement et à des sessions thématiques au Parlement européen.

---

21 PREZENTARE ORALĂ

21. Admisibilitatea şi forţa probantă a probelor digitale obţinute din aplicaţii de mesagerie în cazurile de violenţă psihologică şi hărţuire domestică

Vitalie COLODROVSCHI

Lector universitar, Universitatea de Stat „Alecu Russo" din Bălţi, Republica Moldova

Cuvinte-cheie: probe digitale; admisibilitatea probelor; violenţă psihologică domestică

În litigiile privind violenţa psihologică şi hărţuirea domestică, comunicarea electronică prin intermediul aplicaţiilor de mesagerie (WhatsApp, Telegram, Viber, Messenger) constituie adesea proba centrală, capabilă să demonstreze tiparul de comportament abuziv, caracterul repetitiv şi intensitatea presiunii morale.

Intervenţia analizează parcursul judiciar al acestor mijloace de probă, de la extragere până la deliberare, structurat pe două coordonate esenţiale.

(1) Admisibilitatea şi legalitatea administrării: delimitarea dintre simplele capturi de ecran (screenshots) – vulnerabile la contestări de alterare sau montaj – şi procedeele riguroase de fixare (procese-verbale notariale de constatare a faptelor, expertize/constatări tehnico-ştiinţifice informatice, rapoarte de extracţie criminalistică). Se analizează totodată respectarea dreptului la viaţă privată şi secretul corespondenţei în raport cu proporţionalitatea necesităţii probării infracţiunii sau a emiterii ordonanţei de protecţie.

(2) Forţa probantă şi aprecierea judiciară: stabilirea autenticităţii (atribuirea contului şi a mesajelor direct autorului), asigurarea lanţului de custodie, integritatea metadatelor (data, ora, identificatorii unici) şi evaluarea mesajelor în contextul dinamic al relaţiei de cuplu sau familie, depăşind simpla valoare de început de dovadă scrisă.

Concluzia evidenţiază necesitatea consolidării unor bune practici judiciare uniforme, care să combine rigoarea tehnică medico-legală/informatică cu accesibilitatea procedurilor pentru victimele aflate în stare de vulnerabilitate.

Despre autor. Vitalie Colodrovschi este lector universitar la Universitatea de Stat „Alecu Russo" din Bălţi, Republica Moldova, şi avocat. A absolvit un program de master de cercetare (Master 2 Recherche) la Aix-Marseille Université, Franţa, şi a urmat studii de doctorat la Universitatea Liberă Internaţională din Moldova (ULIM), Chişinău.

EN ORAL PRESENTATION

The Admissibility and Probative Value of Digital Evidence from Messaging Applications in Cases of Psychological Violence and Domestic Harassment

University Lecturer, "Alecu Russo" State University of Bălţi, Republic of Moldova

Keywords: digital evidence; admissibility of evidence; domestic psychological violence

In litigation concerning psychological violence and domestic harassment, electronic communication through messaging applications (WhatsApp, Telegram, Viber, Messenger) is often the central piece of evidence, capable of demonstrating the pattern of abusive behaviour, its repetitive nature and the intensity of the moral pressure.

The presentation analyses the judicial path of such evidence, from extraction to deliberation, along two essential lines.

(1) Admissibility and lawfulness of taking evidence: the distinction between simple screenshots – open to challenges of alteration or fabrication – and rigorous methods of securing evidence (notarial reports establishing facts, forensic IT expert reports and technical-scientific findings, forensic extraction reports). It also examines respect for the right to private life and the secrecy of correspondence in relation to the proportionality of the need to prove the offence or to issue a protection order.

(2) Probative value and judicial assessment: establishing authenticity (attributing the account and the messages directly to their author), ensuring the chain of custody, the integrity of metadata (date, time, unique identifiers) and assessing the messages within the dynamic context of the couple or family relationship, going beyond their mere value as initial written evidence.

The conclusion highlights the need to consolidate uniform good judicial practice combining forensic and IT technical rigour with procedures that are accessible to victims in vulnerable situations.

About the author. Vitalie Colodrovschi is a university lecturer at "Alecu Russo" State University of Bălţi, Republic of Moldova, and a lawyer. He completed a research master's degree (Master 2 Recherche) at Aix-Marseille Université, France, and pursued doctoral studies at the Free International University of Moldova (ULIM), Chişinău.

FR PRÉSENTATION ORALE

L'admissibilité et la force probante des preuves numériques issues des applications de messagerie dans les affaires de violence psychologique et de harcèlement domestique

Maître de conférences, Université d'État « Alecu Russo » de Bălţi, République de Moldova

Mots-clés : preuves numériques ; admissibilité des preuves ; violence psychologique domestique

Dans les litiges relatifs à la violence psychologique et au harcèlement domestique, la communication électronique par les applications de messagerie (WhatsApp, Telegram, Viber, Messenger) constitue souvent la preuve centrale,

capable de démontrer le schéma du comportement abusif, son caractère répétitif et l'intensité de la pression morale.

L'intervention analyse le parcours judiciaire de ces moyens de preuve, de l'extraction jusqu'au délibéré, selon deux axes essentiels.

(1) L'admissibilité et la légalité de l'administration de la preuve : la distinction entre de simples captures d'écran – exposées aux contestations pour altération ou montage – et des procédés rigoureux de fixation (procès-verbaux notariés de constat, expertises et constatations techniques et scientifiques informatiques, rapports d'extraction criminalistique). Est également examiné le respect du droit à la vie privée et du secret de la correspondance au regard de la proportionnalité de la nécessité de prouver l'infraction ou d'obtenir une ordonnance de protection.

(2) La force probante et l'appréciation judiciaire : établir l'authenticité (attribution directe du compte et des messages à leur auteur), garantir la chaîne de conservation, l'intégrité des métadonnées (date, heure, identifiants uniques) et évaluer les messages dans le contexte dynamique de la relation de couple ou familiale, au-delà de leur simple valeur de commencement de preuve par écrit.

La conclusion souligne la nécessité de consolider des bonnes pratiques judiciaires uniformes, alliant la rigueur technique médico-légale et informatique à l'accessibilité des procédures pour les victimes en situation de vulnérabilité.

Note biographique. Vitalie Colodrovschi est maître de conférences à l'Université d'État « Alecu Russo » de Bălţi, République de Moldova, et avocat. Il est titulaire d'un master recherche (Master 2 Recherche) de l'Aix-Marseille Université, France, et a suivi des études doctorales à l'Université libre internationale de Moldova (ULIM), à Chişinău.

---

22 PREZENTARE ORALĂ

22. Răspunderea juridică a autorităţilor administraţiei publice – garanţie a accesului la justiţie şi instrument de combatere a impunităţii

Aliona Corcenco

Lector univ. dr., Universitatea de Stat „Alecu Russo" din Bălţi, Republica Moldova

Cuvinte-cheie: răspundere juridică; administraţie publică; acces la justiţie; responsabilitate instituţională; impunitate; contencios administrativ; control judecătoresc

Răspunderea juridică a autorităţilor administraţiei publice reprezintă o componentă fundamentală a statului de drept şi o garanţie a respectării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale persoanei. În contextul exercitării puterii publice, legalitatea activităţii administrative presupune nu doar respectarea normelor juridice, ci şi asumarea consecinţelor juridice generate de acţiunile sau inacţiunile autorităţilor publice. Lucrarea îşi propune să analizeze rolul răspunderii juridice a autorităţilor administraţiei publice în asigurarea accesului efectiv la justiţie şi în prevenirea fenomenului impunităţii instituţionale. Cercetarea vizează formele răspunderii juridice aplicabile autorităţilor publice, mecanismele de control al activităţii administrative,

precum şi rolul controlului judecătoresc în restabilirea legalităţii şi repararea prejudiciilor cauzate persoanelor prin acte administrative ilegale sau prin nesoluţionarea în termenul legal a cererilor acestora. Totodată, sunt examinate provocările instituţionale care pot afecta eficienţa mecanismelor de responsabilizare şi protecţie juridică. Se susţine că existenţa unor mecanisme efective de angajare a răspunderii juridice constituie o condiţie esenţială pentru prevenirea abuzului de putere, consolidarea încrederii cetăţenilor în instituţiile publice şi asigurarea unei administraţii publice responsabile, transparente şi orientate spre respectarea drepturilor persoanei.

Despre autor. Aliona Corcenco este juristă şi fost judecător. Este lector universitar şi şefă a Catedrei de Drept a Universităţii de Stat „Alecu Russo" din Bălţi şi colaborează cu extensiunea de la Bălţi a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi.

EN ORAL PRESENTATION

The Legal Liability of Public Administration Authorities: A Guarantee of Access to Justice and an Instrument for Combating Impunity

Lecturer, PhD, "Alecu Russo" State University of Bălţi, Republic of Moldova

Keywords: legal liability; public administration; access to justice; institutional accountability; impunity; administrative litigation; judicial review

The legal liability of public administration authorities is a fundamental component of the rule of law and a guarantee of respect for the fundamental rights and freedoms of the person. In the exercise of public power, the lawfulness of administrative activity requires not only compliance with legal rules but also acceptance of the legal consequences of public authorities' actions or omissions. The paper analyses the role of the legal liability of public administration authorities in ensuring effective access to justice and in preventing institutional impunity. The research addresses the forms of legal liability applicable to public authorities, the mechanisms for controlling administrative activity and the role of judicial review in restoring lawfulness and redressing harm caused to persons by unlawful administrative acts or by failure to resolve their requests within the legal time limit. It also examines the institutional challenges that may affect the effectiveness of accountability and legal protection mechanisms. It argues that effective mechanisms for engaging legal liability are an essential condition for preventing abuse of power, strengthening citizens' trust in public institutions and ensuring a responsible and transparent public administration committed to respecting individual rights.

About the author. Aliona Corcenco is a lawyer and former judge. She is a university lecturer and head of the Department of Law at "Alecu Russo" State University of Bălţi and collaborates with the Bălţi extension of Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi.

FR PRÉSENTATION ORALE

La responsabilité juridique des autorités de l'administration publique : garantie de l'accès à la justice et instrument de lutte contre l'impunité

Maîtresse de conférences, docteure, Université d'État « Alecu Russo » de Bălţi, République de Moldova

Mots-clés : responsabilité juridique ; administration publique ; accès à la justice ; responsabilité institutionnelle ; impunité ; contentieux administratif ; contrôle juridictionnel

La responsabilité juridique des autorités de l'administration publique est une composante fondamentale de l'État de droit et une garantie du respect des droits et libertés fondamentaux de la personne. Dans l'exercice de la puissance publique, la légalité de l'activité administrative suppose non seulement le respect des normes juridiques, mais aussi l'acceptation des conséquences juridiques des actions ou omissions des autorités publiques. La communication analyse le rôle de la responsabilité juridique des autorités de l'administration publique dans la garantie d'un accès effectif à la justice et dans la prévention de l'impunité institutionnelle. La recherche porte sur les formes de responsabilité juridique applicables aux autorités publiques, sur les mécanismes de contrôle de l'activité administrative ainsi que sur le rôle du contrôle juridictionnel dans le rétablissement de la légalité et la réparation des préjudices causés aux personnes par des actes administratifs illégaux ou par l'absence de réponse à leurs demandes dans le délai légal. Elle examine également les défis institutionnels susceptibles d'affecter l'efficacité des mécanismes de responsabilisation et de protection juridique. Elle soutient que l'existence de mécanismes effectifs d'engagement de la responsabilité juridique est une condition essentielle pour prévenir l'abus de pouvoir, renforcer la confiance des citoyens dans les institutions publiques et garantir une administration publique responsable, transparente et respectueuse des droits de la personne.

Note biographique. Aliona Corcenco est juriste et ancienne juge. Elle est maîtresse de conférences et cheffe de la chaire de droit de l'Université d'État « Alecu Russo » de Bălţi et collabore avec l'antenne de Bălţi de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi.

23 PREZENTARE ORALĂ

23. Dreptul femeii cu dizabilităţi la viaţă de cuplu, viaţă sexuală şi maternitate

Adela CRĂCIUN

Doctorandă; asistent social

Cuvinte-cheie: sterilizare involuntară; maternitate; femei cu dizabilităţi

Prezentarea abordează o dimensiune mai puţin vizibilă a violenţei asupra femeilor: limitarea autonomiei sexuale şi reproductive a femeilor cu dizabilităţi. Dincolo de formele evidente de abuz, violenţa poate lua forma controlului exercitat asupra alegerilor personale, a negării dreptului la relaţii

de cuplu şi viaţă sexuală, a descurajării maternităţii sau a deciziilor luate de familie, profesionişti ori instituţii în numele femeii.

Pornind de la perspectiva drepturilor fundamentale şi de la experienţele femeilor cu dizabilităţi evidenţiate prin cercetare, prezentarea va analiza stereotipurile care le descriu drept asexuale, dependente sau incapabile să îşi asume rolul de parteneră ori mamă. Vor fi abordate barierele întâlnite în accesarea serviciilor de sănătate sexuală şi reproductivă, vulnerabilitatea crescută în raport cu abuzul şi importanţa consimţământului liber şi informat, inclusiv în contextul unor practici precum contracepţia sau sterilizarea realizate fără participarea reală a femeii la decizie.

Prezentarea urmăreşte să evidenţieze graniţa uneori dificil de identificat dintre protecţie şi control: momentul în care intervenţia justificată prin „binele" persoanei ajunge să îi restrângă autonomia şi exercitarea unor drepturi fundamentale.

În acest context, prevenirea violenţei presupune nu doar protejarea femeii cu dizabilităţi împotriva abuzului, ci şi recunoaşterea ei ca persoană cu dreptul de a decide asupra propriului corp, propriilor relaţii şi propriei maternităţi.

Despre autor. Adela Crăciun este asistent social, cu peste 14 ani de experienţă în domeniul serviciilor sociale şi expertiză în dizabilitate, incluziune socială şi dezvoltarea serviciilor de sprijin. Experienţa sa profesională îmbină coordonarea serviciilor şi a echipelor multidisciplinare cu managementul de proiect şi colaborarea cu autorităţi publice, organizaţii neguvernamentale şi instituţii educaţionale. A coordonat şi a implementat proiecte naţionale şi europene dedicate incluziunii, accesibilităţii şi autonomiei persoanelor cu dizabilităţi. Activitatea sa academică şi de cercetare se concentrează asupra dizabilităţii, egalităţii de şanse şi participării sociale, cu accent pe accesul femeilor cu dizabilităţi la maternitate şi la viaţa profesională.

EN ORAL PRESENTATION

The Right of Women with Disabilities to Intimate Relationships, Sexual Life and Motherhood

PhD candidate; social worker

Keywords: involuntary sterilisation; motherhood; women with disabilities

The presentation addresses a less visible dimension of violence against women: the restriction of the sexual and reproductive autonomy of women with disabilities. Beyond obvious forms of abuse, violence can take the form of control over personal choices, denial of the right to intimate relationships and sexual life, discouragement of motherhood, or decisions taken by family, professionals or institutions on the woman's behalf.

Drawing on a fundamental rights perspective and on the experiences of women with disabilities documented by research, the presentation will analyse the stereotypes that portray them as asexual, dependent or incapable of taking on the role of partner or mother. It will address the barriers they face in accessing sexual and reproductive health services, their increased vulnerability to abuse and the importance of free and informed consent, including in the context of practices such as contraception or sterilisation carried out without the woman's real participation in the decision.

The presentation seeks to highlight the sometimes elusive boundary between protection and control: the point at which intervention justified by the person's "best interests" comes to restrict her autonomy and the exercise of fundamental rights.

In this context, preventing violence requires not only protecting women with disabilities against abuse but also recognising them as persons with the right to decide about their own bodies, their own relationships and their own motherhood.

About the author. Adela Crăciun is a social worker with more than 14 years of experience in social services and expertise in disability, social inclusion and the development of support services. Her professional experience combines coordinating services and multidisciplinary teams with project management and collaboration with public authorities, non-governmental organisations and educational institutions. She has coordinated and implemented national and European projects on the inclusion, accessibility and autonomy of persons with disabilities. Her academic and research work focuses on disability, equal opportunities and social participation, with an emphasis on the access of women with disabilities to motherhood and working life.

FR PRÉSENTATION ORALE

Le droit des femmes handicapées à la vie de couple, à la vie sexuelle et à la maternité

Doctorante ; assistante sociale

Mots-clés : stérilisation involontaire ; maternité ; femmes handicapées

La présentation aborde une dimension moins visible de la violence à l'égard des femmes : la limitation de l'autonomie sexuelle et reproductive des femmes handicapées. Au-delà des formes manifestes d'abus, la violence peut prendre la forme d'un contrôle exercé sur les choix personnels, du déni du droit à la vie de couple et à la vie sexuelle, du découragement de la maternité ou de décisions prises par la famille, les professionnels ou les institutions au nom de la femme.

À partir de la perspective des droits fondamentaux et des expériences des femmes handicapées mises en évidence par la recherche, la présentation analysera les stéréotypes qui les décrivent comme asexuées, dépendantes ou incapables d'assumer le rôle de partenaire ou de mère. Seront abordés les obstacles rencontrés dans l'accès aux services de santé sexuelle et reproductive, la vulnérabilité accrue face à l'abus et l'importance du consentement libre et éclairé, y compris dans le contexte de pratiques telles que la contraception ou la stérilisation réalisées sans participation réelle de la femme à la décision.

La présentation entend mettre en évidence la frontière parfois difficile à saisir entre protection et contrôle : le moment où l'intervention justifiée par le « bien » de la personne finit par restreindre son autonomie et l'exercice de droits fondamentaux.

Dans ce contexte, prévenir la violence suppose non seulement de protéger les femmes handicapées contre l'abus, mais aussi de les reconnaître comme des personnes ayant le droit de décider de leur propre corps, de leurs propres relations et de leur propre maternité.

Note biographique. Adela Crăciun est assistante sociale et compte plus de 14 ans d'expérience dans les services sociaux, avec une expertise en matière de handicap, d'inclusion sociale et de développement des services de soutien. Son expérience professionnelle associe la coordination de services et d'équipes pluridisciplinaires à la gestion de projets et à la collaboration avec les autorités publiques, les organisations non gouvernementales et les établissements d'enseignement. Elle a coordonné et mis en œuvre des projets nationaux et européens consacrés à l'inclusion, à l'accessibilité et à l'autonomie des personnes handicapées. Ses travaux universitaires et de recherche portent sur le handicap, l'égalité des chances et la participation sociale, en particulier sur l'accès des femmes handicapées à la maternité et à la vie professionnelle.

---

24 PREZENTARE ORALĂ

24. Între armonizare legislativă şi protecţie efectivă: politici şi intervenţii împotriva violenţei în familie în Republica Moldova în contextul aderării la Uniunea Europeană

Cristina CRUDU

Asistent universitar, doctorandă; Universitatea de Stat „Alecu Russo" din Bălţi, Republica Moldova

Cuvinte-cheie: violenţă în familie; Convenţia de la Istanbul; drepturi fundamentale; protecţia victimelor; egalitate de gen

Violenţa în familie rămâne una dintre cele mai persistente forme de încălcare a drepturilor omului în Republica Moldova, afectând în mod disproporţionat femeile. În contextul procesului de aderare la Uniunea Europeană, statul moldovean şi-a asumat angajamente care includ ratificarea Convenţiei de la Istanbul (2021) şi armonizarea cadrului normativ şi instituţional cu standardele europene. Comunicarea prezintă rezultatele unei cercetări privind relaţia dintre transformările de politică publică şi realitatea intervenţiilor la nivel local.

Demersul empiric a combinat analiza documentelor de politică publică, a cadrului legislativ şi a datelor statistice cu metode calitative – interviuri semistructurate cu specialişti din poliţie, asistenţă socială, sistemul medical şi organizaţii neguvernamentale, precum şi cu persoane care au trăit experienţa violenţei în familie. Perspectiva teoretică integrează abordarea feministă, modelul ecologic al violenţei şi analiza instituţională a politicilor publice.

Rezultatele indică progrese semnificative la nivel normativ, în special prin introducerea ordonanţei de protecţie, extinderea serviciilor specializate şi creşterea vizibilităţii problemei. Cu toate acestea, se menţine un decalaj între prevederile legale şi practica de zi cu zi, explicat prin coordonarea insuficientă între instituţii, formarea inegală a profesioniştilor, resursele limitate ale serviciilor din mediul rural, persistenţa stereotipurilor de gen şi a normelor care tolerează violenţa, precum şi încrederea scăzută a victimelor în sistemul de justiţie. Datele arată, de asemenea, că adoptarea standardelor europene nu garantează automat schimbarea practicilor profesionale şi a atitudinilor sociale.

Pornind de la faptul că aderarea la UE presupune nu doar transpunerea normelor, ci şi instituţii, servicii şi practici capabile să protejeze efectiv victimele, lucrarea examinează evoluţia cadrului legal, implementarea politicilor publice şi principalele bariere întâmpinate în practică. Se susţine că

protecţia efectivă depinde de convergenţa dintre legislaţie, resurse publice, formare profesională, colectarea datelor şi cooperarea interinstituţională.

Despre autor. Cristina Crudu este asistent universitar şi şefă a Catedrei de Ştiinţe Socioumane şi Asistenţă Socială a Facultăţii de Drept şi Ştiinţe Sociale, Universitatea de Stat „Alecu Russo" din Bălţi. Este licenţiată în asistenţă socială şi master în sociologie (profil asistenţă socială) şi doctorandă la Şcoala Doctorală de Ştiinţe Sociale a Universităţii de Stat din Moldova, cu tema „Violenţa în familie: politici şi intervenţii în contextul aderării la Uniunea Europeană". Are în portofoliu zece cursuri predate şi 19 publicaţii ştiinţifice şi metodico-didactice.

EN ORAL PRESENTATION

Between Legislative Harmonisation and Effective Protection: Policies and Interventions against Domestic Violence in the Republic of Moldova in the Context of EU Accession

Teaching Assistant, PhD candidate; "Alecu Russo" State University of Bălţi, Republic of Moldova

Keywords: domestic violence; Istanbul Convention; fundamental rights; victim protection; gender equality

Domestic violence remains one of the most persistent forms of human rights violation in the Republic of Moldova, disproportionately affecting women. In the context of the EU accession process, the Moldovan state has made commitments that include ratifying the Istanbul Convention (2021) and harmonising its legal and institutional framework with European standards. The paper presents the results of research on the relationship between public policy changes and the reality of interventions at local level.

The empirical approach combined the analysis of public policy documents, the legislative framework and statistical data with qualitative methods – semi-structured interviews with specialists from the police, social work, the health system and non-governmental organisations, as well as with people who have experienced domestic violence. The theoretical perspective integrates the feminist approach, the ecological model of violence and the institutional analysis of public policies.

The results indicate significant progress at the normative level, particularly through the introduction of the protection order, the expansion of specialised services and the greater visibility of the problem. Nevertheless, a gap persists between legal provisions and everyday practice, explained by insufficient inter-agency coordination, uneven professional training, the limited resources of rural services, the persistence of gender stereotypes and of norms that tolerate violence, and victims' low trust in the justice system. The data also show that adopting European standards does not automatically guarantee a change in professional practices and social attitudes.

Starting from the premise that EU accession requires not only the transposition of rules but also institutions, services and practices capable of effectively protecting victims, the paper examines the evolution of the legal framework, the implementation of public policies and the main barriers encountered in practice. It argues that effective protection depends on the

convergence of legislation, public resources, professional training, data collection and inter-agency cooperation.

About the author. Cristina Crudu is a teaching assistant and head of the Department of Socio-Human Sciences and Social Work of the Faculty of Law and Social Sciences, "Alecu Russo" State University of Bălţi. She holds a bachelor's degree in social work and a master's degree in sociology (social work track) and is a PhD candidate at the Doctoral School of Social Sciences of Moldova State University, with the thesis "Domestic Violence: Policies and Interventions in the Context of EU Accession". She has taught ten courses and has 19 scientific and teaching publications.

FR PRÉSENTATION ORALE

Entre harmonisation législative et protection effective : politiques et interventions contre la violence familiale en République de Moldova dans le contexte de l'adhésion à l'Union européenne

Assistante universitaire, doctorante ; Université d'État « Alecu Russo » de Bălţi, République de Moldova

Mots-clés : violence familiale ; Convention d'Istanbul ; droits fondamentaux ; protection des victimes ; égalité de genre

La violence familiale demeure l'une des formes les plus persistantes de violation des droits humains en République de Moldova et touche de manière disproportionnée les femmes. Dans le contexte du processus d'adhésion à l'Union européenne, l'État moldave a pris des engagements qui comprennent la ratification de la Convention d'Istanbul (2021) et l'harmonisation du cadre normatif et institutionnel avec les standards européens. La communication présente les résultats d'une recherche sur la relation entre les transformations des politiques publiques et la réalité des interventions au niveau local.

La démarche empirique a associé l'analyse des documents de politique publique, du cadre législatif et des données statistiques à des méthodes qualitatives – entretiens semi-directifs avec des spécialistes de la police, du travail social, du système de santé et d'organisations non gouvernementales, ainsi qu'avec des personnes ayant vécu la violence familiale. La perspective théorique intègre l'approche féministe, le modèle écologique de la violence et l'analyse institutionnelle des politiques publiques.

Les résultats indiquent des progrès significatifs au niveau normatif, notamment grâce à l'introduction de l'ordonnance de protection, au développement des services spécialisés et à une meilleure visibilité du problème. Un écart persiste néanmoins entre les dispositions légales et la pratique quotidienne, qui s'explique par une coordination insuffisante entre les institutions, une formation inégale des professionnels, les ressources limitées des services en milieu rural, la persistance des stéréotypes de genre et des normes qui tolèrent la violence, ainsi que la faible confiance des victimes dans le système judiciaire. Les données montrent également que l'adoption des standards européens ne garantit pas automatiquement l'évolution des pratiques professionnelles et des attitudes sociales.

Partant du constat que l'adhésion à l'UE suppose non seulement la transposition des normes, mais aussi des institutions, des services et des

pratiques capables de protéger effectivement les victimes, la communication examine l'évolution du cadre juridique, la mise en œuvre des politiques publiques et les principaux obstacles rencontrés dans la pratique. Elle soutient que la protection effective dépend de la convergence entre législation, ressources publiques, formation professionnelle, collecte de données et coopération interinstitutionnelle.

Note biographique. Cristina Crudu est assistante universitaire et cheffe de la chaire de sciences socio-humaines et de travail social de la Faculté de droit et de sciences sociales de l'Université d'État « Alecu Russo » de Bălţi. Elle est titulaire d'une licence en travail social et d'un master en sociologie (profil travail social) et doctorante à l'École doctorale de sciences sociales de l'Université d'État de Moldova, avec une thèse intitulée « La violence familiale : politiques et interventions dans le contexte de l'adhésion à l'Union européenne ». Elle a assuré dix cours et compte 19 publications scientifiques et pédagogiques.

---

25 POSTER

25. Cultivarea speranţei ca factor de protecţie pentru rezilienţă: analiza eficacităţii şi a limitelor ordinului de protecţie

Alexandra Damaschin

Lect. univ. dr., Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: speranţă; rezilienţă; violenţă domestică; ordin de protecţie

Violenţa domestică reprezintă un fenomen complex având consecinţe pe termen lung asupra vieţii indivizilor. Acest fenomen îmbracă multiple forme, manifestându-se prin violenţă fizică, emoţională, psihologică, sexuală, economică, etc. Printre cele mai vulnerabile persoane afectate de violenţă se numără femeile şi copiii. Evenimentele publice recente din România subliniază încă o dată gravitatea acestui fenomen, în condiţiile în care numărul victimelor continuă să crească de la an la an. În acest sens, scopul lucrării de faţă este de a explora rolul ordinului de protecţie în cazurile de violenţă domestică. Cercetarea analizează cinci studii de caz privind violenţa domestică şi trei interviuri în profunzime realizate cu profesionişti în anul 2025. Perspectivele profesioniştilor subliniază necesitatea ordinului de protecţie, dar, din păcate, măsurile stabilite prin intermediul acestuia nu rezolvă problema violenţei domestice. În urma analizei datelor, speranţa apare ca un factor esenţial, care reflectă capacitatea victimelor de a găsi multiple căi pentru a face faţă situaţiei în care se află. Lucrarea evidenţiază nevoia de servicii sociale şi importanţa factorilor de protecţie în consolidarea rezilienţei.

Despre autor. Alexandra Damaschin este doctor în sociologie şi lector universitar la Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi. A urmat un program de cercetare postdoctorală şi este autoarea volumului „Social Construction of School Participation. Representations of Children from Rural Areas". A lucrat ca asistent social în domeniul protecţiei copilului şi a participat ca sociolog la proiecte de cercetare cu finanţare naţională şi internaţională. Principalele sale domenii de interes sunt protecţia copilului şi a familiei, rezilienţa şi vulnerabilitatea, serviciile sociale.

EN POSTER

Nurturing Hope as a Path to Resilience. Examining the Efficacy and the Limitations of the Protection Order

Lecturer, PhD, Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: hope; resilience; domestic violence; protection order

Domestic violence is a complex phenomenon that has long-term consequences for individuals' lives. It takes multiple forms: physical, emotional, psychological, sexual, economic and so on. Among the most vulnerable people affected by violence are women and children. Recent public events in Romania emphasize once again the gravity of this phenomenon, as the number of victims continues to grow from year to year. Accordingly, the purpose of this paper is to explore the role of the protection order in cases of domestic violence. The research analyses five case studies of domestic violence and three in-depth interviews with professionals conducted in 2025. The professionals' perspectives emphasize the necessity of the protection order, but unfortunately, the measures established through it do not solve the problem of domestic violence. In this process, hope appears as an essential factor that reflects the capacity of the victims to find multiple pathways to cope with the situation. The paper highlights the need for social services and the importance of protective factors in strengthening resilience.

About the author. Alexandra Damaschin holds a PhD in sociology and is a lecturer at the Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. She completed a postdoctoral research programme and is the author of the book "Social Construction of School Participation. Representations of Children from Rural Areas". She has worked as a social worker in child protection and has taken part as a sociologist in nationally and internationally funded research projects. Her main areas of interest are child and family protection, resilience and vulnerability, and social services.

FR POSTER

Cultiver l'espoir comme voie vers la résilience. Analyse de l'efficacité et des limites de l'ordonnance de protection

Maîtresse de conférences, docteure, Département de sociologie, travail social et ressources humaines, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : espoir ; résilience ; violence domestique ; ordonnance de protection

La violence domestique est un phénomène complexe, qui a des conséquences à long terme sur la vie des individus. Elle revêt de multiples formes, allant de la violence physique à la violence émotionnelle, psychologique, sexuelle, économique, etc. Parmi les personnes les plus vulnérables touchées par la violence figurent les femmes et les enfants. Les événements publics récents en Roumanie soulignent une fois de plus la gravité de ce phénomène, le nombre de victimes continuant d'augmenter d'année en année. Dans ce contexte, le but de cet article est d'explorer le rôle de l'ordonnance de protection dans les cas de violence domestique. La recherche analyse cinq études de cas de violence

domestique et trois entretiens approfondis avec des professionnels, réalisés en 2025. Les points de vue des professionnels soulignent la nécessité de l'ordonnance de protection, mais, malheureusement, celle-ci ne résout pas le problème de la violence domestique. Dans ce processus, l'espoir apparaît comme un facteur essentiel, qui reflète la capacité des victimes de violence domestique à trouver de multiples voies pour surmonter la situation. L'article met en évidence le besoin de services sociaux et l'importance des facteurs de protection dans le renforcement de la résilience.

Note biographique. Alexandra Damaschin est docteure en sociologie et maîtresse de conférences au Département de sociologie, travail social et ressources humaines de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Elle a suivi un programme de recherche postdoctorale et est l'autrice de l'ouvrage « Social Construction of School Participation. Representations of Children from Rural Areas ». Elle a travaillé comme assistante sociale dans le domaine de la protection de l'enfance et a participé en tant que sociologue à des projets de recherche financés au niveau national et international. Ses principaux domaines d'intérêt sont la protection de l'enfance et de la famille, la résilience et la vulnérabilité, ainsi que les services sociaux.

---

26 PREZENTARE ORALĂ

26. Între victimizare şi reacţia letală: „captivitate reactivă" şi limitele protecţiei în relaţiile intime

Claudia Delu, Simona Mihaiu, Simona Maria Stănescu

Drd. Claudia Delu – Şcoala de Studii Avansate a Academiei Române (SCOSAAR); CS II dr. Simona Mihaiu, CS I dr. Simona Maria Stănescu – Institutul de Cercetare a Calităţii Vieţii, Academia Română

Cuvinte-cheie: violenţă în relaţiile intime; control coercitiv; captivitate reactivă; victimizare; protecţie instituţională

Violenţa împotriva femeilor în relaţiile intime poate presupune perioade îndelungate de intimidare, ameninţări şi restrângere a autonomiei. Atunci când o femeie îşi ucide partenerul, examinarea exclusivă a actului letal poate neglija istoricul abuzurilor, încercările de separare şi obstacolele întâmpinate în obţinerea ajutorului. Lucrarea analizează legătura dintre victimizarea anterioară actului letal, strategiile de apărare şi împrejurările în care se produce omorul.

Cercetarea valorifică şase interviuri semistructurate, realizate în anul 2026 cu femei condamnate definitiv pentru uciderea partenerului intim, aflate în custodia Penitenciarului de Femei Ploieşti-Târgşoru Nou. Analiza tematică reflexivă utilizează modelul ecologic al violenţei şi conceptul de „captivitate reactivă" (Mihaiu, 2026), care permite examinarea interacţiunii dintre constrângerile structurale, dinamica relaţională şi resursele de protecţie. Sunt urmărite experienţele din cuplu, condiţiile sociale şi materiale, demersurile de solicitare a sprijinului şi semnificaţiile atribuite retrospectiv faptelor comise.

Rezultatele indică diferenţe între situaţiile investigate. În două dintre cele şase cazuri, interviurile documentează practici persistente de dominare, ameninţări grave şi dificultăţi în obţinerea protecţiei. În celelalte, sunt descrise conflicte imediate şi factori situaţionali asociaţi producerii omorului, fără suficiente elemente care să susţină existenţa unui proces similar de

constrângere continuă. Tentativele de separare, apelul la familie şi sesizarea autorităţilor ilustrează modalităţi diferite prin care persoanele intervievate au încercat să îşi asigure siguranţa, cu efecte variabile.

Diferenţele identificate evidenţiază limitele explicării tuturor omorurilor comise de femei împotriva partenerilor prin prisma victimizării anterioare. Studiul contribuie la delimitarea situaţiilor caracterizate de abuz persistent şi restrângerea progresivă a alternativelor faţă de cele în care sunt documentate alte circumstanţe relaţionale şi situaţionale. Această distincţie permite o interpretare diferenţiată a cazurilor şi poate contribui la fundamentarea intervenţiilor de prevenire a violenţei grave în relaţiile intime.

Despre autori. Claudia Delu este doctorandă în sociologie în cadrul Şcolii de Studii Avansate a Academiei Române (SCOSAAR). Activitatea sa de cercetare vizează violenţa domestică şi violenţa împotriva femeilor, cu un interes particular pentru transmiterea intergeneraţională a violenţei în relaţiile intime. A participat la proiecte de cercetare socială şi la manifestări ştiinţifice naţionale şi internaţionale. Simona Mihaiu este cercetător ştiinţific gradul II în cadrul Institutului de Cercetare a Calităţii Vieţii al Academiei Române. Activitatea sa de cercetare vizează criminalitatea violentă, femicidul, victimizarea copiilor şi transmiterea intergeneraţională a violenţei domestice. Are o vastă experienţă în cercetarea sociologică, fiind autoarea mai multor publicaţii ştiinţifice, printre care volumul „Transmiterea intergeneraţională a violenţei domestice. Femicid, captivitate reactivă şi victimizarea copilului", publicat în anul 2026 la Editura Pro Universitaria. Simona Maria Stănescu este cercetător ştiinţific gradul I în cadrul Institutului de Cercetare a Calităţii Vieţii al Academiei Române. Activitatea sa de cercetare se concentrează asupra politicilor sociale, statului bunăstării, economiei sociale şi incluziunii sociale. Are o vastă experienţă în coordonarea proiectelor de cercetare şi în evaluarea politicilor publice, fiind autoare şi coordonatoare a numeroase publicaţii ştiinţifice în domeniul sociologiei şi al politicilor sociale.

EN ORAL PRESENTATION

Between Victimisation and Lethal Reaction: "Reactive Captivity" and the Limits of Protection in Intimate Relationships

PhD candidate Claudia Delu – School of Advanced Studies of the Romanian Academy (SCOSAAR); Senior Researcher (Grade II) Simona Mihaiu, PhD, Senior Researcher (Grade I) Simona Maria Stănescu, PhD – Research Institute for Quality of Life, Romanian Academy

Keywords: intimate partner violence; coercive control; reactive captivity; victimisation; institutional protection

Violence against women in intimate relationships may involve long periods of intimidation, threats and restriction of autonomy. When a woman kills her partner, examining the lethal act alone may overlook the history of abuse, attempts at separation and the obstacles faced in seeking help. The paper analyses the link between victimisation preceding the lethal act, defence strategies and the circumstances in which the killing occurs.

The research draws on six semi-structured interviews conducted in 2026 with women definitively convicted of killing their intimate partner, held in the Ploieşti-Târgşoru Nou Women's Prison. Reflexive thematic analysis uses the ecological model of violence and the concept of "reactive captivity" (Mihaiu, 2026), which makes it possible to examine the interaction between structural constraints, relational dynamics and protective resources. The analysis covers

experiences within the couple, social and material conditions, attempts to seek support and the meanings retrospectively attributed to the acts committed.

The results point to differences between the situations investigated. In two of the six cases, the interviews document persistent practices of domination, serious threats and difficulties in obtaining protection. In the others, immediate conflicts and situational factors associated with the killing are described, without sufficient evidence of a similar process of continuous coercion. Attempts at separation, turning to family and reporting to the authorities illustrate different ways in which the interviewees tried to ensure their safety, with varying effects.

The differences identified highlight the limits of explaining all killings of partners by women in terms of prior victimisation. The study helps distinguish situations characterised by persistent abuse and a progressive narrowing of alternatives from those in which other relational and situational circumstances are documented. This distinction allows a differentiated interpretation of cases and may help inform interventions to prevent serious violence in intimate relationships.

About the authors. Claudia Delu is a PhD candidate in sociology at the School of Advanced Studies of the Romanian Academy (SCOSAAR). Her research focuses on domestic violence and violence against women, with a particular interest in the intergenerational transmission of violence in intimate relationships. She has taken part in social research projects and in national and international scientific events. Simona Mihaiu is a Grade II senior researcher at the Research Institute for Quality of Life of the Romanian Academy. Her research addresses violent crime, femicide, child victimisation and the intergenerational transmission of domestic violence. She has extensive experience in sociological research and is the author of several scientific publications, including the book "The Intergenerational Transmission of Domestic Violence. Femicide, Reactive Captivity and Child Victimisation", published in 2026 by Pro Universitaria. Simona Maria Stănescu is a Grade I senior researcher at the Research Institute for Quality of Life of the Romanian Academy. Her research focuses on social policy, the welfare state, the social economy and social inclusion. She has extensive experience in coordinating research projects and evaluating public policies, and is the author and editor of numerous scientific publications in sociology and social policy.

FR PRÉSENTATION ORALE

Entre victimisation et réaction létale : la « captivité réactive » et les limites de la protection dans les relations intimes

Doctorante Claudia Delu – École d'études avancées de l'Académie roumaine (SCOSAAR) ; Simona Mihaiu, docteure, chercheuse scientifique de 2e classe, et Simona Maria Stănescu, docteure, chercheuse scientifique de 1re classe – Institut de recherche sur la qualité de la vie, Académie roumaine

Mots-clés : violence dans les relations intimes ; contrôle coercitif ; captivité réactive ; victimisation ; protection institutionnelle

La violence à l'égard des femmes dans les relations intimes peut impliquer de longues périodes d'intimidation, de menaces et de restriction de l'autonomie. Lorsqu'une femme tue son partenaire, l'examen exclusif de l'acte létal peut faire négliger l'historique des abus, les tentatives de séparation et les obstacles rencontrés pour obtenir de l'aide. La communication analyse le lien entre la

victimisation antérieure à l'acte létal, les stratégies de défense et les circonstances dans lesquelles se produit l'homicide.

La recherche s'appuie sur six entretiens semi-directifs réalisés en 2026 avec des femmes condamnées définitivement pour le meurtre de leur partenaire intime et détenues au Pénitencier pour femmes de Ploieşti-Târgşoru Nou. L'analyse thématique réflexive mobilise le modèle écologique de la violence et le concept de « captivité réactive » (Mihaiu, 2026), qui permet d'examiner l'interaction entre contraintes structurelles, dynamique relationnelle et ressources de protection. Sont étudiés les vécus au sein du couple, les conditions sociales et matérielles, les démarches de recherche de soutien et les significations attribuées rétrospectivement aux actes commis.

Les résultats révèlent des différences entre les situations étudiées. Dans deux des six cas, les entretiens documentent des pratiques persistantes de domination, des menaces graves et des difficultés à obtenir une protection. Dans les autres, sont décrits des conflits immédiats et des facteurs situationnels associés à l'homicide, sans éléments suffisants pour établir l'existence d'un processus semblable de contrainte continue. Les tentatives de séparation, le recours à la famille et le signalement aux autorités illustrent les différentes manières dont les personnes interrogées ont tenté d'assurer leur sécurité, avec des effets variables.

Les différences identifiées montrent les limites d'une explication de tous les homicides commis par des femmes sur leur partenaire par la seule victimisation antérieure. L'étude contribue à distinguer les situations caractérisées par un abus persistant et une réduction progressive des alternatives de celles où d'autres circonstances relationnelles et situationnelles sont documentées. Cette distinction permet une interprétation différenciée des cas et peut contribuer à fonder les interventions de prévention de la violence grave dans les relations intimes.

Notes biographiques. Claudia Delu est doctorante en sociologie à l'École d'études avancées de l'Académie roumaine (SCOSAAR). Ses recherches portent sur la violence domestique et la violence à l'égard des femmes, avec un intérêt particulier pour la transmission intergénérationnelle de la violence dans les relations intimes. Elle a participé à des projets de recherche sociale et à des manifestations scientifiques nationales et internationales. Simona Mihaiu est chercheuse scientifique de 2e classe à l'Institut de recherche sur la qualité de la vie de l'Académie roumaine. Ses recherches portent sur la criminalité violente, le féminicide, la victimisation des enfants et la transmission intergénérationnelle de la violence domestique. Elle dispose d'une vaste expérience de la recherche sociologique et est l'autrice de plusieurs publications scientifiques, dont l'ouvrage « La transmission intergénérationnelle de la violence domestique. Féminicide, captivité réactive et victimisation de l'enfant », paru en 2026 aux éditions Pro Universitaria. Simona Maria Stănescu est chercheuse scientifique de 1re classe à l'Institut de recherche sur la qualité de la vie de l'Académie roumaine. Ses recherches portent sur les politiques sociales, l'État-providence, l'économie sociale et l'inclusion sociale. Elle dispose d'une vaste expérience de la coordination de projets de recherche et de l'évaluation des politiques publiques et est autrice et coordinatrice de nombreuses publications scientifiques en sociologie et en politiques sociales.

27 PREZENTARE ORALĂ

27. Spaţii fără martori: violenţa împotriva femeilor în spaţiile de circulaţie verticală rezidenţiale şi problema impunităţii

Andreea Diaconu
Doctorandă, Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti

Cuvinte-cheie: violenţă împotriva femeilor; spaţii de tranziţie; lift; supraveghere

Lucrarea analizează în ce măsură configuraţia spaţială şi lipsa supravegherii video contribuie la impunitatea violenţei împotriva femeilor în spaţiile de lift. Relatările din presă despre agresiuni asupra femeilor în lifturi sunt foarte numeroase, fiecare cu datele sale geografice şi calendaristice particulare. Analiza empirică a unui corpus jurnalistic selectat (articole din presa românească despre agresiuni asupra femeilor în lift, identificate prin cuvinte-cheie) arată că violenţa împotriva femeilor se manifestă cu o mai mare uşurinţă în spaţii de tranziţie, adesea nemonitorizate, în special în lift, cel mai utilizat mijloc de circulaţie verticală.

Apropierea din spaţiul liftului, determinată de suprafaţa redusă (între 1 şi 1,6 m^2), facilitează performarea unei forme atipice de socializare şi microapropiere. În contextul liftului rezidenţial, această formă de socializare se preschimbă în altceva, cei care utilizează liftul fiind vecini, deci deja sunt parte dintr-o comunitate. Liftul reprezintă un spaţiu ermetic, în care, dacă nu este prezentă o cameră de luat vederi activă, „ochii de pe stradă” (Jacobs, 1961) nu pot funcţiona ca supraveghere naturală şi instrument de control social. Această etanşeitate spaţială dublată de incertitudinea mecanismului (posibilitatea de blocare) predispune spaţiul la o serie de comportamente deviante. Femeile şi bărbaţii tind să experimenteze comunităţile din care fac parte diferit. Pentru femei, ameninţarea violenţei este un agent de decizie în modul în care parcurg sau experimentează un spaţiu. De asemenea, în cazul violenţei împotriva femeilor, agresorul este mai probabil o persoană cunoscută (Stanko, 1990), astfel încât liftul întruneşte toţi indicatorii unui spaţiu în care pot avea loc acte de violenţă împotriva femeilor. Lipsa probelor în cazul în care nu există mijloace de supraveghere duce la dificultatea sesizării şi favorizează impunitatea agresorilor. Lucrarea priveşte critic şi funcţia camerelor, care nu descurajează automat agresorii şi pot funcţiona mai degrabă ca probă decât ca instrument de prevenţie.

Metodologia cercetării combină analiza de conţinut a mai multor relatări din presă din ultimii 20 de ani, care relatează agresiuni asupra femeilor în lifturi, cu o sinteză a literaturii ştiinţifice despre spaţiile semiprivate, supravegherea video şi violenţa de gen.

Despre autor. Andreea Diaconu este doctorandă în anul I la Sociologie, cu o teză despre locuirea în perioada socialistă. Este absolventă a Facultăţii de Arhitectură şi a programului de master „Studii vizuale şi societate” (SNSPA). A colaborat cu mai multe organizaţii neguvernamentale în proiecte culturale şi de management cultural şi a lucrat în scenografie şi design interior şi grafic.

EN ORAL PRESENTATION

Spaces without Witnesses: Violence against Women in Residential Vertical Circulation Spaces and the Problem of Impunity

PhD candidate, Faculty of Sociology and Social Work, University of Bucharest

Keywords: violence against women; transitional spaces; lift; surveillance

The paper analyses the extent to which spatial configuration and the absence of video surveillance contribute to the impunity of violence against women in lifts. Press reports of assaults on women in lifts are very numerous, each with its own geographical and temporal details. An empirical analysis of a selected journalistic corpus (Romanian press articles on assaults on women in lifts, identified through keywords) shows that violence against women occurs more easily in transitional, often unmonitored spaces, especially the lift, the most widely used means of vertical circulation.

The closeness imposed by the small floor area of a lift (between 1 and 1.6 m^2) encourages an atypical form of socialisation and micro-proximity. In a residential lift, this form of socialisation turns into something else, since those using the lift are neighbours and therefore already part of a community. The lift is a sealed space in which, unless an active camera is present, the "eyes on the street" (Jacobs, 1961) cannot function as natural surveillance and an instrument of social control. This spatial enclosure, combined with mechanical uncertainty (the possibility of getting stuck), predisposes the space to a range of deviant behaviours. Women and men tend to experience the communities they belong to differently. For women, the threat of violence shapes how they move through or experience a space. Moreover, in violence against women the perpetrator is more likely to be someone known to the victim (Stanko, 1990), so the lift meets all the indicators of a space in which acts of violence against women can occur. The lack of evidence where there is no surveillance makes reporting difficult and favours perpetrators' impunity. The paper also takes a critical look at the function of cameras, which do not automatically deter perpetrators and may serve more as evidence than as a means of prevention.

The research methodology combines content analysis of press reports from the last 20 years describing assaults on women in lifts with a review of the scientific literature on semi-private spaces, video surveillance and gender-based violence.

About the author. Andreea Diaconu is a first-year PhD candidate in sociology, with a thesis on housing in the socialist period. She graduated from the Faculty of Architecture and from the master's programme "Visual Studies and Society" (SNSPA). She has worked with several non-governmental organisations on cultural and cultural management projects and has worked in stage design and in interior and graphic design.

FR PRÉSENTATION ORALE

Des espaces sans témoins : la violence à l'égard des femmes dans les espaces de circulation verticale résidentiels et le problème de l'impunité

Doctorante, Faculté de sociologie et de travail social, Université de Bucarest

Mots-clés : violence à l'égard des femmes ; espaces de transition ; ascenseur ; surveillance

La communication analyse dans quelle mesure la configuration spatiale et l'absence de vidéosurveillance contribuent à l'impunité de la violence à l'égard des femmes dans les ascenseurs. Les articles de presse relatant des agressions de femmes dans des ascenseurs sont très nombreux, chacun avec ses données géographiques et temporelles propres. L'analyse empirique d'un corpus journalistique sélectionné (articles de la presse roumaine sur des agressions de femmes dans des ascenseurs, repérés par mots-clés) montre que la violence à l'égard des femmes se manifeste plus facilement dans les espaces de transition, souvent non surveillés, en particulier dans l'ascenseur, le moyen de circulation verticale le plus utilisé.

La proximité imposée par la faible surface de l'ascenseur (entre 1 et 1,6 m^2) favorise une forme atypique de socialisation et de micro-proximité. Dans l'ascenseur résidentiel, cette forme de socialisation se transforme en autre chose, puisque ses usagers sont des voisins et font donc déjà partie d'une communauté. L'ascenseur est un espace hermétique dans lequel, en l'absence de caméra active, les « yeux de la rue » (Jacobs, 1961) ne peuvent fonctionner comme surveillance naturelle et instrument de contrôle social. Cette étanchéité spatiale, doublée de l'incertitude du mécanisme (possibilité de blocage), prédispose l'espace à une série de comportements déviants. Les femmes et les hommes tendent à vivre différemment les communautés dont ils font partie. Pour les femmes, la menace de la violence oriente la manière dont elles parcourent ou vivent un espace. En outre, dans la violence à l'égard des femmes, l'agresseur est plus souvent une personne connue (Stanko, 1990), de sorte que l'ascenseur réunit tous les indicateurs d'un espace où peuvent se produire des actes de violence à l'égard des femmes. L'absence de preuves faute de moyens de surveillance rend le signalement difficile et favorise l'impunité des agresseurs. La communication porte aussi un regard critique sur la fonction des caméras, qui ne dissuadent pas automatiquement les agresseurs et peuvent servir davantage de preuve que d'instrument de prévention.

La méthodologie associe l'analyse de contenu de nombreux articles de presse des vingt dernières années relatant des agressions de femmes dans des ascenseurs à une synthèse de la littérature scientifique sur les espaces semi-privés, la vidéosurveillance et la violence fondée sur le genre.

Note biographique. Andreea Diaconu est doctorante en première année de sociologie et prépare une thèse sur l'habitat à l'époque socialiste. Elle est diplômée de la Faculté d'architecture et du master « Études visuelles et société » (SNSPA). Elle a collaboré avec plusieurs organisations non gouvernementales à des projets culturels et de gestion culturelle et a travaillé dans la scénographie ainsi que dans le design intérieur et graphique.

28 PREZENTARE ORALĂ

28. Femei în mişcare: violenţa de gen în contextul migraţiei

Denisa-Elena Diaconu
Studentă, Relaţii Internaţionale şi Studii Europene, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: migraţie; politici publice; protecţie

Atunci când se vorbeşte despre migraţie, discuţia priveşte de regulă frontierele, cifrele sau politica. Se menţionează mai rar faptul că femeile şi fetele trăiesc adesea migraţia în mod diferit. Dimensiunea de gen a migraţiei este uşor de trecut cu vederea, deşi poate determina cât de în siguranţă se află o persoană pe întreg parcursul, din ţara de origine, prin tranzit, până la sosire.

Unele persoane migrează pentru a-şi găsi un loc de muncă sau pentru a studia, însă multe nu au o alegere reală şi sunt nevoite să plece din cauza războiului, a dezastrelor climatice sau a altor crize. Pentru femei, aceasta poate însemna un risc mai mare de violenţă de gen, iar pericolul nu se încheie neapărat odată cu sosirea într-o ţară nouă. Femeile al căror drept de şedere depinde de un partener sunt deosebit de vulnerabile. Chiar şi în UE, multe femei se tem să raporteze abuzul: se tem de expulzare, nu vorbesc bine limba sau pur şi simplu nu au încredere în autorităţi.

Prezentarea discută situaţia femeilor migrante din Europa şi modul în care instituţiile au încercat să răspundă acesteia. Au fost adoptate mai multe legi şi politici de protecţie, unele reprezentând progrese importante; rapoartele disponibile sugerează însă că persistă un decalaj semnificativ între prevederile scrise şi practică. Serviciile de sprijin sunt adesea greu accesibile, mai ales pentru femeile fără statut legal, iar datele privind fenomenul sunt încă foarte puţine. Acest lucru contează, deoarece violenţa poate avea consecinţe fizice şi psihice grave pentru supravieţuitoare. Înţelegerea acestor probleme este un prim pas către o protecţie mai bună.

Despre autor. Denisa-Elena Diaconu este studentă în anul al II-lea la Relaţii Internaţionale şi Studii Europene, interesată de politicile europene, drepturile omului şi migraţie.

EN ORAL PRESENTATION

Women on the Move: Gender-Based Violence in the Context of Migration

Student, International Relations and European Studies, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: migration; public policy; protection

When migration is discussed, the conversation usually turns to borders, numbers or politics. It is mentioned less often that women and girls frequently experience migration differently. The gender dimension of migration is easily overlooked, even though it can determine how safe a person is throughout the journey, from the country of origin, through transit, to arrival.

Some people migrate to find work or to study, but many have no real choice and are forced to leave because of war, climate disasters or other crises. For women, this may mean a higher risk of gender-based violence, and the danger

does not necessarily end on arrival in a new country. Women whose right of residence depends on a partner are particularly vulnerable. Even in the EU, many women are afraid to report abuse: they fear deportation, do not speak the language well or simply do not trust the authorities.

The presentation discusses the situation of migrant women in Europe and how institutions have tried to respond to it. Several protective laws and policies have been adopted, some of them representing important progress; available reports suggest, however, that a significant gap persists between written provisions and practice. Support services are often hard to access, especially for women without legal status, and data on the phenomenon are still very scarce. This matters because violence can have serious physical and psychological consequences for survivors. Understanding these problems is a first step towards better protection.

About the author. Denisa-Elena Diaconu is a second-year student in International Relations and European Studies, interested in European policy, human rights and migration.

FR PRÉSENTATION ORALE

Femmes en mouvement : la violence fondée sur le genre dans le contexte des migrations

Étudiante, Relations internationales et études européennes, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : migration ; politiques publiques ; protection

Lorsqu'on parle de migration, il est généralement question de frontières, de chiffres ou de politique. On mentionne plus rarement que les femmes et les filles vivent souvent la migration différemment. La dimension de genre de la migration est facile à négliger, alors qu'elle peut déterminer le degré de sécurité d'une personne tout au long du parcours, du pays d'origine au pays d'arrivée en passant par le transit.

Certaines personnes migrent pour trouver un emploi ou pour étudier, mais beaucoup n'ont pas réellement le choix et sont contraintes de partir à cause de la guerre, de catastrophes climatiques ou d'autres crises. Pour les femmes, cela peut signifier un risque accru de violence fondée sur le genre, et le danger ne prend pas nécessairement fin à l'arrivée dans un nouveau pays. Les femmes dont le droit de séjour dépend d'un partenaire sont particulièrement vulnérables. Même dans l'UE, de nombreuses femmes ont peur de signaler les abus : elles craignent l'expulsion, maîtrisent mal la langue ou n'ont tout simplement pas confiance dans les autorités.

La présentation examine la situation des femmes migrantes en Europe et la manière dont les institutions ont tenté d'y répondre. Plusieurs lois et politiques de protection ont été adoptées, dont certaines représentent des progrès importants ; les rapports disponibles suggèrent toutefois qu'un écart significatif persiste entre les dispositions écrites et la pratique. Les services de soutien sont souvent difficiles d'accès, surtout pour les femmes sans statut légal, et les données sur le phénomène restent très rares. Cela compte, car la violence peut avoir de graves conséquences physiques et psychiques pour les

survivantes. Comprendre ces problèmes est un premier pas vers une meilleure protection.

Note biographique. Denisa-Elena Diaconu est étudiante en deuxième année de Relations internationales et études européennes et s'intéresse aux politiques européennes, aux droits humains et aux migrations.

---

29 PREZENTARE ORALĂ

29. Disonanţa cognitivă şi rezistenţa normativă: o analiză psihologico-politică a opoziţiei faţă de Convenţia de la Istanbul în Europa Centrală şi de Est

Mirela-Elena Doban

Studentă, Relaţii Internaţionale şi Studii Europene, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: Convenţia de la Istanbul; disonanţă cognitivă; rezistenţă de gen; psihologie politică

Adoptarea şi ratificarea Convenţiei de la Istanbul au devenit un punct major de fricţiune normativă între Uniunea Europeană şi anumite state din Europa Centrală şi de Est (ECE). Deşi cadrul juridic european promovează Convenţia ca fiind standardul fundamental în combaterea violenţei de gen, reacţiile de respingere politică şi socială indică o falie profundă între discursul european integrativ şi realităţile politice locale.

Această lucrare utilizează teoria disonanţei cognitive (Festinger) pentru a explica rezistenţa normativă întâmpinată la nivel societal şi instituţional. Disonanţa cognitivă apare atunci când valorile supranaţionale privind egalitatea de gen intră în coliziune cu credinţele identitare, tradiţionale sau religioase adânc înrădăcinate. Pentru a reduce disconfortul psihologic cauzat de această neconcordanţă, actorii politici şi grupurile conservatoare recurg la mecanisme de apărare colectivă: raţionalizare, dezinformare şi distorsionarea termenului de „gen", reconfigurând un instrument de protecţie a drepturilor omului într-o ameninţare la adresa identităţii naţionale.

Miza cercetării constă în analiza modului în care aceste reacţii psihologice sunt instrumentalizate în discursul public pentru a frâna integrarea normativă. Prin intermediul unei analize calitative de discurs asupra dezbaterilor din spaţiul ECE, lucrarea demonstrează că opoziţia faţă de Convenţie nu reprezintă doar un dezacord juridic, ci o reacţie defensivă la o criză identitară percepută. În concluzie, pentru ca politicile UE de securitate umană şi protecţie a victimelor să fie eficiente, intervenţiile instituţionale trebuie să integreze înţelegerea rezistenţelor psihosociale şi să îşi adapteze strategiile de comunicare.

Despre autor. Mirela-Elena Doban este studentă la Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, specializarea Relaţii Internaţionale şi Studii Europene. Interesele sale de cercetare vizează psihologia politică, securitatea umană şi dinamicile de gen în spaţiul european.

EN ORAL PRESENTATION

Cognitive Dissonance and Normative Resistance: A Political-Psychological Analysis of Opposition to the Istanbul Convention in Central and Eastern Europe

Student, International Relations and European Studies, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: Istanbul Convention; cognitive dissonance; gender backlash; political psychology

The adoption and ratification of the Istanbul Convention have become a major point of normative friction between the European Union and certain states in Central and Eastern Europe (CEE). Although the European legal framework promotes the Convention as the fundamental standard for combating gender-based violence, political and social rejection points to a deep rift between integrative European discourse and local political realities.

This paper uses the theory of cognitive dissonance (Festinger) to explain the normative resistance encountered at societal and institutional level. Cognitive dissonance arises when supranational values on gender equality collide with deeply rooted identity, traditional or religious beliefs. To reduce the psychological discomfort caused by this mismatch, political actors and conservative groups resort to collective defence mechanisms – rationalisation, disinformation and the distortion of the term "gender" – reframing a human rights protection instrument as a threat to national identity.

The research focuses on how these psychological reactions are instrumentalised in public discourse to slow down normative integration. Through a qualitative discourse analysis of debates in the CEE region, the paper shows that opposition to the Convention is not merely a legal disagreement but a defensive reaction to a perceived identity crisis. It concludes that, for EU human security and victim protection policies to be effective, institutional interventions must integrate an understanding of psychosocial resistance and adapt their communication strategies.

About the author. Mirela-Elena Doban is a student in International Relations and European Studies at the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her research interests include political psychology, human security and gender dynamics in Europe.

FR PRÉSENTATION ORALE

Dissonance cognitive et résistance normative : une analyse psycho-politique de l'opposition à la Convention d'Istanbul en Europe centrale et orientale

Étudiante, Relations internationales et études européennes, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : Convention d'Istanbul ; dissonance cognitive ; résistance au genre ; psychologie politique

L'adoption et la ratification de la Convention d'Istanbul sont devenues un point majeur de friction normative entre l'Union européenne et certains États

d'Europe centrale et orientale (ECO). Bien que le cadre juridique européen promeuve la Convention comme le standard fondamental de la lutte contre la violence fondée sur le genre, les réactions de rejet politique et social révèlent une fracture profonde entre le discours européen intégrateur et les réalités politiques locales.

Cette communication mobilise la théorie de la dissonance cognitive (Festinger) pour expliquer la résistance normative rencontrée aux niveaux sociétal et institutionnel. La dissonance cognitive apparaît lorsque les valeurs supranationales relatives à l'égalité de genre entrent en collision avec des croyances identitaires, traditionnelles ou religieuses profondément enracinées. Pour réduire l'inconfort psychologique causé par cette discordance, les acteurs politiques et les groupes conservateurs recourent à des mécanismes de défense collective – rationalisation, désinformation et déformation du terme « genre » –, transformant un instrument de protection des droits humains en menace pour l'identité nationale.

L'enjeu de la recherche réside dans l'analyse de la manière dont ces réactions psychologiques sont instrumentalisées dans le discours public pour freiner l'intégration normative. Au moyen d'une analyse qualitative du discours portant sur les débats dans l'espace ECO, la communication montre que l'opposition à la Convention n'est pas seulement un désaccord juridique, mais une réaction défensive à une crise identitaire perçue. En conclusion, pour que les politiques de l'UE en matière de sécurité humaine et de protection des victimes soient efficaces, les interventions institutionnelles doivent intégrer la compréhension des résistances psychosociales et adapter leurs stratégies de communication.

Note biographique. Mirela-Elena Doban est étudiante en Relations internationales et études européennes à la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Ses intérêts de recherche portent sur la psychologie politique, la sécurité humaine et les dynamiques de genre dans l'espace européen.

---

30 PREZENTARE ORALĂ

30. Dincolo de actul violent: control coercitiv, forme emergente de abuz şi femicid

Elena-Andra Gulei, Alina-Elena Dolcan, Marius-Nicuşor Grigore

Elena-Andra Gulei – studentă; Alina-Elena Dolcan – studentă; Marius-Nicuşor Grigore – cadru didactic asociat; Facultatea de Psihologie şi Ştiinţe ale Educaţiei, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: femicid; control coercitiv; violenţă facilitată de tehnologie; evaluarea riscului; prevenţie integrată

Femicidul constituie forma extremă şi ireversibilă a violenţei bazate pe gen, iar înţelegerea sa presupune depăşirea perspectivei asupra omorului ca eveniment izolat. Lucrarea examinează relaţia dintre femicid, controlul coercitiv şi violenţa facilitată de tehnologie, cu accent pe vulnerabilităţile şi posibilităţile de intervenţie din România. Obiectivul este evidenţierea

continuităţii dintre practicile de dominare, supraveghere şi intimidare şi escaladarea violenţei către consecinţe letale.

Demersul propune o sinteză conceptuală şi comparativă a cadrului de clasificare a femicidului şi a datelor statistice analizate, provenite din rapoarte internaţionale şi surse instituţionale naţionale. Sunt discutate omorurile comise de parteneri intimi, de alţi membri ai familiei şi formele extradomestice motivate de gen. Lucrarea urmăreşte diferenţele regionale, particularităţile contextului românesc şi limitele răspunsului instituţional, fără a reduce fenomenul la dimensiunea sa numerică. Interpretarea comparaţiilor statistice necesită atenţie la definiţiile utilizate, perioadele de referinţă şi comparabilitatea indicatorilor.

În centrul discuţiei se află controlul coercitiv, abordat ca proces de restrângere a autonomiei victimei şi de menţinere a unei relaţii inegale de putere. Hărţuirea online, supravegherea digitală şi utilizarea abuzivă a accesului la reţele sociale sunt analizate ca modalităţi prin care violenţa se poate extinde dincolo de spaţiul fizic. Pentru România, analiza evidenţiază încălcarea ordinelor de protecţie, dificultăţile monitorizării agresorilor, subraportarea şi accesul inegal la servicii de sprijin.

Lucrarea susţine necesitatea unei prevenţii integrate, care să articuleze evaluarea standardizată a riscului, monitorizarea electronică în situaţiile de risc înalt, recunoaşterea explicită a controlului coercitiv şi consolidarea colectării datelor printr-un observator naţional pentru femicid. Concluzia pune accent pe intervenţia timpurie şi coordonată, pe protecţia efectivă a victimelor şi pe abordarea femicidului ca problemă socială şi instituţională, nu exclusiv penală.

Despre autori. Elena-Andra Gulei este studentă în anul al II-lea la specializarea Psihopedagogie specială, Facultatea de Psihologie şi Ştiinţe ale Educaţiei, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi. Demersurile sale de cercetare au un caracter interdisciplinar, îmbinând psihopedagogia specială cu istoria dreptului şi studiile de gen, pentru a analiza modul în care structurile normative premoderne influenţează evoluţia contemporană a relaţiilor de putere, vulnerabilitatea socială şi violenţa împotriva femeilor şi a persoanelor cu dizabilităţi. Printre publicaţiile sale recente se numără studiul „«When and How a Husband May Beat His Wife, and in What Manner». Aspects of Violence Against Women in Îndreptarea Legii (1652)”, scris împreună cu Marius-Nicuşor Grigore şi apărut în Analele Ştiinţifice ale Universităţii „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi (Serie Nouă). Sociologie şi Asistenţă Socială, vol. 19, nr. 1 (2026). Alina-Elena Dolcan este studentă în anul I la Facultatea de Psihologie şi Ştiinţe ale Educaţiei a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi. Parcursul său feminist a pornit dintr-un moment de conştientizare personală – redescoperirea vechii adrese de e-mail de dinaintea căsătoriei, care a marcat reconectarea cu propria identitate şi autonomie. Membră a unui club de carte feminist, îşi dedică timpul educaţiei continue şi înţelegerii mecanismelor psihosociale ale opresiunii de gen, aducând în discuţie modul în care redobândirea propriei voci, educaţia şi comunitatea pot deveni instrumente de rezistenţă, protecţie şi reconstrucţie a identităţii femeilor. Marius-Nicuşor Grigore este cadru didactic asociat la Facultatea de Psihologie şi Ştiinţe ale Educaţiei, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi. Este doctor în biologie şi doctorand în ştiinţele educaţiei, licenţiat în psihologie, cu un master în ştiinţele educaţiei (Politici şi management în educaţie) şi studii postdoctorale. A publicat 15 cărţi, dintre care cinci la editura Springer (trei ca autor, una ca editor-şef şi una ca coeditor), 13 capitole în volume apărute la edituri internaţionale (Springer, CABI) şi peste 100 de articole ştiinţifice, dintre care 48 indexate Clarivate. Domeniile sale de interes includ educaţia STEAM, inteligenţa emoţională,

abordările didactice interdisciplinare, psihopatologia şi mecanismele neurofiziologice ale tulburărilor mintale, violenţa împotriva femeilor şi inegalitatea de gen.

EN ORAL PRESENTATION

Beyond the Violent Act: Coercive Control, Emerging Forms of Abuse and Femicide

Elena-Andra Gulei – student; Alina-Elena Dolcan – student; Marius-Nicuşor Grigore – associate lecturer; Faculty of Psychology and Educational Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: femicide; coercive control; technology-facilitated violence; risk assessment; integrated prevention

Femicide is the extreme and irreversible form of gender-based violence, and understanding it requires moving beyond a view of homicide as an isolated event. The paper examines the relationship between femicide, coercive control and technology-facilitated violence, with an emphasis on vulnerabilities and opportunities for intervention in Romania. The aim is to highlight the continuity between practices of domination, surveillance and intimidation and the escalation of violence towards lethal outcomes.

The study offers a conceptual and comparative synthesis of the femicide classification framework and of statistical data drawn from international reports and national institutional sources. It discusses killings committed by intimate partners and by other family members, as well as gender-motivated forms outside the domestic sphere. The paper considers regional differences, the specific features of the Romanian context and the limits of the institutional response, without reducing the phenomenon to its numerical dimension. Interpreting statistical comparisons requires attention to the definitions used, the reference periods and the comparability of indicators.

At the centre of the discussion is coercive control, approached as a process that restricts the victim's autonomy and maintains an unequal power relationship. Online harassment, digital surveillance and the abusive use of access to social networks are analysed as ways in which violence can extend beyond physical space. For Romania, the analysis highlights breaches of protection orders, difficulties in monitoring perpetrators, under-reporting and unequal access to support services.

The paper argues for integrated prevention combining standardised risk assessment, electronic monitoring in high-risk situations, explicit recognition of coercive control and stronger data collection through a national femicide observatory. The conclusion emphasises early and coordinated intervention, effective protection of victims and an approach to femicide as a social and institutional problem, not solely a criminal one.

About the authors. Elena-Andra Gulei is a second-year student in Special Psychopedagogy at the Faculty of Psychology and Educational Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her research is interdisciplinary, combining special psychopedagogy with legal history and gender studies to analyse how pre-modern normative structures shape the contemporary evolution of power relations, social vulnerability and violence against women and persons with disabilities. Her recent publications include the study "'When and How a Husband May Beat His Wife, and in What Manner'. Aspects of Violence Against Women in Îndreptarea Legii (1652)", co-written with Marius-Nicuşor Grigore and published in Analele

Științifice ale Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (Serie Nouă). Sociologie și Asistență Socială, vol. 19, no. 1 (2026). Alina-Elena Dolcan is a first-year student at the Faculty of Psychology and Educational Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iași. Her feminist path began with a moment of personal awareness – rediscovering her old pre-marriage e-mail address, which marked a reconnection with her own identity and autonomy. A member of a feminist book club, she devotes her time to continuing education and to understanding the psychosocial mechanisms of gender oppression, discussing how reclaiming one's own voice, education and community can become instruments of resistance, protection and the reconstruction of women's identity. Marius-Nicușor Grigore is an associate lecturer at the Faculty of Psychology and Educational Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iași. He holds a PhD in biology and is a PhD candidate in educational sciences; he has a bachelor's degree in psychology, a master's degree in educational sciences (Educational Policy and Management) and postdoctoral training. He has published 15 books, five of them with Springer (three as author, one as editor-in-chief and one as co-editor), 13 chapters in volumes published by international publishers (Springer, CABI) and more than 100 scientific articles, 48 of them indexed by Clarivate. His areas of interest include STEAM education, emotional intelligence, interdisciplinary teaching approaches, psychopathology and the neurophysiological mechanisms of mental disorders, violence against women and gender inequality.

FR PRÉSENTATION ORALE

Au-delà de l'acte violent : contrôle coercitif, formes émergentes d'abus et féminicide

Elena-Andra Gulei – étudiante ; Alina-Elena Dolcan – étudiante ; Marius-Nicușor Grigore – enseignant associé ; Faculté de psychologie et de sciences de l'éducation, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iași

Mots-clés : féminicide ; contrôle coercitif ; violence facilitée par la technologie ; évaluation du risque ; prévention intégrée

Le féminicide constitue la forme extrême et irréversible de la violence fondée sur le genre, et sa compréhension exige de dépasser une vision de l'homicide comme événement isolé. La communication examine la relation entre féminicide, contrôle coercitif et violence facilitée par la technologie, en mettant l'accent sur les vulnérabilités et les possibilités d'intervention en Roumanie. L'objectif est de mettre en évidence la continuité entre les pratiques de domination, de surveillance et d'intimidation et l'escalade de la violence vers des conséquences létales.

La démarche propose une synthèse conceptuelle et comparative du cadre de classification du féminicide et des données statistiques analysées, issues de rapports internationaux et de sources institutionnelles nationales. Sont examinés les homicides commis par des partenaires intimes, par d'autres membres de la famille et les formes extradomestiques motivées par le genre. La communication s'intéresse aux différences régionales, aux particularités du contexte roumain et aux limites de la réponse institutionnelle, sans réduire le phénomène à sa dimension chiffrée. L'interprétation des comparaisons statistiques exige d'être attentif aux définitions utilisées, aux périodes de référence et à la comparabilité des indicateurs.

Au centre de la discussion se trouve le contrôle coercitif, abordé comme un processus de restriction de l'autonomie de la victime et de maintien d'une relation de pouvoir inégale. Le harcèlement en ligne, la surveillance numérique et l'usage abusif de l'accès aux réseaux sociaux sont analysés

comme des moyens par lesquels la violence peut s'étendre au-delà de l'espace physique. Pour la Roumanie, l'analyse met en évidence la violation des ordonnances de protection, les difficultés de surveillance des agresseurs, la sous-déclaration et l'accès inégal aux services de soutien.

La communication plaide pour une prévention intégrée, articulant une évaluation standardisée du risque, la surveillance électronique dans les situations à haut risque, la reconnaissance explicite du contrôle coercitif et le renforcement de la collecte de données par un observatoire national du féminicide. La conclusion insiste sur une intervention précoce et coordonnée, sur la protection effective des victimes et sur une approche du féminicide comme problème social et institutionnel, et pas seulement pénal.

Notes biographiques. Elena-Andra Gulei est étudiante en deuxième année de psychopédagogie spécialisée à la Faculté de psychologie et de sciences de l'éducation de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Ses recherches ont un caractère interdisciplinaire et associent la psychopédagogie spécialisée à l'histoire du droit et aux études de genre, afin d'analyser comment les structures normatives prémodernes influencent l'évolution contemporaine des rapports de pouvoir, la vulnérabilité sociale et la violence à l'égard des femmes et des personnes handicapées. Parmi ses publications récentes figure l'étude « "When and How a Husband May Beat His Wife, and in What Manner". Aspects of Violence Against Women in Îndreptarea Legii (1652) », écrite avec Marius-Nicuşor Grigore et parue dans Analele Ştiinţifice ale Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi (Serie Nouă). Sociologie şi Asistenţă Socială, vol. 19, n° 1 (2026). Alina-Elena Dolcan est étudiante en première année à la Faculté de psychologie et de sciences de l'éducation de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Son parcours féministe est né d'une prise de conscience personnelle – la redécouverte de son ancienne adresse électronique d'avant le mariage, qui a marqué une reconnexion avec sa propre identité et son autonomie. Membre d'un club de lecture féministe, elle consacre son temps à la formation continue et à la compréhension des mécanismes psychosociaux de l'oppression de genre, en interrogeant la manière dont la reconquête de sa propre voix, l'éducation et la communauté peuvent devenir des instruments de résistance, de protection et de reconstruction de l'identité des femmes. Marius-Nicuşor Grigore est enseignant associé à la Faculté de psychologie et de sciences de l'éducation de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Docteur en biologie et doctorant en sciences de l'éducation, il est diplômé en psychologie, titulaire d'un master en sciences de l'éducation (Politiques et management de l'éducation) et a suivi une formation postdoctorale. Il a publié 15 livres, dont cinq chez Springer (trois en tant qu'auteur, un en tant que directeur principal et un en tant que codirecteur), 13 chapitres dans des ouvrages parus chez des éditeurs internationaux (Springer, CABI) et plus de 100 articles scientifiques, dont 48 indexés par Clarivate. Ses domaines d'intérêt comprennent l'éducation STEAM, l'intelligence émotionnelle, les approches didactiques interdisciplinaires, la psychopathologie et les mécanismes neurophysiologiques des troubles mentaux, la violence à l'égard des femmes et l'inégalité de genre.

31 PREZENTARE ORALĂ

31. Medierea sanitară comunitară şi protecţia femeilor: o analiză comparativă a României, Bulgariei şi Bangladeshului

Nicoleta Filip

Doctorandă în asistenţă socială, Universitatea din Bucureşti

Cuvinte-cheie: mediere sanitară; violenţă domestică; comunităţi de romi; refugiaţi rohingya; protecţie comunitară; analiză comparativă

Femeile care se confruntă cu violenţa domestică întâmpină adesea bariere suplimentare în accesarea serviciilor de protecţie, în special în comunităţile

marginalizate, afectate de discriminare, sărăcie, încredere instituţională redusă şi acces limitat la asistenţă medicală şi sprijin social. Medierea sanitară comunitară şi activităţile de teren pot contribui la depăşirea acestor bariere, punând femeile în legătură cu serviciile potrivite şi facilitând comunicarea cu profesioniştii.

Lucrarea examinează contribuţia potenţială a profesioniştilor din domeniul sănătăţii şi al medierii comunitare la protecţia femeilor împotriva violenţei domestice, printr-o analiză documentară comparativă a trei ţări: România, Bulgaria şi Bangladesh. În România şi Bulgaria, analiza se concentrează pe programele de mediere sanitară destinate comunităţilor de romi; în Bangladesh, sunt examinate mecanismele comunitare de identificare şi referire care sprijină femeile refugiate rohingya aflate în situaţii de violenţă de gen sau expuse riscului.

Comparaţia este organizată pe patru dimensiuni: responsabilităţile instituţionale ale profesioniştilor comunitari; relaţiile de încredere şi comunicarea adaptată cultural; cooperarea cu serviciile medicale, de asistenţă socială şi de protecţie specializată; limitele etice şi operaţionale ale intervenţiei comunitare. O atenţie deosebită este acordată confidenţialităţii, siguranţei supravieţuitoarelor, formării profesionale şi circuitelor de referire.

Analiza ţine cont de diferenţele dintre programele consacrate de mediere sanitară şi mecanismele umanitare de protecţie, care funcţionează în contexte juridice, culturale şi instituţionale distincte, şi examinează critic riscurile atribuirii unor responsabilităţi specializate în domeniul violenţei domestice unor profesionişti comunitari fără formare, supervizare sau sprijin instituţional adecvat. Lucrarea urmăreşte identificarea unor principii transferabile ale intervenţiei comunitare şi clarificarea modului în care medierea sanitară, încrederea comunitară şi cooperarea interdisciplinară pot sprijini accesul femeilor la protecţie, fără a înlocui serviciile specializate.

Despre autor. Nicoleta Filip (Beliţu) este doctorandă în asistenţă socială la Universitatea din Bucureşti. Interesele sale academice includ medierea sanitară, intervenţiile comunitare şi accesul persoanelor vulnerabile, în special al comunităţilor de romi, la servicii medicale şi sociale, cu accent pe rolul mediatorilor sanitari în facilitarea comunicării dintre comunităţi şi instituţiile publice şi pe abordările interdisciplinare ale protecţiei femeilor şi incluziunii sociale.

EN ORAL PRESENTATION

Community Health Mediation and the Protection of Women: A Comparative Analysis of Romania, Bulgaria and Bangladesh

PhD candidate in social work, University of Bucharest

Keywords: health mediation; domestic violence; Roma communities; Rohingya refugees; community protection; comparative analysis

Women facing domestic violence often encounter additional barriers in accessing protection services, especially in marginalised communities affected by discrimination, poverty, low institutional trust and limited access to health care and social support. Community health mediation and outreach work can

help overcome these barriers by connecting women with appropriate services and facilitating communication with professionals.

The paper examines the potential contribution of health and community mediation professionals to protecting women against domestic violence, through a comparative documentary analysis of three countries: Romania, Bulgaria and Bangladesh. In Romania and Bulgaria, the analysis focuses on health mediation programmes for Roma communities; in Bangladesh, it examines community identification and referral mechanisms that support Rohingya refugee women experiencing or at risk of gender-based violence.

The comparison is organised along four dimensions: the institutional responsibilities of community professionals; relationships of trust and culturally adapted communication; cooperation with health, social and specialised protection services; and the ethical and operational limits of community intervention. Particular attention is paid to confidentiality, survivors' safety, professional training and referral pathways.

The analysis takes into account the differences between established health mediation programmes and humanitarian protection mechanisms, which operate in distinct legal, cultural and institutional contexts, and critically examines the risks of assigning specialised domestic violence responsibilities to community professionals without adequate training, supervision or institutional support. The paper seeks to identify transferable principles of community intervention and to clarify how health mediation, community trust and interdisciplinary cooperation can support women's access to protection without replacing specialised services.

About the author. Nicoleta Filip (Belițu) is a PhD candidate in social work at the University of Bucharest. Her academic interests include health mediation, community interventions and the access of vulnerable people, especially Roma communities, to health and social services, with an emphasis on the role of health mediators in facilitating communication between communities and public institutions and on interdisciplinary approaches to the protection of women and social inclusion.

FR PRÉSENTATION ORALE

La médiation sanitaire communautaire et la protection des femmes : une analyse comparative de la Roumanie, de la Bulgarie et du Bangladesh

Doctorante en travail social, Université de Bucarest

Mots-clés : médiation sanitaire ; violence domestique ; communautés roms ; réfugiés rohingyas ; protection communautaire ; analyse comparative

Les femmes confrontées à la violence domestique rencontrent souvent des obstacles supplémentaires pour accéder aux services de protection, en particulier dans les communautés marginalisées, touchées par la discrimination, la pauvreté, une faible confiance institutionnelle et un accès limité aux soins de santé et au soutien social. La médiation sanitaire communautaire et le travail de proximité peuvent contribuer à lever ces obstacles en mettant les femmes en relation avec les services adaptés et en facilitant la communication avec les professionnels.

La communication examine la contribution potentielle des professionnels de la santé et de la médiation communautaire à la protection des femmes contre la violence domestique, au moyen d'une analyse documentaire comparative de trois pays : la Roumanie, la Bulgarie et le Bangladesh. En Roumanie et en Bulgarie, l'analyse porte sur les programmes de médiation sanitaire destinés aux communautés roms ; au Bangladesh, elle examine les mécanismes communautaires d'identification et d'orientation qui soutiennent les femmes réfugiées rohingyas victimes ou exposées au risque de violence fondée sur le genre.

La comparaison s'organise autour de quatre dimensions : les responsabilités institutionnelles des professionnels communautaires ; les relations de confiance et la communication culturellement adaptée ; la coopération avec les services médicaux, sociaux et de protection spécialisée ; les limites éthiques et opérationnelles de l'intervention communautaire. Une attention particulière est accordée à la confidentialité, à la sécurité des survivantes, à la formation professionnelle et aux circuits d'orientation.

L'analyse tient compte des différences entre les programmes établis de médiation sanitaire et les mécanismes humanitaires de protection, qui fonctionnent dans des contextes juridiques, culturels et institutionnels distincts, et examine de manière critique les risques liés à l'attribution de responsabilités spécialisées en matière de violence domestique à des professionnels communautaires dépourvus de formation, de supervision ou de soutien institutionnel adéquats. La communication cherche à dégager des principes transférables de l'intervention communautaire et à clarifier comment la médiation sanitaire, la confiance communautaire et la coopération interdisciplinaire peuvent soutenir l'accès des femmes à la protection sans se substituer aux services spécialisés.

Note biographique. Nicoleta Filip (Beliţu) est doctorante en travail social à l'Université de Bucarest. Ses intérêts universitaires portent sur la médiation sanitaire, les interventions communautaires et l'accès des personnes vulnérables, en particulier des communautés roms, aux services médicaux et sociaux, avec un accent sur le rôle des médiateurs sanitaires dans la communication entre les communautés et les institutions publiques et sur les approches interdisciplinaires de la protection des femmes et de l'inclusion sociale.

32 PREZENTARE ORALĂ

32. Analiza psihosocială a controlului coercitiv post-separare în cadrul fenomenului de violenţă domestică şi efectele acestuia

Alina Frunză

Asist. univ. dr. (cadru didactic asociat), Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi; asistent social principal, DGASPC Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă domestică; control coercitiv; dominare şi intimidare persistentă; asistenţă socială

Violenţa domestică trebuie abordată nu doar prin prisma agresiunilor fizice izolate, ci ca strategie sistemică de privare de libertate şi de încălcare a drepturilor fundamentale ale omului. De cele mai multe ori, violenţa domestică

este însoţită de control coercitiv, constituit dintr-un repertoriu extins de comportamente opresive (intimidare, izolare forţată, monitorizare continuă, control financiar şi degradare psihologică) conceput pentru a deposeda victima de autonomie, resurse şi privilegii.

Hărţuirea şi abuzul psihic pot fi exercitate prin intermediul instanţelor de judecată şi reprezintă o formă severă de control coercitiv, cunoscută în literatura de specialitate şi în psihologia juridică sub numele de „hărţuire judiciară" şi „litigii abuzive" (abuz de drept procesual).

Această tactică este utilizată frecvent de bărbaţii abuzivi după separare sau divorţ ca o extensie a violenţei domestice, transformând sistemul de justiţie într-un instrument de control, intimidare şi epuizare a femeii. Prin aducerea în atenţie a conceptului de control coercitiv post-separare, lucrarea propune câteva direcţii de acţiune şi reflecţie pentru domeniul protecţiei victimelor violenţei domestice: introducerea conceptului de control coercitiv în legislaţia românească, în interdependenţă cu violenţa domestică, şi formarea continuă a profesioniştilor din domeniul asistenţei sociale şi al protecţiei copilului.

Despre autor. Alina Frunză este asistent universitar doctor (cadru didactic asociat) la Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane al Facultăţii de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, asistent social principal la Direcţia Generală de Asistenţă Socială şi Protecţia Copilului Iaşi şi evaluator de furnizori şi programe de formare profesională în cadrul Comisiei de Autorizare a Judeţului Iaşi. A obţinut în 2011 titlul de doctor în sociologie, cu o teză în domeniul sociologiei clinice şi al sociologiei sănătăţii, axată pe asistenţa psiho-socio-medicală în unităţile spitaliceşti. Are experienţă în protecţia persoanelor cu nevoi speciale, sănătatea mintală şi formarea profesională continuă a adulţilor.

EN ORAL PRESENTATION

A Psychosocial Analysis of Post-Separation Coercive Control in Domestic Violence and Its Effects

Teaching Assistant, PhD (associate staff), Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi; senior social worker, DGASPC Iaşi

Keywords: domestic violence; coercive control; persistent domination and intimidation; social work

Domestic violence must be approached not only in terms of isolated physical assaults but as a systemic strategy of deprivation of liberty and violation of fundamental human rights. In most cases, domestic violence is accompanied by coercive control, consisting of a broad repertoire of oppressive behaviours (intimidation, forced isolation, constant monitoring, financial control and psychological degradation) designed to strip the victim of autonomy, resources and privileges.

Harassment and psychological abuse can be exercised through the courts and constitute a severe form of coercive control, known in the specialist literature and in legal psychology as "judicial harassment" and "abusive litigation" (abuse of procedural rights).

This tactic is frequently used by abusive men after separation or divorce as an extension of domestic violence, turning the justice system into an

instrument of control, intimidation and exhaustion of the woman. By bringing the concept of post-separation coercive control to the fore, the paper proposes several directions for action and reflection in protecting victims of domestic violence: introducing the concept of coercive control into Romanian legislation, in connection with domestic violence, and the continuing training of professionals in social work and child protection.

About the author. Alina Frunză is a teaching assistant with a PhD (associate staff) at the Department of Sociology, Social Work and Human Resources of the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi, a senior social worker at the General Directorate for Social Assistance and Child Protection of Iaşi, and an evaluator of vocational training providers and programmes for the Iaşi County Authorisation Commission. She obtained her PhD in sociology in 2011 with a thesis in clinical sociology and the sociology of health, focusing on psycho-socio-medical care in hospitals. She has experience in protecting persons with special needs, mental health and continuing adult vocational training.

FR PRÉSENTATION ORALE

Analyse psychosociale du contrôle coercitif post-séparation dans le phénomène de la violence domestique et de ses effets

Assistante universitaire, docteure (enseignante associée), Département de sociologie, travail social et ressources humaines, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi ; assistante sociale principale, DGASPC Iaşi

Mots-clés : violence domestique ; contrôle coercitif ; domination et intimidation persistantes ; travail social

La violence domestique doit être appréhendée non seulement sous l'angle des agressions physiques isolées, mais comme une stratégie systémique de privation de liberté et de violation des droits humains fondamentaux. Le plus souvent, la violence domestique s'accompagne d'un contrôle coercitif, constitué d'un vaste répertoire de comportements oppressifs (intimidation, isolement forcé, surveillance continue, contrôle financier et dégradation psychologique) visant à priver la victime de son autonomie, de ses ressources et de ses droits.

Le harcèlement et l'abus psychologique peuvent s'exercer par l'intermédiaire des tribunaux et constituent une forme grave de contrôle coercitif, connue dans la littérature spécialisée et en psychologie juridique sous les noms de « harcèlement judiciaire » et de « procédures abusives » (abus du droit procédural).

Cette tactique est fréquemment utilisée par les hommes violents après la séparation ou le divorce, dans le prolongement de la violence domestique, transformant le système judiciaire en instrument de contrôle, d'intimidation et d'épuisement de la femme. En mettant en lumière le concept de contrôle coercitif post-séparation, la communication propose plusieurs pistes d'action et de réflexion pour la protection des victimes de violence domestique : l'introduction du concept de contrôle coercitif dans la législation roumaine, en lien avec la violence domestique, et la formation continue des professionnels du travail social et de la protection de l'enfance.

Note biographique. Alina Frunză est assistante universitaire, docteure (enseignante associée) au Département de sociologie, travail social et ressources humaines de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi, assistante sociale principale à la Direction générale d'assistance sociale et de protection de l'enfance de Iaşi et évaluatrice des prestataires et des programmes de formation professionnelle au sein de la Commission d'autorisation du département de Iaşi. Elle a obtenu en 2011 le titre de docteure en sociologie avec une thèse de sociologie clinique et de sociologie de la santé consacrée à l'accompagnement psycho-socio-médical en milieu hospitalier. Elle a une expérience de la protection des personnes ayant des besoins particuliers, de la santé mentale et de la formation professionnelle continue des adultes.

33 PREZENTARE ORALĂ

33. Abuzul verbal asupra vârstnicilor ca formă de comportament antisocial: o ameninţare la adresa solidarităţii intergeneraţionale

Atena Gaspar De Almeida Santos, Octavian Harald Tenea

Lect. asist. asociat dr. Atena Gaspar De Almeida Santos; drd. Octavian Harald Tenea – Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: solidaritate intergeneraţională; vârstnici; hărţuire în spaţiul public; abuz verbal

Maltratarea verbală cotidiană a vârstnicilor poate avea loc în diverse contexte: pe stradă, în magazine, în autobuze şi tramvaie sau în cadrul diferitelor întâlniri. Este o formă neglijată de abuz şi violenţă împotriva persoanelor vârstnice. Lucrarea se concentrează asupra abuzului verbal cotidian asupra seniorilor ca problemă serioasă, care ameninţă solidaritatea intergeneraţională. Abuzul verbal comis de tineri asupra vârstnicilor nu este doar o formă de hărţuire în spaţiul public, ci şi un tip de abuz la nivel comunitar.

Cruzimea verbală şi denigrarea vârstnicilor pot modela atitudini negative faţă de îmbătrânire şi pot conduce la stereotipizare şi stigmatizare doar pe criteriul vârstei. Asemenea atitudini ale tinerilor sunt tolerate în mod obişnuit, iar fricţiunile intergeneraţionale sunt alimentate de prejudecăţi sociale. Mai mult, aceste atitudini devalorizează constant persoanele vârstnice, întrucât ostilitatea verbală este considerată un comportament normal şi rămâne în mare măsură invizibilă pentru ceilalţi cetăţeni.

Analiza se bazează pe date preliminare dintr-o cercetare sociologică în desfăşurare, realizată pe un eşantion de seniori cu vârste între 65 şi 85 de ani din Iaşi. Lucrarea oferă o perspectivă asupra unui tip de abuz puţin cercetat, care ar trebui înţeles de toate generaţiile. Expunerea acestei forme de violenţă poate contribui la restabilirea demnităţii vârstnicilor şi la refacerea relaţiilor intergeneraţionale pe baza recunoaşterii valorii fiecărei generaţii.

Despre autori. Atena Gaspar De Almeida Santos este doctor în sociologie şi lector asistent asociat la Departamentul de Asistenţă Socială al Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, membră a comisiei de cercetare a Colegiului Naţional al Asistenţilor Sociali – Sucursala Iaşi, traducător şi interpret autorizat (engleză, franceză, italiană), formator certificat şi preşedinte al unei organizaţii neguvernamentale dedicate seniorilor activi; interesele sale de cercetare includ îmbătrânirea activă şi pozitivă, relaţiile intergeneraţionale şi conexiunile sociale la vârsta a treia. Octavian Harald Tenea este doctorand în sociologie la Universitatea

„Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi, absolvent al programului de master în asistenţă socială „Bunăstare pe tot parcursul vieţii şi îmbătrânire sănătoasă” (2025) şi al College of Idaho, SUA (2022); este vicepreşedinte al unei asociaţii care lucrează cu vârstnicii, iar interesele sale vizează solidaritatea intergeneraţională în era digitală.

EN ORAL PRESENTATION

Verbal Abuse of Older People as Antisocial Behaviour: A Threat to Intergenerational Solidarity

Associate Assistant Lecturer Atena Gaspar De Almeida Santos, PhD; PhD candidate Octavian Harald Tenea – Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: intergenerational solidarity; older people; harassment in public space; verbal abuse

Everyday verbal mistreatment of older people can take place in various settings: on the street, in shops, on buses and trams or in various encounters. It is a neglected form of abuse and violence against older persons. The paper focuses on everyday verbal abuse of seniors as a serious problem that threatens intergenerational solidarity. Verbal abuse of older people by young people is not only a form of harassment in public space but also a type of abuse at community level.

Verbal cruelty and the denigration of older people can shape negative attitudes towards ageing and lead to stereotyping and stigmatisation on the basis of age alone. Such attitudes among young people are commonly tolerated, and intergenerational friction is fuelled by social prejudice. Moreover, these attitudes constantly devalue older people, since verbal hostility is considered normal behaviour and remains largely invisible to other citizens.

The analysis is based on preliminary data from ongoing sociological research on a sample of seniors aged 65 to 85 in Iaşi. The paper offers insight into an under-researched type of abuse that should be understood by all generations. Exposing this form of violence can help restore the dignity of older people and rebuild intergenerational relationships based on recognising the value of each generation.

About the authors. Atena Gaspar De Almeida Santos holds a PhD in sociology and is an associate assistant lecturer at the Department of Social Work of Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi, a member of the research committee of the National College of Social Workers – Iaşi Branch, a certified translator and interpreter (English, French, Italian), a certified trainer and president of a non-governmental organisation for active seniors; her research interests include active and positive ageing, intergenerational relations and social connections in later life. Octavian Harald Tenea is a PhD candidate in sociology at Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi, a graduate of the social work master’s programme “Well-being across the Life Course and Healthy Ageing” (2025) and of the College of Idaho, USA (2022); he is vice-president of an association working with older people, and his interests focus on intergenerational solidarity in the digital age.

FR PRÉSENTATION ORALE

L’abus verbal à l’égard des personnes âgées comme forme de comportement antisocial : une menace pour la solidarité intergénérationnelle

Atena Gaspar De Almeida Santos, docteure, maîtresse de conférences associée ; Octavian Harald Tenea, doctorant – Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iași

Mots-clés : solidarité intergénérationnelle ; personnes âgées ; harcèlement dans l’espace public ; abus verbal

La maltraitance verbale quotidienne des personnes âgées peut se produire dans divers contextes : dans la rue, dans les magasins, dans les bus et les tramways ou lors de différentes rencontres. C’est une forme négligée d’abus et de violence à l’égard des personnes âgées. La communication se concentre sur l’abus verbal quotidien envers les seniors en tant que problème grave qui menace la solidarité intergénérationnelle. L’abus verbal commis par des jeunes envers des personnes âgées n’est pas seulement une forme de harcèlement dans l’espace public, mais aussi un type d’abus au niveau communautaire.

La cruauté verbale et le dénigrement des personnes âgées peuvent façonner des attitudes négatives envers le vieillissement et conduire à la stéréotypisation et à la stigmatisation sur le seul critère de l’âge. De telles attitudes chez les jeunes sont couramment tolérées, et les frictions intergénérationnelles sont alimentées par des préjugés sociaux. En outre, ces attitudes dévalorisent constamment les personnes âgées, car l’hostilité verbale est considérée comme un comportement normal et demeure largement invisible pour les autres citoyens.

L’analyse repose sur des données préliminaires issues d’une recherche sociologique en cours, menée sur un échantillon de seniors âgés de 65 à 85 ans à Iași. La communication offre un éclairage sur un type d’abus peu étudié, qui devrait être compris par toutes les générations. Mettre en lumière cette forme de violence peut contribuer à restaurer la dignité des personnes âgées et à reconstruire les relations intergénérationnelles sur la base de la reconnaissance de la valeur de chaque génération.

Notes biographiques. Atena Gaspar De Almeida Santos est docteure en sociologie et maîtresse de conférences associée au Département de travail social de l’Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iași, membre de la commission de recherche du Collège national des assistants sociaux – section de Iași, traductrice et interprète agréée (anglais, français, italien), formatrice certifiée et présidente d’une organisation non gouvernementale consacrée aux seniors actifs ; ses intérêts de recherche portent sur le vieillissement actif et positif, les relations intergénérationnelles et les liens sociaux au troisième âge. Octavian Harald Tenea est doctorant en sociologie à l’Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iași, diplômé du master en travail social « Bien-être tout au long de la vie et vieillissement en bonne santé » (2025) et du College of Idaho, États-Unis (2022) ; il est vice-président d’une association qui travaille avec les personnes âgées, et ses intérêts portent sur la solidarité intergénérationnelle à l’ère numérique.

34 PREZENTARE ORALĂ

34. Agresivitatea ca eşec al comuniunii. Comunicare, valori şi devianţă în familia contemporană

Cristina GAVRILUŢĂ

Prof. univ. dr., Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi

Cuvinte-cheie: familie; stiluri de comunicare; comuniune; Noica; agresivitate; devianţă

Comunicarea dintre membrii familiei nu este doar un schimb de informaţii. Ea este mecanismul prin care familia se construieşte ca lume de sens. Lucrarea porneşte de la tipologiile stilurilor de comunicare în familie propuse de Satir şi de Fitzpatrick şi Ritchie, precum şi de la distincţia dintre comunicarea pasivă, agresivă şi asertivă. Aceste stiluri modelează mediul familial: felul în care se negociază conflictele, cum se exprimă afectele şi cum se distribuie autoritatea.

Ca paradigmă, lucrarea foloseşte distincţia lui Constantin Noica între comunicare şi comuniune, în sensul de „a cumineca”, a împărtăşi prin cuvânt. Din această perspectivă, familia poate ajunge la înţelegere şi comuniune autentică atunci când construieşte sensuri comune, întemeiate pe valori împărtăşite.

Pe acest fundal, agresivitatea din familie este interpretată ca formă de manifestare deviantă. Ea este simptomul unei rupturi şi ascunde fie tipare defectuoase de comunicare (mesaje contradictorii, escaladări simetrice, tăcere, retragere), fie sensuri şi valori divergente între membrii familiei – o formă de anomie la nivel micro. Concluzia este că reducerea agresivităţii presupune mai mult decât sancţionarea comportamentelor violente: presupune refacerea comunicării ca împărtăşire, adică trecerea de la simpla comunicare la comuniune.

Despre autor. Cristina Gavriluţă este profesor universitar la Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi, unde predă etnologie românească şi universală, sociologie generală, sociologia devianţei şi a controlului social, precum şi antropologia criminalităţii. A beneficiat de stagii de specializare în Franţa (Université des Sciences et Technologies de Lille; École des Hautes Études en Sciences Sociales, Paris) şi de un stagiu de cercetare postdoctorală la Universitatea Chieti-Pescara, Italia. Este vicepreşedinte al Societăţii Sociologilor din România şi autoarea mai multor volume, între care „Socioantropologia fenomenului religios”, „Sacrul şi californizarea culturii”, „Sociologia sportului” şi „Negativul cotidianului”. A coordonat, din partea Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”, proiectul internaţional FP7 COPING.

EN ORAL PRESENTATION

Aggression as a Failure of Communion: Communication, Values and Deviance in the Contemporary Family

Professor, PhD, Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: family; communication styles; communion; Noica; aggression; deviance

Communication between family members is not merely an exchange of information. It is the mechanism through which the family builds itself as a world of meaning. The paper starts from the typologies of family communication styles proposed by Satir and by Fitzpatrick and Ritchie, and from the distinction between passive, aggressive and assertive communication. These styles shape the family environment: how conflicts are negotiated, how feelings are expressed and how authority is distributed.

As its paradigm, the paper uses Constantin Noica's distinction between communication and communion, in the sense of "a cumineca" – to share through the word. From this perspective, a family can reach genuine understanding and communion when it builds shared meanings grounded in shared values.

Against this background, aggression in the family is interpreted as a form of deviant behaviour. It is the symptom of a rupture and conceals either faulty communication patterns (contradictory messages, symmetrical escalations, silence, withdrawal) or divergent meanings and values among family members – a form of anomie at micro level. The conclusion is that reducing aggression requires more than sanctioning violent behaviour: it requires restoring communication as sharing, that is, moving from mere communication to communion.

About the author. Cristina Gavriluţă is a professor at the Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi, where she teaches Romanian and world ethnology, general sociology, the sociology of deviance and social control, and the anthropology of crime. She completed specialisation placements in France (Université des Sciences et Technologies de Lille; École des Hautes Études en Sciences Sociales, Paris) and a postdoctoral research placement at the University of Chieti-Pescara, Italy. She is vice-president of the Romanian Sociologists Society and the author of several books, including "Socioantropologia fenomenului religios", "Sacrul şi californizarea culturii", "Sociologia sportului" and "Negativul cotidianului". She coordinated the international FP7 project COPING on behalf of Alexandru Ioan Cuza University.

FR PRÉSENTATION ORALE

L'agressivité comme échec de la communion : communication, valeurs et déviance dans la famille contemporaine

Professeure des universités, docteure, Département de sociologie, travail social et ressources humaines, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : famille ; styles de communication ; communion ; Noica ; agressivité ; déviance

La communication entre les membres de la famille n'est pas seulement un échange d'informations. Elle est le mécanisme par lequel la famille se construit comme monde de sens. La communication part des typologies des styles de communication familiale proposées par Satir ainsi que par Fitzpatrick et Ritchie, et de la distinction entre communication passive, agressive et assertive. Ces styles façonnent le milieu familial : la manière dont les conflits se négocient, dont les affects s'expriment et dont l'autorité se distribue.

Comme paradigme, la communication mobilise la distinction de Constantin Noica entre communication et communion, au sens de « a cumineca » : partager par la parole. Dans cette perspective, la famille peut parvenir à une compréhension et à une communion authentiques lorsqu'elle construit des significations communes, fondées sur des valeurs partagées.

Sur ce fond, l'agressivité familiale est interprétée comme une forme de manifestation déviante. Elle est le symptôme d'une rupture et dissimule soit des schémas de communication défaillants (messages contradictoires, escalades symétriques, silence, retrait), soit des significations et des valeurs divergentes entre les membres de la famille – une forme d'anomie à l'échelle micro. La conclusion est que réduire l'agressivité exige davantage que sanctionner les comportements violents : cela suppose de restaurer la communication comme partage, c'est-à-dire de passer de la simple communication à la communion.

Note biographique. Cristina Gavriluţă est professeure des universités au Département de sociologie, travail social et ressources humaines de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi, où elle enseigne l'ethnologie roumaine et universelle, la sociologie générale, la sociologie de la déviance et du contrôle social ainsi que l'anthropologie de la criminalité. Elle a effectué des stages de spécialisation en France (Université des Sciences et Technologies de Lille ; École des Hautes Études en Sciences Sociales, Paris) et un stage de recherche postdoctorale à l'Université de Chieti-Pescara, en Italie. Elle est vice-présidente de la Société des sociologues de Roumanie et autrice de plusieurs ouvrages, dont « Socioantropologia fenomenului religios », « Sacrul şi californizarea culturii », « Sociologia sportului » et « Negativul cotidianului ». Elle a coordonné, pour l'Université « Alexandru Ioan Cuza », le projet international FP7 COPING.

35 PREZENTARE ORALĂ

35. Naşterea între siguranţă şi autonomie: o reflecţie asupra violenţei obstetricale în România

Diana GEANOVU
Doctorandă, Şcoala Doctorală de Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti

Cuvinte-cheie: maternitate; naştere; violenţă obstetricală; autonomie; îngrijire maternală

Naşterea reprezintă un moment esenţial în care trebuie să coexiste două obiective fundamentale ale îngrijirii materne: asigurarea siguranţei mamei şi a nou-născutului şi respectarea autonomiei, demnităţii şi drepturilor femeii. Literatura de specialitate arată însă că anumite practici obstetricale pot fi percepute drept forme de violenţă obstetricală atunci când sunt efectuate fără consimţământ informat, în absenţa unei comunicări adecvate sau într-un context marcat de raporturi de putere inegale între profesioniştii din sănătate şi paciente.

Lucrarea examinează conceptul de violenţă obstetricală prin prisma medicalizării naşterii şi a autonomiei femeii, situând discuţia în contextul românesc şi în literatura internaţională privind îngrijirea maternă. Sunt analizate modurile în care practicile instituţionale, normele profesionale şi organizarea serviciilor de sănătate pot modela experienţa naşterii şi tranziţia către maternitate.

Concluziile subliniază nevoia unei îngrijiri materne centrate pe femeie, întemeiate pe comunicare eficientă, consimţământ informat şi respect reciproc – principii esenţiale pentru reconcilierea celor două dimensiuni fundamentale ale naşterii discutate în lucrare: siguranţa clinică şi autonomia femeii.

Despre autor. Diana Geanovu este doctorandă la Şcoala Doctorală de Asistenţă Socială a Universităţii din Bucureşti, unde cercetarea sa vizează maternitatea, politicile sociale şi bunăstarea mamelor, dintr-o perspectivă comparativă europeană. A absolvit programul de master „Grupuri de risc şi servicii sociale de suport”, iar interesele sale academice includ politicile familiale, protecţia socială, vulnerabilitatea şi experienţele maternităţii. Este implicată în activităţi de cercetare şi în elaborarea de studii privind experienţele şi nevoile sociale ale femeilor şi familiilor.

EN ORAL PRESENTATION

Childbirth between Safety and Autonomy: A Reflection on Obstetric Violence in Romania

PhD candidate, Doctoral School of Social Work, University of Bucharest

Keywords: motherhood; childbirth; obstetric violence; autonomy; maternal care

Childbirth is a key moment in which two fundamental goals of maternal care must coexist: ensuring the safety of mother and newborn and respecting the woman’s autonomy, dignity and rights. The literature shows, however, that certain obstetric practices may be perceived as forms of obstetric violence when they are carried out without informed consent, without adequate communication or in a context marked by unequal power relations between health professionals and patients.

The paper examines the concept of obstetric violence through the lens of the medicalisation of childbirth and women's autonomy, situating the discussion in the Romanian context and in the international literature on maternal care. It analyses how institutional practices, professional norms and the organisation of health services can shape the experience of childbirth and the transition to motherhood.

The conclusions stress the need for woman-centred maternal care grounded in effective communication, informed consent and mutual respect – principles essential for reconciling the two fundamental dimensions of childbirth discussed in the paper: clinical safety and women's autonomy.

About the author. Diana Geanovu is a PhD candidate at the Doctoral School of Social Work of the University of Bucharest, where her research addresses motherhood, social policy and mothers' well-being from a European comparative perspective. She completed the master's programme "Risk Groups and Social Support Services", and her academic interests include family policy, social protection, vulnerability and experiences of motherhood. She is involved in research and in studies on the experiences and social needs of women and families.

FR PRÉSENTATION ORALE

L'accouchement entre sécurité et autonomie : une réflexion sur la violence obstétricale en Roumanie

Doctorante, École doctorale de travail social, Université de Bucarest

Mots-clés : maternité ; accouchement ; violence obstétricale ; autonomie ; soins maternels

L'accouchement est un moment essentiel où doivent coexister deux objectifs fondamentaux des soins maternels : assurer la sécurité de la mère et du nouveau-né et respecter l'autonomie, la dignité et les droits de la femme. La littérature montre cependant que certaines pratiques obstétricales peuvent être perçues comme des formes de violence obstétricale lorsqu'elles sont réalisées sans consentement éclairé, en l'absence d'une communication adéquate ou dans un contexte marqué par des rapports de pouvoir inégaux entre professionnels de santé et patientes.

La communication examine le concept de violence obstétricale sous l'angle de la médicalisation de l'accouchement et de l'autonomie des femmes, en situant la réflexion dans le contexte roumain et dans la littérature internationale sur les soins maternels. Elle analyse la manière dont les pratiques institutionnelles, les normes professionnelles et l'organisation des services de santé peuvent façonner l'expérience de l'accouchement et le passage à la maternité.

Les conclusions soulignent la nécessité de soins maternels centrés sur la femme, fondés sur une communication efficace, le consentement éclairé et le respect mutuel – principes essentiels pour concilier les deux dimensions fondamentales de l'accouchement examinées : la sécurité clinique et l'autonomie de la femme.

Note biographique. Diana Geanovu est doctorante à l'École doctorale de travail social de l'Université de Bucarest, où ses recherches portent sur la maternité, les politiques sociales et le bien-être des mères dans une perspective comparative européenne. Elle est diplômée du master « Groupes à risque et services sociaux de soutien », et ses intérêts universitaires

comprennent les politiques familiales, la protection sociale, la vulnérabilité et les expériences de la maternité. Elle participe à des activités de recherche et à l'élaboration d'études sur les expériences et les besoins sociaux des femmes et des familles.

---

36 PREZENTARE ORALĂ

36. Percepţii asupra violenţei împotriva femeilor în Uniunea Europeană

Ana-Maria GIURGI

Doctorandă, Şcoala Doctorală de Economie şi Administrarea Afacerilor; cadru didactic asociat, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţa împotriva femeilor; percepţii sociale; stereotipuri de gen; Eurobarometru; Uniunea Europeană

Violenţa împotriva femeilor reprezintă o problemă socială importantă, care continuă să fie prezentă în toate statele Uniunii Europene. Aceasta poate lua forme diferite, de la violenţa fizică şi domestică până la hărţuirea sexuală, violenţa în mediul online şi comportamentele de control. Modul în care aceste forme de violenţă sunt percepute poate varia în funcţie de caracteristicile individuale şi de contextul social, fiind influenţat inclusiv de stereotipurile de gen şi de normele existente în societate. Scopul acestei lucrări este de a analiza percepţiile populaţiei din Uniunea Europeană asupra diferitelor forme de violenţă împotriva femeilor, urmărind identificarea unor posibile diferenţe între statele membre şi între diverse categorii ale populaţiei. O atenţie deosebită va fi acordată diferenţelor în funcţie de sex şi vârstă, precum şi modului în care anumite comportamente sunt considerate acceptabile sau inacceptabile. Cercetarea va utiliza datele Flash Eurobarometer 544, colectate în anul 2024 în cele 27 de state membre ale Uniunii Europene. Analiza va avea la bază o abordare cantitativă, prin utilizarea unor metode statistice descriptive şi comparative, care vor permite evidenţierea diferenţelor dintre respondenţi şi identificarea unor posibile relaţii între variabilele analizate. Vor fi luate în considerare mai multe aspecte ale violenţei împotriva femeilor, precum violenţa domestică, violenţa online, comportamentele de control şi atitudinile faţă de victimele violenţei. Prin această analiză, lucrarea îşi propune să ofere o imagine de ansamblu asupra modului în care violenţa împotriva femeilor este percepută la nivel european. Rezultatele ar putea contribui la o mai bună înţelegere a diferenţelor dintre grupurile sociale şi dintre statele membre, oferind totodată informaţii utile pentru dezvoltarea unor activităţi de informare, educaţie şi prevenire a violenţei împotriva femeilor.

Despre autor. Ana-Maria Giurgi este doctorandă la Şcoala Doctorală de Economie şi Administrarea Afacerilor a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, în domeniul Cibernetică şi statistică. Desfăşoară activităţi didactice în cadrul universităţii, susţinând seminare de statistică, econometrie şi introducere în programe de analiză a datelor cantitative. Activitatea sa de cercetare se concentrează asupra analizei statistice a fenomenelor economice şi sociale.

EN ORAL PRESENTATION

Perceptions of Violence against Women in the European Union

PhD candidate, Doctoral School of Economics and Business Administration; associate teaching staff, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: violence against women; social perceptions; gender stereotypes; Eurobarometer; European Union

Violence against women is an important social problem that remains present in all EU member states. It can take different forms, from physical and domestic violence to sexual harassment, online violence and controlling behaviour. The way these forms of violence are perceived may vary with individual characteristics and social context and is influenced, among other things, by gender stereotypes and prevailing social norms. The aim of this paper is to analyse the perceptions of the EU population regarding different forms of violence against women, seeking to identify possible differences between member states and between population groups. Particular attention will be paid to differences by sex and age and to the extent to which certain behaviours are considered acceptable or unacceptable. The research will use data from Flash Eurobarometer 544, collected in 2024 in the 27 EU member states. The analysis will take a quantitative approach, using descriptive and comparative statistical methods that will make it possible to highlight differences between respondents and identify possible relationships between the variables analysed. Several aspects of violence against women will be considered, such as domestic violence, online violence, controlling behaviour and attitudes towards victims of violence. Through this analysis, the paper seeks to provide an overview of how violence against women is perceived at European level. The results could contribute to a better understanding of the differences between social groups and between member states, while also providing useful information for developing information, education and prevention activities on violence against women.

About the author. Ana-Maria Giurgi is a PhD candidate at the Doctoral School of Economics and Business Administration of Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi, in Cybernetics and Statistics. She teaches at the university, leading seminars in statistics, econometrics and introductory quantitative data analysis software. Her research focuses on the statistical analysis of economic and social phenomena.

FR PRÉSENTATION ORALE

Perceptions de la violence à l’égard des femmes dans l’Union européenne

Doctorante, École doctorale d’économie et d’administration des affaires ; enseignante associée, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence à l’égard des femmes ; perceptions sociales ; stéréotypes de genre ; Eurobaromètre ; Union européenne

La violence à l’égard des femmes est un problème social important qui reste présent dans tous les États de l’Union européenne. Elle peut prendre différentes formes, de la violence physique et domestique au harcèlement

sexuel, à la violence en ligne et aux comportements de contrôle. La manière dont ces formes de violence sont perçues peut varier selon les caractéristiques individuelles et le contexte social et est influencée notamment par les stéréotypes de genre et les normes en vigueur dans la société. L'objectif de cette communication est d'analyser les perceptions de la population de l'Union européenne à l'égard des différentes formes de violence envers les femmes, afin d'identifier d'éventuelles différences entre États membres et entre catégories de population. Une attention particulière sera accordée aux différences selon le sexe et l'âge, ainsi qu'à la manière dont certains comportements sont jugés acceptables ou inacceptables. La recherche utilisera les données de l'Eurobaromètre Flash 544, recueillies en 2024 dans les 27 États membres de l'Union européenne. L'analyse reposera sur une approche quantitative, au moyen de méthodes statistiques descriptives et comparatives, qui permettront de mettre en évidence les différences entre répondants et d'identifier d'éventuelles relations entre les variables étudiées. Plusieurs aspects de la violence à l'égard des femmes seront pris en compte, tels que la violence domestique, la violence en ligne, les comportements de contrôle et les attitudes envers les victimes de violence. Par cette analyse, la communication entend offrir une vue d'ensemble de la manière dont la violence à l'égard des femmes est perçue au niveau européen. Les résultats pourraient contribuer à une meilleure compréhension des différences entre groupes sociaux et entre États membres, tout en fournissant des informations utiles pour développer des actions d'information, d'éducation et de prévention de la violence à l'égard des femmes.

Note biographique. Ana-Maria Giurgi est doctorante à l'École doctorale d'économie et d'administration des affaires de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi, dans le domaine Cybernétique et statistique. Elle enseigne à l'université, où elle anime des séminaires de statistique, d'économétrie et d'initiation aux logiciels d'analyse de données quantitatives. Ses recherches portent sur l'analyse statistique des phénomènes économiques et sociaux.

---

37 PREZENTARE ORALĂ

37. Violenţa împotriva femeilor facilitată de tehnologie în era inteligenţei artificiale. Noi abordări şi provocări

Ana-Maria-Viorica Gogu, Marius-Nicuşor Grigore

Ana-Maria-Viorica Gogu – studentă; Marius-Nicuşor Grigore – cadru didactic asociat; Facultatea de Psihologie şi Ştiinţe ale Educaţiei, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: discriminare de gen; tehnologii digitale; inteligenţă artificială; violenţă facilitată de tehnologie

Dezvoltarea tehnologiilor digitale a creat noi contexte şi modalităţi de manifestare a violenţei împotriva femeilor, extinzând spaţiile în care comportamentele abuzive pot fi exercitate şi perpetuate. Mediul online, prin caracterul său extins şi prin posibilităţile de comunicare şi diseminare a informaţiilor, poate deveni un spaţiu în care violenţa de gen capătă multiple forme, de la hărţuire şi intimidare până la utilizarea abuzivă a imaginilor falsificate şi a datelor personale. Aceste manifestări pot genera consecinţe care

depăşesc spaţiul virtual, afectând siguranţa, viaţa privată şi bunăstarea psihologică şi socială a victimelor. În plus, dezvoltarea inteligenţei artificiale aduce noi provocări, facilitând atât apariţia unor forme de abuz, cât şi amplificarea celor deja existente (UN Women, 2025). Analiza acestui fenomen devine relevantă atât din perspectiva formelor sale actuale de manifestare, cât şi a evoluţiilor generate de noile tehnologii. În acest sens, lucrarea îşi propune să ofere o perspectivă de ansamblu asupra principalelor forme de manifestare a violenţei împotriva femeilor facilitată de tehnologiile digitale şi inteligenţa artificială, prin raportare la datele statistice furnizate de Eurostat, în vederea evidenţierii incidenţei fenomenului şi a provocărilor generate de evoluţia mediului tehnologic.

Despre autori. Ana-Maria-Viorica Gogu este studentă în anul al III-lea la specializarea Pedagogie, Facultatea de Psihologie şi Ştiinţe ale Educaţiei, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi. Interesele sale academice vizează consilierea, psihologia, pedagogia digitală şi mecanismele de prevenire a abuzurilor şi a violenţei împotriva femeilor. Marius-Nicuşor Grigore este cadru didactic asociat la Facultatea de Psihologie şi Ştiinţe ale Educaţiei, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi. Este doctor în biologie şi doctorand în ştiinţele educaţiei, licenţiat în psihologie, cu un master în ştiinţele educaţiei (Politici şi management în educaţie) şi studii postdoctorale. A publicat 15 cărţi, dintre care cinci la editura Springer (trei ca autor, una ca editor-şef şi una ca coeditor), 13 capitole în volume apărute la edituri internaţionale (Springer, CABI) şi peste 100 de articole ştiinţifice, dintre care 48 indexate Clarivate. Domeniile sale de interes includ educaţia STEAM, inteligenţa emoţională, abordările didactice interdisciplinare, psihopatologia şi mecanismele neurofiziologice ale tulburărilor mintale, violenţa împotriva femeilor şi inegalitatea de gen.

EN ORAL PRESENTATION

Technology-Facilitated Violence against Women in the Age of Artificial Intelligence: New Approaches and Challenges

Ana-Maria-Viorica Gogu – student; Marius-Nicuşor Grigore – associate lecturer; Faculty of Psychology and Educational Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: gender discrimination; digital technologies; artificial intelligence; technology-facilitated violence

The development of digital technologies has created new contexts and forms of violence against women, expanding the spaces in which abusive behaviour can be exercised and perpetuated. The online environment, through its reach and its possibilities for communicating and disseminating information, can become a space in which gender-based violence takes many forms, from harassment and intimidation to the misuse of fake images and personal data. These manifestations can have consequences beyond the virtual space, affecting victims' safety, privacy and psychological and social well-being. In addition, the development of artificial intelligence brings new challenges, facilitating both the emergence of new forms of abuse and the amplification of existing ones (UN Women, 2025). Analysing this phenomenon is relevant both for its current forms and for the developments generated by new technologies. The paper therefore offers an overview of the main forms of violence against women facilitated by digital technologies and artificial intelligence, drawing on statistical data provided by Eurostat, in order to highlight the incidence of the

phenomenon and the challenges posed by the evolving technological environment.

About the authors. Ana-Maria-Viorica Gogu is a third-year student in Pedagogy at the Faculty of Psychology and Educational Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her academic interests include counselling, psychology, digital pedagogy and mechanisms for preventing abuse and violence against women. Marius-Nicuşor Grigore is an associate lecturer at the Faculty of Psychology and Educational Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. He holds a PhD in biology and is a PhD candidate in educational sciences; he has a bachelor's degree in psychology, a master's degree in educational sciences (Educational Policy and Management) and postdoctoral training. He has published 15 books, five of them with Springer (three as author, one as editor-in-chief and one as co-editor), 13 chapters in volumes published by international publishers (Springer, CABI) and more than 100 scientific articles, 48 of them indexed by Clarivate. His areas of interest include STEAM education, emotional intelligence, interdisciplinary teaching approaches, psychopathology and the neurophysiological mechanisms of mental disorders, violence against women and gender inequality.

FR PRÉSENTATION ORALE

La violence à l'égard des femmes facilitée par la technologie à l'ère de l'intelligence artificielle : nouvelles approches et nouveaux défis

Ana-Maria-Viorica Gogu – étudiante ; Marius-Nicuşor Grigore – enseignant associé ; Faculté de psychologie et de sciences de l'éducation, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : discrimination de genre ; technologies numériques ; intelligence artificielle ; violence facilitée par la technologie

Le développement des technologies numériques a créé de nouveaux contextes et de nouvelles modalités de violence à l'égard des femmes, en élargissant les espaces dans lesquels les comportements abusifs peuvent s'exercer et se perpétuer. L'environnement en ligne, par son étendue et ses possibilités de communication et de diffusion de l'information, peut devenir un espace où la violence fondée sur le genre prend de multiples formes, du harcèlement et de l'intimidation à l'utilisation abusive d'images falsifiées et de données personnelles. Ces manifestations peuvent avoir des conséquences qui dépassent l'espace virtuel et affecter la sécurité, la vie privée et le bien-être psychologique et social des victimes. En outre, le développement de l'intelligence artificielle apporte de nouveaux défis, en facilitant à la fois l'apparition de nouvelles formes d'abus et l'amplification de celles qui existent déjà (ONU Femmes, 2025). L'analyse de ce phénomène est pertinente tant pour ses formes actuelles que pour les évolutions induites par les nouvelles technologies. La communication propose ainsi une vue d'ensemble des principales formes de violence à l'égard des femmes facilitées par les technologies numériques et l'intelligence artificielle, à partir des données statistiques d'Eurostat, afin de mettre en évidence l'incidence du phénomène et les défis posés par l'évolution de l'environnement technologique.

Notes biographiques. Ana-Maria-Viorica Gogu est étudiante en troisième année de pédagogie à la Faculté de psychologie et de sciences de l'éducation de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Ses intérêts universitaires portent sur le conseil, la psychologie, la pédagogie numérique et les mécanismes de prévention des abus et de la

violence à l'égard des femmes. Marius-Nicuşor Grigore est enseignant associé à la Faculté de psychologie et de sciences de l'éducation de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Docteur en biologie et doctorant en sciences de l'éducation, il est diplômé en psychologie, titulaire d'un master en sciences de l'éducation (Politiques et management de l'éducation) et a suivi une formation postdoctorale. Il a publié 15 livres, dont cinq chez Springer (trois en tant qu'auteur, un en tant que directeur principal et un en tant que codirecteur), 13 chapitres dans des ouvrages parus chez des éditeurs internationaux (Springer, CABI) et plus de 100 articles scientifiques, dont 48 indexés par Clarivate. Ses domaines d'intérêt comprennent l'éducation STEAM, l'intelligence émotionnelle, les approches didactiques interdisciplinaires, la psychopathologie et les mécanismes neurophysiologiques des troubles mentaux, la violence à l'égard des femmes et l'inégalité de genre.

---

38 PREZENTARE ORALĂ

38. Activităţi de asistenţă socială a victimelor violenţei domestice

Tatiana GRIBINCEA

Conf. univ. dr., Universitatea de Stat „Alecu Russo" din Bălţi, Republica Moldova

Cuvinte-cheie: abuzator; combatere; prevenire; victimă; ordonanţă de protecţie

Deşi violenţa în familie este un fenomen care a însoţit dintotdeauna construirea şi dinamica familiei, intrarea ei în atenţia ştiinţelor juridice şi sociale este de dată recentă. Abia în ultimii 20 de ani ştiinţele sociale şi reglementările internaţionale au început să facă referire la violenţa în familie. Indiferent de situaţie, oricine trebuie să ştie că are dreptul de a trăi în siguranţă şi pace în propria casă.

Despre violenţa în familie se spune adesea, în mod eronat, că apare doar în mediile defavorizate social şi material, că este cauzată de stresul vieţii cotidiene şi de lipsa mijloacelor necesare pentru un trai decent sau că este exercitată doar de indivizi cu probleme psihice sau dependenţi de alcool şi droguri.

Activitatea echipelor multidisciplinare poate contribui la schimbarea mentalităţii de victimă, la consolidarea demnităţii victimei şi la susţinerea ei în efortul de a spune „nu" violenţei.

Scopul cercetării este studierea impactului echipei multidisciplinare asupra rezolvării cazului de violenţă. Fără îndoială, calitatea serviciilor oferite victimelor violenţei în familie este încă scăzută. Aceasta nu pentru că organizaţiile prestatoare ar oferi servicii de slabă calitate, ci pentru că numărul organizaţiilor care oferă efectiv servicii acestei categorii este mic şi nici nu se alocă resurse financiare pentru a dezvolta asemenea servicii. Studiul serviciilor oferite victimelor violenţei domestice arată că ele se rezumă mai degrabă la intervenţiile în situaţii de criză. Asistenţa victimelor violenţei domestice nu se realizează printr-un proces care să se finalizeze cu soluţionarea definitivă a problemei.

Despre autor. Tatiana Gribincea este conferenţiar universitar doctor la Universitatea de Stat „Alecu Russo" din Bălţi. A urmat studii de master şi de doctorat în managementul educaţional, iar interesele sale includ managementul strategic şi al resurselor umane în administraţia publică, comunicarea eficientă, planificarea bugetară, politicile de asigurări sociale şi psihologia comunicării cu persoanele vulnerabile.

EN ORAL PRESENTATION

Social Work Activities for Victims of Domestic Violence

Associate Professor, PhD, "Alecu Russo" State University of Bălţi, Republic of Moldova

Keywords: abuser; combating; prevention; victim; protection order

Although domestic violence has always accompanied the formation and dynamics of the family, it has only recently come to the attention of the legal and social sciences. Only in the last 20 years have the social sciences and international regulations begun to address domestic violence. Whatever the situation, everyone must know that they have the right to live in safety and peace in their own home.

It is often wrongly said that domestic violence occurs only in socially and materially disadvantaged settings, that it is caused by the stress of everyday life and by the lack of means for a decent living, or that it is perpetrated only by individuals with mental health problems or dependent on alcohol and drugs.

The work of multidisciplinary teams can help change the victim mentality, strengthen the victim's dignity and support her in her effort to say "no" to violence.

The aim of the research is to study the impact of the multidisciplinary team on resolving cases of violence. The quality of services for victims of domestic violence is undoubtedly still low. This is not because provider organisations offer poor-quality services, but because the number of organisations actually providing services to this group is small and no financial resources are allocated to develop such services. The study of services for victims of domestic violence shows that they are largely limited to crisis intervention. Assistance to victims of domestic violence is not provided through a process that ends with a definitive resolution of the problem.

About the author. Tatiana Gribincea is an associate professor with a PhD at "Alecu Russo" State University of Bălţi. She completed master's and doctoral studies in educational management, and her interests include strategic and human resource management in public administration, effective communication, budget planning, social insurance policy and the psychology of communicating with vulnerable people.

FR PRÉSENTATION ORALE

Les activités de travail social auprès des victimes de violence domestique

Maîtresse de conférences, docteure, Université d'État « Alecu Russo » de Bălţi, République de Moldova

Mots-clés : agresseur ; lutte ; prévention ; victime ; ordonnance de protection

Bien que la violence familiale ait toujours accompagné la construction et la dynamique de la famille, elle n'a retenu que récemment l'attention des sciences juridiques et sociales. Ce n'est qu'au cours des vingt dernières années que les sciences sociales et les réglementations internationales ont commencé à s'y intéresser. Quelle que soit la situation, chacun doit savoir qu'il a le droit de vivre en sécurité et en paix dans son propre foyer.

On dit souvent, à tort, que la violence familiale n'apparaît que dans les milieux socialement et matériellement défavorisés, qu'elle est causée par le stress de la vie quotidienne et par le manque de moyens nécessaires à une vie décente, ou qu'elle n'est exercée que par des personnes souffrant de troubles psychiques ou dépendantes à l'alcool et aux drogues.

Le travail des équipes pluridisciplinaires peut contribuer à changer la mentalité de victime, à renforcer la dignité de la victime et à la soutenir dans son effort pour dire « non » à la violence.

L'objectif de la recherche est d'étudier l'impact de l'équipe pluridisciplinaire sur la résolution des cas de violence. Sans aucun doute, la qualité des services offerts aux victimes de violence familiale reste faible. Non que les organisations prestataires offrent des services de mauvaise qualité, mais parce que le nombre d'organisations qui proposent effectivement des services à cette catégorie est réduit et qu'aucune ressource financière n'est allouée au développement de tels services. L'étude des services offerts aux victimes de violence domestique montre qu'ils se limitent plutôt aux interventions de crise. L'accompagnement des victimes de violence domestique ne s'inscrit pas dans un processus aboutissant à une résolution définitive du problème.

Note biographique. Tatiana Gribincea est maîtresse de conférences, docteure, à l'Université d'État « Alecu Russo » de Bălţi. Elle a suivi des études de master et de doctorat en management de l'éducation, et ses intérêts portent sur le management stratégique et des ressources humaines dans l'administration publique, la communication efficace, la planification budgétaire, les politiques d'assurance sociale et la psychologie de la communication avec les personnes vulnérables.

39 PREZENTARE ORALĂ

39. Răspunderea penală pentru femicid

Ruslan GRIGORAŞ

Asistent universitar, Universitatea de Stat „Alecu Russo" din Bălţi, Republica Moldova

Cuvinte-cheie: femicid; infracţiune; răspundere penală

Prin femicid se înţelege acţiunea ce atentează la viaţa şi/sau sănătatea unei femei sau fete, săvârşită din motive de prejudecată bazată pe gen, care a provocat decesul victimei, indiferent dacă fapta este comisă de un membru al familiei sau de o altă persoană.

Standardele internaţionale abordează violenţa împotriva femeilor ca fenomen structural şi complex, determinat de raporturi inegale de putere, stereotipuri de gen şi forme de control ori subordonare. Astfel, Convenţia Consiliului Europei privind prevenirea şi combaterea violenţei faţă de femei şi a violenţei domestice (Convenţia de la Istanbul) recunoaşte caracterul structural al violenţei împotriva femeilor ca formă de violenţă bazată pe gen şi prevede expres că noţiunea „femei" include şi fetele cu vârsta sub 18 ani. În aceeaşi ordine de idei, Directiva (UE) 2024/1385 a Parlamentului European şi a Consiliului din 14 mai 2024 privind combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei domestice utilizează în mod constant cuvintele „femeie şi fată", la

forma gramaticală corespunzătoare, inclusiv în contextul definirii violenţei împotriva femeilor.

Aşadar, femicidul reprezintă un act de violenţă împotriva femeilor şi fetelor sau un act de violenţă în familie care are ca rezultat decesul victimei. Decesul poate surveni în urma unui omor intenţionat, a unei vătămări corporale grave sau a determinării/înlesnirii sinuciderii victimei, atunci când fapta este comisă din motive de prejudecată bazată pe gen. Fenomenul este recunoscut şi prin alinierea la standardele internaţionale, inclusiv Convenţia de la Istanbul.

În cele mai multe cazuri, agresorul este un partener intim, fost partener sau un membru al familiei. Femicidul nu este un incident izolat, ci o manifestare extremă a unor raporturi inegale de putere şi a controlului asupra femeilor.

Despre autor. Ruslan Grigoraş este asistent universitar la Catedra de Drept a Facultăţii de Drept şi Ştiinţe Sociale, Universitatea de Stat „Alecu Russo” din Bălţi. Este licenţiat în drept al aceleiaşi universităţi, are un master în drept (Universitatea de Stat „Alecu Russo” din Bălţi) şi un master în drept european (Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi), precum şi studii postuniversitare de psihopedagogie la Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chişinău.

EN ORAL PRESENTATION

Criminal Liability for Femicide

Teaching Assistant, “Alecu Russo” State University of Bălţi, Republic of Moldova

Keywords: femicide; offence; criminal liability

Femicide is understood as an act against the life and/or health of a woman or girl, committed on grounds of gender-based prejudice, that has caused the victim’s death, regardless of whether it is committed by a family member or by another person.

International standards approach violence against women as a structural and complex phenomenon, determined by unequal power relations, gender stereotypes and forms of control or subordination. Thus, the Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence (the Istanbul Convention) recognises the structural nature of violence against women as a form of gender-based violence and expressly provides that the term “women” includes girls under the age of 18. Likewise, Directive (EU) 2024/1385 of the European Parliament and of the Council of 14 May 2024 on combating violence against women and domestic violence consistently uses the words “women and girls”, including in defining violence against women.

Femicide is therefore an act of violence against women and girls, or an act of domestic violence, resulting in the victim’s death. Death may result from intentional homicide, from grievous bodily harm or from inciting or facilitating the victim’s suicide, when the act is committed on grounds of gender-based prejudice. The phenomenon is also recognised through alignment with international standards, including the Istanbul Convention.

In most cases, the perpetrator is an intimate partner, a former partner or a family member. Femicide is not an isolated incident but an extreme manifestation of unequal power relations and of control over women.

About the author. Ruslan Grigoraş is a teaching assistant at the Department of Law of the Faculty of Law and Social Sciences, "Alecu Russo" State University of Bălţi. He holds a law degree from the same university, a master's degree in law ("Alecu Russo" State University of Bălţi) and a master's degree in European law (Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi), as well as postgraduate studies in psychopedagogy at the "Ion Creangă" State Pedagogical University of Chişinău.

FR PRÉSENTATION ORALE

La responsabilité pénale pour féminicide

Assistant universitaire, Université d'État « Alecu Russo » de Bălţi, République de Moldova

Mots-clés : féminicide ; infraction ; responsabilité pénale

On entend par féminicide l'acte portant atteinte à la vie et/ou à la santé d'une femme ou d'une fille, commis pour des motifs de préjugé fondé sur le genre et ayant entraîné le décès de la victime, que l'acte soit commis par un membre de la famille ou par une autre personne.

Les standards internationaux abordent la violence à l'égard des femmes comme un phénomène structurel et complexe, déterminé par des rapports de pouvoir inégaux, des stéréotypes de genre et des formes de contrôle ou de subordination. Ainsi, la Convention du Conseil de l'Europe sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique (Convention d'Istanbul) reconnaît le caractère structurel de la violence à l'égard des femmes en tant que violence fondée sur le genre et prévoit expressément que le terme « femmes » inclut les filles de moins de 18 ans. Dans le même ordre d'idées, la directive (UE) 2024/1385 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 sur la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique emploie systématiquement les termes « femmes et filles », y compris dans la définition de la violence à l'égard des femmes.

Le féminicide représente donc un acte de violence à l'égard des femmes et des filles ou un acte de violence familiale ayant pour résultat le décès de la victime. Le décès peut résulter d'un homicide volontaire, de lésions corporelles graves ou de l'incitation ou de l'aide au suicide de la victime, lorsque l'acte est commis pour des motifs de préjugé fondé sur le genre. Le phénomène est également reconnu par l'alignement sur les standards internationaux, dont la Convention d'Istanbul.

Dans la plupart des cas, l'agresseur est un partenaire intime, un ancien partenaire ou un membre de la famille. Le féminicide n'est pas un incident isolé, mais une manifestation extrême de rapports de pouvoir inégaux et du contrôle exercé sur les femmes.

Note biographique. Ruslan Grigoraş est assistant universitaire à la chaire de droit de la Faculté de droit et de sciences sociales de l'Université d'État « Alecu Russo » de Bălţi. Il est diplômé en droit de la même université, titulaire d'un master en droit (Université d'État « Alecu Russo » de Bălţi) et d'un master en droit européen (Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi), et a suivi des études postuniversitaires de psychopédagogie à l'Université pédagogique d'État « Ion Creangă » de Chişinău.

40 ATELIER

40. De la autoreflecţie la autonomie: instrumente şi metode practice din pedagogia narativă pentru prevenirea violenţei asupra fetelor şi femeilor

Alexandru Gulei, Livia Aanei-Murariu, Alina Pandelea
Asociaţia Alternative Sociale, Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă de gen; program de împuternicire (empowerment); fete şi femei

Atelierul oferă studenţilor şi practicienilor oportunitatea de a experimenta activ sesiuni dintr-un program destinat împuternicirii fetelor şi femeilor victime ale violenţei de gen, bazat pe abordări din pedagogia narativă. Pornind chiar de la experienţele personale, beneficiarele acestui program reflectă şi descoperă argumente pentru planificarea unui parcurs de viaţă personală şi profesională de succes şi ruperea legăturilor de dependenţă faţă de agresori.

Despre autori. Dr. Alexandru Gulei este asistent social principal, cu o activitate de peste 25 de ani în domeniul asistenţei victimelor violenţei, în calitate de practician, cercetător şi formator. Livia Aanei-Murariu şi Alina Pandelea sunt asistente sociale şi coautoare ale unor programe destinate împuternicirii diverselor grupuri vulnerabile.

EN WORKSHOP

From Self-Reflection to Autonomy: Practical Tools and Methods from Narrative Pedagogy for Preventing Violence against Girls and Women

Alternative Sociale Association, Iaşi

Keywords: gender-based violence; empowerment programme; girls and women

The workshop offers students and practitioners the opportunity to experience at first hand sessions from a programme designed to empower girls and women who are victims of gender-based violence, based on approaches from narrative pedagogy. Starting from their own personal experiences, the programme's participants reflect on and discover arguments for planning a successful personal and professional life path and for breaking the bonds of dependence on their abusers.

About the authors. Dr Alexandru Gulei is a senior social worker with more than 25 years of experience in assisting victims of violence as a practitioner, researcher and trainer. Livia Aanei-Murariu and Alina Pandelea are social workers and co-authors of programmes designed to empower various vulnerable groups.

FR ATELIER

De l'autoréflexion à l'autonomie : outils et méthodes pratiques de la pédagogie narrative pour prévenir la violence à l'égard des filles et des femmes

Association Alternative Sociale, Iaşi

Mots-clés : violence fondée sur le genre ; programme d'autonomisation (empowerment) ; filles et femmes

L'atelier offre aux étudiants et aux praticiens la possibilité d'expérimenter activement des séances d'un programme destiné à l'autonomisation des filles et des femmes victimes de violence fondée sur le genre, fondé sur des approches de la pédagogie narrative. En partant de leurs propres expériences, les bénéficiaires de ce programme réfléchissent et découvrent des arguments pour construire un parcours de vie personnelle et professionnelle réussi et rompre les liens de dépendance envers leurs agresseurs.

Notes biographiques. Alexandru Gulei, docteur, est assistant social principal et compte plus de 25 ans d'activité dans l'accompagnement des victimes de violence, en tant que praticien, chercheur et formateur. Livia Aanei-Murariu et Alina Pandelea sont assistantes sociales et coautrices de programmes destinés à l'autonomisation de divers groupes vulnérables.

41 PREZENTARE ORALĂ

41. Profilul psihosociologic al agresorului şi impunitatea instituţională: particularităţile psihocomportamentale asociate tulburărilor de personalitate şi relevanţa lor pentru evaluarea riscului în violenţa împotriva femeilor

Paula Hotin

Doctorandă, Şcoala Doctorală de Sociologie, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă împotriva femeilor; profil psihosociologic; evaluarea riscului; impunitate instituţională; tulburări de personalitate (Cluster B)

Violenţa împotriva femeilor constituie un fenomen multidimensional, a cărui analiză reclamă depăşirea explicaţiilor centrate exclusiv pe conduita individuale şi integrarea dimensiunilor psihopatologice, psihosociale, criminologice şi instituţionale. Lucrarea examinează relaţia dintre profilul psihosociologic al agresorului, evaluarea structurată a riscului de violenţă şi capacitatea mecanismelor instituţionale de a identifica şi gestiona situaţiile cu potenţial de recurenţă sau escaladare. Un reper central al analizei îl reprezintă particularităţile psihocomportamentale asociate tulburărilor de personalitate din Cluster B – antisocială, narcisică şi borderline –, investigate prin raportare la impulsivitate, antagonism, instabilitate afectivă, dificultăţi de reglare emoţională şi manifestări comportamentale de control coercitiv. Aceste dimensiuni sunt examinate diferenţiat, în relaţie cu factorii biografici, relaţionali şi situaţionali, fără a reduce comportamentul violent la prezenţa unui diagnostic psihiatric.

Obiectivul cercetării constă în analiza modului în care particularităţile psihocomportamentale ale agresorului, corelate cu factorii dinamici şi contextuali de risc, pot contribui la înţelegerea mecanismelor de producere, perpetuare şi escaladare a violenţei împotriva femeilor. În acest cadru, conceptul de impunitate instituţională este problematizat prin raportare la accesul la justiţie, responsabilitatea autorităţilor şi eficienţa mecanismelor de protecţie, urmărindu-se modul în care limitele identificării şi gestionării riscului pot influenţa capacitatea instituţională de prevenire a recurenţei violenţei şi de protejare a victimelor.

Din punct de vedere metodologic, cercetarea adoptă o abordare teoretico-analitică, interdisciplinară, fundamentată pe examinarea critică a literaturii de specialitate şi a modelelor de evaluare a riscului de violenţă din criminologie, psihologie clinică, sociologie şi psihiatrie forensică. Analiza urmăreşte relevanţa indicatorilor individuali şi relaţionali, precum şi modalităţile prin care informaţiile rezultate din evaluarea de specialitate pot fi integrate în procesele instituţionale de prevenţie şi intervenţie.

Contribuţia ştiinţifică urmărită constă în articularea unui cadru interpretativ care corelează profilul psihosociologic al agresorului cu dimensiunea instituţională a gestionării violenţei. Prin această perspectivă, lucrarea propune reconsiderarea evaluării riscului ca proces interdisciplinar, situat la intersecţia dintre expertiza psihiatrică forensică, analiza criminologică şi responsabilitatea instituţională, evidenţiind relevanţa integrării evaluării de specialitate în mecanismele de protecţie, în asigurarea accesului la justiţie şi în fundamentarea politicilor publice de prevenire a violenţei împotriva femeilor.

Despre autor. Paula Hotin este doctorandă în Sociologie la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi, cu o cercetare doctorală intitulată „Evaluarea şi predicţia riscului de violenţă din perspectiva psihiatriei forensice. Studiu asupra persoanelor private de libertate”. A absolvit Facultatea de Psihologie din cadrul Universităţii „Petre Andrei” din Iaşi şi programul de master „Probaţiune, mediere şi asistenţa socială a victimelor” la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi. Interesele sale academice se înscriu în domeniul sociologiei şi vizează mecanismele de control social, comportamentele deviante, evaluarea şi predicţia riscului de violenţă, precum şi procesele de reintegrare socială şi rolul instituţiilor în prevenirea violenţei.

EN ORAL PRESENTATION

The Psychosocial Profile of the Perpetrator and Institutional Impunity: Psychobehavioural Features Associated with Personality Disorders and Their Relevance for Risk Assessment in Violence against Women

PhD candidate, Doctoral School of Sociology, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: violence against women; psychosocial profile; risk assessment; institutional impunity; personality disorders (Cluster B)

Violence against women is a multidimensional phenomenon whose analysis requires going beyond explanations centred solely on individual conduct and integrating psychopathological, psychosocial, criminological and institutional

dimensions. The paper examines the relationship between the perpetrator's psychosocial profile, structured violence risk assessment and the capacity of institutional mechanisms to identify and manage situations with a potential for recurrence or escalation. A central reference point of the analysis is the psychobehavioural features associated with Cluster B personality disorders – antisocial, narcissistic and borderline – investigated in relation to impulsivity, antagonism, affective instability, difficulties in emotional regulation and behavioural manifestations of coercive control. These dimensions are examined in a differentiated way, in relation to biographical, relational and situational factors, without reducing violent behaviour to the presence of a psychiatric diagnosis.

The aim of the research is to analyse how the perpetrator's psychobehavioural features, combined with dynamic and contextual risk factors, can contribute to understanding the mechanisms by which violence against women is produced, perpetuated and escalated. In this framework, the concept of institutional impunity is problematised in relation to access to justice, the accountability of authorities and the effectiveness of protection mechanisms, examining how the limits of risk identification and management can affect institutional capacity to prevent the recurrence of violence and to protect victims.

Methodologically, the research adopts an interdisciplinary theoretical-analytical approach based on a critical examination of the specialist literature and of violence risk assessment models from criminology, clinical psychology, sociology and forensic psychiatry. The analysis considers the relevance of individual and relational indicators and the ways in which information from specialist assessment can be integrated into institutional prevention and intervention processes.

The intended scientific contribution is an interpretive framework linking the perpetrator's psychosocial profile with the institutional dimension of managing violence. From this perspective, the paper proposes rethinking risk assessment as an interdisciplinary process at the intersection of forensic psychiatric expertise, criminological analysis and institutional accountability, highlighting the importance of integrating specialist assessment into protection mechanisms, into ensuring access to justice and into grounding public policies to prevent violence against women.

About the author. Paula Hotin is a PhD candidate in sociology at Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi, with doctoral research entitled "Violence Risk Assessment and Prediction from the Perspective of Forensic Psychiatry: A Study of Persons Deprived of Liberty". She graduated from the Faculty of Psychology of Petre Andrei University of Iaşi and from the master's programme "Probation, Mediation and Social Work for Victims" at Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her academic interests lie in sociology and concern mechanisms of social control, deviant behaviour, violence risk assessment and prediction, processes of social reintegration and the role of institutions in preventing violence.

FR PRÉSENTATION ORALE

Le profil psychosociologique de l'agresseur et l'impunité institutionnelle : particularités psychocomportementales associées aux troubles de la personnalité et leur pertinence pour l'évaluation du risque dans la violence à l'égard des femmes

Doctorante, École doctorale de sociologie, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence à l'égard des femmes ; profil psychosociologique ; évaluation du risque ; impunité institutionnelle ; troubles de la personnalité (cluster B)

La violence à l'égard des femmes est un phénomène multidimensionnel dont l'analyse exige de dépasser les explications centrées exclusivement sur la conduite individuelle et d'intégrer les dimensions psychopathologiques, psychosociales, criminologiques et institutionnelles. La communication examine la relation entre le profil psychosociologique de l'agresseur, l'évaluation structurée du risque de violence et la capacité des mécanismes institutionnels à identifier et à gérer les situations présentant un potentiel de récidive ou d'escalade. Un repère central de l'analyse est constitué par les particularités psychocomportementales associées aux troubles de la personnalité du cluster B – antisociale, narcissique et borderline –, étudiées au regard de l'impulsivité, de l'antagonisme, de l'instabilité affective, des difficultés de régulation émotionnelle et des manifestations comportementales de contrôle coercitif. Ces dimensions sont examinées de manière différenciée, en relation avec les facteurs biographiques, relationnels et situationnels, sans réduire le comportement violent à la présence d'un diagnostic psychiatrique.

L'objectif de la recherche est d'analyser comment les particularités psychocomportementales de l'agresseur, combinées aux facteurs de risque dynamiques et contextuels, peuvent contribuer à comprendre les mécanismes de production, de perpétuation et d'escalade de la violence à l'égard des femmes. Dans ce cadre, le concept d'impunité institutionnelle est problématisé au regard de l'accès à la justice, de la responsabilité des autorités et de l'efficacité des mécanismes de protection, en examinant comment les limites de l'identification et de la gestion du risque peuvent influencer la capacité institutionnelle à prévenir la récidive et à protéger les victimes.

Sur le plan méthodologique, la recherche adopte une approche théorique et analytique interdisciplinaire, fondée sur l'examen critique de la littérature spécialisée et des modèles d'évaluation du risque de violence issus de la criminologie, de la psychologie clinique, de la sociologie et de la psychiatrie médico-légale. L'analyse s'intéresse à la pertinence des indicateurs individuels et relationnels, ainsi qu'aux modalités d'intégration des informations issues de l'évaluation spécialisée dans les processus institutionnels de prévention et d'intervention.

La contribution scientifique visée consiste à articuler un cadre interprétatif reliant le profil psychosociologique de l'agresseur à la dimension institutionnelle de la gestion de la violence. Dans cette perspective, la communication propose de repenser l'évaluation du risque comme un

processus interdisciplinaire, situé à l'intersection de l'expertise psychiatrique médico-légale, de l'analyse criminologique et de la responsabilité institutionnelle, en soulignant l'importance d'intégrer l'évaluation spécialisée dans les mécanismes de protection, dans la garantie de l'accès à la justice et dans la conception des politiques publiques de prévention de la violence à l'égard des femmes.

Note biographique. Paula Hotin est doctorante en sociologie à l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi ; sa recherche doctorale s'intitule « L'évaluation et la prédiction du risque de violence du point de vue de la psychiatrie médico-légale. Étude auprès de personnes privées de liberté ». Elle est diplômée de la Faculté de psychologie de l'Université « Petre Andrei » de Iaşi et du master « Probation, médiation et accompagnement social des victimes » de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Ses intérêts universitaires relèvent de la sociologie et portent sur les mécanismes de contrôle social, les comportements déviants, l'évaluation et la prédiction du risque de violence, ainsi que sur les processus de réinsertion sociale et le rôle des institutions dans la prévention de la violence.

---

42 POSTER

42. De la expunerea la violenţa domestică la prevenirea delincvenţei juvenile: identificarea timpurie a riscurilor şi intervenţia multidisciplinară

Mihaela Iacob

Doctorandă, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi; consilier juridic, Fundaţia Centrul de Mediere şi Securitate Comunitară Iaşi

Cuvinte-cheie: delincvenţă juvenilă; violenţă domestică; victimizare infantilă; prevenţie; intervenţie multidisciplinară; factori de risc şi de protecţie

Expunerea copiilor la violenţa domestică reprezintă o problemă socială complexă, ale cărei consecinţe pot depăşi sfera relaţiilor familiale, influenţând dezvoltarea emoţională, psihologică şi comportamentală a minorilor, precum şi procesul de integrare socială. În anumite contexte, experienţele repetate de violenţă, nesiguranţa mediului familial şi absenţa unor mecanisme adecvate de protecţie pot contribui la dezvoltarea unor comportamente dezadaptative, agresive sau chiar delincvente. Cu toate acestea, relaţia dintre victimizare şi delincvenţă nu este una deterministă, fiind mediată de factori individuali, familiali, educaţionali şi comunitari.

Lucrarea îşi propune să analizeze posibilităţile de prevenire a delincvenţei juvenile în cazul copiilor expuşi violenţei domestice, transferând atenţia de la identificarea factorilor de risc către intervenţiile timpurii şi mecanismele de protecţie. Dintr-o perspectivă sociologică şi criminologică, sunt urmărite importanţa identificării timpurii a vulnerabilităţilor, evaluarea nevoilor copilului şi rolul factorilor protectivi în prevenirea dezvoltării comportamentelor delincvente.

Demersul are la bază analiza documentară şi valorificarea literaturii de specialitate privind criminologia dezvoltării, victimizarea infantilă, prevenţia delincvenţei şi intervenţia multidisciplinară. În acest cadru, sunt analizate responsabilităţile şi posibilităţile de colaborare dintre specialiştii care intervin în astfel de cazuri – asistenţi sociali, poliţişti, avocaţi, procurori, judecători, psihologi şi medici specializaţi în psihiatrie pediatrică.

Lucrarea urmăreşte conturarea unui model conceptual de intervenţie integrată, structurat în jurul identificării timpurii, evaluării riscurilor şi nevoilor, intervenţiei specializate şi monitorizării evoluţiei copilului. Se susţine necesitatea dezvoltării unor mecanisme coerente de colaborare interinstituţională, care să depăşească intervenţiile fragmentate şi să asigure continuitatea sprijinului acordat minorilor.

În concluzie, prevenirea delincvenţei juvenile presupune nu doar intervenţia asupra comportamentului problematic, ci şi identificarea şi diminuarea vulnerabilităţilor generate de mediul familial şi social, printr-o abordare centrată pe copil, protecţie şi incluziune socială.

Despre autor. Mihaela Iacob este absolventă a Facultăţii de Drept şi a Facultăţii de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice (specializarea Sociologie) şi a programului de master „Probaţiune, mediere şi asistenţa socială a victimelor infracţiunilor”. Este doctorandă la Şcoala Doctorală de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, domeniul Sociologie, şi consilier juridic la Fundaţia Centrul de Mediere şi Securitate Comunitară Iaşi, unde lucrează direct cu victimele violenţei domestice.

EN POSTER

From Exposure to Domestic Violence to the Prevention of Juvenile Delinquency: Early Identification of Risks and Multidisciplinary Intervention

PhD candidate, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi; legal adviser, Community Mediation and Security Centre Foundation, Iaşi

Keywords: juvenile delinquency; domestic violence; child victimisation; prevention; multidisciplinary intervention; risk and protective factors

Children’s exposure to domestic violence is a complex social problem whose consequences may go beyond family relationships, influencing minors’ emotional, psychological and behavioural development and their social integration. In certain contexts, repeated experiences of violence, an insecure family environment and the absence of adequate protection mechanisms may contribute to the development of maladaptive, aggressive or even delinquent behaviour. Nevertheless, the relationship between victimisation and delinquency is not deterministic but is mediated by individual, family, educational and community factors.

The paper analyses the possibilities for preventing juvenile delinquency among children exposed to domestic violence, shifting the focus from identifying risk factors to early intervention and protective mechanisms. From a sociological and criminological perspective, it considers the importance of the early identification of vulnerabilities, the assessment of the child’s needs and the role of protective factors in preventing the development of delinquent behaviour.

The approach is based on documentary analysis and on the specialist literature on developmental criminology, child victimisation, delinquency prevention and multidisciplinary intervention. Within this framework, it analyses the responsibilities of, and opportunities for collaboration between, the specialists involved in such cases – social workers, police officers, lawyers, prosecutors, judges, psychologists and child psychiatrists.

The paper outlines a conceptual model of integrated intervention structured around early identification, assessment of risks and needs, specialised intervention and monitoring of the child's progress. It argues for coherent inter-agency collaboration mechanisms that go beyond fragmented interventions and ensure continuity of support for minors.

In conclusion, preventing juvenile delinquency requires not only intervention on problem behaviour but also the identification and reduction of the vulnerabilities generated by the family and social environment, through an approach centred on the child, protection and social inclusion.

About the author. Mihaela Iacob graduated from the Faculty of Law and from the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences (Sociology) and completed the master's programme "Probation, Mediation and Social Work for Crime Victims". She is a PhD candidate at the Doctoral School of Philosophy and Social-Political Sciences (Sociology) and a legal adviser at the Community Mediation and Security Centre Foundation in Iaşi, where she works directly with victims of domestic violence.

FR POSTER

De l'exposition à la violence domestique à la prévention de la délinquance juvénile : repérage précoce des risques et intervention pluridisciplinaire

Doctorante, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi ; conseillère juridique, Fondation Centre de médiation et de sécurité communautaire de Iaşi

Mots-clés : délinquance juvénile ; violence domestique ; victimisation des enfants ; prévention ; intervention pluridisciplinaire ; facteurs de risque et de protection

L'exposition des enfants à la violence domestique constitue un problème social complexe dont les conséquences peuvent dépasser la sphère des relations familiales et influencer le développement émotionnel, psychologique et comportemental des mineurs ainsi que leur intégration sociale. Dans certains contextes, les expériences répétées de violence, l'insécurité du milieu familial et l'absence de mécanismes de protection adéquats peuvent contribuer au développement de comportements inadaptés, agressifs, voire délinquants. La relation entre victimisation et délinquance n'est toutefois pas déterministe : elle est médiatisée par des facteurs individuels, familiaux, éducatifs et communautaires.

La communication analyse les possibilités de prévention de la délinquance juvénile chez les enfants exposés à la violence domestique, en déplaçant l'attention de l'identification des facteurs de risque vers les interventions précoces et les mécanismes de protection. Dans une perspective sociologique et criminologique, elle examine l'importance du repérage précoce des vulnérabilités, de l'évaluation des besoins de l'enfant et du rôle des facteurs de protection dans la prévention des comportements délinquants.

La démarche repose sur l'analyse documentaire et sur la littérature spécialisée en criminologie du développement, victimisation des enfants, prévention de la délinquance et intervention pluridisciplinaire. Dans ce cadre, sont analysées les responsabilités et les possibilités de collaboration des spécialistes qui interviennent dans ces cas – assistants sociaux, policiers, avocats, procureurs, juges, psychologues et pédopsychiatres.

La communication esquisse un modèle conceptuel d'intervention intégrée, structuré autour du repérage précoce, de l'évaluation des risques et des besoins, de l'intervention spécialisée et du suivi de l'évolution de l'enfant. Elle plaide pour des mécanismes cohérents de collaboration interinstitutionnelle, qui dépassent les interventions fragmentées et assurent la continuité du soutien apporté aux mineurs.

En conclusion, prévenir la délinquance juvénile suppose non seulement d'agir sur le comportement problématique, mais aussi d'identifier et de réduire les vulnérabilités engendrées par le milieu familial et social, par une approche centrée sur l'enfant, la protection et l'inclusion sociale.

Note biographique. Mihaela Iacob est diplômée de la Faculté de droit et de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques (spécialité sociologie) ainsi que du master « Probation, médiation et accompagnement social des victimes d'infractions ». Elle est doctorante à l'École doctorale de philosophie et de sciences sociales et politiques, domaine sociologie, et conseillère juridique à la Fondation Centre de médiation et de sécurité communautaire de Iaşi, où elle travaille directement avec les victimes de violence domestique.

---

43 PREZENTARE ORALĂ

43. Violenţa împotriva femeii prin lentila modelului ecologic: de la factorii individuali la impunitatea structurală

Gabriela Irimescu

Prof. univ. dr., Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă împotriva femeii; model ecologic; impunitate structurală; asistenţă socială

Violenţa împotriva femeii constituie o încălcare a drepturilor omului şi o problemă cu care asistenţa socială se confruntă în practică. Existenţa unui cadru legislativ nu garantează, prin ea însăşi, accesul efectiv al supravieţuitoarelor la justiţie, protecţie şi servicii de sprijin, iar asistenţii sociali se numără adesea printre primii profesionişti care intră în contact cu supravieţuitoarele şi care observă decalajul dintre norme şi practică. Lucrarea examinează fenomenul din perspectiva modelului ecologic (Bronfenbrenner, 1979; Heise, 1998; Krug et al., 2002), care conceptualizează violenţa ca rezultat al interacţiunii dintre factori individuali, relaţionali, comunitari şi societali. Pornind de la tema campaniei UNiTE 2026 („Ensure justice, protect survivors, end impunity" / „Asiguraţi justiţia, protejaţi supravieţuitoarele, puneţi capăt impunităţii"), analiza evidenţiază manifestările impunităţii la fiecare nivel al modelului ecologic: minimizarea violenţei în sfera individuală şi familială, toleranţa comunităţii, insuficienţa răspunsului instituţional şi persistenţa normelor de gen care legitimează violenţa la nivel structural. Teza centrală a lucrării este că impunitatea reprezintă un fenomen complex, care menţine şi reproduce violenţa prin descurajarea raportării şi amplificarea victimizării secundare. Sunt discutate, totodată, implicaţiile pentru practica asistenţei sociale, care poate corela intervenţiile de la diferitele niveluri ale modelului prin sprijin centrat pe supravieţuitoare şi bazat pe înţelegerea

traumei, cooperare interinstituţională, promovarea şi apărarea drepturilor supravieţuitoarelor şi prevenţie comunitară. Prin această abordare, lucrarea propune o înţelegere integrată a violenţei împotriva femeii şi argumentează necesitatea unor intervenţii coordonate la nivel individual, relaţional, comunitar şi societal.

Despre autor. Gabriela Irimescu este doctor în sociologie (teza „Protecţia socială a copilului abuzat"), coordonator de doctorat şi profesor universitar la Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi. Principalele sale domenii de interes sunt asistenţa socială a familiei şi a copilului, asistenţa socială a copilului victimă a abuzului, violenţa în familie, crizele familiale, grupul în practica asistenţei sociale şi terapia familială.

EN ORAL PRESENTATION

Violence against Women through the Lens of the Ecological Model: From Individual Factors to Structural Impunity

Professor, PhD, Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: violence against women; ecological model; structural impunity; social work

Violence against women is a violation of human rights and a problem that social work faces in practice. The existence of a legislative framework does not in itself guarantee survivors effective access to justice, protection and support services, and social workers are often among the first professionals to come into contact with survivors and to observe the gap between norms and practice. The paper examines the phenomenon from the perspective of the ecological model (Bronfenbrenner, 1979; Heise, 1998; Krug et al., 2002), which conceptualises violence as the result of the interaction between individual, relational, community and societal factors. Taking as its starting point the theme of the UNiTE 2026 campaign ("Ensure justice, protect survivors, end impunity"), the analysis highlights the manifestations of impunity at each level of the ecological model: the minimisation of violence in the individual and family sphere, community tolerance, an insufficient institutional response and the persistence of gender norms that legitimise violence at the structural level. The central thesis of the paper is that impunity is a complex phenomenon that sustains and reproduces violence by discouraging reporting and amplifying secondary victimisation. The paper also discusses the implications for social work practice, which can link interventions at the different levels of the model through survivor-centred, trauma-informed support, inter-agency cooperation, advocacy for survivors' rights and community prevention. Through this approach, the paper proposes an integrated understanding of violence against women and argues for coordinated interventions at individual, relational, community and societal levels.

About the author. Gabriela Irimescu holds a PhD in sociology (thesis "The Social Protection of the Abused Child") and is a doctoral supervisor and professor at the Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her main areas of interest are social work

with families and children, social work with child victims of abuse, domestic violence, family crises, group work in social work practice and family therapy.

FR PRÉSENTATION ORALE

La violence à l'égard des femmes à travers le prisme du modèle écologique : des facteurs individuels à l'impunité structurelle

Professeure des universités, docteure, Département de sociologie, travail social et ressources humaines, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence à l'égard des femmes ; modèle écologique ; impunité structurelle ; travail social

La violence à l'égard des femmes constitue une violation des droits humains et un problème auquel le travail social est confronté dans la pratique. L'existence d'un cadre législatif ne garantit pas, à elle seule, l'accès effectif des survivantes à la justice, à la protection et aux services de soutien, et les travailleurs sociaux comptent souvent parmi les premiers professionnels à entrer en contact avec les survivantes et à constater l'écart entre les normes et la pratique. La communication examine le phénomène dans la perspective du modèle écologique (Bronfenbrenner, 1979 ; Heise, 1998 ; Krug et al., 2002), qui conçoit la violence comme le résultat de l'interaction entre facteurs individuels, relationnels, communautaires et sociétaux. Partant du thème de la campagne UNiTE 2026 (« Ensure justice, protect survivors, end impunity » / « Garantir la justice, protéger les survivantes, mettre fin à l'impunité »), l'analyse met en évidence les manifestations de l'impunité à chaque niveau du modèle écologique : la minimisation de la violence dans la sphère individuelle et familiale, la tolérance de la communauté, l'insuffisance de la réponse institutionnelle et la persistance des normes de genre qui légitiment la violence au niveau structurel. La thèse centrale est que l'impunité constitue un phénomène complexe qui entretient et reproduit la violence en décourageant le signalement et en amplifiant la victimisation secondaire. Sont également examinées les implications pour la pratique du travail social, qui peut articuler les interventions aux différents niveaux du modèle par un soutien centré sur les survivantes et fondé sur la compréhension du traumatisme, la coopération interinstitutionnelle, la promotion et la défense des droits des survivantes et la prévention communautaire. Par cette approche, la communication propose une compréhension intégrée de la violence à l'égard des femmes et plaide pour des interventions coordonnées aux niveaux individuel, relationnel, communautaire et sociétal.

Note biographique. Gabriela Irimescu est docteure en sociologie (thèse « La protection sociale de l'enfant maltraité »), directrice de thèse et professeure des universités au Département de sociologie, travail social et ressources humaines de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Ses principaux domaines d'intérêt sont le travail social auprès des familles et des enfants, l'accompagnement social de l'enfant victime de maltraitance, la violence familiale, les crises familiales, le travail de groupe en travail social et la thérapie familiale.

44 PREZENTARE ORALĂ

44. Percepţiile femeilor din mediul rural din Republica Moldova asupra contextului social al violenţei în familie

Oxana Isac
Conf. univ. dr., Universitatea de Stat din Moldova, Departamentul Sociologie şi Asistenţă Socială

Cuvinte-cheie: violenţă în familie; femei din mediul rural; percepţii sociale; focus-grup; norme socioculturale

Problema de cercetare

Violenţa în familie este o problemă socială complexă, influenţată de factori economici, socioculturali şi comunitari. În mediul rural, normele tradiţionale privind rolurile de gen, presiunea comunităţii, teama de stigmatizare şi dependenţa economică influenţează percepţiile asupra violenţei şi disponibilitatea femeilor de a solicita ajutor. Cercetarea urmăreşte să evidenţieze modul în care femeile din mediul rural interpretează contextul social al violenţei în familie, inclusiv factorii care pot favoriza tolerarea fenomenului, recunoaşterea acestuia şi accesarea sprijinului.

Obiectivele cercetării

Cercetarea îşi propune să exploreze percepţiile femeilor privind normele socioculturale şi stereotipurile de gen asociate violenţei în familie, influenţa familiei şi a comunităţii asupra atitudinilor faţă de acest fenomen, barierele sociale în dezvăluirea situaţiilor de violenţă şi solicitarea ajutorului, precum şi posibilităţile de prevenire şi intervenţie la nivel comunitar.

Cadrul teoretic

Cadrul teoretic integrează perspectiva ecologică asupra violenţei, care evidenţiază interacţiunea factorilor individuali, relaţionali, comunitari şi sociali, şi perspectiva feministă, axată pe inegalităţile de gen, raporturile de putere şi normele sociale care pot contribui la perpetuarea violenţei. Aceste abordări permit analiza fenomenului în relaţie cu valorile, atitudinile şi practicile comunitare.

Metodologia

Cercetarea utilizează metoda focus-grupului, fiind realizate 10 focus-grupuri în 10 localităţi din raionul Criuleni, cu participarea a 87 de femei aflate în situaţii de risc sau care au trecut prin experienţe de violenţă în familie. Studiul a fost desfăşurat în cadrul proiectului „De la vulnerabilitate la putere”, implementat de AO „Fiecare Contribuie pentru Schimbare”, cu sprijinul financiar al OAK Foundation, prin Fondul de Răspuns împotriva Violenţei Psihologice în Republica Moldova, în parteneriat cu Asociaţia pentru Relaţii Comunitare (ARC) din România. Rezultatele permit explorarea experienţelor, percepţiilor şi nevoilor participantelor, prin identificarea necesităţilor de intervenţie, cu respectarea confidenţialităţii şi a siguranţei acestora.

Rezultate şi contribuţia anticipată

Cercetarea contribuie la înţelegerea modului în care femeile percep influenţa normelor socioculturale, a relaţiilor comunitare şi a condiţiilor socioeconomice asupra violenţei în familie. Rezultatele urmăresc evidenţierea atitudinilor şi a barierelor care pot afecta recunoaşterea violenţei şi accesul la

servicii de sprijin. Constatările pot fundamenta intervenţii de prevenire, sensibilizare şi asistenţă socială adaptate nevoilor femeilor din comunităţile rurale.

Despre autor. Oxana Isac este doctor în sociologie şi conferenţiar universitar la Universitatea de Stat din Moldova, cu o experienţă de 30 de ani în cercetarea socială şi în implementarea unor proiecte de investiţii sociale finanţate de Banca Mondială, KfW, PHRD, JSDF, UNICEF, USAID şi Guvernul României. Domeniile sale de interes includ metodele de cercetare, comportamentul deviant în condiţii de dezorganizare socială, anomia, sănătatea mintală, comportamentul cu risc suicidar, violenţa în familie, dezvoltarea comunitară şi implicarea civică.

EN ORAL PRESENTATION

Perceptions of Rural Women in the Republic of Moldova of the Social Context of Domestic Violence

Associate Professor, PhD, Moldova State University, Department of Sociology and Social Work

Keywords: domestic violence; rural women; social perceptions; focus group; socio-cultural norms

Research problem

Domestic violence is a complex social problem influenced by economic, socio-cultural and community factors. In rural areas, traditional norms on gender roles, community pressure, fear of stigma and economic dependence shape perceptions of violence and women's willingness to seek help. The research seeks to show how rural women interpret the social context of domestic violence, including the factors that may encourage tolerance of the phenomenon, its recognition and access to support.

Research objectives

The research explores women's perceptions of the socio-cultural norms and gender stereotypes associated with domestic violence, the influence of family and community on attitudes towards it, the social barriers to disclosing violence and seeking help, and the possibilities for prevention and intervention at community level.

Theoretical framework

The theoretical framework integrates the ecological perspective on violence, which highlights the interaction of individual, relational, community and social factors, and the feminist perspective, which focuses on gender inequalities, power relations and the social norms that may help perpetuate violence. These approaches make it possible to analyse the phenomenon in relation to community values, attitudes and practices.

Methodology

The research uses the focus group method: 10 focus groups were held in 10 localities of Criuleni district, with 87 women at risk or who have experienced domestic violence. The study was carried out within the project "From Vulnerability to Power", implemented by the public association "Everyone Contributes to Change", with financial support from the OAK Foundation through the Response Fund against Psychological Violence in the Republic of Moldova, in partnership with the Association for Community Relations (ARC) in

Romania. The results make it possible to explore participants' experiences, perceptions and needs and to identify intervention needs, while respecting their confidentiality and safety.

Results and expected contribution

The research contributes to understanding how women perceive the influence of socio-cultural norms, community relations and socio-economic conditions on domestic violence. The results aim to highlight the attitudes and barriers that may affect the recognition of violence and access to support services. The findings can inform prevention, awareness-raising and social work interventions adapted to the needs of women in rural communities.

About the author. Oxana Isac holds a PhD in sociology and is an associate professor at Moldova State University, with 30 years of experience in social research and in implementing social investment projects funded by the World Bank, KfW, PHRD, JSDF, UNICEF, USAID and the Government of Romania. Her areas of interest include research methods, deviant behaviour under conditions of social disorganisation, anomie, mental health, suicidal risk behaviour, domestic violence, community development and civic engagement.

FR PRÉSENTATION ORALE

Les perceptions des femmes rurales de la République de Moldova sur le contexte social de la violence familiale

Maîtresse de conférences, docteure, Université d'État de Moldova, Département de sociologie et de travail social

Mots-clés : violence familiale ; femmes rurales ; perceptions sociales ; groupe de discussion ; normes socioculturelles

Problématique

La violence familiale est un problème social complexe, influencé par des facteurs économiques, socioculturels et communautaires. En milieu rural, les normes traditionnelles relatives aux rôles de genre, la pression de la communauté, la peur de la stigmatisation et la dépendance économique influencent les perceptions de la violence et la disposition des femmes à demander de l'aide. La recherche vise à montrer comment les femmes rurales interprètent le contexte social de la violence familiale, y compris les facteurs susceptibles de favoriser la tolérance du phénomène, sa reconnaissance et l'accès au soutien.

Objectifs de la recherche

La recherche explore les perceptions des femmes concernant les normes socioculturelles et les stéréotypes de genre associés à la violence familiale, l'influence de la famille et de la communauté sur les attitudes envers ce phénomène, les obstacles sociaux à la révélation des situations de violence et à la demande d'aide, ainsi que les possibilités de prévention et d'intervention au niveau communautaire.

Cadre théorique

Le cadre théorique intègre la perspective écologique de la violence, qui met en évidence l'interaction des facteurs individuels, relationnels, communautaires et sociaux, et la perspective féministe, centrée sur les inégalités de genre, les rapports de pouvoir et les normes sociales susceptibles de contribuer à la perpétuation de la violence. Ces approches permettent

d'analyser le phénomène en lien avec les valeurs, les attitudes et les pratiques communautaires.

Méthodologie

La recherche recourt à la méthode des groupes de discussion : 10 groupes ont été organisés dans 10 localités du district de Criuleni, avec la participation de 87 femmes en situation de risque ou ayant vécu des violences familiales. L'étude a été menée dans le cadre du projet « De la vulnérabilité au pouvoir », mis en œuvre par l'association publique « Chacun contribue au changement », avec le soutien financier de la OAK Foundation, par l'intermédiaire du Fonds de réponse contre la violence psychologique en République de Moldova, en partenariat avec l'Association pour les relations communautaires (ARC) de Roumanie. Les résultats permettent d'explorer les expériences, les perceptions et les besoins des participantes et d'identifier les besoins d'intervention, dans le respect de leur confidentialité et de leur sécurité.

Résultats et contribution attendue

La recherche contribue à comprendre comment les femmes perçoivent l'influence des normes socioculturelles, des relations communautaires et des conditions socio-économiques sur la violence familiale. Les résultats visent à mettre en évidence les attitudes et les obstacles qui peuvent entraver la reconnaissance de la violence et l'accès aux services de soutien. Les constats peuvent fonder des interventions de prévention, de sensibilisation et d'accompagnement social adaptées aux besoins des femmes des communautés rurales.

Note biographique. Oxana Isac est docteure en sociologie et maîtresse de conférences à l'Université d'État de Moldova ; elle compte 30 ans d'expérience dans la recherche sociale et la mise en œuvre de projets d'investissement social financés par la Banque mondiale, la KfW, le PHRD, le JSDF, l'UNICEF, l'USAID et le gouvernement roumain. Ses domaines d'intérêt comprennent les méthodes de recherche, le comportement déviant en situation de désorganisation sociale, l'anomie, la santé mentale, les comportements à risque suicidaire, la violence familiale, le développement communautaire et l'engagement civique.

---

45 PREZENTARE ORALĂ

45. Violenţa împotriva femeilor, între oglinzi legislative

Ioana Isari

Doctorandă, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă; femei; legislaţie

Violenţa împotriva femeilor este un fenomen dificil de eradicat, rădăcinile acestuia fiind greu de identificat; fiecare epocă a avut propriul mod de raportare, demonstrând, de fapt, valorile acelui timp şi tipul de raportare a acelei epoci la familie, femeie, violenţă. În acest sens, propunem o analiză istorico-legislativă cu accent pe reglementările şi sancţiunile ce se aplicau în perioada comunistă, transformările legislative intervenite după anii 1989–1990 şi, mai ales, asupra mecanismelor specifice de protecţie şi sprijin existente în prezent. Analiza documentară şi comparaţia sistemică între diverse intervale de timp pot releva anumite aspecte necesare înţelegerii fisurilor legislative (factorilor favorizanţi), care pot oferi noi perspective asistenţilor sociali (cu

precădere celor care acţionează în regim de urgenţă). Conştientizarea relaţiei dintre schimbările legislative, modul de corelare a actelor normative şi impactul social poate reprezenta o cale de accentuare a atitudinilor proactive manifeste la nivelul societăţii civile. Cutumele, programările, prejudecăţile par a parcurge timpul în mod diferit. Relevante nu sunt doar actele normative, ci şi modul lor de aplicare. Este adevărat că, în martie 2022, Comisia Europeană a propus o nouă directivă, menită să acorde un nivel unitar de protecţie, la nivelul întregii Uniuni Europene. Importantă însă este aplicarea sa; şansele depind de sistem, de normative şi, mai ales, de… oameni.

Despre autor. Ioana Isari este doctorandă în anul I, interesată de problematica vulnerabilităţii sociale, a inegalităţilor şi a violenţei împotriva femeilor. Experienţa profesională acumulată în domeniul asistenţei sociale, prin activitatea desfăşurată în sprijinul diverselor grupuri vulnerabile, i-a oferit o perspectivă practică asupra dificultăţilor cu care se confruntă persoanele aflate în situaţii de risc şi asupra importanţei intervenţiei sociale.

EN ORAL PRESENTATION

Violence against Women in the Mirror of Legislation

PhD candidate, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: violence; women; legislation

Violence against women is a phenomenon that is hard to eradicate, as its roots are difficult to identify; each era has had its own way of dealing with it, revealing the values of that time and its attitude towards the family, women and violence. We therefore propose a historical and legislative analysis focusing on the regulations and sanctions applied in the communist period, the legislative changes after 1989–1990 and, above all, the specific protection and support mechanisms that exist today. Documentary analysis and a systematic comparison of different periods can reveal aspects needed to understand the legislative gaps (contributing factors), which may offer new perspectives to social workers (especially those working in emergency settings). Awareness of the relationship between legislative change, the way legal acts are aligned and their social impact can be a way of strengthening proactive attitudes within civil society. Customs, conditioning and prejudice seem to travel through time differently. What matters is not only the legal acts but also how they are applied. It is true that in March 2022 the European Commission proposed a new directive designed to provide a uniform level of protection across the European Union. What matters, however, is its application; its chances depend on the system, on the rules and, above all, on… people.

About the author. Ioana Isari is a first-year PhD candidate interested in social vulnerability, inequality and violence against women. Her professional experience in social work, supporting various vulnerable groups, has given her a practical perspective on the difficulties faced by people at risk and on the importance of social intervention.

FR PRÉSENTATION ORALE

La violence à l'égard des femmes, entre miroirs législatifs

Doctorante, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence ; femmes ; législation

La violence à l'égard des femmes est un phénomène difficile à éradiquer, dont les racines sont malaisées à identifier ; chaque époque a eu sa propre manière de l'aborder, révélant en fait les valeurs de son temps et son rapport à la famille, à la femme et à la violence. Nous proposons à cet égard une analyse historique et législative portant sur les réglementations et les sanctions appliquées à l'époque communiste, sur les transformations législatives intervenues après 1989–1990 et, surtout, sur les mécanismes spécifiques de protection et de soutien existant aujourd'hui. L'analyse documentaire et la comparaison systématique entre différentes périodes peuvent révéler certains aspects nécessaires à la compréhension des failles législatives (facteurs favorisants), susceptibles d'offrir de nouvelles perspectives aux travailleurs sociaux (notamment à ceux qui interviennent en urgence). La prise de conscience de la relation entre les changements législatifs, l'articulation des textes normatifs et leur impact social peut constituer un moyen de renforcer les attitudes proactives au sein de la société civile. Les coutumes, les conditionnements et les préjugés semblent traverser le temps de manière différente. Ce qui importe, ce ne sont pas seulement les textes normatifs, mais aussi leur mode d'application. Il est vrai qu'en mars 2022 la Commission européenne a proposé une nouvelle directive destinée à assurer un niveau uniforme de protection dans l'ensemble de l'Union européenne. Ce qui compte toutefois, c'est son application ; les chances dépendent du système, des normes et, surtout… des personnes.

Note biographique. Ioana Isari est doctorante en première année et s'intéresse à la vulnérabilité sociale, aux inégalités et à la violence à l'égard des femmes. Son expérience professionnelle dans le travail social, au service de divers groupes vulnérables, lui a donné une vision concrète des difficultés rencontrées par les personnes en situation de risque et de l'importance de l'intervention sociale.

46 PREZENTARE ORALĂ

46. Abuzul în era inteligenţei artificiale: instrumente noi pentru o violenţă veche

Olivia Istrati

Studentă, Relaţii Internaţionale, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: deepfake; urmărire digitală; hărţuire; şantaj

Prezentarea examinează modul în care, în era inteligenţei artificiale, tehnologiile digitale, în loc să devină mai sigure, au devenit mai periculoase: au făcut ca formele vechi de violenţă să fie mai greu de evitat, deoarece au devenit mai ieftine şi mai rapide. Materialele deepfake, urmărirea digitală şi abuzul bazat pe imagini reproduc tipare cunoscute de supraveghere, umilire, intimidare şi reducere la tăcere. Inteligenţa artificială generativă a devenit una dintre principalele surse de instrumente de abuz: peste 90% dintre

videoclipurile deepfake online au caracter pornografic, iar ţintele sunt aproape exclusiv femei; aproape 200 de aplicaţii de „dezbrăcare” şi modele de înlocuire a feţei permit unor utilizatori fără cunoştinţe tehnice să creeze, în câteva minute, imagini intime neconsimţite ale unor adulţi şi adolescenţi.

Consecinţele pentru femei sunt grave şi de durată. Materialele deepfake atacă însăşi identitatea, plasând chipul şi numele unei femei într-un conţinut la care nu şi-a dat niciodată consimţământul şi pe care nu îl poate elimina cu uşurinţă. Victimele descriu frică, ruşine, anxietate şi pierderea controlului asupra propriei imagini; prejudiciul se extinde asupra carierei şi relaţiilor, iar permanenţa conţinutului digital face ca răul să poată reapărea şi după ani. Deoarece abuzul poate fi repetat de oricine, oriunde şi oricând, victimele trăiesc cu incertitudinea privind cine a văzut materialul şi cine îl va mai vedea.

De aceea, tema depăşeşte cazurile individuale: atunci când teama de a deveni ţintă modelează ceea ce femeile sunt dispuse să spună, să facă şi să împărtăşească, egalitatea şi libertatea sunt slăbite pentru toţi. Tratarea problemei ca fiind una pur tehnică sau o chestiune de prudenţă personală îi ignoră sursa. O schimbare reală presupune recunoaşterea acestui abuz drept violenţă reală şi construirea unei responsabilităţi juridice, instituţionale şi sociale care să pună pe primul loc siguranţa şi demnitatea femeilor.

Despre autor. Olivia Istrati este studentă în anul al III-lea la Relaţii Internaţionale, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi.

EN ORAL PRESENTATION

Abuse in the Age of Artificial Intelligence: New Tools for an Old Violence

Student, International Relations, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: deepfake; digital stalking; harassment; blackmail

The presentation examines how, in the age of artificial intelligence, digital technologies have become more dangerous rather than safer: they have made old forms of violence harder to escape by making them cheaper and faster. Deepfakes, digital stalking and image-based abuse reproduce familiar patterns of surveillance, humiliation, intimidation and silencing. Generative AI has become one of the main sources of tools for abuse: over 90% of deepfake videos online are pornographic and their targets are almost exclusively women; nearly 200 “nudify” apps and face-swapping models allow users without technical knowledge to create non-consensual intimate images of adults and adolescents in a matter of minutes.

The consequences for women are serious and lasting. Deepfakes attack identity itself, placing a woman’s face and name in content she never consented to and cannot easily remove. Victims describe fear, shame, anxiety and loss of control over their own image; the harm extends to careers and relationships, and the permanence of digital content means that the damage can resurface years later. Because the abuse can be repeated by anyone, anywhere and at any time, victims live with uncertainty about who has seen the material and who will see it in the future.

That is why the issue goes beyond individual cases: when the fear of becoming a target shapes what women are willing to say, do and share, equality and freedom are weakened for everyone. Treating the problem as purely technical or as a matter of personal caution ignores its source. Real change requires recognising this abuse as real violence and building legal, institutional and social accountability that puts women's safety and dignity first.

About the author. Olivia Istrati is a third-year student in International Relations at Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi.

FR PRÉSENTATION ORALE

L'abus à l'ère de l'intelligence artificielle : de nouveaux outils pour une violence ancienne

Étudiante, Relations internationales, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : deepfake ; traque numérique ; harcèlement ; chantage

La présentation examine comment, à l'ère de l'intelligence artificielle, les technologies numériques, loin de devenir plus sûres, sont devenues plus dangereuses : elles ont rendu les anciennes formes de violence plus difficiles à éviter, parce qu'elles sont devenues moins coûteuses et plus rapides. Les deepfakes, la traque numérique et les abus fondés sur l'image reproduisent des schémas connus de surveillance, d'humiliation, d'intimidation et de réduction au silence. L'intelligence artificielle générative est devenue l'une des principales sources d'outils d'abus : plus de 90 % des vidéos deepfake en ligne sont pornographiques et ciblent presque exclusivement des femmes ; près de 200 applications de « déshabillage » et modèles d'échange de visages permettent à des utilisateurs sans connaissances techniques de créer en quelques minutes des images intimes non consenties d'adultes et d'adolescents.

Les conséquences pour les femmes sont graves et durables. Les deepfakes s'attaquent à l'identité même, en plaçant le visage et le nom d'une femme dans un contenu auquel elle n'a jamais consenti et qu'elle ne peut pas facilement faire supprimer. Les victimes décrivent la peur, la honte, l'anxiété et la perte de contrôle sur leur propre image ; le préjudice s'étend à la carrière et aux relations, et la permanence du contenu numérique fait que le mal peut resurgir des années plus tard. Comme l'abus peut être répété par n'importe qui, n'importe où et à tout moment, les victimes vivent dans l'incertitude quant à savoir qui a vu le contenu et qui le verra encore.

C'est pourquoi le sujet dépasse les cas individuels : lorsque la peur de devenir une cible façonne ce que les femmes sont prêtes à dire, à faire et à partager, l'égalité et la liberté s'affaiblissent pour tous. Traiter le problème comme purement technique ou comme une affaire de prudence personnelle revient à en ignorer la source. Un véritable changement suppose de reconnaître cet abus comme une violence réelle et de construire une responsabilité juridique, institutionnelle et sociale qui place la sécurité et la dignité des femmes au premier plan.

Note biographique. Olivia Istrati est étudiante en troisième année de Relations internationales à l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi.

47 PREZENTARE ORALĂ

47. Cine este protejat? Statutul de imigrant şi accesul la justiţie al femeilor migrante în temeiul Convenţiei de la Istanbul

Oyindamola Lasisi

Masterandă, Universitatea Aydın Adnan Menderes, Turcia (studentă Erasmus+ la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi)

Cuvinte-cheie: Convenţia de la Istanbul; femei migrante; acces la justiţie; statut de imigrant; GREVIO

Violenţa împotriva femeilor este recunoscută în dreptul internaţional drept o încălcare a drepturilor omului şi o formă de discriminare. Convenţia de la Istanbul a Consiliului Europei (2011) obligă statele să prevină, să protejeze şi să urmărească penal fără discriminare pe niciun criteriu, inclusiv statutul de migrant sau de refugiat (art. 4 alin. 3). Totuşi, atunci când măsurile de control al imigraţiei coexistă cu protecţia victimelor, femeile migrante pot fi descurajate să solicite protecţie şi acces la justiţie de teama consecinţelor asupra statutului lor de imigrant. Deşi art. 59 reglementează statutul de rezident al victimelor migrante, condiţiile de aplicare sunt lăsate dreptului intern (art. 59 alin. 1), iar statele pot formula rezerve (art. 78 alin. 2). În plus, Convenţia nu conţine o prevedere explicită care să asigure o separare („firewall") între poliţie şi serviciile de sprijin pentru victime, pe de o parte, şi autorităţile de imigraţie, pe de altă parte.

Lucrarea se întreabă, prin urmare, dacă promisiunea unei protecţii nediscriminatorii se aplică femeilor migrante atunci când acestea caută justiţie sau dacă statutul de imigrant determină cine este protejat. Este examinat modul în care statutul de imigrant poate afecta capacitatea femeilor migrante de a raporta violenţa, de a accesa adăposturi şi de a obţine un drept de şedere independent. Printr-un cadru intersecţional, se analizează modul în care genul şi statutul de imigrant pot produce bariere în calea protecţiei, iar conceptul de „firewall" este folosit pentru a evalua dacă accesul la serviciile de sprijin poate avea loc fără a declanşa măsuri de control al imigraţiei.

Studiul realizează o analiză documentară calitativă a textului Convenţiei, a Raportului explicativ şi a rapoartelor de evaluare de bază şi tematice ale GREVIO, cu Belgia ca studiu de caz. Scopul nu este stabilirea prevalenţei unor practici, ci identificarea mecanismelor juridice şi instituţionale prin care statutul de imigrant poate afecta accesul la protecţie. Se anticipează că, în absenţa unei separări exprese, accesul femeilor migrante la protecţie rămâne condiţionat de statutul de imigrant în momentul raportării, iar monitorizarea abordează această problemă în principal prin recomandări fără caracter obligatoriu.

Despre autor. Oyindamola Lasisi este masterandă în Relaţii Internaţionale şi Studii de Securitate la Universitatea Aydın Adnan Menderes din Turcia şi studentă Erasmus+ la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi. Interesele sale de cercetare vizează

securitatea în contextul african, în special dimensiunile climatice şi energetice; lucrarea de master examinează geopolitica tranziţiei energetice verzi în statele africane bogate în resurse, printr-un studiu comparativ al R.D. Congo şi Zambiei. Prezentarea reflectă interesul său crescând pentru securitatea umană şi protecţia grupurilor marginalizate.

EN ORAL PRESENTATION

Who Is Protected? Immigration Status and Migrant Women's Access to Justice under the Istanbul Convention

Master's student, Aydın Adnan Menderes University, Türkiye (Erasmus+ student at Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi)

Keywords: Istanbul Convention; migrant women; access to justice; immigration status; GREVIO

Violence against women is recognised in international law as a violation of human rights and a form of discrimination. The Council of Europe's Istanbul Convention (2011) requires states to prevent, protect and prosecute without discrimination on any ground, including migrant or refugee status (Art. 4(3)). However, when immigration control measures coexist with victim protection, migrant women may be deterred from seeking protection and access to justice for fear of the consequences for their immigration status. Although Article 59 governs the residence status of migrant victims, the conditions of application are left to domestic law (Art. 59(1)), and states may enter reservations (Art. 78(2)). Moreover, the Convention contains no explicit provision ensuring a separation ("firewall") between the police and victim support services on the one hand and immigration authorities on the other.

The paper therefore asks whether the promise of non-discriminatory protection applies to migrant women when they seek justice, or whether immigration status determines who is protected. It examines how immigration status can affect migrant women's ability to report violence, access shelters and obtain an independent right of residence. Through an intersectional framework, it analyses how gender and immigration status can create barriers to protection, and uses the "firewall" concept to assess whether access to support services can take place without triggering immigration control measures.

The study carries out a qualitative documentary analysis of the text of the Convention, its Explanatory Report and GREVIO's baseline and thematic evaluation reports, with Belgium as a case study. The aim is not to establish the prevalence of particular practices but to identify the legal and institutional mechanisms through which immigration status can affect access to protection. It is expected that, in the absence of an explicit firewall, migrant women's access to protection remains conditional on their immigration status at the time of reporting, and that monitoring addresses this issue mainly through non-binding recommendations.

About the author. Oyindamola Lasisi is a master's student in International Relations and Security Studies at Aydın Adnan Menderes University, Türkiye, and an Erasmus+ student at Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her research interests focus on security in the African context, particularly its climate and energy dimensions; her master's thesis examines the geopolitics of the green energy transition in resource-rich African states through a

comparative study of the DR Congo and Zambia. The presentation reflects her growing interest in human security and the protection of marginalised groups.

FR PRÉSENTATION ORALE

Qui est protégé ? Le statut d'immigrée et l'accès à la justice des femmes migrantes au titre de la Convention d'Istanbul

Étudiante en master, Université Aydın Adnan Menderes, Turquie (étudiante Erasmus+ à l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi)

Mots-clés : Convention d'Istanbul ; femmes migrantes ; accès à la justice ; statut d'immigrée ; GREVIO

La violence à l'égard des femmes est reconnue en droit international comme une violation des droits humains et une forme de discrimination. La Convention d'Istanbul du Conseil de l'Europe (2011) oblige les États à prévenir, protéger et poursuivre sans discrimination aucune, y compris fondée sur le statut de migrant ou de réfugié (art. 4, par. 3). Toutefois, lorsque les mesures de contrôle de l'immigration coexistent avec la protection des victimes, les femmes migrantes peuvent être dissuadées de demander une protection et l'accès à la justice par crainte des conséquences sur leur statut. Bien que l'article 59 régisse le statut de résident des victimes migrantes, ses conditions d'application sont laissées au droit interne (art. 59, par. 1) et les États peuvent formuler des réserves (art. 78, par. 2). En outre, la Convention ne contient aucune disposition explicite garantissant une séparation (« pare-feu ») entre la police et les services de soutien aux victimes, d'une part, et les autorités d'immigration, d'autre part.

La communication se demande donc si la promesse d'une protection non discriminatoire s'applique aux femmes migrantes lorsqu'elles cherchent à obtenir justice, ou si le statut d'immigrée détermine qui est protégé. Elle examine comment ce statut peut affecter la capacité des femmes migrantes à signaler la violence, à accéder aux refuges et à obtenir un droit de séjour autonome. Au moyen d'un cadre intersectionnel, elle analyse comment le genre et le statut d'immigrée peuvent produire des obstacles à la protection, et utilise le concept de « pare-feu » pour évaluer si l'accès aux services de soutien peut avoir lieu sans déclencher de mesures de contrôle de l'immigration.

L'étude procède à une analyse documentaire qualitative du texte de la Convention, du Rapport explicatif et des rapports d'évaluation de référence et thématiques du GREVIO, avec la Belgique comme étude de cas. Le but n'est pas d'établir la prévalence de certaines pratiques, mais d'identifier les mécanismes juridiques et institutionnels par lesquels le statut d'immigrée peut affecter l'accès à la protection. On s'attend à ce que, en l'absence d'une séparation expresse, l'accès des femmes migrantes à la protection reste conditionné par leur statut au moment du signalement, et à ce que le suivi traite cette question principalement par des recommandations non contraignantes.

Note biographique. Oyindamola Lasisi est étudiante en master de relations internationales et d'études de sécurité à l'Université Aydın Adnan Menderes, en Turquie, et étudiante Erasmus+ à l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Ses intérêts de recherche portent sur la sécurité dans le contexte africain, en particulier ses dimensions climatiques et

énergétiques ; son mémoire de master examine la géopolitique de la transition énergétique verte dans les États africains riches en ressources, à travers une étude comparative de la RD Congo et de la Zambie. La présentation reflète son intérêt croissant pour la sécurité humaine et la protection des groupes marginalisés.

---

48 PREZENTARE ORALĂ

48. Violenţa instituţională şi detenţia maternă: efectele extinse ale pedepsei asupra femeilor şi copiilor

Sofia Luca

Doctorandă (Sociologie), Şcoala Doctorală a Facultăţii de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă instituţională; detenţie maternă; daune simbiotice; victimizare secundară; drepturile copilului

Detenţia maternă este, de regulă, asociată cu o serie de efecte negative adiacente pedepsei. Femeile condamnate şi copiii acestora resimt profund separarea, au dificultăţi în menţinerea contactului familial, sunt expuşi stigmatizării şi se confruntă în multe dintre cazuri cu probleme financiare. Toate aceste vulnerabilităţi pot fi amplificate de constrângerile, practicile şi omisiunile instituţionale produse prin mecanismele sistemului de justiţie penală şi prin insuficienţa răspunsului instituţional de protecţie a drepturilor femeilor şi copiilor.

Integrând teoria violenţei structurale (Galtung, 1969) şi conceptul de daune simbiotice (Condry & Minson, 2021), această lucrare îşi propune să realizeze o analiză a violenţei instituţionale corelată cu detenţia femeilor care au copii în întreţinere, din perspectiva: mecanismelor instituţionale susceptibile să cauzeze prejudicii evitabile mamelor încarcerate şi copiilor rămaşi acasă; conduitei instituţiilor cu care aceştia intră în contact pe parcursul detenţiei; obligaţiilor instituţionale de protecţie şi proporţionalităţii măsurilor dispuse; existenţei unor alternative mai puţin vătămătoare pentru copil şi familie.

Din punct de vedere metodologic, lucrarea urmează o abordare calitativă de tip reflexiv şi doctrinar, bazată pe analiza critică a literaturii de specialitate în corelaţie cu examinarea şi interpretarea cadrului normativ aplicabil existent la nivel naţional şi internaţional, precum şi a standardelor europene privind copiii cu părinţi în detenţie.

Studiul urmăreşte identificarea mecanismelor instituţionale cu potenţial de victimizare a femeilor şi copiilor, precum şi trasarea unor direcţii de îmbunătăţire a practicilor şi politicilor penitenciare şi de protecţie a copilului.

Despre autor. Sofia Luca este doctorandă şi formator colaborator al Institutului Naţional al Magistraturii în domeniul justiţiei pentru minori. A activat peste 25 de ani ca judecător, cu specializare în drept penal. Deţine un master în ştiinţe penale şi o specializare postuniversitară în psihologie judiciară. Are experienţă de formator şi expert în domeniile justiţiei pentru minori, prevenirii şi combaterii violenţei împotriva copiilor, violenţei de gen şi traficului de persoane. Este coautoare a unor ghiduri de bune practici, studii şi lucrări de specialitate privind violenţa asupra copilului, justiţia pentru minori, traficul de fiinţe umane şi deontologia profesiei de magistrat.

EN ORAL PRESENTATION

Institutional Violence and Maternal Imprisonment: The Extended Effects of Punishment on Women and Children

PhD candidate (Sociology), Doctoral School of the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: institutional violence; maternal imprisonment; symbiotic harms; secondary victimisation; children's rights

Maternal imprisonment is usually associated with a series of negative effects beyond the punishment itself. Convicted women and their children feel the separation deeply, find it difficult to maintain family contact, are exposed to stigma and, in many cases, face financial problems. All these vulnerabilities can be amplified by institutional constraints, practices and omissions produced through the mechanisms of the criminal justice system and by an insufficient institutional response to protect the rights of women and children.

Drawing on the theory of structural violence (Galtung, 1969) and the concept of symbiotic harms (Condry & Minson, 2021), the paper analyses institutional violence related to the imprisonment of women with dependent children, from the perspective of: institutional mechanisms likely to cause avoidable harm to imprisoned mothers and to the children left at home; the conduct of the institutions with which they come into contact during imprisonment; institutional protection obligations and the proportionality of the measures ordered; and the existence of less harmful alternatives for the child and the family.

Methodologically, the paper follows a reflexive and doctrinal qualitative approach based on a critical analysis of the specialist literature together with an examination and interpretation of the applicable national and international legal framework and of European standards on children with imprisoned parents.

The study seeks to identify institutional mechanisms with the potential to victimise women and children and to outline directions for improving prison and child protection practices and policies.

About the author. Sofia Luca is a PhD candidate and an associate trainer of the National Institute of Magistracy in juvenile justice. She served as a judge for more than 25 years, specialising in criminal law. She holds a master's degree in criminal sciences and a postgraduate specialisation in judicial psychology. She has experience as a trainer and expert in juvenile justice, preventing and combating violence against children, gender-based violence and human trafficking. She is co-author of good-practice guides, studies and specialist works on violence against children, juvenile justice, trafficking in human beings and judicial ethics.

FR PRÉSENTATION ORALE

Violence institutionnelle et détention maternelle : les effets étendus de la peine sur les femmes et les enfants

Doctorante (sociologie), École doctorale de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence institutionnelle ; détention maternelle ; préjudices symbiotiques ; victimisation secondaire ; droits de l'enfant

La détention maternelle est généralement associée à une série d'effets négatifs qui s'ajoutent à la peine. Les femmes condamnées et leurs enfants ressentent profondément la séparation, ont des difficultés à maintenir les liens familiaux, sont exposés à la stigmatisation et se heurtent, dans de nombreux cas, à des difficultés financières. Toutes ces vulnérabilités peuvent être amplifiées par les contraintes, les pratiques et les omissions institutionnelles produites par les mécanismes du système de justice pénale et par l'insuffisance de la réponse institutionnelle de protection des droits des femmes et des enfants.

En intégrant la théorie de la violence structurelle (Galtung, 1969) et le concept de préjudices symbiotiques (Condry & Minson, 2021), cette communication propose une analyse de la violence institutionnelle liée à la détention des femmes ayant des enfants à charge, sous l'angle : des mécanismes institutionnels susceptibles de causer des préjudices évitables aux mères incarcérées et aux enfants restés à la maison ; de la conduite des institutions avec lesquelles ils entrent en contact pendant la détention ; des obligations institutionnelles de protection et de la proportionnalité des mesures prononcées ; de l'existence d'alternatives moins préjudiciables pour l'enfant et la famille.

Sur le plan méthodologique, la communication adopte une approche qualitative de type réflexif et doctrinal, fondée sur l'analyse critique de la littérature spécialisée, ainsi que sur l'examen et l'interprétation du cadre normatif national et international applicable et des standards européens relatifs aux enfants de parents détenus.

L'étude vise à identifier les mécanismes institutionnels susceptibles de victimiser les femmes et les enfants et à tracer des pistes d'amélioration des pratiques et des politiques pénitentiaires et de protection de l'enfance.

Note biographique. Sofia Luca est doctorante et formatrice associée à l'Institut national de la magistrature dans le domaine de la justice des mineurs. Elle a exercé pendant plus de 25 ans comme juge, spécialisée en droit pénal. Elle est titulaire d'un master en sciences pénales et d'une spécialisation postuniversitaire en psychologie judiciaire. Elle a une expérience de formatrice et d'experte dans les domaines de la justice des mineurs, de la prévention et de la lutte contre la violence envers les enfants, de la violence fondée sur le genre et de la traite des êtres humains. Elle est coautrice de guides de bonnes pratiques, d'études et de travaux spécialisés sur la violence envers l'enfant, la justice des mineurs, la traite des êtres humains et la déontologie de la magistrature.

49 PREZENTARE ORALĂ

49. Ţipătul nu este fermitate: violenţa verbală parentală şi vulnerabilitatea emoţională a fetelor. O sinteză a dovezilor

Liviu-Adrian MĂGURIANU, Cristina Maria TOFAN

Institutul de Cercetări Economice şi Sociale „Gheorghe Zane”, Academia Română – Filiala Iaşi; Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă verbală parentală; ţipăt; fermitate parentală; diferenţe de gen; dezvoltare emoţională

Violenţa verbală asupra copiilor este una dintre cele mai răspândite forme de maltratare şi rămâne adesea invizibilă, fiind confundată cu fermitatea educaţională. Intervenţia prezintă rezultatele unei sinteze preliminare a literaturii, realizate pe baza protocolului unui review sistematic PRISMA. Sinteza analizează efectele emoţionale ale ţipătului parental, comparativ cu stabilirea fermă, non-ostilă, a limitelor, cu accent pe diferenţele dintre fete şi băieţi. Au fost analizate 25 de surse (22 de studii primare şi 3 review-uri sau meta-analize) din peste 60 de ţări, cu participanţi între 0 şi 18 ani. Ţipătul s-a asociat constant cu simptome depresive şi anxioase, un concept de sine mai slab, dificultăţi de gestionare a stresului şi agresivitate, iar căldura parentală nu a atenuat aceste efecte. Studiile experimentale arată că acelaşi mesaj, transmis pe un ton ostil, produce emoţii negative şi distanţare. Aceasta sugerează că ingredientul nociv este ostilitatea, nu fermitatea. Controlul comportamental ferm (reguli clare, monitorizare, consecinţe logice explicate) s-a asociat cu mai puţine simptome internalizate. În trei dintre cele şase studii care au comparat sexele, fetele au fost mai afectate pe latura internalizată, prin ruminaţie şi autoevaluare negativă, iar disciplina aspră a mamei a avut efecte mai puternice asupra lor. În acelaşi timp, fetele au beneficiat mai mult de monitorizarea parentală. La băieţi, efectele au apărut mai des prin pierderea autocontrolului şi prin comportament, iar o cohortă canadiană a găsit efecte mai puternice la băieţi spre sfârşitul copilăriei. Rezultatele susţin includerea violenţei verbale în prevenţia violenţei de gen încă din copilărie. Este discutată ipoteza că fetele expuse învaţă devreme să interiorizeze ostilitatea, ceea ce le-ar putea face mai vulnerabile în relaţiile ulterioare. Sunt prezentate, de asemenea, implicaţiile pentru programele parentale (fermitate fără ostilitate, autoreglarea părintelui), limitele dovezilor actuale şi direcţiile pentru review-ul sistematic complet.

Despre autori. Liviu-Adrian Măgurianu este doctor şi cercetător ştiinţific în cadrul Departamentului de Psihologie şi Ştiinţele Educaţiei al Institutului de Cercetări Economice şi Sociale „Gheorghe Zane”, Academia Română – Filiala Iaşi. Cristina Maria Tofan este doctor şi cercetător ştiinţific în acelaşi departament şi este afiliată, de asemenea, Departamentului de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane al Universităţii „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi. Împreună, autorii studiază dezvoltarea emoţională a copiilor şi relaţia părinte–copil.

EN ORAL PRESENTATION

Shouting Is Not Firmness: Parental Verbal Violence and Girls' Emotional Vulnerability. An Evidence Synthesis

"Gheorghe Zane" Institute for Economic and Social Research, Romanian Academy – Iaşi Branch; Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: parental verbal violence; shouting; parental firmness; gender differences; emotional development

Verbal violence against children is one of the most widespread forms of maltreatment and often remains invisible, being mistaken for educational firmness. The presentation reports the results of a preliminary literature synthesis based on the protocol of a PRISMA systematic review. The synthesis analyses the emotional effects of parental shouting compared with firm, non-hostile limit-setting, with a focus on differences between girls and boys. Twenty-five sources (22 primary studies and 3 reviews or meta-analyses) from more than 60 countries were analysed, with participants aged 0 to 18. Shouting was consistently associated with depressive and anxiety symptoms, a weaker self-concept, difficulties in managing stress and aggression, and parental warmth did not attenuate these effects. Experimental studies show that the same message delivered in a hostile tone produces negative emotions and distancing. This suggests that the harmful ingredient is hostility, not firmness. Firm behavioural control (clear rules, monitoring, explained logical consequences) was associated with fewer internalising symptoms. In three of the six studies comparing the sexes, girls were more affected on the internalising side, through rumination and negative self-evaluation, and harsh maternal discipline had stronger effects on them. At the same time, girls benefited more from parental monitoring. In boys, effects appeared more often through loss of self-control and through behaviour, and a Canadian cohort found stronger effects in boys towards late childhood. The results support including verbal violence in the prevention of gender-based violence from childhood onwards. The presentation discusses the hypothesis that exposed girls learn early to internalise hostility, which may make them more vulnerable in later relationships. It also presents the implications for parenting programmes (firmness without hostility, parental self-regulation), the limits of the current evidence and the directions for the full systematic review.

About the authors. Liviu-Adrian Măgurianu holds a PhD and is a researcher in the Department of Psychology and Educational Sciences of the "Gheorghe Zane" Institute for Economic and Social Research, Romanian Academy – Iaşi Branch. Cristina Maria Tofan holds a PhD and is a researcher in the same department; she is also affiliated with the Department of Sociology, Social Work and Human Resources of Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Together, the authors study children's emotional development and the parent–child relationship.

FR PRÉSENTATION ORALE

Crier n’est pas de la fermeté : la violence verbale parentale et la vulnérabilité émotionnelle des filles. Une synthèse des données

Institut de recherches économiques et sociales « Gheorghe Zane », Académie roumaine – section de Iaşi ; Département de sociologie, travail social et ressources humaines, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence verbale parentale ; cris ; fermeté parentale ; différences de genre ; développement émotionnel

La violence verbale envers les enfants est l’une des formes de maltraitance les plus répandues et reste souvent invisible, car elle est confondue avec la fermeté éducative. L’intervention présente les résultats d’une synthèse préliminaire de la littérature, réalisée sur la base du protocole d’une revue systématique PRISMA. La synthèse analyse les effets émotionnels des cris parentaux par comparaison avec la fixation ferme et non hostile des limites, en mettant l’accent sur les différences entre filles et garçons. Vingt-cinq sources (22 études primaires et 3 revues ou méta-analyses) provenant de plus de 60 pays ont été analysées, avec des participants âgés de 0 à 18 ans. Les cris étaient systématiquement associés à des symptômes dépressifs et anxieux, à un concept de soi plus faible, à des difficultés de gestion du stress et à l’agressivité, et la chaleur parentale n’atténuait pas ces effets. Les études expérimentales montrent que le même message, transmis sur un ton hostile, suscite des émotions négatives et une mise à distance. Cela suggère que l’ingrédient nocif est l’hostilité, et non la fermeté. Le contrôle comportemental ferme (règles claires, supervision, conséquences logiques expliquées) était associé à moins de symptômes intériorisés. Dans trois des six études comparant les sexes, les filles étaient davantage affectées sur le versant intériorisé, par la rumination et l’autoévaluation négative, et la discipline sévère de la mère avait sur elles des effets plus marqués. En même temps, les filles bénéficiaient davantage de la supervision parentale. Chez les garçons, les effets apparaissaient plus souvent par la perte de maîtrise de soi et par le comportement, et une cohorte canadienne a mis en évidence des effets plus forts chez les garçons vers la fin de l’enfance. Les résultats plaident pour l’inclusion de la violence verbale dans la prévention de la violence fondée sur le genre dès l’enfance. L’hypothèse selon laquelle les filles exposées apprennent tôt à intérioriser l’hostilité, ce qui pourrait les rendre plus vulnérables dans leurs relations ultérieures, est discutée. Sont également présentés les implications pour les programmes de soutien à la parentalité (fermeté sans hostilité, autorégulation du parent), les limites des données actuelles et les orientations de la revue systématique complète.

Notes biographiques. Liviu-Adrian Măgurianu est docteur et chercheur scientifique au Département de psychologie et de sciences de l’éducation de l’Institut de recherches économiques et sociales « Gheorghe Zane », Académie roumaine – section de Iaşi. Cristina Maria Tofan est docteure et chercheuse scientifique dans le même département ; elle est également affiliée au Département de sociologie, travail social et ressources humaines de l’Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Ensemble, les auteurs étudient le développement émotionnel des enfants et la relation parent-enfant.

50 PREZENTARE ORALĂ

50. Măsurile educative privative de libertate la minori, între justiţie, lege şi educaţie

Nina Mihaela MIHALACHE

Conf. univ. dr., Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: minori infractori; măsuri educative; justiţie juvenilă; mimetism comportamental virtual

Comportamentul infracţional la minori este astăzi o preocupare prioritară a principalelor domenii implicate în respectarea drepturilor copilului. Provocările cotidiene şi dezvoltarea tehnologiilor digitale aduc noi situaţii şi probleme, atât în sfera infracţionalităţii, cât şi în exploatarea vulnerabilităţii copiilor de la vârste foarte timpurii: de la hărţuirea şcolară la traficul de persoane, de la distribuţia şi consumul de droguri la apartenenţa la reţele de trafic, până la asocierea în grupuri criminale şi înfăptuirea unor acte şi crime abominabile. Comportamentul infracţional la minori poate avea originea în expunerea la conţinuturile şi provocările din spaţiul virtual şi în imitarea acestora, spaţiu aflat acum şi sub influenţa inteligenţei artificiale. Cazuistica din ultima perioadă evidenţiază importanţa prevenţiei şi a intervenţiei asupra comportamentului infracţional la minori, prin schimbări de paradigmă la nivelul educaţiei şi al justiţiei juvenile, dar şi prin modificări legislative determinate chiar de noile manifestări ale acestui tip de comportament.

Despre autor. Nina Mihaela Mihalache este conferenţiar universitar doctor la Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi. Deţine un master în Management social şi dezvoltare comunitară şi un doctorat în sociologie. Este autoarea volumului „Sărăcia. Responsabilitate individuală şi nivel de trai" şi coordonatoarea seriei „Studii şi analize empirice în asistenţa socială". Domeniile sale de interes includ metodele şi tehnicile de intervenţie în asistenţa socială, diagnoza şi soluţionarea problemelor sociale, sărăcia, mentalităţile sociale, economia socială, problemele familiei şi ale cuplului, generaţiile tinere şi probaţiunea.

EN ORAL PRESENTATION

Custodial Educational Measures for Minors: Between Justice, Law and Education

Associate Professor, PhD, Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: juvenile offenders; educational measures; juvenile justice; virtual behavioural mimicry

Offending behaviour among minors is today a priority concern for the main fields involved in upholding children's rights. Everyday challenges and the development of digital technologies bring new situations and problems, both in the sphere of crime and in the exploitation of children's vulnerability from a very early age: from school bullying to human trafficking, from drug dealing and drug use to membership of trafficking networks, and even to involvement in criminal groups and the commission of abominable acts and crimes.

Offending behaviour among minors may originate in exposure to, and imitation of, content and challenges from the online space, a space now also under the influence of artificial intelligence. Recent cases highlight the importance of prevention and intervention on offending behaviour among minors, through paradigm shifts in education and juvenile justice, as well as through legislative changes prompted by the very new manifestations of this type of behaviour.

About the author. Nina Mihaela Mihalache is an associate professor with a PhD at the Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. She holds a master's degree in Social Management and Community Development and a PhD in sociology. She is the author of the book "Poverty: Individual Responsibility and Standard of Living" and editor of the series "Empirical Studies and Analyses in Social Work". Her areas of interest include social work intervention methods and techniques, the diagnosis and resolution of social problems, poverty, social mentalities, the social economy, family and couple problems, young generations and probation.

FR PRÉSENTATION ORALE

Les mesures éducatives privatives de liberté pour mineurs, entre justice, loi et éducation

Maîtresse de conférences, docteure, Département de sociologie, travail social et ressources humaines, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : mineurs délinquants ; mesures éducatives ; justice des mineurs ; mimétisme comportemental virtuel

Le comportement délinquant des mineurs constitue aujourd'hui une préoccupation prioritaire des principaux domaines engagés dans le respect des droits de l'enfant. Les défis quotidiens et le développement des technologies numériques font naître de nouvelles situations et de nouveaux problèmes, tant dans la sphère de la délinquance que dans l'exploitation de la vulnérabilité des enfants dès le plus jeune âge : du harcèlement scolaire à la traite des êtres humains, du trafic et de la consommation de drogues à l'appartenance à des réseaux de trafic, jusqu'à l'association à des groupes criminels et à la commission d'actes et de crimes abominables. Le comportement délinquant des mineurs peut trouver son origine dans l'exposition aux contenus et aux défis de l'espace virtuel et dans leur imitation, un espace désormais également soumis à l'influence de l'intelligence artificielle. Les affaires récentes mettent en évidence l'importance de la prévention et de l'intervention sur le comportement délinquant des mineurs, par des changements de paradigme dans l'éducation et la justice des mineurs, mais aussi par des modifications législatives suscitées par les nouvelles manifestations mêmes de ce type de comportement.

Note biographique. Nina Mihaela Mihalache est maîtresse de conférences, docteure, au Département de sociologie, travail social et ressources humaines de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Elle est titulaire d'un master en management social et développement communautaire et d'un doctorat en sociologie. Elle est l'autrice de l'ouvrage « La pauvreté. Responsabilité individuelle et niveau de vie » et coordinatrice de la collection « Études et analyses empiriques en travail social ». Ses domaines d'intérêt comprennent les méthodes et techniques d'intervention en travail social, le diagnostic et la résolution des problèmes

sociaux, la pauvreté, les mentalités sociales, l'économie sociale, les problèmes de la famille et du couple, les jeunes générations et la probation.

---

51 PREZENTARE ORALĂ

51. Combaterea violenţei domestice şi digitale împotriva femeilor: percepţii asupra responsabilităţii instituţionale şi măsurilor de prevenire

Geanina-Ştefana MOŢĂŢEANU, Simona BOSTAN, Cristina HOROTAN

Asist. univ. drd. Geanina-Ştefana Moţăţeanu, lect. univ. dr. Simona Bostan, dr. Cristina Horotan (cadru didactic asociat) – Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea de Vest din Timişoara

Cuvinte-cheie: violenţă digitală; violenţă domestică; consecinţe; femei; societate

Dinamica complexă a violenţei digitale şi a violenţei domestice produce modificări în percepţia publică, deoarece aceste teme sunt tot mai des întâlnite în mass-media şi în discursul public din mediul online. Opiniile participantelor la studiu aduc noi perspective asupra modului în care violenţa este conştientizată de tinerele cu vârste între 18 şi 23 de ani, studente. Abuzul emoţional şi psihologic se transpune în traume inconştiente, pe termen lung, iar violenţa domestică şi violenţa digitală aduc repercusiuni, chiar dacă sunt delimitate. Prevenirea joacă un rol important, indiferent de context. Există o nevoie clară de implicare a instituţiilor responsabile, atât în zona de consiliere emoţională a victimei, cât şi în domeniul terapiei pentru agresori, pentru a pune bazele unei intervenţii sustenabile, centrate atât pe nevoile emoţionale ale victimei, cât şi pe protecţia ei. O altă recomandare priveşte monitorizarea electronică a agresorului în baza ordinului de protecţie, în scopul prevenirii comportamentului abuziv asupra victimei. În sfera prevenirii şi a măsurilor de combatere a violenţei împotriva femeilor, au fost discutate prejudecăţi, stereotipuri, mentalităţi depăşite, lipsa de empatie şi solidaritate în societate, datele fiind colectate pe baza unui ghid de interviu structurat.

Despre autori. Asist. univ. drd. Geanina-Ştefana Moţăţeanu activează în cadrul Departamentului de Asistenţă Socială, Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea de Vest din Timişoara, şi este doctorandă în domeniul Asistenţă socială, cu o cercetare privind terminologia şi limbajul de specialitate. A absolvit studiile de licenţă şi de master ca şefă de promoţie. Lect. univ. dr. Simona Bostan predă la Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială a Universităţii de Vest din Timişoara şi la Universitatea de Medicină şi Farmacie „Victor Babeş" din Timişoara; activitatea sa vizează educaţia pentru sănătate, prevenţia şi calitatea vieţii. Dr. Cristina Horotan este cadru didactic asociat la Departamentul de Asistenţă Socială al aceleiaşi facultăţi, cu o teză de doctorat despre influenţa socială a mass-mediei asupra justiţiei penale; interesele sale se situează la intersecţia dintre ştiinţele juridice, sociologie şi comunicare.

EN ORAL PRESENTATION

Combating Domestic and Digital Violence against Women: Perceptions of Institutional Responsibility and Prevention Measures

Teaching Assistant and PhD candidate Geanina-Ştefana Moţăţeanu, Lecturer Simona Bostan, PhD, Cristina Horotan, PhD (associate staff) – Faculty of Sociology and Social Work, West University of Timişoara

Keywords: digital violence; domestic violence; consequences; women; society

The complex dynamics of digital and domestic violence are changing public perceptions, as these topics appear more and more often in the media and in online public discourse. The opinions of the study participants bring new perspectives on how violence is perceived by young women aged 18 to 23 who are university students. Emotional and psychological abuse translates into long-term unconscious trauma, and domestic violence and digital violence both have repercussions, even though they are distinct. Prevention plays an important role in every context. There is a clear need for the responsible institutions to be involved both in emotional counselling for victims and in therapy for perpetrators, in order to lay the foundations for sustainable intervention focused on both the emotional needs and the protection of the victim. Another recommendation concerns the electronic monitoring of perpetrators under a protection order, in order to prevent abusive behaviour towards the victim. In the area of prevention and measures to combat violence against women, prejudice, stereotypes, outdated mentalities and a lack of empathy and solidarity in society were discussed; the data were collected using a structured interview guide.

About the authors. Geanina-Ştefana Moţăţeanu is a teaching assistant in the Department of Social Work, Faculty of Sociology and Social Work, West University of Timişoara, and a PhD candidate in social work, researching specialist terminology and language. She graduated top of her class in both her bachelor's and master's studies. Lecturer Simona Bostan, PhD, teaches at the Faculty of Sociology and Social Work of the West University of Timişoara and at the "Victor Babeş" University of Medicine and Pharmacy of Timişoara; her work focuses on health education, prevention and quality of life. Cristina Horotan, PhD, is an associate lecturer in the Department of Social Work of the same faculty, with a doctoral thesis on the social influence of the media on criminal justice; her interests lie at the intersection of law, sociology and communication.

FR PRÉSENTATION ORALE

Lutter contre la violence domestique et numérique à l'égard des femmes : perceptions de la responsabilité institutionnelle et des mesures de prévention

Geanina-Ştefana Moţăţeanu, assistante universitaire, doctorante ; Simona Bostan, maîtresse de conférences, docteure ; Cristina Horotan, docteure (enseignante associée) – Faculté de sociologie et de travail social, Université de l'Ouest de Timişoara

Mots-clés : violence numérique ; violence domestique ; conséquences ; femmes ; société

La dynamique complexe de la violence numérique et de la violence domestique modifie les perceptions du public, car ces thèmes sont de plus en plus présents

dans les médias et dans le discours public en ligne. Les opinions des participantes à l'étude apportent de nouvelles perspectives sur la manière dont la violence est perçue par de jeunes étudiantes âgées de 18 à 23 ans. L'abus émotionnel et psychologique se traduit par des traumatismes inconscients à long terme, et la violence domestique comme la violence numérique ont des répercussions, même si elles sont distinctes. La prévention joue un rôle important, quel que soit le contexte. Il existe un besoin manifeste d'implication des institutions responsables, tant dans l'accompagnement émotionnel de la victime que dans la thérapie des agresseurs, afin de jeter les bases d'une intervention durable, centrée à la fois sur les besoins émotionnels de la victime et sur sa protection. Une autre recommandation concerne la surveillance électronique de l'agresseur dans le cadre de l'ordonnance de protection, afin de prévenir les comportements abusifs envers la victime. Dans le domaine de la prévention et des mesures de lutte contre la violence à l'égard des femmes, les préjugés, les stéréotypes, les mentalités dépassées, le manque d'empathie et de solidarité dans la société ont été abordés ; les données ont été recueillies au moyen d'un guide d'entretien structuré.

Notes biographiques. Geanina-Ştefana Moţăţeanu est assistante universitaire au Département de travail social de la Faculté de sociologie et de travail social de l'Université de l'Ouest de Timişoara et doctorante en travail social, avec une recherche sur la terminologie et le langage spécialisé. Elle a terminé ses études de licence et de master major de promotion. Simona Bostan, maîtresse de conférences, docteure, enseigne à la Faculté de sociologie et de travail social de l'Université de l'Ouest de Timişoara et à l'Université de médecine et de pharmacie « Victor Babeş » de Timişoara ; ses travaux portent sur l'éducation à la santé, la prévention et la qualité de vie. Cristina Horotan, docteure, est enseignante associée au Département de travail social de la même faculté ; sa thèse de doctorat porte sur l'influence sociale des médias sur la justice pénale, et ses intérêts se situent à l'intersection du droit, de la sociologie et de la communication.

---

52 PREZENTARE ORALĂ

52. Violenţa cibernetică bazată pe gen – o analiză comparativă a cadrului normativ şi de politici publice din România şi Uniunea Europeană

Diana Elena Neaga, Ioana-Sorina Alexa

Conf. univ. dr. Diana Elena Neaga – Universitatea „Nicolae Titulescu" din Bucureşti; Drd. Ioana-Sorina Alexa – Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti

Cuvinte-cheie: violenţă cibernetică împotriva femeilor; egalitate de gen; analiza critică a cadrelor (critical frame analysis); România; UE

Violenţa cibernetică bazată pe gen (VCG) este o manifestare a violenţei împotriva femeilor care reflectă şi adânceşte inegalităţi structurale de gen. Incidentele digitale au efecte în realitatea cotidiană, formând un continuum al violenţei, cu efecte puternice asupra siguranţei şi calităţii vieţii femeilor. Cu toate acestea, răspunsul instituţional la fenomenul VCG rămâne limitat, atât la nivel naţional, cât şi european, printre obstacole numărându-se lacunele legislative şi absenţa unui cadru conceptual şi de politici coerent. Folosind ca instrument de investigare analiza critică a cadrelor (critical frame analysis), dezvoltată de Lombardo şi Meier (2009), lucrarea analizează modul în care

este construită şi reprezentată VCG în reglementările şi strategiile europene şi româneşti privind egalitatea de gen şi securitatea cibernetică. Analiza urmăreşte examinarea principalelor mecanisme instituţionale dezvoltate în jurul VCG, cu accent pe: cum este definită problema, care sunt actorii şi responsabilităţile acestora, cine deţine vocea şi capacitatea de acţiune (agency) în formularea politicilor şi unde sunt localizate soluţiile (muncă, cetăţenie, public/privat) în conceptualizarea VCG. Prin oferirea unei baze empirice comparative, lucrarea evidenţiază neconcordanţele şi lacunele care generează un răspuns instituţional fragmentat şi contribuie la fundamentarea unor reglementări şi cadre de politici centrate pe siguranţa fetelor şi femeilor, online şi offline. De asemenea, cercetarea aduce în discuţie o metodologie – analiza critică a cadrelor – care, deşi are propriile limite analitice, oferă o grilă critică utilă în identificarea elementelor care pot rămâne ascunse la o simplă lectură a unor documente legale şi de politici, inclusiv a celor care asumă explicit promovarea egalităţii de gen.

Despre autori. Diana Elena Neaga este conferenţiar universitar doctor la Facultatea de Relaţii Internaţionale şi Administraţie a Universităţii „Nicolae Titulescu" din Bucureşti şi cadru didactic asociat la Universitatea din Bucureşti şi la SNSPA. Doctor în ştiinţe politice (cu o teză despre gen şi cetăţenie), are o solidă expertiză practică în integrarea perspectivei de gen (gender mainstreaming) în politici publice, strategii instituţionale şi proiecte de drepturile omului. Este autoarea volumului „Gen şi cetăţenie în România" (Polirom) şi cocoordonatoarea lucrării „Oraşul (non)sexist. Inventar al discriminărilor urbane sensibil la gen" (Pro Universitaria). Ioana-Sorina Alexa este doctorandă în sociologie la Universitatea din Bucureşti, cu tema „Violenţa cibernetică împotriva femeilor – supraveghere genizată în viaţa cotidiană", şi are experienţă în cercetare calitativă, advocacy şi integrarea perspectivei de gen în programe umanitare de protecţie şi incluziune.

EN ORAL PRESENTATION

Gender-Based Cyber Violence: A Comparative Analysis of the Legal and Policy Framework in Romania and the European Union

Associate Professor Diana Elena Neaga, PhD – Nicolae Titulescu University of Bucharest; PhD candidate Ioana-Sorina Alexa – Faculty of Sociology and Social Work, University of Bucharest

Keywords: cyber violence against women; gender equality; critical frame analysis; Romania; EU

Gender-based cyber violence (GBCV) is a manifestation of violence against women that reflects and deepens structural gender inequalities. Digital incidents have effects in everyday reality, forming a continuum of violence with strong effects on women's safety and quality of life. Nevertheless, the institutional response to GBCV remains limited at both national and European level, with obstacles that include legislative gaps and the absence of a coherent conceptual and policy framework. Using critical frame analysis as developed by Lombardo and Meier (2009), the paper analyses how GBCV is constructed and represented in European and Romanian regulations and strategies on gender equality and cybersecurity. The analysis examines the main institutional mechanisms developed around GBCV, focusing on how the problem is defined, who the actors are and what their responsibilities are, who

has voice and agency in policymaking, and where solutions are located (work, citizenship, public/private) in the conceptualisation of GBCV. By providing a comparative empirical basis, the paper highlights the inconsistencies and gaps that produce a fragmented institutional response and helps inform regulations and policy frameworks centred on the safety of girls and women, online and offline. The research also discusses a methodology – critical frame analysis – which, despite its own analytical limits, offers a useful critical grid for identifying elements that may remain hidden in a simple reading of legal and policy documents, including those that explicitly aim to promote gender equality.

About the authors. Diana Elena Neaga is an associate professor with a PhD at the Faculty of International Relations and Administration of Nicolae Titulescu University of Bucharest and an associate lecturer at the University of Bucharest and SNSPA. She holds a PhD in political science (with a thesis on gender and citizenship) and has solid practical expertise in gender mainstreaming in public policy, institutional strategies and human rights projects. She is the author of the book "Gen şi cetăţenie în România" (Polirom) and co-editor of "Oraşul (non)sexist. Inventar al discriminărilor urbane sensibil la gen" (Pro Universitaria). Ioana-Sorina Alexa is a PhD candidate in sociology at the University of Bucharest, with the thesis "Cyber Violence against Women: Gendered Surveillance in Everyday Life", and has experience in qualitative research, advocacy and gender mainstreaming in humanitarian protection and inclusion programmes.

FR PRÉSENTATION ORALE

La cyberviolence fondée sur le genre : une analyse comparative du cadre normatif et des politiques publiques en Roumanie et dans l'Union européenne

Diana Elena Neaga, maîtresse de conférences, docteure – Université « Nicolae Titulescu » de Bucarest ; Ioana-Sorina Alexa, doctorante – Faculté de sociologie et de travail social, Université de Bucarest

Mots-clés : cyberviolence à l'égard des femmes ; égalité de genre ; analyse critique des cadres (critical frame analysis) ; Roumanie ; UE

La cyberviolence fondée sur le genre (CVG) est une manifestation de la violence à l'égard des femmes qui reflète et aggrave les inégalités structurelles de genre. Les incidents numériques ont des effets dans la réalité quotidienne et forment un continuum de violence aux conséquences importantes sur la sécurité et la qualité de vie des femmes. Pourtant, la réponse institutionnelle à la CVG reste limitée, tant au niveau national qu'européen, en raison notamment de lacunes législatives et de l'absence d'un cadre conceptuel et politique cohérent. En recourant à l'analyse critique des cadres (critical frame analysis) développée par Lombardo et Meier (2009), la communication analyse la manière dont la CVG est construite et représentée dans les réglementations et stratégies européennes et roumaines relatives à l'égalité de genre et à la cybersécurité. L'analyse examine les principaux mécanismes institutionnels développés autour de la CVG, en s'intéressant à la manière dont le problème est défini, aux acteurs et à leurs responsabilités, à ceux qui détiennent la parole et la capacité d'agir (agency) dans l'élaboration des politiques et à la localisation des solutions (travail, citoyenneté, public/privé) dans la conceptualisation de la CVG. En offrant une base empirique comparative, la

communication met en évidence les incohérences et les lacunes qui produisent une réponse institutionnelle fragmentée et contribue à fonder des réglementations et des cadres politiques centrés sur la sécurité des filles et des femmes, en ligne et hors ligne. La recherche discute également une méthodologie – l'analyse critique des cadres – qui, malgré ses propres limites analytiques, offre une grille critique utile pour repérer des éléments susceptibles de rester invisibles à la simple lecture de documents juridiques et politiques, y compris de ceux qui affichent explicitement la promotion de l'égalité de genre.

Notes biographiques. Diana Elena Neaga est maîtresse de conférences, docteure, à la Faculté de relations internationales et d'administration de l'Université « Nicolae Titulescu » de Bucarest et enseignante associée à l'Université de Bucarest et à la SNSPA. Docteure en science politique (avec une thèse sur le genre et la citoyenneté), elle possède une solide expertise pratique de l'intégration de la dimension de genre (gender mainstreaming) dans les politiques publiques, les stratégies institutionnelles et les projets relatifs aux droits humains. Elle est l'autrice de l'ouvrage « Gen şi cetăţenie în România » (Polirom) et codirectrice de « Oraşul (non)sexist. Inventar al discriminărilor urbane sensibil la gen » (Pro Universitaria). Ioana-Sorina Alexa est doctorante en sociologie à l'Université de Bucarest, avec une thèse intitulée « La cyberviolence à l'égard des femmes – une surveillance genrée dans la vie quotidienne », et possède une expérience en recherche qualitative, en plaidoyer et en intégration de la dimension de genre dans les programmes humanitaires de protection et d'inclusion.

53 PREZENTARE ORALĂ

53. Vulnerabilităţi cruciale: inegalitatea de gen şi violenţa împotriva femeilor în contextul migraţiei globale

Florin NECHIFOR

Student, Relaţii Internaţionale şi Studii Europene, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă; guvernanţa migraţiei; inegalitate structurală; drepturile omului; prejudecăţi de gen

Fenomenul global al migraţiei a avut întotdeauna o dimensiune de gen. Pe fondul intensificării crizelor economice, al conflictelor armate şi al schimbărilor climatice, femeile reprezintă o pondere semnificativă şi în creştere a populaţiilor de migranţi internaţionali, însă parcursurile lor rămân profund marcate de inegalităţi structurale. Lucrarea examinează intersecţia dintre migraţie, inegalitatea de gen şi violenţa împotriva femeilor, analizând modul în care vulnerabilităţile specifice de gen sunt produse şi amplificate din ţările de origine, pe rutele de tranzit şi până în ţările de destinaţie.

Printr-o perspectivă care urmăreşte suprapunerea dezavantajelor multiple, studiul arată cum femeile migrante se confruntă cu straturi succesive de tratament inechitabil. Statutul juridic precar şi resursele financiare limitate se combină cu norme patriarhale înrădăcinate, expunând femeile unor forme grave de violenţă de gen. Sunt evidenţiate pericole specifice precum traficul de persoane, condiţiile de muncă abuzive, mai ales în activităţile de curăţenie şi îngrijire, agresiunile din timpul călătoriei sau abuzul din partea partenerilor. Situaţia se agravează adesea în ţările de destinaţie, unde femeile se simt izolate, întâmpină dificultăţi lingvistice şi pierd sprijinul familiei şi al

comunităţii. În plus, dependenţa juridică de soţi sau angajatori abuzivi pentru dreptul de şedere descurajează sistematic raportarea infracţiunilor sau solicitarea sprijinului instituţional, favorizând un climat generalizat de impunitate.

Cercetarea se încheie cu recomandări concrete de politici publice, subliniind necesitatea separării stricte („firewall") dintre controlul imigraţiei şi serviciile esenţiale şi a construirii unei infrastructuri de sprijin. Siguranţa şi drepturile femeilor migrante sunt indispensabile justiţiei sociale globale, la fel ca ale oricărei alte persoane.

Despre autor. Florin Nechifor este student la Relaţii Internaţionale şi Studii Europene, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi. Cercetarea sa vizează migraţia, în special inegalitatea de gen care afectează femeile în contextul migraţiei globale. A absolvit profilul filologie al Colegiului Naţional „Emil Racoviţă" din Iaşi şi intenţionează să urmeze o carieră în relaţii internaţionale şi diplomaţie.

EN ORAL PRESENTATION

Crucial Vulnerabilities: Gender Inequality and Violence against Women in the Context of Global Migration

Student, International Relations and European Studies, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: violence; migration governance; structural inequality; human rights; gender bias

Global migration has always had a gender dimension. Amid intensifying economic crises, armed conflicts and climate change, women make up a significant and growing share of international migrant populations, yet their journeys remain deeply marked by structural inequalities. The paper examines the intersection of migration, gender inequality and violence against women, analysing how gender-specific vulnerabilities are produced and amplified from countries of origin, along transit routes, to countries of destination.

Through a perspective that traces the overlap of multiple disadvantages, the study shows how migrant women face successive layers of unequal treatment. Precarious legal status and limited financial resources combine with entrenched patriarchal norms, exposing women to serious forms of gender-based violence. Specific dangers are highlighted, such as human trafficking, abusive working conditions, especially in cleaning and care work, assaults during the journey and abuse by partners. The situation often worsens in destination countries, where women feel isolated, face language difficulties and lose the support of family and community. Moreover, legal dependence on abusive spouses or employers for the right of residence systematically discourages reporting crimes or seeking institutional support, fostering a widespread climate of impunity.

The research concludes with concrete policy recommendations, stressing the need for a strict separation ("firewall") between immigration control and essential services and for building a support infrastructure. The safety and rights of migrant women are indispensable to global social justice, as are those of every other person.

About the author. Florin Nechifor is a student in International Relations and European Studies at the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. His research focuses on migration, particularly the gender inequality affecting women in the context of global migration. He graduated from the philology track of the "Emil Racoviţă" National College in Iaşi and intends to pursue a career in international relations and diplomacy.

FR PRÉSENTATION ORALE

Vulnérabilités cruciales : l'inégalité de genre et la violence à l'égard des femmes dans le contexte des migrations mondiales

Étudiant, Relations internationales et études européennes, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence ; gouvernance des migrations ; inégalité structurelle ; droits humains ; préjugés de genre

Le phénomène mondial des migrations a toujours eu une dimension de genre. Sur fond d'intensification des crises économiques, des conflits armés et du changement climatique, les femmes représentent une part importante et croissante des populations de migrants internationaux, mais leurs parcours restent profondément marqués par des inégalités structurelles. La communication examine l'intersection entre migration, inégalité de genre et violence à l'égard des femmes, en analysant la manière dont les vulnérabilités spécifiques au genre sont produites et amplifiées depuis les pays d'origine, sur les routes de transit et jusque dans les pays de destination.

Dans une perspective attentive au cumul des désavantages, l'étude montre comment les femmes migrantes sont confrontées à des couches successives de traitement inéquitable. Un statut juridique précaire et des ressources financières limitées se combinent à des normes patriarcales enracinées, exposant les femmes à des formes graves de violence fondée sur le genre. Sont mis en évidence des dangers spécifiques tels que la traite des êtres humains, les conditions de travail abusives, notamment dans le nettoyage et les soins, les agressions pendant le voyage ou les violences de la part des partenaires. La situation s'aggrave souvent dans les pays de destination, où les femmes se sentent isolées, rencontrent des difficultés linguistiques et perdent le soutien de la famille et de la communauté. En outre, la dépendance juridique à l'égard de conjoints ou d'employeurs abusifs pour le droit de séjour décourage systématiquement le signalement des infractions ou la demande de soutien institutionnel, favorisant un climat généralisé d'impunité.

La recherche se conclut par des recommandations concrètes de politiques publiques, soulignant la nécessité d'une séparation stricte (« pare-feu ») entre le contrôle de l'immigration et les services essentiels, ainsi que de la mise en place d'une infrastructure de soutien. La sécurité et les droits des femmes migrantes sont indispensables à la justice sociale mondiale, comme ceux de toute autre personne.

Note biographique. Florin Nechifor est étudiant en Relations internationales et études européennes à la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Ses recherches portent sur les migrations, en particulier sur

l'inégalité de genre qui touche les femmes dans le contexte des migrations mondiales. Diplômé de la filière philologie du Collège national « Emil Racoviţă » de Iaşi, il souhaite poursuivre une carrière dans les relations internationales et la diplomatie.

54 ATELIER

54. Iubire la vedere, abuz în privat: faţa nevăzută a violenţei digitale

Ramona Nechifor, Adina Ioana Ciobanu, Costel Gîtlan
Inspectoratul de Poliţie Judeţean Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţa cibernetică în cuplu

Workshopul îşi propune să aducă în atenţia studenţilor de masterat un fenomen tot mai prezent în relaţiile de cuplu: violenţa digitală, o formă de abuz care se poate manifesta subtil, dar cu efecte profunde asupra siguranţei, autonomiei şi echilibrului emoţional al persoanei.

Pornind de la ideea că nu orice comportament prezentat drept iubire, grijă sau protecţie este unul sănătos, vor fi explorate formele de manifestare ale abuzului în mediul digital: monitorizarea telefonului şi a activităţii online, verificarea mesajelor, solicitarea parolelor, controlul locaţiei, hărţuirea prin mesaje, şantajul emoţional sau distribuirea fără consimţământ a imaginilor intime.

Activitatea va îmbina perspectiva prevenirii şi a comunicării publice cu o abordare sociologică, prin participarea unui invitat special, doctorand în sociologie, cu expertiză în domeniul violenţei domestice, care va contribui la aprofundarea dimensiunilor sociale şi relaţionale ale fenomenului.

Prin exemple concrete, studii de caz şi exerciţii interactive, participanţii vor fi încurajaţi să identifice semnele timpurii ale violenţei digitale, să distingă grija autentică de comportamentele de control şi să înţeleagă modalităţile de prevenire şi semnalare a abuzurilor.

Obiectivul atelierului este promovarea unor relaţii bazate pe respect, consimţământ, încredere şi libertate, atât în viaţa reală, cât şi în mediul digital.

Despre autori. Ramona Nechifor şi Adina Ioana Ciobanu sunt poliţiste la Inspectoratul de Poliţie Judeţean Iaşi. Ramona Nechifor activează în domeniul prevenirii criminalităţii (conştientizarea riscurilor, educaţie preventivă, promovarea comportamentelor responsabile), iar Adina Ioana Ciobanu, purtător de cuvânt al Poliţiei Iaşi, are experienţă în comunicarea publică şi în facilitarea dialogului cu diferite categorii de public. Costel Gîtlan este doctor în sociologie, cu o vastă experienţă în cadrul Poliţiei Române – investigaţii criminale, cercetarea şi combaterea fenomenului infracţional, managementul structurilor de poliţie, coordonarea activităţilor de prevenire şi intervenţie –, inclusiv ca inspector-şef al Inspectoratului de Poliţie Judeţean Iaşi.

EN WORKSHOP

Love in Public, Abuse in Private: The Hidden Face of Digital Violence

Iaşi County Police Inspectorate

Keywords: cyber violence in intimate relationships

The workshop aims to draw master's students' attention to a phenomenon increasingly present in intimate relationships: digital violence, a form of abuse that can be subtle but has profound effects on a person's safety, autonomy and emotional balance.

Starting from the idea that not every behaviour presented as love, care or protection is healthy, the workshop will explore the forms that abuse takes in the digital environment: monitoring the phone and online activity, checking messages, demanding passwords, controlling location, harassment through messages, emotional blackmail and the non-consensual sharing of intimate images.

The activity will combine the perspectives of prevention and public communication with a sociological approach, through the participation of a special guest, a PhD candidate in sociology with expertise in domestic violence, who will help explore the social and relational dimensions of the phenomenon in greater depth.

Through concrete examples, case studies and interactive exercises, participants will be encouraged to identify the early signs of digital violence, to distinguish genuine care from controlling behaviour and to understand how abuse can be prevented and reported.

The aim of the workshop is to promote relationships based on respect, consent, trust and freedom, both in real life and in the digital environment.

About the authors. Ramona Nechifor and Adina Ioana Ciobanu are police officers at the Iaşi County Police Inspectorate. Ramona Nechifor works in crime prevention (risk awareness, preventive education, promoting responsible behaviour), while Adina Ioana Ciobanu, spokesperson for the Iaşi Police, has experience in public communication and in facilitating dialogue with different audiences. Costel Gîtlan holds a PhD in sociology and has extensive experience in the Romanian Police – criminal investigations, research into and combating of crime, management of police structures, and coordination of prevention and intervention activities – including as chief inspector of the Iaşi County Police Inspectorate.

FR ATELIER

L'amour au grand jour, l'abus en privé : le visage caché de la violence numérique

Inspection départementale de police de Iaşi

Mots-clés : cyberviolence dans le couple

L'atelier vise à attirer l'attention des étudiants de master sur un phénomène de plus en plus présent dans les relations de couple : la violence numérique, une forme d'abus qui peut se manifester de manière subtile, mais avec des effets profonds sur la sécurité, l'autonomie et l'équilibre émotionnel de la personne.

Partant de l'idée que tout comportement présenté comme de l'amour, de l'attention ou de la protection n'est pas forcément sain, l'atelier explorera les

formes que prend l'abus dans l'environnement numérique : surveillance du téléphone et de l'activité en ligne, vérification des messages, exigence des mots de passe, contrôle de la localisation, harcèlement par messages, chantage émotionnel ou diffusion non consentie d'images intimes.

L'activité associera la perspective de la prévention et de la communication publique à une approche sociologique, grâce à la participation d'un invité spécial, doctorant en sociologie et spécialiste de la violence domestique, qui contribuera à approfondir les dimensions sociales et relationnelles du phénomène.

À travers des exemples concrets, des études de cas et des exercices interactifs, les participants seront encouragés à repérer les premiers signes de la violence numérique, à distinguer l'attention sincère des comportements de contrôle et à comprendre les moyens de prévenir et de signaler les abus.

L'objectif de l'atelier est de promouvoir des relations fondées sur le respect, le consentement, la confiance et la liberté, aussi bien dans la vie réelle que dans l'environnement numérique.

Notes biographiques. Ramona Nechifor et Adina Ioana Ciobanu sont policières à l'Inspection départementale de police de Iaşi. Ramona Nechifor travaille dans le domaine de la prévention de la criminalité (sensibilisation aux risques, éducation préventive, promotion de comportements responsables), tandis qu'Adina Ioana Ciobanu, porte-parole de la police de Iaşi, a une expérience de la communication publique et de l'animation du dialogue avec différents publics. Costel Gîtlan est docteur en sociologie et possède une vaste expérience au sein de la Police roumaine – enquêtes criminelles, recherche et lutte contre la criminalité, gestion des structures de police, coordination des activités de prévention et d'intervention –, notamment en tant qu'inspecteur en chef de l'Inspection départementale de police de Iaşi.

---

55 PREZENTARE ORALĂ

55. Scuzele nu schimbă realitatea!

Ramona NECHIFOR

Agent şef principal de poliţie, Inspectoratul de Poliţie Judeţean Iaşi

Cuvinte-cheie: prevenirea violenţei în cuplu; monitorizare electronică; Bright Sky România

Programul pentru prevenirea violenţei în cuplu „Scuzele nu schimbă realitatea!" are ca scop reducerea incidenţei violenţei domestice în comunitate prin prevenire şi prin dezvoltarea capacităţii de intervenţie a echipei interdisciplinare. În cadrul acestui program a fost implementată la nivel naţional campania educativă de promovare a Sistemului Informatic de Monitorizare Electronică „Protejează-ţi viaţa! Cere monitorizarea electronică atunci când eşti în pericol!".

În cadrul intervenţiei vor fi prezentate campania menţionată şi aplicaţia „Bright Sky România", care îi ajută pe utilizatori să înţeleagă mai bine ce este violenţa domestică, cum poate fi recunoscută şi unde se poate solicita ajutor în siguranţă.

Despre autor. Ramona Nechifor îşi desfăşoară activitatea în cadrul Biroului de Analiză şi Prevenire a Criminalităţii al Inspectoratului de Poliţie Judeţean Iaşi. Este implicată în elaborarea şi implementarea campaniilor de prevenire, în activităţi de informare a cetăţenilor şi în dezvoltarea parteneriatelor instituţionale.

EN ORAL PRESENTATION

Excuses Don’t Change Reality!

Chief Police Agent, Iaşi County Police Inspectorate

Keywords: prevention of intimate partner violence; electronic monitoring; Bright Sky Romania

The intimate partner violence prevention programme “Excuses Don’t Change Reality!” aims to reduce the incidence of domestic violence in the community through prevention and by developing the intervention capacity of the interdisciplinary team. Within this programme, the national educational campaign promoting the Electronic Monitoring Information System, “Protect your life! Ask for electronic monitoring when you are in danger!”, was implemented.

The presentation will introduce this campaign and the “Bright Sky Romania” app, which helps users better understand what domestic violence is, how to recognise it and where to seek help safely.

About the author. Ramona Nechifor works in the Crime Analysis and Prevention Office of the Iaşi County Police Inspectorate. She is involved in designing and implementing prevention campaigns, in public information activities and in developing institutional partnerships.

FR PRÉSENTATION ORALE

Les excuses ne changent pas la réalité !

Agente principale en chef de police, Inspection départementale de police de Iaşi

Mots-clés : prévention de la violence dans le couple ; surveillance électronique ; Bright Sky Roumanie

Le programme de prévention de la violence dans le couple « Les excuses ne changent pas la réalité ! » vise à réduire l’incidence de la violence domestique dans la communauté par la prévention et par le renforcement de la capacité d’intervention de l’équipe interdisciplinaire. Dans le cadre de ce programme a été mise en œuvre, au niveau national, la campagne éducative de promotion du Système informatique de surveillance électronique « Protège ta vie ! Demande la surveillance électronique lorsque tu es en danger ! ».

L’intervention présentera cette campagne ainsi que l’application « Bright Sky Roumanie », qui aide les utilisateurs à mieux comprendre ce qu’est la violence domestique, comment la reconnaître et où demander de l’aide en toute sécurité.

Note biographique. Ramona Nechifor travaille au Bureau d’analyse et de prévention de la criminalité de l’Inspection départementale de police de Iaşi. Elle participe à la conception et à la mise en œuvre de campagnes de prévention, à des actions d’information des citoyens et au développement de partenariats institutionnels.

56 PREZENTARE ORALĂ

56. Când sprijinul face diferenţa: rolul asistenţei sociale în facilitarea accesului femeilor victime ale violenţei domestice la protecţie şi justiţie

Magdalena Roxana NECULA
Lector univ. dr. asociat, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi; Viceprimar al Municipiului Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă domestică; femei; asistenţă socială; acces la justiţie; sprijin social; servicii de protecţie

Pentru femeile care se confruntă cu violenţa domestică, solicitarea ajutorului reprezintă adesea un proces complex, care presupune recunoaşterea situaţiei de violenţă, identificarea resurselor disponibile, depăşirea unor dificultăţi practice şi emoţionale şi contactarea serviciilor care pot oferi sprijin şi protecţie. În acest proces, asistenţa socială are un rol important în sprijinirea femeilor pentru înţelegerea opţiunilor disponibile, identificarea nevoilor şi accesarea resurselor şi serviciilor existente.

Lucrarea analizează contribuţia asistenţei sociale la îmbunătăţirea accesului femeilor la protecţie şi justiţie în situaţiile de violenţă domestică. Sunt examinate dificultăţile practice pe care femeile le pot întâmpina atunci când solicită sprijin, precum cunoaşterea limitată a serviciilor disponibile, dependenţa financiară, absenţa unei reţele de suport, preocupările legate de consecinţele asupra familiei şi dificultăţile de orientare în sistemele instituţionale. Aceste circumstanţe pot întârzia solicitarea ajutorului şi pot limita posibilităţile femeilor de a beneficia de protecţie adecvată.

Lucrarea evidenţiază rolul asistenţilor sociali în identificarea nevoilor, furnizarea de informaţii şi îndrumare, facilitarea accesului la servicii specializate, susţinerea femeilor pe parcursul intervenţiei şi conectarea acestora cu resursele instituţionale şi comunitare relevante. O atenţie deosebită este acordată importanţei intervenţiei individualizate, continuităţii sprijinului şi construirii unor relaţii profesionale bazate pe încredere, respect şi recunoaşterea particularităţilor fiecărei situaţii.

De asemenea, sunt analizate responsabilităţile serviciilor de asistenţă socială în asigurarea unui sprijin accesibil, adecvat şi adaptat nevoilor femeilor. Sprijinul insuficient, informaţiile neclare sau discontinuitatea intervenţiei pot lăsa femeile fără asistenţa practică necesară pentru a obţine protecţie şi pentru a recurge la opţiunile disponibile. În consecinţă, contribuţia asistenţei sociale depăşeşte intervenţia imediată în situaţii de criză şi include susţinerea femeilor în relaţia cu sistemele instituţionale care au responsabilitatea de a le proteja.

Lucrarea susţine că dezvoltarea şi consolidarea intervenţiilor de asistenţă socială reprezintă o condiţie importantă pentru ca accesul la protecţie şi justiţie să devină o realitate în experienţa femeilor afectate de violenţă. Sunt evidenţiate necesitatea unor servicii accesibile, a îndrumării profesionale competente şi a unui sprijin susţinut, ca elemente esenţiale pentru prevenirea situaţiilor în care violenţa rămâne nesemnalată şi făptuitorii nu sunt traşi la răspundere.

Despre autor. Magdalena Roxana Necula este viceprimar al municipiului Iaşi şi lector universitar doctor asociat la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi. Deţine un dublu doctorat, în sociologie şi în asistenţă socială, completat de studii postdoctorale în etica politicilor de sănătate. Este preşedinte al Colegiului Naţional al Asistenţilor Sociali din România – Sucursala Teritorială Iaşi şi a coordonat programe de asistenţă socială, proiecte europene şi iniţiative strategice dedicate sprijinului categoriilor vulnerabile.

EN ORAL PRESENTATION

When Support Makes the Difference: The Role of Social Work in Facilitating Access to Protection and Justice for Women Victims of Domestic Violence

Associate Lecturer, PhD, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi; Deputy Mayor of Iaşi

Keywords: domestic violence; women; social work; access to justice; social support; protection services

For women experiencing domestic violence, seeking help is often a complex process that involves recognising the situation as violence, identifying available resources, overcoming practical and emotional difficulties and contacting services that can provide support and protection. In this process, social work plays an important role in helping women understand their options, identify their needs and access existing resources and services.

The paper analyses the contribution of social work to improving women's access to protection and justice in situations of domestic violence. It examines the practical difficulties women may face when seeking support, such as limited knowledge of available services, financial dependence, lack of a support network, concerns about the consequences for the family and difficulties in navigating institutional systems. These circumstances can delay help-seeking and limit women's chances of obtaining adequate protection.

The paper highlights the role of social workers in identifying needs, providing information and guidance, facilitating access to specialised services, supporting women throughout the intervention and connecting them with relevant institutional and community resources. Particular attention is paid to the importance of individualised intervention, continuity of support and professional relationships based on trust, respect and recognition of the specific features of each situation.

The paper also analyses the responsibilities of social services in providing accessible, appropriate support adapted to women's needs. Insufficient support, unclear information or discontinuous intervention can leave women without the practical assistance they need to obtain protection and make use of the options available. Consequently, the contribution of social work goes beyond immediate crisis intervention and includes supporting women in their dealings with the institutional systems responsible for protecting them.

The paper argues that developing and strengthening social work interventions is an important condition for access to protection and justice to become a reality in the experience of women affected by violence. It highlights the need for accessible services, competent professional guidance and sustained support as essential elements in preventing situations in which violence goes unreported and perpetrators are not held accountable.

About the author. Magdalena Roxana Necula is Deputy Mayor of Iaşi and an associate lecturer with a PhD at Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. She holds a double PhD, in sociology and in social work, complemented by postdoctoral studies in health policy ethics. She is president of the National College of Social Workers in Romania – Iaşi Territorial Branch and has coordinated social work programmes, European projects and strategic initiatives supporting vulnerable groups.

FR PRÉSENTATION ORALE

Quand le soutien fait la différence : le rôle du travail social dans l'accès des femmes victimes de violence domestique à la protection et à la justice

Maîtresse de conférences associée, docteure, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi ; adjointe au maire de la municipalité de Iaşi

Mots-clés : violence domestique ; femmes ; travail social ; accès à la justice ; soutien social ; services de protection

Pour les femmes confrontées à la violence domestique, demander de l'aide est souvent un processus complexe, qui suppose de reconnaître la situation de violence, d'identifier les ressources disponibles, de surmonter des difficultés pratiques et émotionnelles et de contacter les services susceptibles d'offrir soutien et protection. Dans ce processus, le travail social joue un rôle important pour aider les femmes à comprendre les options qui s'offrent à elles, à identifier leurs besoins et à accéder aux ressources et services existants.

La communication analyse la contribution du travail social à l'amélioration de l'accès des femmes à la protection et à la justice dans les situations de violence domestique. Elle examine les difficultés pratiques que les femmes peuvent rencontrer lorsqu'elles demandent du soutien : connaissance limitée des services disponibles, dépendance financière, absence de réseau de soutien, inquiétudes quant aux conséquences pour la famille et difficultés à s'orienter dans les systèmes institutionnels. Ces circonstances peuvent retarder la demande d'aide et limiter les possibilités pour les femmes de bénéficier d'une protection adéquate.

La communication met en évidence le rôle des travailleurs sociaux dans l'identification des besoins, l'information et l'orientation, l'accès aux services spécialisés, l'accompagnement des femmes tout au long de l'intervention et leur mise en relation avec les ressources institutionnelles et communautaires pertinentes. Une attention particulière est accordée à l'importance d'une intervention individualisée, de la continuité du soutien et de relations professionnelles fondées sur la confiance, le respect et la reconnaissance des particularités de chaque situation.

Sont également analysées les responsabilités des services sociaux dans la fourniture d'un soutien accessible, adéquat et adapté aux besoins des femmes. Un soutien insuffisant, des informations peu claires ou une intervention discontinue peuvent priver les femmes de l'aide pratique nécessaire pour obtenir une protection et recourir aux options disponibles. Par conséquent, la contribution du travail social dépasse l'intervention immédiate en situation de crise et inclut l'accompagnement des femmes dans leurs relations avec les systèmes institutionnels chargés de les protéger.

La communication soutient que le développement et le renforcement des interventions de travail social constituent une condition importante pour que l'accès à la protection et à la justice devienne une réalité dans l'expérience des femmes touchées par la violence. Elle souligne la nécessité de services accessibles, d'une orientation professionnelle compétente et d'un soutien durable, éléments essentiels pour éviter que la violence reste non signalée et que les auteurs échappent à leurs responsabilités.

Note biographique. Magdalena Roxana Necula est adjointe au maire de la municipalité de Iaşi et maîtresse de conférences associée, docteure, à l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Elle est titulaire d'un double doctorat, en sociologie et en travail social, complété par des études postdoctorales en éthique des politiques de santé. Elle est présidente du Collège national des assistants sociaux de Roumanie – section territoriale de Iaşi et a coordonné des programmes de travail social, des projets européens et des initiatives stratégiques en faveur des groupes vulnérables.

---

57 PREZENTARE ORALĂ

57. Rolul inteligenţei artificiale generative în perpetuarea stereotipurilor de gen în spaţiul virtual

Alexia-Andreea NEDELEA
Masterandă, Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: inteligenţă artificială generativă; stereotipuri de gen; misoginie; normalizare; violenţă online

Dezvoltarea inteligenţei artificiale generative (GenAI) a facilitat crearea şi distribuirea pe scară largă, în spaţiul virtual, a unor videoclipuri scurte, dramatice, destinate divertismentului. În spatele caracterului ludic şi aparent inofensiv al acestora, o mare parte dintre materiale reproduc stereotipuri de gen şi reprezentări peiorative ale femeilor. Popularitatea impresionantă a acestor videoclipuri creează un cadru optim pentru discuţii referitoare la rolul conţinutului generat cu inteligenţă artificială în perpetuarea prejudecăţilor şi în formarea unui climat cultural în care ostilitatea faţă de femei şi violenţa bazată pe gen pot deveni normalizate. Microcercetarea recurge la analiza de conţinut calitativă a peste 400 de videoclipuri generate cu ajutorul inteligenţei artificiale şi distribuite pe platformele de social media. Analiza urmăreşte identificarea stereotipurilor de gen, a reprezentărilor personajelor feminine, a formelor de agresivitate manifestate asupra acestora, precum şi a modului în care comportamentele de discriminare, umilire şi abuz asupra femeilor sunt prezentate drept elemente aparţinând sferei divertismentului. Lucrarea de faţă are în vedere identificarea mecanismelor prin care videoclipurile generate de inteligenţa artificială reproduc şi, totodată, propagă mesaje ancorate în misoginie, precum şi potenţialul acestora de a contribui la normalizarea unor atitudini ostile şi discriminatorii faţă de femei. Au fost identificate tipare recurente, de natură misogină, printre care se numără ridiculizarea şi umilirea personajelor feminine, precum şi culpabilizarea victimelor şi prezentarea agresivităţii şi controlului exercitat asupra femeilor ca fiind elemente justificabile şi fireşti. De asemenea, a fost analizată modalitatea în care aceste mesaje contribuie la desensibilizarea publicului faţă de manifestările

discriminatorii şi violenţa faţă de femei. Aşadar, microcercetarea subliniază necesitatea dezvoltării unei abordări critice asupra conţinutului generat de inteligenţa artificială, precum şi a unei conştientizări asupra reproducerii, propagării şi normalizării stereotipurilor de gen şi a formelor de violenţă împotriva femeilor în mediul online.

Despre autor. Alexia-Andreea Nedelea este masterandă la Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi. Interesele sale academice se regăsesc în domeniul studiilor feministe şi de gen. A participat la conferinţe şi simpozioane naţionale, unde a avut ocazia să prezinte teme relevante pentru domeniul său de interes. Este preocupată de dezvoltarea cercetării interdisciplinare şi de promovarea unei perspective critice asupra fenomenelor sociale şi culturale.

EN ORAL PRESENTATION

The Role of Generative Artificial Intelligence in Perpetuating Gender Stereotypes in the Online Space

Master's student, Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: generative artificial intelligence; gender stereotypes; misogyny; normalisation; online violence

The development of generative artificial intelligence (GenAI) has made it easy to create and widely distribute short, dramatic entertainment videos online. Behind their playful and seemingly harmless character, many of these materials reproduce gender stereotypes and pejorative representations of women. The remarkable popularity of these videos provides an ideal setting for discussing the role of AI-generated content in perpetuating prejudice and in shaping a cultural climate in which hostility towards women and gender-based violence can become normalised. This small-scale study uses qualitative content analysis of more than 400 AI-generated videos distributed on social media platforms. The analysis seeks to identify gender stereotypes, representations of female characters, the forms of aggression directed at them and the ways in which discrimination, humiliation and abuse of women are presented as part of entertainment. The paper aims to identify the mechanisms through which AI-generated videos reproduce and spread messages rooted in misogyny, as well as their potential to contribute to normalising hostile and discriminatory attitudes towards women. Recurring misogynistic patterns were identified, including the ridicule and humiliation of female characters, victim-blaming and the presentation of aggression and control over women as justifiable and natural. The study also analysed how these messages contribute to desensitising audiences to discrimination and violence against women. The study thus underlines the need to develop a critical approach to AI-generated content and to raise awareness of the reproduction, spread and normalisation of gender stereotypes and forms of violence against women online.

About the author. Alexia-Andreea Nedelea is a master's student at the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her academic interests lie in feminist and gender studies. She has taken part in national conferences and symposia, where she has presented topics relevant to her field. She is

committed to developing interdisciplinary research and promoting a critical perspective on social and cultural phenomena.

FR PRÉSENTATION ORALE

Le rôle de l'intelligence artificielle générative dans la perpétuation des stéréotypes de genre dans l'espace virtuel

Étudiante en master, Département de sociologie, travail social et ressources humaines, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : intelligence artificielle générative ; stéréotypes de genre ; misogynie ; normalisation ; violence en ligne

Le développement de l'intelligence artificielle générative (IAG) a facilité la création et la diffusion à grande échelle, dans l'espace virtuel, de courtes vidéos dramatiques destinées au divertissement. Derrière leur caractère ludique et apparemment inoffensif, une grande partie de ces contenus reproduisent des stéréotypes de genre et des représentations péjoratives des femmes. L'immense popularité de ces vidéos offre un cadre idéal pour réfléchir au rôle des contenus générés par l'intelligence artificielle dans la perpétuation des préjugés et dans la formation d'un climat culturel où l'hostilité envers les femmes et la violence fondée sur le genre peuvent se normaliser. Cette étude exploratoire recourt à l'analyse qualitative de contenu de plus de 400 vidéos générées par intelligence artificielle et diffusées sur les réseaux sociaux. L'analyse vise à identifier les stéréotypes de genre, les représentations des personnages féminins, les formes d'agressivité dont ils font l'objet ainsi que la manière dont la discrimination, l'humiliation et l'abus envers les femmes sont présentés comme relevant du divertissement. La communication entend identifier les mécanismes par lesquels ces vidéos reproduisent et propagent des messages ancrés dans la misogynie, ainsi que leur potentiel de contribution à la normalisation d'attitudes hostiles et discriminatoires envers les femmes. Des schémas misogynes récurrents ont été repérés, notamment la ridiculisation et l'humiliation des personnages féminins, la culpabilisation des victimes et la présentation de l'agressivité et du contrôle exercés sur les femmes comme justifiables et naturels. L'étude a également analysé la manière dont ces messages contribuent à désensibiliser le public aux manifestations discriminatoires et à la violence envers les femmes. Elle souligne ainsi la nécessité d'une approche critique des contenus générés par l'intelligence artificielle et d'une prise de conscience de la reproduction, de la propagation et de la normalisation des stéréotypes de genre et des formes de violence à l'égard des femmes en ligne.

Note biographique. Alexia-Andreea Nedelea est étudiante en master à la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Ses intérêts universitaires relèvent des études féministes et de genre. Elle a participé à des conférences et symposiums nationaux, où elle a présenté des thèmes liés à son domaine. Elle s'attache au développement de la recherche interdisciplinaire et à la promotion d'un regard critique sur les phénomènes sociaux et culturels.

58 PREZENTARE ORALĂ

58. Dincolo de tăcere: trauma psihologică şi rolul muzicii în reconstrucţia identităţii femeilor supravieţuitoare ale violenţei

Ion NEGRILĂ

Lector univ. dr. habil., Facultatea de Psihologie şi Ştiinţele Educaţiei Braşov, Universitatea Spiru Haret; Şcoala Doctorală de Muzică şi Teatru, Universitatea de Vest din Timişoara

Cuvinte-cheie: violenţă asupra femeilor; traumă psihologică; muzicoterapie; identitate personală; rezilienţă

Violenţa asupra femeilor reprezintă un fenomen social complex, ale cărui consecinţe depăşesc experienţa imediată a agresiunii, afectând identitatea personală, sentimentul de siguranţă, capacitatea de autoreglare emoţională şi relaţiile interpersonale. Dincolo de manifestările fizice ale abuzului, violenţa psihologică poate produce modificări profunde ale percepţiei de sine, favorizând anxietatea, depresia, ruşinea, izolarea socială şi simptomatologia asociată traumei.

Lucrarea propune o analiză interdisciplinară a posibilităţilor prin care muzica şi intervenţiile muzicoterapeutice pot contribui, ca resurse complementare, la procesul de recuperare psihologică a femeilor supravieţuitoare ale violenţei. Demersul se fundamentează pe o analiză narativă a literaturii de specialitate din psihologia traumei, psihologia muzicii şi domeniul intervenţiilor psihosociale, urmărind identificarea mecanismelor prin care experienţa muzicală poate susţine exprimarea emoţională, autoreglarea afectivă şi reconstruirea sentimentului de identitate.

O atenţie deosebită este acordată dificultăţilor de verbalizare a experienţelor traumatice şi potenţialului experienţelor muzicale de a facilita forme nonverbale de exprimare şi comunicare. Sunt discutate ascultarea muzicală ghidată, improvizaţia muzicală şi activităţile vocale, în raport cu posibilele beneficii, limitele dovezilor ştiinţifice şi necesitatea adaptării intervenţiilor la particularităţile individuale.

Analiza evidenţiază importanţa abordărilor informate de traumă, bazate pe siguranţă psihologică, consimţământ, autonomie şi evitarea retraumatizării. Muzica nu este prezentată ca substitut al psihoterapiei, al asistenţei medicale sau al măsurilor de protecţie socială, ci ca posibil instrument complementar în cadrul unor intervenţii interdisciplinare.

Originalitatea perspectivei propuse constă în articularea relaţiei dintre trauma psihologică, identitatea personală şi experienţa muzicală, cu accent pe posibilităţile şi limitele utilizării muzicii în sprijinirea recuperării emoţionale. Lucrarea urmăreşte să contribuie la dezvoltarea dialogului dintre psihologie, muzicoterapie şi serviciile de asistenţă destinate femeilor afectate de violenţă, oferind repere conceptuale pentru cercetări şi intervenţii viitoare.

Despre autor. Ion Negrilă este lector universitar doctor abilitat, cu doctorat în sociologie, comunicare şi muzică, psiholog clinician şi educaţional, formator naţional şi specialist în management educaţional. Activitatea sa profesională şi ştiinţifică se situează la intersecţia psihologiei, educaţiei, muzicii şi managementului cultural. Interesele sale de cercetare

includ psihologia muzicii, meloterapia, psihologia socială, educaţia incluzivă şi utilizarea experienţelor artistice pentru susţinerea dezvoltării personale şi a stării de bine.

EN ORAL PRESENTATION

Beyond Silence: Psychological Trauma and the Role of Music in Rebuilding the Identity of Women Survivors of Violence

Lecturer, PhD habil., Faculty of Psychology and Educational Sciences Braşov, Spiru Haret University; Doctoral School of Music and Theatre, West University of Timişoara

Keywords: violence against women; psychological trauma; music therapy; personal identity; resilience

Violence against women is a complex social phenomenon whose consequences go beyond the immediate experience of aggression, affecting personal identity, the sense of safety, the capacity for emotional self-regulation and interpersonal relationships. Beyond the physical manifestations of abuse, psychological violence can produce deep changes in self-perception, fostering anxiety, depression, shame, social isolation and trauma-related symptoms.

The paper offers an interdisciplinary analysis of the ways in which music and music therapy interventions can contribute, as complementary resources, to the psychological recovery of women survivors of violence. It is based on a narrative review of the literature in trauma psychology, the psychology of music and psychosocial interventions, seeking to identify the mechanisms through which musical experience can support emotional expression, affective self-regulation and the rebuilding of a sense of identity.

Particular attention is paid to the difficulty of putting traumatic experiences into words and to the potential of musical experiences to facilitate non-verbal forms of expression and communication. Guided music listening, musical improvisation and vocal activities are discussed in relation to their possible benefits, the limits of the scientific evidence and the need to adapt interventions to individual characteristics.

The analysis highlights the importance of trauma-informed approaches based on psychological safety, consent, autonomy and the avoidance of retraumatisation. Music is presented not as a substitute for psychotherapy, medical care or social protection measures, but as a possible complementary tool within interdisciplinary interventions.

The originality of the proposed perspective lies in linking psychological trauma, personal identity and musical experience, with an emphasis on the possibilities and limits of using music to support emotional recovery. The paper seeks to contribute to dialogue between psychology, music therapy and support services for women affected by violence, offering conceptual reference points for future research and interventions.

About the author. Ion Negrilă is a lecturer with a habilitation, holding doctorates in sociology, communication and music; he is a clinical and educational psychologist, a national trainer and a specialist in educational management. His professional and scientific work lies at the intersection of psychology, education, music and cultural management. His research interests include the psychology of music, music therapy, social psychology, inclusive education and the use of artistic experiences to support personal development and well-being.

FR PRÉSENTATION ORALE

Au-delà du silence : le traumatisme psychologique et le rôle de la musique dans la reconstruction de l'identité des femmes survivantes de violence

Maître de conférences, docteur habilité, Faculté de psychologie et de sciences de l'éducation de Braşov, Université Spiru Haret ; École doctorale de musique et de théâtre, Université de l'Ouest de Timişoara

Mots-clés : violence à l'égard des femmes ; traumatisme psychologique ; musicothérapie ; identité personnelle ; résilience

La violence à l'égard des femmes est un phénomène social complexe dont les conséquences dépassent l'expérience immédiate de l'agression et touchent l'identité personnelle, le sentiment de sécurité, la capacité d'autorégulation émotionnelle et les relations interpersonnelles. Au-delà des manifestations physiques de l'abus, la violence psychologique peut produire des modifications profondes de la perception de soi, favorisant l'anxiété, la dépression, la honte, l'isolement social et la symptomatologie traumatique.

La communication propose une analyse interdisciplinaire des moyens par lesquels la musique et les interventions de musicothérapie peuvent contribuer, en tant que ressources complémentaires, au rétablissement psychologique des femmes survivantes de violence. La démarche repose sur une revue narrative de la littérature en psychologie du traumatisme, en psychologie de la musique et dans le domaine des interventions psychosociales, afin d'identifier les mécanismes par lesquels l'expérience musicale peut soutenir l'expression émotionnelle, l'autorégulation affective et la reconstruction du sentiment d'identité.

Une attention particulière est accordée aux difficultés de mise en mots des expériences traumatiques et au potentiel des expériences musicales pour faciliter des formes non verbales d'expression et de communication. L'écoute musicale guidée, l'improvisation musicale et les activités vocales sont examinées au regard de leurs bénéfices possibles, des limites des données scientifiques et de la nécessité d'adapter les interventions aux particularités individuelles.

L'analyse souligne l'importance des approches tenant compte du traumatisme, fondées sur la sécurité psychologique, le consentement, l'autonomie et la prévention de la retraumatisation. La musique n'est pas présentée comme un substitut à la psychothérapie, aux soins médicaux ou aux mesures de protection sociale, mais comme un instrument complémentaire possible dans le cadre d'interventions interdisciplinaires.

L'originalité de la perspective proposée réside dans l'articulation entre traumatisme psychologique, identité personnelle et expérience musicale, en mettant l'accent sur les possibilités et les limites de l'utilisation de la musique pour soutenir le rétablissement émotionnel. La communication entend contribuer au dialogue entre psychologie, musicothérapie et services d'accompagnement destinés aux femmes touchées par la violence, en offrant des repères conceptuels pour les recherches et interventions futures.

Note biographique. Ion Negrilă est maître de conférences, docteur habilité, titulaire de doctorats en sociologie, communication et musique, psychologue clinicien et de l'éducation, formateur national et spécialiste du management éducatif. Son activité professionnelle et scientifique se situe à l'intersection de la psychologie, de l'éducation, de la musique et du management culturel. Ses intérêts de recherche comprennent la psychologie de la musique, la mélothérapie, la psychologie sociale, l'éducation inclusive et l'utilisation des expériences artistiques pour soutenir le développement personnel et le bien-être.

---

59 POSTER

59. Violenţa instituţională asupra femeilor în România comunistă: persecuţie politică şi religioasă, rezistenţă spirituală şi demnitate umană

Petronela Polixenia NISTOR

Lector univ. dr., Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae", Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă asupra femeilor; violenţă instituţională; suferinţă socială; represiune comunistă; persecuţie politică şi religioasă; rezistenţă spirituală

Violenţa exercitată asupra femeilor în perioada regimului comunist din România a îmbrăcat forme multiple, de la arestări arbitrare, anchete, tortură şi tratamente degradante până la intimidare, supraveghere, marginalizare socială şi restrângerea libertăţii religioase. Pentru numeroase femei, represiunea a însemnat despărţirea de copii şi familie, umilinţe şi încălcarea profundă a demnităţii personale. O categorie aparte o reprezintă monahiile supuse politicilor antireligioase ale statului, îndepărtate din mănăstiri şi despărţite de comunităţile duhovniceşti şi de viaţa căreia se consacraseră. Aceste experienţe evidenţiază o dimensiune a suferinţei sociale, în care violenţa instituţională afectează deopotrivă persoana, relaţiile sale şi apartenenţa comunitară.

Studiul îşi propune să analizeze formele violenţei instituţionale asupra femeilor în România comunistă, consecinţele acestora asupra vieţii personale, familiale şi religioase, precum şi modalităţile de rezistenţă în faţa persecuţiei. Cercetarea adoptă o abordare calitativă, întemeiată pe analiza tematică a mărturiilor autobiografice şi a surselor istorice privind detenţia politică a femeilor şi persecuţia comunităţilor monahale, inclusiv în contextul aplicării Decretului nr. 410/1959.

Din perspectivă sociologică şi teologică, cercetarea urmăreşte relaţia dintre violenţa instituţională, suferinţa socială şi resursele spirituale prin care femeile au încercat să îşi păstreze credinţa, identitatea şi demnitatea. Totodată, studiul examinează rolul mărturiilor în recunoaşterea suferinţei victimelor, asumarea responsabilităţii instituţionale şi păstrarea memoriei unor experienţe care au marcat familii şi comunităţi.

Despre autor. Petronela Polixenia Nistor este lector universitar doctor la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae" a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, în cadrul specializării Teologie Ortodoxă – Asistenţă Socială. Preocupările sale didactice şi ştiinţifice se îndreaptă spre înţelegerea suferinţei sociale, a vulnerabilităţii umane şi a rolului valorilor creştine în practica asistenţei sociale. Este autoare şi coautoare a unor studii publicate în reviste ştiinţifice naţionale şi internaţionale, în care explorează relaţia dintre valorile morale şi spirituale, responsabilitatea socială şi respectarea demnităţii persoanei.

EN POSTER

Institutional Violence against Women in Communist Romania: Political and Religious Persecution, Spiritual Resistance and Human Dignity

Lecturer, PhD, "Dumitru Stăniloae" Faculty of Orthodox Theology, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: violence against women; institutional violence; social suffering; communist repression; political and religious persecution; spiritual resistance

Violence against women under the communist regime in Romania took many forms, from arbitrary arrests, interrogations, torture and degrading treatment to intimidation, surveillance, social marginalisation and the restriction of religious freedom. For many women, repression meant separation from their children and family, humiliation and a profound violation of personal dignity. A distinct category is that of nuns subjected to the state's anti-religious policies, removed from their monasteries and separated from their spiritual communities and from the life to which they had dedicated themselves. These experiences reveal a dimension of social suffering in which institutional violence affects the person, her relationships and her sense of community belonging alike.

The study analyses the forms of institutional violence against women in communist Romania, their consequences for personal, family and religious life, and the ways in which women resisted persecution. The research adopts a qualitative approach based on thematic analysis of autobiographical testimonies and historical sources on the political imprisonment of women and the persecution of monastic communities, including in the context of the application of Decree no. 410/1959.

From a sociological and theological perspective, the research explores the relationship between institutional violence, social suffering and the spiritual resources through which women tried to preserve their faith, identity and dignity. The study also examines the role of testimonies in recognising victims' suffering, acknowledging institutional responsibility and preserving the memory of experiences that marked families and communities.

About the author. Petronela Polixenia Nistor is a lecturer with a PhD at the "Dumitru Stăniloae" Faculty of Orthodox Theology, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi, in the Orthodox Theology – Social Work programme. Her teaching and research focus on understanding social suffering, human vulnerability and the role of Christian values in social work practice. She is the author and co-author of studies published in national and international scientific journals exploring the relationship between moral and spiritual values, social responsibility and respect for human dignity.

FR POSTER

La violence institutionnelle à l'égard des femmes dans la Roumanie communiste : persécution politique et religieuse, résistance spirituelle et dignité humaine

Maîtresse de conférences, docteure, Faculté de théologie orthodoxe « Dumitru Stăniloae », Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence à l'égard des femmes ; violence institutionnelle ; souffrance sociale ; répression communiste ; persécution politique et religieuse ; résistance spirituelle

La violence exercée contre les femmes sous le régime communiste en Roumanie a revêtu des formes multiples, des arrestations arbitraires, interrogatoires, tortures et traitements dégradants jusqu'à l'intimidation, la surveillance, la marginalisation sociale et la restriction de la liberté religieuse. Pour de nombreuses femmes, la répression a signifié la séparation d'avec leurs enfants et leur famille, des humiliations et une atteinte profonde à la dignité personnelle. Les moniales soumises aux politiques antireligieuses de l'État, chassées des monastères et séparées de leurs communautés spirituelles et de la vie à laquelle elles s'étaient consacrées, constituent une catégorie à part. Ces expériences révèlent une dimension de la souffrance sociale dans laquelle la violence institutionnelle atteint à la fois la personne, ses relations et son appartenance communautaire.

L'étude analyse les formes de violence institutionnelle à l'égard des femmes dans la Roumanie communiste, leurs conséquences sur la vie personnelle, familiale et religieuse, ainsi que les formes de résistance à la persécution. La recherche adopte une approche qualitative fondée sur l'analyse thématique de témoignages autobiographiques et de sources historiques relatives à la détention politique des femmes et à la persécution des communautés monastiques, notamment dans le contexte de l'application du décret n° 410/1959.

Dans une perspective sociologique et théologique, la recherche examine la relation entre violence institutionnelle, souffrance sociale et ressources spirituelles par lesquelles les femmes ont tenté de préserver leur foi, leur identité et leur dignité. L'étude analyse également le rôle des témoignages dans la reconnaissance de la souffrance des victimes, la reconnaissance de la responsabilité institutionnelle et la préservation de la mémoire d'expériences qui ont marqué des familles et des communautés.

Note biographique. Petronela Polixenia Nistor est maîtresse de conférences, docteure, à la Faculté de théologie orthodoxe « Dumitru Stăniloae » de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi, au sein de la spécialité Théologie orthodoxe – travail social. Ses préoccupations pédagogiques et scientifiques portent sur la compréhension de la souffrance sociale, de la vulnérabilité humaine et du rôle des valeurs chrétiennes dans la pratique du travail social. Elle est autrice et coautrice d'études publiées dans des revues scientifiques nationales et internationales, dans lesquelles elle explore la relation entre valeurs morales et spirituelles, responsabilité sociale et respect de la dignité de la personne.

60 PREZENTARE ORALĂ

60. Femei recrutoare în traficul de persoane în era digitală: de la „modus operandi” la „modus vivendi”

Carmen PALAGHIA
Lect. univ. dr., Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi

Cuvinte-cheie: femei recrutoare; trafic de persoane; era digitală; modus operandi; modus vivendi

În sfera traficului de persoane, numeroase femei, după o perioadă în care au fost ele însele exploatate, devin traficante. Este o afacere ilicită, dar extrem de profitabilă, care prosperă într-o societate postseculară (Gavriluţă, Dima şi Mihalache, 2016) – o societate a turbulenţei, dezinformării şi falsului, nesigură, haotică, marcată de vid axiologic, narcisism şi lăcomie (Marga, 2016). În era digitală, recrutarea este realizată fie de o persoană independentă, fie de o entitate – o agenţie de plasare a forţei de muncă în străinătate, o firmă de impresariat artistic sau organizaţii similare. Acesta este momentul critic în care o persoană aparent binevoitoare devine prima verigă a lanţului traficului.

În această etapă, victimelor li se fac promisiuni false, dar foarte atractive. Recrutoarea se apropie de potenţiala victimă, o cunoaşte foarte bine, păstrând o conduită ireproşabilă, şi aşteaptă un moment favorabil, precum o criză personală sau dificultatea de a găsi un loc de muncă. Atunci intervine, oferind asigurări, promisiuni şi perspective de succes pe care victima le găseşte atrăgătoare (Gavriluţă şi Gavriluţă, 2013). Este un joc al aparenţelor în care traficanta se dovedeşte o manipulatoare abilă, cu puternice competenţe sociale: înfăţişarea, gesturile şi cuvintele ei ţes o reţea de ficţiuni care, în ochii victimei, capătă aparenţa realităţii (Gavriluţă, 2017). Recrutoarele sunt persoane abile şi atente, care exploatează vulnerabilităţile celor vizate. În această etapă violenţa este complet exclusă, obiectivul fiind câştigarea încrederii victimei; tinerele sunt manipulate până când acceptă să plece în căutarea fericirii promise.

Prezentarea îşi propune să analizeze profilul femeii recrutoare implicate în traficul de persoane în era digitală. Pentru a evidenţia „faţetele nevăzute” (Rădoi şi Irimescu, 2021) pe care le poate implica recrutarea în mediul online, este analizat cazul Kat Torres (Katiuscia Torres Soares), cunoscută drept „The Voice”, urmărind parcursul său de la model internaţional de succes şi influenceriţă celebră la „monstru narcisist” şi „maestră a manipulării întunecate”.

Despre autor. Carmen Palaghia este lector universitar doctor la Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi. Activitatea didactică şi de cercetare este focalizată pe domenii precum violenţa în şcoală şi alte forme de devianţă şcolară, traficul de fiinţe umane, asistenţa socială în şcoală şi asistenţa socială bazată pe evidenţe.

EN ORAL PRESENTATION

Women Recruiters in Human Trafficking in the Digital Age: From "Modus Operandi" to "Modus Vivendi"

Lecturer, PhD, Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: women recruiters; human trafficking; digital age; modus operandi; modus vivendi

In the sphere of human trafficking, many women, after a period in which they themselves were exploited, become traffickers. It is an illicit but extremely profitable business that thrives in a post-secular society (Gavriluţă, Dima and Mihalache, 2016) – a society of turbulence, disinformation and falsehood, insecure, chaotic, marked by an axiological void, narcissism and greed (Marga, 2016). In the digital age, recruitment is carried out either by an individual or by an entity – an agency placing workers abroad, an artistic management company or similar organisations. This is the critical moment at which a seemingly benevolent person becomes the first link in the trafficking chain.

At this stage, victims are made false but very attractive promises. The recruiter approaches the potential victim, gets to know her very well while maintaining impeccable conduct, and waits for a favourable moment, such as a personal crisis or difficulty finding work. She then steps in, offering reassurances, promises and prospects of success that the victim finds appealing (Gavriluţă and Gavriluţă, 2013). It is a game of appearances in which the trafficker proves to be a skilled manipulator with strong social skills: her appearance, gestures and words weave a web of fictions that, in the victim's eyes, take on the appearance of reality (Gavriluţă, 2017). Recruiters are skilful and attentive people who exploit the vulnerabilities of those they target. At this stage violence is completely excluded, the aim being to win the victim's trust; young women are manipulated until they agree to leave in search of the promised happiness.

The presentation analyses the profile of the woman recruiter involved in human trafficking in the digital age. To highlight the "unseen facets" (Rădoi and Irimescu, 2021) that online recruitment may involve, it examines the case of Kat Torres (Katiuscia Torres Soares), known as "The Voice", tracing her path from successful international model and celebrity influencer to "narcissistic monster" and "master of dark manipulation".

About the author. Carmen Palaghia is a lecturer with a PhD at the Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her teaching and research focus on school violence and other forms of school deviance, trafficking in human beings, school social work and evidence-based social work.

FR PRÉSENTATION ORALE

Les femmes recruteuses dans la traite des êtres humains à l'ère numérique : du « modus operandi » au « modus vivendi »

Maîtresse de conférences, docteure, Département de sociologie, travail social et ressources humaines, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iași

Mots-clés : femmes recruteuses ; traite des êtres humains ; ère numérique ; modus operandi ; modus vivendi

Dans la sphère de la traite des êtres humains, de nombreuses femmes, après avoir elles-mêmes été exploitées pendant un temps, deviennent trafiquantes. C'est une activité illicite mais extrêmement lucrative, qui prospère dans une société postséculière (Gavriluță, Dima et Mihalache, 2016) – une société de turbulence, de désinformation et de faux, incertaine, chaotique, marquée par le vide axiologique, le narcissisme et la cupidité (Marga, 2016). À l'ère numérique, le recrutement est réalisé soit par une personne indépendante, soit par une entité – une agence de placement de main-d'œuvre à l'étranger, une société d'impresariat artistique ou des organisations similaires. C'est le moment critique où une personne apparemment bienveillante devient le premier maillon de la chaîne de la traite.

À ce stade, les victimes se voient faire des promesses fausses mais très attrayantes. La recruteuse s'approche de la victime potentielle, apprend à la connaître très bien en gardant une conduite irréprochable et attend un moment favorable, tel qu'une crise personnelle ou la difficulté à trouver un emploi. Elle intervient alors, en offrant des assurances, des promesses et des perspectives de réussite que la victime trouve séduisantes (Gavriluță et Gavriluță, 2013). C'est un jeu d'apparences dans lequel la trafiquante se révèle une manipulatrice habile, dotée de fortes compétences sociales : son allure, ses gestes et ses paroles tissent un réseau de fictions qui, aux yeux de la victime, prennent l'apparence de la réalité (Gavriluță, 2017). Les recruteuses sont des personnes habiles et attentives, qui exploitent les vulnérabilités de leurs cibles. À ce stade, la violence est totalement exclue, l'objectif étant de gagner la confiance de la victime ; les jeunes femmes sont manipulées jusqu'à ce qu'elles acceptent de partir à la recherche du bonheur promis.

La présentation analyse le profil de la femme recruteuse impliquée dans la traite des êtres humains à l'ère numérique. Pour mettre en évidence les « facettes invisibles » (Rădoi et Irimescu, 2021) que peut comporter le recrutement en ligne, elle examine le cas de Kat Torres (Katiuscia Torres Soares), connue sous le nom de « The Voice », en retraçant son parcours de mannequin international à succès et d'influenceuse célèbre à « monstre narcissique » et « maîtresse de la manipulation obscure ».

Note biographique. Carmen Palaghia est maîtresse de conférences, docteure, au Département de sociologie, travail social et ressources humaines de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iași. Son enseignement et ses recherches portent sur la violence à l'école et les autres formes de déviance scolaire, la traite des êtres humains, le travail social en milieu scolaire et le travail social fondé sur des données probantes.

61 PREZENTARE ORALĂ

61. Dincolo de condamnarea agresorului: continuitatea protecţiei femeii victime şi responsabilitatea instituţională în prevenirea revictimizării

Mioara Lăcrămioara Paraschiv, Floricica Mariana Călin, Mihaela Luminiţa Sandu

Lect. univ. dr. Mioara Lăcrămioara Paraschiv, lect. univ. dr. Floricica Mariana Călin, lect. univ. dr. Mihaela Luminiţa Sandu – Facultatea de Psihologie şi Ştiinţele Educaţiei, Universitatea „Ovidius" din Constanţa

Cuvinte-cheie: violenţă împotriva femeilor; acces la justiţie; responsabilitate instituţională; continuitatea protecţiei; revictimizare; evaluarea riscului; cooperare interinstituţională

Condamnarea agresorului reprezintă un moment esenţial în înfăptuirea actului de justiţie, însă nu garantează, în mod automat, încetarea vulnerabilităţii femeii victime şi nici eliminarea riscului de repetare a comportamentului violent. În acest context, protecţia victimei după încheierea procedurilor judiciare devine o dimensiune importantă a accesului efectiv la justiţie, ridicând întrebări cu privire la continuitatea intervenţiei instituţionale şi asumarea responsabilităţii de către autorităţile competente.

Lucrarea îşi propune să analizeze în ce măsură mecanismele instituţionale existente asigură continuitatea protecţiei femeii victime după condamnarea agresorului, cu accent pe identificarea vulnerabilităţilor intervenţiei instituţionale şi a riscurilor de revictimizare. Demersul urmăreşte relaţia dintre accesul la servicii de sprijin, evaluarea riscului, cooperarea interinstituţională şi responsabilitatea autorităţilor în garantarea dreptului victimei la siguranţă.

Din perspectivă interdisciplinară, cercetarea valorifică abordări din sociologie, criminologie, psihologie şi ştiinţe juridice, prin analiza documentară şi socio-juridică a cadrului normativ naţional şi european, precum şi a literaturii de specialitate privind protecţia victimelor violenţei şi prevenirea revictimizării. Sunt examinate limitele intervenţiei instituţionale fragmentate, discontinuitatea serviciilor de sprijin şi consecinţele posibile ale transferului de responsabilitate între instituţiile implicate.

Contribuţia originală a lucrării constă în propunerea unui model conceptual al continuităţii protecţiei femeii victime după încheierea procedurilor judiciare, structurat în jurul a cinci dimensiuni: evaluarea dinamică a riscului, accesul continuu la servicii de protecţie şi sprijin, cooperarea interinstituţională, individualizarea intervenţiei şi responsabilizarea instituţională.

Lucrarea susţine că eficienţa accesului la justiţie nu trebuie evaluată exclusiv prin obţinerea unei hotărâri judecătoreşti, ci şi prin capacitatea instituţiilor de a garanta continuitatea protecţiei, de a preveni revictimizarea şi de a asigura exercitarea efectivă a drepturilor femeii victime.

Despre autori. Mioara Lăcrămioara Paraschiv este lector universitar doctor la Universitatea „Ovidius" din Constanţa, consilier de probaţiune, psiholog clinician şi psihoterapeut specialist. Este doctor în sociologie al Universităţii din Bucureşti, cu o

cercetare dedicată aplicaţiilor teoriei experienţiale în lucrul cu agresorii sexuali. Activitatea sa profesională şi ştiinţifică vizează sistemul de probaţiune şi penitenciar, intervenţia psihologică şi comportamentală asupra agresorilor, prevenirea recidivei, protecţia victimelor şi asistenţa socială a familiei. Floricica Mariana Călin este lector universitar doctor la Facultatea de Psihologie şi Ştiinţele Educaţiei, Universitatea „Ovidius" din Constanţa, unde activează în domeniul psihologiei şi ştiinţelor sociale. Este doctor în psihologie al Universităţii din Bucureşti şi psiholog specialist în psihologie educaţională, consiliere şcolară şi vocaţională, cu competenţe în psihologie clinică şi psihologia muncii. Activitatea sa didactică şi de cercetare vizează metodologia cercetării, psihologia cognitivă, diagnoza problemelor sociale şi consilierea educaţională şi vocaţională. Mihaela Luminiţa Sandu este lector universitar doctor la Facultatea de Psihologie şi Ştiinţele Educaţiei, Universitatea „Ovidius" din Constanţa, şi doctor în Sociologie al Universităţii din Bucureşti. Este psiholog principal şi supervizor în psihologia muncii şi organizaţională, psihologia transporturilor şi psihologia pentru apărare, ordine publică şi siguranţă naţională. Activitatea sa academică şi ştiinţifică include cercetări în domeniul psihologiei sociale, al comportamentului uman, al relaţiilor interpersonale şi al problematicilor sociale şi educaţionale.

EN ORAL PRESENTATION

Beyond the Conviction of the Perpetrator: Continuity of Protection for Women Victims and Institutional Responsibility in Preventing Revictimisation

Lecturer Mioara Lăcrămioara Paraschiv, PhD, Lecturer Floricica Mariana Călin, PhD, Lecturer Mihaela Luminiţa Sandu, PhD – Faculty of Psychology and Educational Sciences, Ovidius University of Constanţa

Keywords: violence against women; access to justice; institutional responsibility; continuity of protection; revictimisation; risk assessment; inter-agency cooperation

The conviction of the perpetrator is an essential moment in the administration of justice, but it does not automatically end the vulnerability of the woman victim or eliminate the risk of repeated violent behaviour. In this context, protecting the victim after the conclusion of judicial proceedings becomes an important dimension of effective access to justice, raising questions about the continuity of institutional intervention and the responsibility of the competent authorities.

The paper analyses the extent to which existing institutional mechanisms ensure continuity of protection for women victims after the perpetrator's conviction, with an emphasis on identifying weaknesses in institutional intervention and risks of revictimisation. It examines the relationship between access to support services, risk assessment, inter-agency cooperation and the authorities' responsibility for guaranteeing the victim's right to safety.

From an interdisciplinary perspective, the research draws on sociology, criminology, psychology and legal studies, through a documentary and socio-legal analysis of the national and European legal framework and of the specialist literature on protecting victims of violence and preventing revictimisation. It examines the limits of fragmented institutional intervention, the discontinuity of support services and the possible consequences of shifting responsibility between the institutions involved.

The paper's original contribution is a conceptual model of continuity of protection for women victims after the conclusion of judicial proceedings,

structured around five dimensions: dynamic risk assessment, continuous access to protection and support services, inter-agency cooperation, individualised intervention and institutional accountability.

The paper argues that the effectiveness of access to justice should be assessed not only by whether a court decision is obtained but also by institutions' capacity to guarantee continuity of protection, prevent revictimisation and ensure that women victims can effectively exercise their rights.

About the authors. Mioara Lăcrămioara Paraschiv is a lecturer with a PhD at Ovidius University of Constanţa, a probation counsellor, clinical psychologist and specialist psychotherapist. She holds a PhD in sociology from the University of Bucharest, with research on applications of experiential theory in work with sex offenders. Her professional and scientific work concerns the probation and prison system, psychological and behavioural intervention with offenders, preventing reoffending, protecting victims and social work with families. Floricica Mariana Călin is a lecturer with a PhD at the Faculty of Psychology and Educational Sciences, Ovidius University of Constanţa, where she works in psychology and the social sciences. She holds a PhD in psychology from the University of Bucharest and is a specialist psychologist in educational psychology and school and vocational counselling, with competences in clinical and work psychology. Her teaching and research cover research methodology, cognitive psychology, the diagnosis of social problems and educational and vocational counselling. Mihaela Luminiţa Sandu is a lecturer with a PhD at the Faculty of Psychology and Educational Sciences, Ovidius University of Constanţa, and holds a PhD in sociology from the University of Bucharest. She is a principal psychologist and supervisor in work and organisational psychology, transport psychology and psychology for defence, public order and national security. Her academic and scientific work includes research in social psychology, human behaviour, interpersonal relationships and social and educational issues.

FR PRÉSENTATION ORALE

Au-delà de la condamnation de l'agresseur : la continuité de la protection de la femme victime et la responsabilité institutionnelle dans la prévention de la revictimisation

Mioara Lăcrămioara Paraschiv, Floricica Mariana Călin et Mihaela Luminiţa Sandu, maîtresses de conférences, docteures – Faculté de psychologie et de sciences de l'éducation, Université « Ovidius » de Constanţa

Mots-clés : violence à l'égard des femmes ; accès à la justice ; responsabilité institutionnelle ; continuité de la protection ; revictimisation ; évaluation du risque ; coopération interinstitutionnelle

La condamnation de l'agresseur est un moment essentiel de l'administration de la justice, mais elle ne garantit pas automatiquement la fin de la vulnérabilité de la femme victime ni l'élimination du risque de répétition du comportement violent. Dans ce contexte, la protection de la victime après la clôture des procédures judiciaires devient une dimension importante de l'accès effectif à la justice et soulève des questions quant à la continuité de l'intervention institutionnelle et à la prise de responsabilité des autorités compétentes.

La communication analyse dans quelle mesure les mécanismes institutionnels existants assurent la continuité de la protection de la femme victime après la condamnation de l'agresseur, en s'attachant à identifier les

faiblesses de l'intervention institutionnelle et les risques de revictimisation. Elle examine la relation entre l'accès aux services de soutien, l'évaluation du risque, la coopération interinstitutionnelle et la responsabilité des autorités dans la garantie du droit de la victime à la sécurité.

Dans une perspective interdisciplinaire, la recherche mobilise des approches issues de la sociologie, de la criminologie, de la psychologie et des sciences juridiques, au moyen d'une analyse documentaire et socio-juridique du cadre normatif national et européen ainsi que de la littérature spécialisée sur la protection des victimes de violence et la prévention de la revictimisation. Sont examinées les limites d'une intervention institutionnelle fragmentée, la discontinuité des services de soutien et les conséquences possibles du transfert de responsabilité entre les institutions concernées.

La contribution originale de la communication consiste à proposer un modèle conceptuel de la continuité de la protection de la femme victime après la clôture des procédures judiciaires, structuré autour de cinq dimensions : l'évaluation dynamique du risque, l'accès continu aux services de protection et de soutien, la coopération interinstitutionnelle, l'individualisation de l'intervention et la responsabilisation institutionnelle.

La communication soutient que l'efficacité de l'accès à la justice ne doit pas être évaluée uniquement à l'aune de l'obtention d'une décision de justice, mais aussi de la capacité des institutions à garantir la continuité de la protection, à prévenir la revictimisation et à assurer l'exercice effectif des droits de la femme victime.

Notes biographiques. Mioara Lăcrămioara Paraschiv est maîtresse de conférences, docteure, à l'Université « Ovidius » de Constanţa, conseillère de probation, psychologue clinicienne et psychothérapeute spécialisée. Elle est docteure en sociologie de l'Université de Bucarest, avec une recherche consacrée aux applications de la théorie expérientielle dans le travail avec les auteurs d'agressions sexuelles. Son activité professionnelle et scientifique porte sur le système de probation et le système pénitentiaire, l'intervention psychologique et comportementale auprès des agresseurs, la prévention de la récidive, la protection des victimes et le travail social auprès des familles. Floricica Mariana Călin est maîtresse de conférences, docteure, à la Faculté de psychologie et de sciences de l'éducation de l'Université « Ovidius » de Constanţa, où elle exerce dans le domaine de la psychologie et des sciences sociales. Elle est docteure en psychologie de l'Université de Bucarest et psychologue spécialisée en psychologie de l'éducation et en orientation scolaire et professionnelle, avec des compétences en psychologie clinique et en psychologie du travail. Son enseignement et ses recherches portent sur la méthodologie de la recherche, la psychologie cognitive, le diagnostic des problèmes sociaux et l'orientation éducative et professionnelle. Mihaela Luminiţa Sandu est maîtresse de conférences, docteure, à la Faculté de psychologie et de sciences de l'éducation de l'Université « Ovidius » de Constanţa, et docteure en sociologie de l'Université de Bucarest. Elle est psychologue principale et superviseure en psychologie du travail et des organisations, en psychologie des transports et en psychologie de la défense, de l'ordre public et de la sécurité nationale. Son activité universitaire et scientifique comprend des recherches en psychologie sociale, sur le comportement humain, les relations interpersonnelles et les problématiques sociales et éducatives.

62 PREZENTARE ORALĂ

62. Copiii expuşi violenţei domestice şi responsabilitatea şcolii în facilitarea accesului femeilor la protecţie şi justiţie

Ana Maria PAVEL
Profesor gr. I, Liceul de Arte „Victor Giuleanu” Râmnicu Vâlcea

Cuvinte-cheie: violenţă domestică; copii martori; responsabilitate instituţională; acces la justiţie; şcoală

Accesul femeilor la protecţie şi justiţie poate fi influenţat de răspunsul instituţiilor care intră în contact cotidian cu copiii lor. Şcoala ocupă o poziţie relevantă în această reţea, însă observarea dificultăţilor unui elev nu conduce automat la recunoaşterea expunerii la violenţă domestică sau la activarea sprijinului competent. Lucrarea examinează condiţiile în care responsabilitatea şcolii poate susţine protecţia copilului şi a femeii expuse violenţei, fără extinderea nejustificată a atribuţiilor profesorului.

Obiectivele sunt clarificarea relaţiei dintre expunerea copilului şi violenţa împotriva femeilor, identificarea unor posibile discontinuităţi ale răspunsului instituţional şi formularea unui cadru de intervenţie susceptibil de evaluare. Perspectiva teoretică articulează modelul ecologic al violenţei, conceptul de control coercitiv şi analiza trădării instituţionale, completate de principiile unei abordări care ţine seama de efectele traumei. Metodologia constă într-o analiză narativă critică a unor publicaţii ştiinţifice şi documente normative şi instituţionale relevante, selectate pentru relaţia lor cu problema cercetată. Sunt examinate Convenţia de la Istanbul, legislaţia românească privind violenţa domestică şi protecţia copilului, procedura şcolară de management al cazurilor de violenţă şi raportul tematic GREVIO privind România din 2026. Demersul nu include participanţi, interviuri sau date empirice originale.

Analiza conduce la o propunere de organizare a răspunsului şcolar în jurul observării contextualizate, primirii unei dezvăluiri fără interogare, activării mecanismelor legale de sesizare, cooperării cu serviciile competente şi continuităţii sprijinului educaţional. Contribuţia constă în definirea discontinuităţii de traseu instituţional ca obiect de analiză şi în propunerea unor indicatori de proces, precum trasabilitatea sesizării, confirmarea preluării şi accesibilitatea sprijinului. Cadrul formulat are statut de propunere conceptuală şi practică, nu de intervenţie validată. Lucrarea argumentează că şcoala poate facilita accesul la protecţie printr-un răspuns previzibil şi coordonat, păstrând distincte sprijinul educaţional, evaluarea specializată şi atribuţiile judiciare.

Despre autor. Ana Maria Pavel este profesor de vioară şi educaţie muzicală, gradul didactic I, la Liceul de Arte „Victor Giuleanu” din Râmnicu Vâlcea. Activitatea sa îmbină practica pedagogică, elaborarea resurselor educaţionale şi implicarea în proiecte culturale. Este coordonator judeţean al proiectului „Ascultă 5 minute de muzică clasică” şi autoarea romanului „Catalogul elevilor dispăruţi”. Preocupările sale urmăresc relaţia dintre educaţie, dezvoltarea socioemoţională şi sprijinirea elevilor vulnerabili. Abordează responsabilitatea şcolii în prevenirea violenţei din perspectiva cadrului didactic şi a cooperării cu profesioniştii din domeniul protecţiei copilului.

EN ORAL PRESENTATION

Children Exposed to Domestic Violence and the School's Responsibility in Facilitating Women's Access to Protection and Justice

Teacher (first teaching degree), "Victor Giuleanu" Arts High School, Râmnicu Vâlcea

Keywords: domestic violence; child witnesses; institutional responsibility; access to justice; school

Women's access to protection and justice can be influenced by the response of the institutions that are in daily contact with their children. The school occupies a relevant position in this network, but noticing a pupil's difficulties does not automatically lead to recognising exposure to domestic violence or to activating competent support. The paper examines the conditions under which the school's responsibility can support the protection of children and of women exposed to violence, without unjustifiably extending the teacher's duties.

The objectives are to clarify the relationship between children's exposure and violence against women, to identify possible discontinuities in the institutional response and to formulate an intervention framework that can be evaluated. The theoretical perspective brings together the ecological model of violence, the concept of coercive control and the analysis of institutional betrayal, complemented by the principles of a trauma-informed approach. The methodology consists of a critical narrative review of scientific publications and relevant normative and institutional documents, selected for their relevance to the research problem. It examines the Istanbul Convention, Romanian legislation on domestic violence and child protection, the school procedure for managing cases of violence and GREVIO's 2026 thematic report on Romania. The study involves no participants, interviews or original empirical data.

The analysis leads to a proposal for organising the school's response around contextualised observation, receiving a disclosure without questioning, activating the legal reporting mechanisms, cooperating with the competent services and ensuring continuity of educational support. The contribution consists in defining discontinuity along the institutional pathway as an object of analysis and in proposing process indicators such as the traceability of the report, confirmation that it has been taken up and the accessibility of support. The framework has the status of a conceptual and practical proposal, not of a validated intervention. The paper argues that the school can facilitate access to protection through a predictable and coordinated response, while keeping educational support, specialised assessment and judicial functions distinct.

About the author. Ana Maria Pavel teaches violin and music education (first teaching degree) at the "Victor Giuleanu" Arts High School in Râmnicu Vâlcea. Her work combines teaching practice, the development of educational resources and involvement in cultural projects. She is the county coordinator of the project "Listen to 5 Minutes of Classical Music" and the author of the novel "Catalogul elevilor dispăruţi" (The Register of Missing Pupils). Her concerns address the relationship between education, socio-emotional development and support for vulnerable pupils. She approaches the school's responsibility in preventing violence from the perspective of the teacher and of cooperation with child protection professionals.

FR PRÉSENTATION ORALE

Les enfants exposés à la violence domestique et la responsabilité de l'école dans l'accès des femmes à la protection et à la justice

Professeure (1er degré didactique), Lycée d'arts « Victor Giuleanu » de Râmnicu Vâlcea

Mots-clés : violence domestique ; enfants témoins ; responsabilité institutionnelle ; accès à la justice ; école

L'accès des femmes à la protection et à la justice peut être influencé par la réponse des institutions qui sont en contact quotidien avec leurs enfants. L'école occupe une position pertinente dans ce réseau, mais le fait de remarquer les difficultés d'un élève ne conduit pas automatiquement à reconnaître une exposition à la violence domestique ni à activer un soutien compétent. La communication examine les conditions dans lesquelles la responsabilité de l'école peut soutenir la protection de l'enfant et de la femme exposés à la violence, sans élargissement injustifié des attributions de l'enseignant.

Les objectifs sont de clarifier la relation entre l'exposition de l'enfant et la violence à l'égard des femmes, d'identifier d'éventuelles discontinuités de la réponse institutionnelle et de formuler un cadre d'intervention susceptible d'être évalué. La perspective théorique articule le modèle écologique de la violence, le concept de contrôle coercitif et l'analyse de la trahison institutionnelle, complétés par les principes d'une approche tenant compte des effets du traumatisme. La méthodologie consiste en une revue narrative critique de publications scientifiques et de documents normatifs et institutionnels pertinents, choisis pour leur lien avec le problème étudié. Sont examinés la Convention d'Istanbul, la législation roumaine relative à la violence domestique et à la protection de l'enfance, la procédure scolaire de gestion des cas de violence et le rapport thématique 2026 du GREVIO sur la Roumanie. La démarche n'inclut ni participants, ni entretiens, ni données empiriques originales.

L'analyse débouche sur une proposition d'organisation de la réponse scolaire autour de l'observation contextualisée, de l'accueil d'une révélation sans interrogatoire, de l'activation des mécanismes légaux de signalement, de la coopération avec les services compétents et de la continuité du soutien éducatif. La contribution consiste à définir la discontinuité du parcours institutionnel comme objet d'analyse et à proposer des indicateurs de processus, tels que la traçabilité du signalement, la confirmation de sa prise en charge et l'accessibilité du soutien. Le cadre formulé a le statut d'une proposition conceptuelle et pratique, et non d'une intervention validée. La communication soutient que l'école peut faciliter l'accès à la protection par une réponse prévisible et coordonnée, en maintenant distincts le soutien éducatif, l'évaluation spécialisée et les attributions judiciaires.

Note biographique. Ana Maria Pavel est professeure de violon et d'éducation musicale, titulaire du 1er degré didactique, au Lycée d'arts « Victor Giuleanu » de Râmnicu Vâlcea. Son activité associe la pratique pédagogique, l'élaboration de ressources éducatives et l'engagement dans des projets culturels. Elle est coordinatrice départementale du projet

« Écoute 5 minutes de musique classique » et autrice du roman « Catalogul elevilor dispăruţi » (Le registre des élèves disparus). Ses préoccupations portent sur la relation entre l'éducation, le développement socio-émotionnel et le soutien aux élèves vulnérables. Elle aborde la responsabilité de l'école dans la prévention de la violence du point de vue de l'enseignant et de la coopération avec les professionnels de la protection de l'enfance.

---

63 PREZENTARE ORALĂ

63. Birocraţi de primă linie: cum modelează epuizarea specialiştilor accesul victimelor la justiţie

Aristica-Roxana PĂRĂLUŢĂ (MILICĂ)
Doctorandă, Universitatea din Bucureşti

Cuvinte-cheie: epuizare profesională; coping; birocrat de primă linie; raţionalizarea serviciilor; victimizare secundară

Complexitatea şi amploarea fenomenului de violenţă domestică contrastează cu resursele instituţionale, atât în privinţa numărului de specialişti, cât şi a serviciilor oferite. Modificările legislative aduse anul acesta sunt deosebit de importante, însă implementarea lor este deficitară. Diferenţa dintre accesul formal şi accesul efectiv la justiţie explică motivul pentru care, de multe ori, victimele nu sunt sprijinite să iniţieze şi să susţină un proces civil sau chiar unul penal, rezultând în abandonarea demersurilor pentru a fi în siguranţă.

Birocraţii de primă linie – asistenţi sociali, psihologi, poliţişti, manageri de caz etc. – ajung la epuizare profesională şi la oboseală prin compasiune, generate de numărul de cazuri, de birocraţie în sine şi de impactul emoţional pe care lucrul cu victimele violenţei domestice îl are asupra lor, în contextul în care aceşti specialişti nu beneficiază de sprijin emoţional sub formă de supervizare. Toate aceste aspecte nu fac altceva decât să afecteze disponibilitatea emoţională şi capacitatea de intervenţie a specialiştilor, precum şi să accentueze neîncrederea victimelor în instituţiile statului şi să le predispună la situaţii care le afectează integritatea fizică şi psihică.

În privinţa metodologiei cercetării, au fost realizate interviuri semistructurate cu opt specialişti care lucrează direct cu victimele violenţei domestice, urmărindu-se, printre altele, în ce etapă a procesului de intervenţie specialiştii au simţit cea mai mare presiune şi cum au diminuat disonanţa cognitivă şi afectivă. Rezultatele confirmă faptul că traseul victimei este fragmentat şi discontinuu prin prisma limitărilor intervenţiei statului.

Protecţia victimelor violenţei domestice depinde în mare măsură şi de găsirea unor modalităţi de protecţie pentru specialişti. Perspectiva propusă este aceea de responsabilizare a instituţiilor statului, prin diminuarea barierelor instituţionale, angajarea unui număr mai mare de specialişti, crearea unui spaţiu sigur de intervenţie, precum şi formarea continuă a acestora.

Despre autor. Aristica-Roxana Părăluţă (Milică) este asistent social, cu o formare multidisciplinară în psihologie şi psihoterapie. Lucrează ca funcţionar public – asistent social, este doctorandă şi cadru didactic asociat la Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti. Are o experienţă de doi ani ca manager de caz în lucrul cu victimele violenţei domestice.

EN ORAL PRESENTATION

Street-Level Bureaucrats: How Professional Burnout Shapes Victims' Access to Justice

PhD candidate, University of Bucharest

Keywords: professional burnout; coping; street-level bureaucrat; service rationing; secondary victimisation

The complexity and scale of domestic violence contrast with institutional resources, both in the number of specialists and in the services provided. This year's legislative changes are particularly important, but their implementation is deficient. The difference between formal and effective access to justice explains why victims are often not supported in initiating and pursuing civil or even criminal proceedings, and end up abandoning their efforts to be safe.

Street-level bureaucrats – social workers, psychologists, police officers, case managers and others – experience professional burnout and compassion fatigue caused by caseloads, bureaucracy itself and the emotional impact of working with victims of domestic violence, while receiving no emotional support in the form of supervision. All this affects specialists' emotional availability and capacity to intervene, deepens victims' distrust of state institutions and exposes them to situations that endanger their physical and mental integrity.

As regards methodology, semi-structured interviews were conducted with eight specialists working directly with victims of domestic violence, exploring, among other things, at which stage of the intervention process they felt the greatest pressure and how they reduced cognitive and affective dissonance. The results confirm that the victim's pathway is fragmented and discontinuous because of the limits of state intervention.

The protection of domestic violence victims also depends to a large extent on finding ways to protect specialists. The proposed perspective is one of holding state institutions accountable by reducing institutional barriers, hiring more specialists, creating a safe space for intervention and providing continuing training.

About the author. Aristica-Roxana Părăluţă (Milică) is a social worker with multidisciplinary training in psychology and psychotherapy. She works as a civil servant (social worker) and is a PhD candidate and associate lecturer at the Faculty of Sociology and Social Work, University of Bucharest. She has two years of experience as a case manager working with victims of domestic violence.

FR PRÉSENTATION ORALE

Bureaucrates de première ligne : comment l'épuisement des professionnels façonne l'accès des victimes à la justice

Doctorante, Université de Bucarest

Mots-clés : épuisement professionnel ; coping ; bureaucrate de première ligne ; rationnement des services ; victimisation secondaire

La complexité et l'ampleur du phénomène de la violence domestique contrastent avec les ressources institutionnelles, tant en nombre de

spécialistes qu'en services offerts. Les modifications législatives intervenues cette année sont particulièrement importantes, mais leur mise en œuvre est déficiente. L'écart entre l'accès formel et l'accès effectif à la justice explique pourquoi, souvent, les victimes ne sont pas soutenues pour engager et mener une procédure civile, voire pénale, et finissent par abandonner leurs démarches pour se mettre en sécurité.

Les bureaucrates de première ligne – travailleurs sociaux, psychologues, policiers, gestionnaires de cas, etc. – sont confrontés à l'épuisement professionnel et à la fatigue de compassion, engendrés par le nombre de dossiers, par la bureaucratie elle-même et par l'impact émotionnel du travail avec les victimes de violence domestique, alors qu'ils ne bénéficient d'aucun soutien émotionnel sous forme de supervision. Tout cela affecte la disponibilité émotionnelle et la capacité d'intervention des spécialistes, accentue la défiance des victimes envers les institutions de l'État et les expose à des situations qui mettent en danger leur intégrité physique et psychique.

Sur le plan méthodologique, des entretiens semi-directifs ont été menés avec huit spécialistes travaillant directement avec les victimes de violence domestique, afin de savoir notamment à quelle étape de l'intervention ils ont ressenti la plus forte pression et comment ils ont réduit la dissonance cognitive et affective. Les résultats confirment que le parcours de la victime est fragmenté et discontinu en raison des limites de l'intervention de l'État.

La protection des victimes de violence domestique dépend aussi, dans une large mesure, de la capacité à protéger les spécialistes. La perspective proposée est celle d'une responsabilisation des institutions de l'État, par la réduction des obstacles institutionnels, le recrutement d'un plus grand nombre de spécialistes, la création d'un espace d'intervention sûr et leur formation continue.

Note biographique. Aristica-Roxana Părăluţă (Milică) est assistante sociale, avec une formation pluridisciplinaire en psychologie et en psychothérapie. Elle travaille comme fonctionnaire – assistante sociale et est doctorante et enseignante associée à la Faculté de sociologie et de travail social de l'Université de Bucarest. Elle a deux ans d'expérience en tant que gestionnaire de cas auprès de victimes de violence domestique.

64 PREZENTARE ORALĂ

64. Prevenirea traficului de persoane în rândul tinerelor şi sprijinirea reintegrării victimelor în România

Dana PÎRVU

Asistent universitar asociat; doctorandă în Asistenţă Socială, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: trafic de persoane; prevenire; reintegrarea victimelor

Intervenţia doreşte să aducă în atenţia participanţilor două provocări ale răspunsului României la fenomenul traficului de persoane, abordat ca formă a violenţei de gen: (1) prevenirea recrutării tinerelor adolescente şi (2) asigurarea reintegrării femeilor victime ale traficului de persoane. Analiza documentară se bazează pe trei rapoarte ale Agenţiei Naţionale împotriva Traficului de Persoane (ANITP) pentru 2024, 2025 şi primul semestru al anului

2026; Strategia naţională împotriva traficului de persoane 2024–2028; un studiu exploratoriu al Asociaţiei eLiberare care cuprinde interviuri cu şase supravieţuitoare şi şase profesionişti din domeniul sănătăţii; Raportul Departamentului de Stat al SUA privind traficul de persoane în România pentru anul 2025.

ANITP a identificat 295 de fete sub 18 ani dintr-un total de 610 victime în 2024, 235 din 707 în 2025 şi 132 din 430 în primul semestru al anului 2026. Rapoartele documentează recrutarea prin reţele sociale şi alte platforme online, precum şi manipularea emoţională prin relaţii aparent romantice. Prevenirea ar trebui, aşadar, să le ajute pe fete să recunoască semnele constrângerii în relaţii care pot părea iniţial bazate pe încredere şi să ceară ajutor în condiţii de siguranţă.

Strategia naţională împotriva traficului de persoane pentru perioada 2024–2028 semnalează că activitatea profesioniştilor este îngreunată de lipsa personalului şi a serviciilor specializate, de neclaritatea responsabilităţilor de referire şi de dificultăţile de coordonare dintre instituţiile publice şi furnizorii neguvernamentali. Studiul exploratoriu (Asociaţia eLiberare, 2025) arată cum teama de represalii, posibilităţile limitate de a vorbi în condiţii de confidenţialitate şi formarea insuficientă a personalului medical pot împiedica accesul la sprijin în etapa referirii.

Intervenţia susţine organizarea în şcoli a unor activităţi de prevenire adaptate vârstei, axate pe racolarea online şi controlul coercitiv, precum şi un management de caz care ţine cont de efectele traumei şi respectă alegerile supravieţuitoarelor.

Despre autor. Dana Pîrvu este asistent social şi doctorandă la Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi. În cadrul Asociaţiei Alternative Sociale, a contribuit la prevenirea traficului de persoane prin informarea tinerilor, formarea profesioniştilor şi dezvoltarea colaborării interinstituţionale. A oferit sprijin educaţional victimelor traficului, predominant minore, în cadrul unui adăpost specializat şi a participat la implementarea proiectelor dedicate prevenirii şi asistenţei victimelor. Interesele sale de cercetare vizează vulnerabilitatea socială, motivaţia pentru schimbare şi procesele de reintegrare socială.

EN ORAL PRESENTATION

Preventing Human Trafficking among Young Women and Supporting the Reintegration of Victims in Romania

Associate Teaching Assistant; PhD candidate in Social Work, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: human trafficking; prevention; victim reintegration

The presentation draws attention to two challenges in Romania’s response to human trafficking, approached as a form of gender-based violence: (1) preventing the recruitment of adolescent girls and (2) ensuring the reintegration of women victims of trafficking. The documentary analysis draws on three reports of the National Agency against Trafficking in Persons (ANITP) for 2024, 2025 and the first half of 2026; the National Strategy against Trafficking in Persons 2024–2028; an exploratory study by the eLiberare Association including interviews with six survivors and six health

professionals; and the 2025 US State Department Trafficking in Persons Report on Romania.

ANITP identified 295 girls under 18 out of a total of 610 victims in 2024, 235 out of 707 in 2025 and 132 out of 430 in the first half of 2026. The reports document recruitment through social networks and other online platforms, as well as emotional manipulation through seemingly romantic relationships. Prevention should therefore help girls recognise the signs of coercion in relationships that may at first seem based on trust and seek help safely.

The National Strategy against Trafficking in Persons 2024–2028 notes that professionals' work is hampered by a shortage of staff and specialised services, unclear referral responsibilities and difficulties in coordination between public institutions and non-governmental providers. The exploratory study (eLiberare Association, 2025) shows how fear of reprisals, limited opportunities to speak confidentially and insufficient training of medical staff can hinder access to support at the referral stage.

The presentation argues for age-appropriate prevention activities in schools, focusing on online grooming and coercive control, and for trauma-informed case management that respects survivors' choices.

About the author. Dana Pîrvu is a social worker and PhD candidate at the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. With the Alternative Sociale Association, she has contributed to preventing human trafficking by informing young people, training professionals and developing inter-agency collaboration. She has provided educational support to trafficking victims, mostly minors, in a specialised shelter and has taken part in projects dedicated to prevention and victim assistance. Her research interests include social vulnerability, motivation for change and processes of social reintegration.

FR PRÉSENTATION ORALE

Prévenir la traite des êtres humains chez les jeunes femmes et soutenir la réinsertion des victimes en Roumanie

Assistante universitaire associée ; doctorante en travail social, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : traite des êtres humains ; prévention ; réinsertion des victimes

L'intervention attire l'attention sur deux défis de la réponse de la Roumanie à la traite des êtres humains, envisagée comme une forme de violence fondée sur le genre : (1) prévenir le recrutement des adolescentes et (2) assurer la réinsertion des femmes victimes de la traite. L'analyse documentaire s'appuie sur trois rapports de l'Agence nationale contre la traite des personnes (ANITP) pour 2024, 2025 et le premier semestre 2026 ; sur la Stratégie nationale contre la traite des personnes 2024–2028 ; sur une étude exploratoire de l'Association eLiberare comprenant des entretiens avec six survivantes et six professionnels de santé ; et sur le rapport 2025 du Département d'État américain sur la traite des personnes en Roumanie.

L'ANITP a identifié 295 filles de moins de 18 ans sur un total de 610 victimes en 2024, 235 sur 707 en 2025 et 132 sur 430 au premier semestre 2026. Les rapports documentent le recrutement par les réseaux sociaux et d'autres plateformes en ligne, ainsi que la manipulation émotionnelle au moyen de

relations apparemment amoureuses. La prévention devrait donc aider les filles à reconnaître les signes de contrainte dans des relations qui peuvent sembler d'abord fondées sur la confiance et à demander de l'aide en toute sécurité.

La Stratégie nationale contre la traite des personnes 2024–2028 signale que le travail des professionnels est entravé par le manque de personnel et de services spécialisés, par l'imprécision des responsabilités d'orientation et par les difficultés de coordination entre institutions publiques et prestataires non gouvernementaux. L'étude exploratoire (Association eLiberare, 2025) montre comment la peur des représailles, les possibilités limitées de s'exprimer en toute confidentialité et la formation insuffisante du personnel médical peuvent empêcher l'accès au soutien au stade de l'orientation.

L'intervention plaide pour l'organisation, dans les écoles, d'activités de prévention adaptées à l'âge, centrées sur le recrutement en ligne et le contrôle coercitif, ainsi que pour une gestion de cas tenant compte des effets du traumatisme et respectueuse des choix des survivantes.

Note biographique. Dana Pîrvu est assistante sociale et doctorante à la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Au sein de l'Association Alternative Sociale, elle a contribué à la prévention de la traite des êtres humains par l'information des jeunes, la formation des professionnels et le développement de la collaboration interinstitutionnelle. Elle a offert un soutien éducatif à des victimes de la traite, majoritairement mineures, dans un foyer spécialisé et a participé à la mise en œuvre de projets consacrés à la prévention et à l'assistance aux victimes. Ses intérêts de recherche portent sur la vulnérabilité sociale, la motivation au changement et les processus de réinsertion sociale.

65 PREZENTARE ORALĂ

65. Între vulnerabilitate şi protecţie: reprezentări mediatice ale violenţei şi exploatării femeilor române din Italia

Alexandra Georgiana Poenaru
Dr., Colegiul Naţional „Roman-Vodă" Roman

Cuvinte-cheie: migraţie feminină; reprezentări mediatice; violenţă de gen; exploatare; protecţie socială

Violenţa şi exploatarea femeilor în contextul migraţiei internaţionale constituie o problematică situată la intersecţia dintre inegalităţile de gen, condiţiile de muncă, relaţiile de dependenţă şi accesul la protecţie socială şi instituţională. În acest cadru, reprezentările mediatice oferă un spaţiu de investigare a modului în care experienţele femeilor migrante sunt selectate, interpretate şi aduse în atenţia publică. Lucrarea abordează situaţia femeilor române din Italia, urmărind raportul dintre vulnerabilitate, posibilităţile de acţiune şi formele de sprijin disponibile în societatea de destinaţie.

Perspectiva propusă corelează sociologia migraţiei cu problematica violenţei de gen şi cu studiul reprezentărilor mediatice, acordând atenţie atât dimensiunilor individuale şi relaţionale, cât şi contextelor sociale şi instituţionale în care se înscriu experienţele relatate. Componenta empirică are ca scop analiza unui corpus de articole din presa italiană, publicate în perioada 2020–2025, pentru a identifica formele de violenţă şi exploatare

prezentate, modalităţile de reprezentare a femeilor şi vizibilitatea răspunsurilor instituţionale şi comunitare.

O direcţie centrală a analizei priveşte prezenţa vocii femeilor şi modul în care relatările surprind iniţiativele, solicitările de ajutor şi accesul acestora la resurse de protecţie. Prin această abordare, lucrarea îşi propune să contribuie la înţelegerea construcţiei mediatice a vulnerabilităţii în context migrator, fără a reduce experienţele femeilor române la statutul de victimă şi fără a echivala reprezentările jurnalistice cu amploarea reală a fenomenelor investigate.

Despre autor. Alexandra Georgiana Poenaru este doctor în sociologie, profesor la Colegiul Naţional „Roman-Vodă" din Roman şi cadru didactic asociat la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi. Este autoarea volumului „Migranţii români din Italia: discriminare şi inechităţi sociale pe piaţa muncii", publicat la Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" în 2022. Cercetările sale abordează migraţia, discriminarea şi educaţia.

EN ORAL PRESENTATION

Between Vulnerability and Protection: Media Representations of Violence against and Exploitation of Romanian Women in Italy

PhD, "Roman-Vodă" National College, Roman

Keywords: female migration; media representations; gender-based violence; exploitation; social protection

Violence against and exploitation of women in the context of international migration lie at the intersection of gender inequalities, working conditions, relationships of dependence and access to social and institutional protection. In this framework, media representations offer a space for investigating how the experiences of migrant women are selected, interpreted and brought to public attention. The paper addresses the situation of Romanian women in Italy, examining the relationship between vulnerability, agency and the forms of support available in the destination society.

The proposed perspective links the sociology of migration with the study of gender-based violence and of media representations, paying attention both to individual and relational dimensions and to the social and institutional contexts of the reported experiences. The empirical component analyses a corpus of Italian press articles published between 2020 and 2025, in order to identify the forms of violence and exploitation presented, the ways in which women are represented and the visibility of institutional and community responses.

A central line of the analysis concerns the presence of women's voices and how the reports capture their initiatives, requests for help and access to protective resources. Through this approach, the paper seeks to contribute to understanding the media construction of vulnerability in the context of migration, without reducing Romanian women's experiences to the status of victim and without equating journalistic representations with the actual scale of the phenomena investigated.

About the author. Alexandra Georgiana Poenaru holds a PhD in sociology and teaches at the "Roman-Vodă" National College in Roman; she is also an associate lecturer at Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. She is the author of the book "Migranţii români din Italia:

discriminare şi inechităţi sociale pe piaţa muncii” (Romanian Migrants in Italy: Discrimination and Social Inequities in the Labour Market), published by Alexandru Ioan Cuza University Press in 2022. Her research addresses migration, discrimination and education.

FR PRÉSENTATION ORALE

Entre vulnérabilité et protection : représentations médiatiques de la violence et de l’exploitation subies par les femmes roumaines en Italie

Docteure, Collège national « Roman-Vodă » de Roman

Mots-clés : migration féminine ; représentations médiatiques ; violence fondée sur le genre ; exploitation ; protection sociale

La violence et l’exploitation subies par les femmes dans le contexte des migrations internationales constituent une problématique située à l’intersection des inégalités de genre, des conditions de travail, des relations de dépendance et de l’accès à la protection sociale et institutionnelle. Dans ce cadre, les représentations médiatiques offrent un espace d’étude de la manière dont les expériences des femmes migrantes sont sélectionnées, interprétées et portées à l’attention du public. La communication aborde la situation des femmes roumaines en Italie, en examinant le rapport entre vulnérabilité, capacité d’agir et formes de soutien disponibles dans la société d’accueil.

La perspective proposée relie la sociologie des migrations à la problématique de la violence fondée sur le genre et à l’étude des représentations médiatiques, en prêtant attention aussi bien aux dimensions individuelles et relationnelles qu’aux contextes sociaux et institutionnels dans lesquels s’inscrivent les expériences relatées. La composante empirique analyse un corpus d’articles de la presse italienne publiés entre 2020 et 2025, afin d’identifier les formes de violence et d’exploitation présentées, les modes de représentation des femmes et la visibilité des réponses institutionnelles et communautaires.

Un axe central de l’analyse porte sur la présence de la voix des femmes et sur la manière dont les récits rendent compte de leurs initiatives, de leurs demandes d’aide et de leur accès aux ressources de protection. Par cette approche, la communication entend contribuer à la compréhension de la construction médiatique de la vulnérabilité en contexte migratoire, sans réduire les expériences des femmes roumaines au statut de victime et sans assimiler les représentations journalistiques à l’ampleur réelle des phénomènes étudiés.

Note biographique. Alexandra Georgiana Poenaru est docteure en sociologie, professeure au Collège national « Roman-Vodă » de Roman et enseignante associée à l’Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Elle est l’autrice de l’ouvrage « Migranţii români din Italia: discriminare şi inechităţi sociale pe piaţa muncii » (Les migrants roumains en Italie : discrimination et inégalités sociales sur le marché du travail), paru aux Éditions de l’Université « Alexandru Ioan Cuza » en 2022. Ses recherches portent sur les migrations, la discrimination et l’éducation.

66 PREZENTARE ORALĂ

66. Lacune legislative şi instituţionale în sprijinirea tinerelor care părăsesc sistemul de protecţie a statului: studiu de caz din Turcia

Hatice POLAT

Studentă Erasmus+, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi; Universitatea Fenerbahçe, Turcia

Cuvinte-cheie: protecţia statului; ambiguitate legislativă; lacune legislative; tranziţia la viaţa adultă

Studiul examinează, dintr-o perspectivă de gen şi pe baza unui studiu de caz din Turcia, lacunele legislative şi instituţionale cu care se confruntă tinerele care părăsesc sistemul de protecţie a statului în momentul tranziţiei la viaţa adultă.

Plasarea sub protecţia statului a copiilor care, din cauza pierderii părinţilor, a neglijării, a abuzului sau din alte motive, nu pot locui cu familiile lor reprezintă o componentă importantă a responsabilităţilor sociale ale statului. Tranziţia acestor tineri către o viaţă independentă la atingerea majoratului presupune însă o abordare care să includă nu doar locuinţa şi sprijinul financiar, ci şi sprijinul psihosocial şi monitorizarea instituţională pe termen lung.

Cercetarea evaluează măsura în care mecanismele existente de sprijin după ieşirea din sistem răspund nevoilor individuale ale tinerilor, prin examinarea legislaţiei relevante – în principal Legea serviciilor sociale din Turcia – şi a practicilor administrative asociate. Sunt discutate dificultăţile generate de formularea ambiguă şi de complexitatea legii şi a normelor sale de aplicare, precum şi nedreptăţile care pot apărea atunci când funcţionarii interpretează aceste prevederi prea larg sau prea restrictiv.

În acest context, studiul explorează dificultăţile pe care le pot întâmpina tinerele la ieşirea din sistem – obţinerea unei locuinţe, accesul la un loc de muncă, independenţa economică, înţelegerea şi interpretarea prevederilor legale –, analizate prin prisma rolurilor de gen, a normelor sociale patriarhale şi a practicilor culturale. Pe baza reglementărilor legale şi a unui caz judiciar administrativ anonimizat, studiul evaluează impactul practicilor instituţionale asupra drepturilor şi condiţiilor de viaţă ale acestor tineri şi discută riscurile specifice pe care lacunele legislative şi instituţionale le creează pentru tinere în timpul şi după tranziţie.

Se susţine că tranziţia de la protecţia statului la viaţa adultă nu ar trebui privită doar ca un proces administrativ care se încheie la împlinirea unei anumite vârste şi se propune o abordare holistică, sensibilă la gen, care să includă sprijin psihosocial, ocuparea forţei de muncă, locuire şi mecanisme de monitorizare continuă.

Despre autor. Hatice Polat a absolvit Facultatea de Drept a Universităţii Atatürk în 2021 şi are patru ani de experienţă profesională ca avocat. Urmează studii de Ştiinţe Politice şi Relaţii Internaţionale la Universitatea Fenerbahçe şi este studentă Erasmus la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi. Interesele sale academice includ dreptul internaţional al drepturilor omului, egalitatea de gen şi drepturile femeilor.

EN ORAL PRESENTATION

Legislative and Institutional Gaps in Supporting Young Women Leaving State Care: A Case Study from Türkiye

Erasmus+ student, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi; Fenerbahçe University, Türkiye

Keywords: state care; legislative ambiguity; legislative gaps; transition to adulthood

From a gender perspective and on the basis of a case study from Türkiye, the study examines the legislative and institutional gaps faced by young women leaving state care at the point of transition to adulthood.

Placing in state care children who, because of the loss of their parents, neglect, abuse or other reasons, cannot live with their families is an important part of the state's social responsibilities. However, the transition of these young people to independent living when they come of age requires an approach that includes not only housing and financial support but also psychosocial support and long-term institutional monitoring.

The research assesses the extent to which existing after-care support mechanisms meet young people's individual needs, by examining the relevant legislation – mainly Türkiye's Social Services Law – and the associated administrative practices. It discusses the difficulties caused by the ambiguous wording and complexity of the law and its implementing regulations, as well as the injustices that may arise when officials interpret these provisions too broadly or too narrowly.

In this context, the study explores the difficulties young women may face on leaving care – finding housing, accessing employment, achieving economic independence, understanding and interpreting legal provisions – analysed through the lens of gender roles, patriarchal social norms and cultural practices. Drawing on legal regulations and an anonymised administrative court case, the study assesses the impact of institutional practices on the rights and living conditions of these young people and discusses the specific risks that legislative and institutional gaps create for young women during and after the transition.

It argues that the transition from state care to adulthood should not be seen merely as an administrative process that ends at a certain age, and proposes a holistic, gender-sensitive approach that includes psychosocial support, employment, housing and continuous monitoring mechanisms.

About the author. Hatice Polat graduated from the Faculty of Law of Atatürk University in 2021 and has four years of professional experience as a lawyer. She is studying Political Science and International Relations at Fenerbahçe University and is an Erasmus student at Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her academic interests include international human rights law, gender equality and women's rights.

FR PRÉSENTATION ORALE

Lacunes législatives et institutionnelles dans le soutien aux jeunes femmes sortant du système de protection de l'État : une étude de cas en Turquie

Étudiante Erasmus+, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi ; Université Fenerbahçe, Turquie

Mots-clés : protection de l'État ; ambiguïté législative ; lacunes législatives ; passage à l'âge adulte

Dans une perspective de genre et à partir d'une étude de cas en Turquie, l'étude examine les lacunes législatives et institutionnelles auxquelles sont confrontées les jeunes femmes qui sortent du système de protection de l'État au moment du passage à l'âge adulte.

Le placement sous la protection de l'État des enfants qui, en raison de la perte de leurs parents, de la négligence, de la maltraitance ou pour d'autres motifs, ne peuvent vivre avec leur famille constitue une composante importante des responsabilités sociales de l'État. Le passage de ces jeunes à une vie autonome à leur majorité exige toutefois une approche qui inclue non seulement le logement et le soutien financier, mais aussi l'accompagnement psychosocial et un suivi institutionnel à long terme.

La recherche évalue dans quelle mesure les mécanismes existants de soutien après la sortie du système répondent aux besoins individuels des jeunes, en examinant la législation pertinente – principalement la loi turque sur les services sociaux – et les pratiques administratives associées. Sont examinées les difficultés engendrées par la formulation ambiguë et la complexité de la loi et de ses règlements d'application, ainsi que les injustices qui peuvent survenir lorsque les agents interprètent ces dispositions de manière trop large ou trop restrictive.

Dans ce contexte, l'étude explore les difficultés que peuvent rencontrer les jeunes femmes à la sortie du système – trouver un logement, accéder à l'emploi, atteindre l'indépendance économique, comprendre et interpréter les dispositions légales –, analysées à travers le prisme des rôles de genre, des normes sociales patriarcales et des pratiques culturelles. À partir des réglementations et d'une affaire de contentieux administratif anonymisée, l'étude évalue l'impact des pratiques institutionnelles sur les droits et les conditions de vie de ces jeunes et discute des risques spécifiques que les lacunes législatives et institutionnelles créent pour les jeunes femmes pendant et après la transition.

Elle soutient que le passage de la protection de l'État à la vie adulte ne devrait pas être considéré seulement comme un processus administratif qui s'achève à un âge donné et propose une approche holistique, sensible au genre, incluant l'accompagnement psychosocial, l'emploi, le logement et des mécanismes de suivi continu.

Note biographique. Hatice Polat est diplômée de la Faculté de droit de l'Université Atatürk (2021) et compte quatre ans d'expérience professionnelle comme avocate. Elle étudie les sciences politiques et les relations internationales à l'Université Fenerbahçe et est étudiante Erasmus à l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Ses intérêts universitaires

comprennent le droit international des droits humains, l'égalité de genre et les droits des femmes.

---

67 PREZENTARE ORALĂ

67. Dreptul la autonomie: necesitatea incriminării „controlului coercitiv" în legislaţia din România

Ştefan POPA

Student, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: control coercitiv; autonomie decizională; drept penal

Prezenta lucrare propune o reevaluare a mecanismelor de protecţie a femeii împotriva formelor insidioase de violenţă, argumentând necesitatea incriminării distincte a „controlului coercitiv" în legislaţia penală românească. Dincolo de agresiunile fizice vizibile, sancţionate prin infracţiunile clasice contra integrităţii corporale (art. 193–194 C. pen.), abuzul domestic se manifestă adesea printr-un tipar sistemic de dominare, care anulează treptat libertatea victimei. Alinierea la standardele europene de politici publice şi protejarea drepturilor fundamentale impun o schimbare de paradigmă în arhitectura legislativă internă. Intervenţia realizează o analiză juridică structurală a acestui fenomen, translatând rigoarea dogmaticii penale într-un instrument de politică publică. Sub aspectul laturii obiective, elementul material al noii incriminări propuse nu constă într-un act singular de violenţă, ci într-o infracţiune continuă (un tipar de comportament abuziv). Acesta include izolarea socială, privarea de resurse sau blocarea accesului la asistenţă medicală. Un exemplu practic şi elocvent este obstrucţionarea accesului la vaccinarea profilactică anti-HPV de către partener. Deşi adesea tratată ca o simplă divergenţă în cuplu, această interdicţie reprezintă, în fapt, o suprimare gravă a autonomiei corporale şi un act de violenţă gravă, disimulată. Din perspectiva laturii subiective, analiza demonstrează că fapta se săvârşeşte cu intenţie directă, elementul definitoriu fiind mobilul infracţiunii. Scopul făptuitorului nu este provocarea unei vătămări imediate, ci instituirea unei stări de subjugare, menţinerea unui control absolut şi anularea liberului arbitru al femeii. Lucrarea fundamentează necesitatea depăşirii limitelor de tipicitate ale actualului Cod penal. Trecerea de la sancţionarea fragmentară (prin hărţuire, ameninţare sau şantaj) la incriminarea autonomă a controlului coercitiv reprezintă o adaptare legislativă vitală. Această propunere de lege ferenda armonizează instrumentele juridice naţionale cu realitatea socială, oferind organelor judiciare pârghiile necesare pentru a proteja în mod real securitatea, demnitatea şi dreptul la autonomie al victimelor.

Despre autor. Ştefan Popa este licenţiat în drept şi masterand.

EN ORAL PRESENTATION

The Right to Autonomy: The Need to Criminalise "Coercive Control" in Romanian Law

Student, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: coercive control; decisional autonomy; criminal law

This paper proposes a reassessment of the mechanisms protecting women against insidious forms of violence, arguing for the distinct criminalisation of "coercive control" in Romanian criminal law. Beyond visible physical assaults, punished through the classic offences against bodily integrity (Arts. 193–194 of the Criminal Code), domestic abuse often takes the form of a systemic pattern of domination that gradually erodes the victim's freedom. Alignment with European public policy standards and the protection of fundamental rights call for a paradigm shift in the domestic legislative architecture. The presentation offers a structural legal analysis of the phenomenon, translating the rigour of criminal law doctrine into a public policy instrument. As regards the actus reus, the material element of the proposed new offence is not a single act of violence but a continuing offence (a pattern of abusive behaviour). This includes social isolation, deprivation of resources or blocking access to medical care. A telling practical example is a partner's obstruction of access to preventive HPV vaccination. Although often treated as a mere disagreement within the couple, such a prohibition is in fact a serious suppression of bodily autonomy and an act of serious, disguised violence. As regards the mens rea, the analysis shows that the offence is committed with direct intent, the defining element being the motive. The perpetrator's aim is not to cause immediate harm but to establish a state of subjugation, maintain absolute control and nullify the woman's free will. The paper argues for going beyond the limits of the current Criminal Code's definitions of offences. Moving from fragmented sanctions (through harassment, threats or blackmail) to the autonomous criminalisation of coercive control is a vital legislative adaptation. This lege ferenda proposal brings national legal instruments into line with social reality, giving the judicial authorities the levers they need to genuinely protect victims' security, dignity and right to autonomy.

About the author. Ştefan Popa holds a law degree and is a master's student.

FR PRÉSENTATION ORALE

Le droit à l'autonomie : la nécessité d'incriminer le « contrôle coercitif » dans la législation roumaine

Étudiant, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : contrôle coercitif ; autonomie décisionnelle ; droit pénal

La présente communication propose une réévaluation des mécanismes de protection des femmes contre les formes insidieuses de violence et plaide pour l'incrimination distincte du « contrôle coercitif » dans la législation pénale roumaine. Au-delà des agressions physiques visibles, sanctionnées par les

infractions classiques contre l'intégrité corporelle (art. 193–194 du Code pénal), l'abus domestique se manifeste souvent par un schéma systémique de domination qui anéantit progressivement la liberté de la victime. L'alignement sur les standards européens de politiques publiques et la protection des droits fondamentaux imposent un changement de paradigme dans l'architecture législative interne. L'intervention propose une analyse juridique structurelle du phénomène, en traduisant la rigueur de la dogmatique pénale en instrument de politique publique. S'agissant de l'élément matériel, la nouvelle incrimination proposée ne repose pas sur un acte de violence isolé, mais sur une infraction continue (un schéma de comportement abusif). Celui-ci comprend l'isolement social, la privation de ressources ou le blocage de l'accès aux soins médicaux. Un exemple pratique et éloquent est l'entrave, par le partenaire, à l'accès à la vaccination préventive contre le HPV. Bien que souvent traitée comme un simple désaccord au sein du couple, une telle interdiction constitue en réalité une suppression grave de l'autonomie corporelle et un acte de violence grave, dissimulée. S'agissant de l'élément moral, l'analyse montre que l'infraction est commise avec une intention directe, l'élément déterminant étant le mobile. Le but de l'auteur n'est pas de causer un préjudice immédiat, mais d'instaurer un état d'assujettissement, de maintenir un contrôle absolu et d'anéantir le libre arbitre de la femme. La communication démontre la nécessité de dépasser les limites de typicité du Code pénal actuel. Passer d'une sanction fragmentaire (par le harcèlement, la menace ou le chantage) à l'incrimination autonome du contrôle coercitif constitue une adaptation législative vitale. Cette proposition de lege ferenda harmonise les instruments juridiques nationaux avec la réalité sociale et donne aux autorités judiciaires les leviers nécessaires pour protéger réellement la sécurité, la dignité et le droit à l'autonomie des victimes.

Note biographique. Ştefan Popa est licencié en droit et étudiant en master.

---

68 PREZENTARE ORALĂ

68. Anatomia fricii feminine. Sensibilitate, manipulare emoţională şi violenţă invizibilă

Oana-Andreea RĂCEANU (NEAGU)

Asistent universitar, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae"; doctorandă, Şcoala Doctorală de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţa invizibilă; frică feminină; manipulare emoţională; sensibilitate

Violenţa împotriva femeilor este un fenomen social complex, ale cărui manifestări depăşesc din ce în ce mai mult limitele agresiunii fizice, pătrunzând spaţiul emoţional, psihologic, relaţional şi digital. Lucrarea îşi propune să analizeze formele de manifestare a fricii feminine, considerând frica nu numai o reacţie individuală la ameninţare, ci şi o construcţie socială, modelată de relaţiile de putere, normele culturale, experienţele traumatice şi mecanismele controlului interpersonal.

Un accent deosebit este pus pe sensibilitatea feminină, analizată dincolo de stereotipurile sociale care o asociază cu vulnerabilitatea sau fragilitatea, precum şi modul în care aceasta poate deveni un teren exploatat prin manipulare emoţională, şantaj afectiv, intimidare, vinovăţie şi dependenţă psihologică. Cercetarea are în vedere, de asemenea, formele emergente de violenţă împotriva femeilor, cu precădere abuzul psihologic subtil, controlul coercitiv sau violenţa facilitată tehnologic.

O dimensiune centrală a abordării se referă la percepţiile sociale asupra acestor manifestări: modul în care comportamentele abuzive sunt recunoscute, tolerate, minimizate sau justificate şi în ce măsură reprezentările colective influenţează dorinţa femeilor de a identifica şi de a semnala violenţa. În paralel, lucrarea problematizează discrepanţa dintre realitatea experienţelor feminine, aşteptările sociale şi standardele normative privind protecţia, autonomia şi demnitatea femeilor. În acelaşi timp, cercetarea urmăreşte să evidenţieze frica ca instrument de perpetuare a dominaţiei, încurajând o înţelegere multidimensională a violenţei şi dezvoltarea mecanismelor sociale de prevenire, recunoaştere şi intervenţie.

Despre autor. Oana-Andreea Răceanu (Neagu) este doctorandă la Şcoala Doctorală de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice şi asistent universitar la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi. Parcursul său academic reuneşte două domenii complementare: este absolventă a Facultăţii de Economie şi Administrarea Afacerilor (specializarea Marketing) şi a Facultăţii de Teologie Ortodoxă. Interesele sale de cercetare se situează la intersecţia dintre sociologie şi teologie, cu accent pe emoţiile sociale şi influenţa lor asupra comportamentelor individuale şi colective, pe mecanismele de influenţă şi manipulare emoţională, pe reprezentările sociale şi pe vulnerabilitatea psihologică.

EN ORAL PRESENTATION

The Anatomy of Female Fear: Sensitivity, Emotional Manipulation and Invisible Violence

Teaching Assistant, “Dumitru Stăniloae” Faculty of Orthodox Theology; PhD candidate, Doctoral School of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: invisible violence; female fear; emotional manipulation; sensitivity

Violence against women is a complex social phenomenon whose manifestations increasingly go beyond physical aggression, entering the emotional, psychological, relational and digital spheres. The paper analyses the forms of female fear, considering fear not only an individual reaction to threat but also a social construct shaped by power relations, cultural norms, traumatic experiences and mechanisms of interpersonal control.

Particular emphasis is placed on female sensitivity, analysed beyond the social stereotypes that associate it with vulnerability or fragility, and on how it can become a terrain exploited through emotional manipulation, affective blackmail, intimidation, guilt and psychological dependence. The research also considers emerging forms of violence against women, especially subtle psychological abuse, coercive control and technology-facilitated violence.

A central dimension of the approach concerns social perceptions of these manifestations: how abusive behaviours are recognised, tolerated, minimised or justified, and the extent to which collective representations influence women's willingness to identify and report violence. At the same time, the paper problematises the gap between the reality of women's experiences, social expectations and normative standards on the protection, autonomy and dignity of women. The research also seeks to highlight fear as an instrument for perpetuating domination, encouraging a multidimensional understanding of violence and the development of social mechanisms for prevention, recognition and intervention.

About the author. Oana-Andreea Răceanu (Neagu) is a PhD candidate at the Doctoral School of Philosophy and Social-Political Sciences and a teaching assistant at the "Dumitru Stăniloae" Faculty of Orthodox Theology, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her academic path brings together two complementary fields: she graduated from the Faculty of Economics and Business Administration (Marketing) and from the Faculty of Orthodox Theology. Her research interests lie at the intersection of sociology and theology, focusing on social emotions and their influence on individual and collective behaviour, mechanisms of influence and emotional manipulation, social representations and psychological vulnerability.

FR PRÉSENTATION ORALE

Anatomie de la peur féminine : sensibilité, manipulation émotionnelle et violence invisible

Assistante universitaire, Faculté de théologie orthodoxe « Dumitru Stăniloae » ; doctorante, École doctorale de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence invisible ; peur féminine ; manipulation émotionnelle ; sensibilité

La violence à l'égard des femmes est un phénomène social complexe dont les manifestations dépassent de plus en plus les limites de l'agression physique et pénètrent les espaces émotionnel, psychologique, relationnel et numérique. La communication analyse les formes de la peur féminine, en considérant la peur non seulement comme une réaction individuelle à la menace, mais aussi comme une construction sociale façonnée par les rapports de pouvoir, les normes culturelles, les expériences traumatiques et les mécanismes du contrôle interpersonnel.

Un accent particulier est mis sur la sensibilité féminine, analysée au-delà des stéréotypes sociaux qui l'associent à la vulnérabilité ou à la fragilité, ainsi que sur la manière dont elle peut devenir un terrain exploité par la manipulation émotionnelle, le chantage affectif, l'intimidation, la culpabilisation et la dépendance psychologique. La recherche prend également en compte les formes émergentes de violence à l'égard des femmes, en particulier l'abus psychologique subtil, le contrôle coercitif et la violence facilitée par la technologie.

Une dimension centrale de l'approche concerne les perceptions sociales de ces manifestations : la manière dont les comportements abusifs sont reconnus, tolérés, minimisés ou justifiés, et la mesure dans laquelle les représentations

collectives influencent la volonté des femmes d'identifier et de signaler la violence. Parallèlement, la communication problématise l'écart entre la réalité des expériences féminines, les attentes sociales et les standards normatifs relatifs à la protection, à l'autonomie et à la dignité des femmes. La recherche vise en outre à mettre en évidence la peur comme instrument de perpétuation de la domination, en favorisant une compréhension multidimensionnelle de la violence et le développement de mécanismes sociaux de prévention, de reconnaissance et d'intervention.

Note biographique. Oana-Andreea Răceanu (Neagu) est doctorante à l'École doctorale de philosophie et de sciences sociales et politiques et assistante universitaire à la Faculté de théologie orthodoxe « Dumitru Stăniloae » de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Son parcours universitaire réunit deux domaines complémentaires : elle est diplômée de la Faculté d'économie et d'administration des affaires (spécialité marketing) et de la Faculté de théologie orthodoxe. Ses intérêts de recherche se situent à l'intersection de la sociologie et de la théologie et portent sur les émotions sociales et leur influence sur les comportements individuels et collectifs, sur les mécanismes d'influence et de manipulation émotionnelle, sur les représentations sociales et sur la vulnérabilité psychologique.

69 PREZENTARE ORALĂ

69. De la opoziţie la abuz? Protocolul unei analize comparative de tip scoping review privind campaniile digitale anti-gen şi violenţa facilitată de tehnologie împotriva femeilor în România, Germania şi Turcia

Cătălina-Daniela Răducu, Cristina Maria Tofan, Evrim Erol

Institutul de Cercetări Economice şi Sociale „Gheorghe Zane", Academia Română – Filiala Iaşi; Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi; Kütahya Dumlupınar University, Türkiye

Cuvinte-cheie: mobilizare anti-gen; violenţă facilitată de tehnologie împotriva femeilor; hărţuire online; scoping review comparativ; responsabilitate instituţională

Secţiune / Track: Violenţa facilitată de tehnologie împotriva femeilor / Technology-facilitated violence against women / Violence facilitée par la technologie à l'égard des femmes

Campaniile digitale anti-gen mobilizează opoziţia faţă de egalitatea de gen prin reţele, naraţiuni şi tactici online. Atunci când această mobilizare implică hărţuire ţintită, intimidare sau încercări de a reduce la tăcere femeile din viaţa publică, ea se intersectează cu violenţa facilitată de tehnologie împotriva femeilor (TFVAW). Studierea acestei intersecţii presupune distingerea opoziţiei faţă de egalitatea de gen, ca poziţie politică, de practicile care ţintesc femeile prin abuz sau ameninţări. Lucrarea prezintă protocolul unei analize comparative de tip scoping review în trei contexte contrastante: România, Germania şi Turcia. Cele trei ţări diferă prin raportarea la Convenţia de la Istanbul, prin mediul de reglementare al UE şi prin rolul actorilor statali în discursul anti-gen.

Întrebarea principală este cum documentează cercetarea existentă legăturile dintre mobilizarea anti-gen organizată şi abuzul online împotriva femeilor. Subîntrebările vizează patru aspecte: modul în care studiile definesc campaniile digitale anti-gen; ce actori, platforme şi tactici documentează; cum

sunt teoretizate naraţiunile de ameninţare şi emoţiile ca mecanisme de mobilizare; ce cadre teoretice şi metode sunt utilizate.

Urmând ghidurile JBI şi PRISMA-ScR, analiza va căuta în baze de date internaţionale şi în surse naţionale ştiinţifice şi de literatură gri, în română, germană, turcă şi engleză. Un cadru comun de extragere a datelor, bazat pe definiţia GREVIO a dimensiunii digitale a violenţei împotriva femeilor, va înregistra caracteristicile campaniilor, populaţiile vizate, tipurile de dovezi şi nivelul de atribuire raportat. Acesta variază de la simpla coocurenţă până la coordonarea documentată de către actori identificabili. Sinteza comparativă va identifica tipare recurente şi tipare specifice contextului, ţinând cont de diferenţele dintre ţări în volumul cercetării, limbă şi condiţiile de producere a cunoaşterii.

Analiza va arăta unde sunt documentate legăturile dintre mobilizarea anti-gen şi abuzul online şi unde rămân insuficient examinate. Pentru dezbaterile privind responsabilitatea instituţională, va clarifica ce pot stabili dovezile actuale despre cine organizează sau amplifică abuzul. De asemenea, va arăta unde lacunele de documentare îngreunează evaluarea responsabilităţii.

Despre autori. Cătălina-Daniela Răducu, doctor, este cercetător ştiinţific la Departamentul de Filosofie şi Teorie Politică al Institutului de Cercetări Economice şi Sociale „Gheorghe Zane”, Academia Română – Filiala Iaşi. Cristina Maria Tofan, doctor, este cercetător ştiinţific la Departamentul de Psihologie şi Ştiinţele Educaţiei al aceluiaşi institut şi este afiliată Universităţii „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi. Cercetările sale vizează identitatea, autenticitatea, bunăstarea şi vulnerabilitatea familială. Evrim Erol, doctor, este cercetător ştiinţific la Departamentul de Ştiinţe ale Educaţiei, Facultatea de Educaţie, Universitatea Kütahya Dumlupınar, Turcia.

EN ORAL PRESENTATION

From Opposition to Abuse? Protocol for a Comparative Scoping Review of Digital Anti-Gender Campaigns and Technology-Facilitated Violence against Women in Romania, Germany and Türkiye

“Gheorghe Zane” Institute for Economic and Social Research, Romanian Academy – Iaşi Branch; Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi; Kütahya Dumlupınar University, Türkiye

Keywords: anti-gender mobilisation; technology-facilitated violence against women; online harassment; comparative scoping review; institutional accountability

Track: Technology-facilitated violence against women

Digital anti-gender campaigns mobilise opposition to gender equality through online networks, narratives and tactics. When this mobilisation involves targeted harassment, intimidation or attempts to silence women in public life, it intersects with technology-facilitated violence against women (TFVAW). Studying this intersection requires distinguishing opposition to gender equality, as a political position, from practices that target women through abuse or threats. The paper presents the protocol for a comparative scoping review in three contrasting contexts: Romania, Germany and Türkiye. The three countries differ in their relationship to the Istanbul Convention, in the EU regulatory environment and in the role of state actors in anti-gender discourse.

The main question is how existing research documents the links between organised anti-gender mobilisation and online abuse against women. The sub-questions address four aspects: how studies define digital anti-gender campaigns; which actors, platforms and tactics they document; how threat narratives and emotions are theorised as mobilisation mechanisms; and which theoretical frameworks and methods are used.

Following JBI and PRISMA-ScR guidance, the review will search international databases and national scientific and grey literature sources in Romanian, German, Turkish and English. A common data extraction framework, based on GREVIO's definition of the digital dimension of violence against women, will record campaign characteristics, target populations, types of evidence and the level of attribution reported. This ranges from mere co-occurrence to documented coordination by identifiable actors. The comparative synthesis will identify recurring and context-specific patterns, taking into account differences between countries in the volume of research, language and the conditions of knowledge production.

The review will show where links between anti-gender mobilisation and online abuse are documented and where they remain under-examined. For debates on institutional accountability, it will clarify what current evidence can establish about who organises or amplifies abuse. It will also show where documentation gaps make it harder to assess accountability.

About the authors. Cătălina-Daniela Răducu, PhD, is a researcher at the Department of Philosophy and Political Theory of the "Gheorghe Zane" Institute for Economic and Social Research, Romanian Academy – Iaşi Branch. Cristina Maria Tofan, PhD, is a researcher at the Department of Psychology and Educational Sciences of the same institute and is affiliated with Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her research addresses identity, authenticity, well-being and family vulnerability. Evrim Erol, PhD, is a researcher at the Department of Educational Sciences, Faculty of Education, Kütahya Dumlupınar University, Türkiye.

FR PRÉSENTATION ORALE

De l'opposition à l'abus ? Protocole d'une revue exploratoire comparative (scoping review) des campagnes numériques anti-genre et de la violence facilitée par la technologie à l'égard des femmes en Roumanie, en Allemagne et en Turquie

Institut de recherches économiques et sociales « Gheorghe Zane », Académie roumaine – section de Iaşi ; Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi ; Université Kütahya Dumlupınar, Turquie

Mots-clés : mobilisation anti-genre ; violence facilitée par la technologie à l'égard des femmes ; harcèlement en ligne ; revue exploratoire comparative ; responsabilité institutionnelle

Section : Violence facilitée par la technologie à l'égard des femmes

Les campagnes numériques anti-genre mobilisent l'opposition à l'égalité de genre au moyen de réseaux, de récits et de tactiques en ligne. Lorsque cette mobilisation implique du harcèlement ciblé, de l'intimidation ou des tentatives de réduire au silence les femmes engagées dans la vie publique, elle croise la violence facilitée par la technologie à l'égard des femmes (TFVAW). L'étude de

cette intersection suppose de distinguer l'opposition à l'égalité de genre, en tant que position politique, des pratiques qui ciblent les femmes par l'abus ou la menace. La communication présente le protocole d'une revue exploratoire comparative portant sur trois contextes contrastés : la Roumanie, l'Allemagne et la Turquie. Les trois pays diffèrent par leur rapport à la Convention d'Istanbul, par l'environnement réglementaire de l'UE et par le rôle des acteurs étatiques dans le discours anti-genre.

La question principale est de savoir comment la recherche existante documente les liens entre la mobilisation anti-genre organisée et l'abus en ligne à l'égard des femmes. Les sous-questions portent sur quatre aspects : la manière dont les études définissent les campagnes numériques anti-genre ; les acteurs, plateformes et tactiques qu'elles documentent ; la manière dont les récits de menace et les émotions sont théorisés comme mécanismes de mobilisation ; les cadres théoriques et méthodes utilisés.

Conformément aux lignes directrices JBI et PRISMA-ScR, la revue interrogera des bases de données internationales ainsi que des sources nationales scientifiques et de littérature grise, en roumain, en allemand, en turc et en anglais. Un cadre commun d'extraction des données, fondé sur la définition par le GREVIO de la dimension numérique de la violence à l'égard des femmes, consignera les caractéristiques des campagnes, les populations visées, les types de preuves et le niveau d'attribution rapporté. Celui-ci va de la simple cooccurrence à la coordination documentée par des acteurs identifiables. La synthèse comparative identifiera des schémas récurrents et des schémas propres à chaque contexte, en tenant compte des différences entre pays quant au volume de la recherche, à la langue et aux conditions de production des connaissances.

L'analyse montrera où les liens entre mobilisation anti-genre et abus en ligne sont documentés et où ils restent insuffisamment examinés. Pour les débats sur la responsabilité institutionnelle, elle précisera ce que les données actuelles permettent d'établir quant à ceux qui organisent ou amplifient l'abus. Elle montrera également où les lacunes de documentation rendent plus difficile l'évaluation des responsabilités.

Notes biographiques. Cătălina-Daniela Răducu, docteure, est chercheuse scientifique au Département de philosophie et de théorie politique de l'Institut de recherches économiques et sociales « Gheorghe Zane », Académie roumaine – section de Iaşi. Cristina Maria Tofan, docteure, est chercheuse scientifique au Département de psychologie et de sciences de l'éducation du même institut et est affiliée à l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Ses recherches portent sur l'identité, l'authenticité, le bien-être et la vulnérabilité familiale. Evrim Erol, docteure, est chercheuse scientifique au Département des sciences de l'éducation de la Faculté d'éducation de l'Université Kütahya Dumlupınar, en Turquie.

70 PREZENTARE ORALĂ

70. Percepţia persoanelor care execută pedepse privative de libertate asupra fenomenului violenţei domestice

Claudiu Mihail ROMAN

Lector univ. dr., Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea „Babeş-Bolyai” Cluj-Napoca

Cuvinte-cheie: violenţă împotriva femeilor; violenţă domestică; persoane private de libertate; stereotipuri de gen; educaţie penitenciară; reintegrare socială; prevenţie

Cercetarea a avut ca scop evaluarea percepţiilor şi atitudinilor persoanelor private de libertate din cadrul Penitenciarului Timişoara cu privire la fenomenul violenţei împotriva femeilor, cu accent pe violenţa domestică, precum şi analiza rolului programelor educaţionale şi de reintegrare socială în prevenirea acestui fenomen.

Demersul investigativ a vizat identificarea nivelului de cunoaştere a principalelor forme de manifestare a violenţei domestice, analizarea atitudinilor şi stereotipurilor de gen, precum şi evidenţierea eventualelor tendinţe de justificare sau minimizare a comportamentelor violente. De asemenea, a fost analizată relaţia dintre participarea la programele educaţionale şi de reintegrare socială şi modul în care persoanele private de libertate percep violenţa domestică, acordându-se atenţie înţelegerii cauzelor, consecinţelor şi modalităţilor de prevenire a acesteia.

În cadrul cercetării au fost formulate patru ipoteze, referitoare la diferenţele de cunoaştere a fenomenului violenţei împotriva femeilor, relaţia dintre stereotipurile de gen şi justificarea violenţei domestice, asocierea dintre participarea la programele educaţionale şi dezvoltarea unor atitudini mai puţin tolerante faţă de violenţă, precum şi legătura dintre înţelegerea consecinţelor violenţei domestice şi respingerea comportamentelor violente.

Prin această cercetare s-a urmărit evidenţierea importanţei educaţiei şi a intervenţiilor de reintegrare socială în formarea unor atitudini bazate pe respect, responsabilitate şi egalitate de gen, precum şi în prevenirea violenţei împotriva femeilor.

Despre autor. Claudiu Mihail Roman este lector universitar la Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială a Universităţii „Babeş-Bolyai” din Cluj-Napoca, după ce a fost cadru didactic asociat la Universitatea de Vest din Timişoara. A fost implicat în proiecte de combatere a violenţei domestice şi de asistare a victimelor traficului de persoane, coordonând timp de şase ani proiectul de reintegrare socială a victimelor traficului de persoane implementat de Arhiepiscopia Timişoarei. A fost formator în programe de calificare a deţinuţilor din penitenciarele Timişoara (regim deschis şi semideschis) şi Arad (regim de maximă siguranţă şi închis).

EN ORAL PRESENTATION

Prisoners' Perceptions of Domestic Violence

Lecturer, PhD, Faculty of Sociology and Social Work, Babeş-Bolyai University, Cluj-Napoca

Keywords: violence against women; domestic violence; persons deprived of liberty; gender stereotypes; prison education; social reintegration; prevention

The research aimed to assess the perceptions and attitudes of persons deprived of liberty in Timişoara Prison towards violence against women, with an emphasis on domestic violence, and to analyse the role of educational and social reintegration programmes in preventing it.

The investigation sought to identify the level of knowledge of the main forms of domestic violence, to analyse gender attitudes and stereotypes and to highlight any tendencies to justify or minimise violent behaviour. It also analysed the relationship between participation in educational and social reintegration programmes and the way in which prisoners perceive domestic violence, paying attention to their understanding of its causes, consequences and means of prevention.

Four hypotheses were formulated, concerning differences in knowledge of violence against women, the relationship between gender stereotypes and the justification of domestic violence, the association between participation in educational programmes and less tolerant attitudes towards violence, and the link between understanding the consequences of domestic violence and rejecting violent behaviour.

The research sought to highlight the importance of education and social reintegration interventions in shaping attitudes based on respect, responsibility and gender equality, and in preventing violence against women.

About the author. Claudiu Mihail Roman is a lecturer at the Faculty of Sociology and Social Work of Babeş-Bolyai University in Cluj-Napoca, having previously been an associate lecturer at the West University of Timişoara. He has been involved in projects to combat domestic violence and assist victims of human trafficking, coordinating for six years the social reintegration project for trafficking victims implemented by the Archdiocese of Timişoara. He has been a trainer in vocational qualification programmes for prisoners in Timişoara (open and semi-open regime) and Arad (maximum security and closed regime) prisons.

FR PRÉSENTATION ORALE

La perception de la violence domestique par les personnes exécutant une peine privative de liberté

Maître de conférences, docteur, Faculté de sociologie et de travail social, Université « Babeş-Bolyai » de Cluj-Napoca

Mots-clés : violence à l'égard des femmes ; violence domestique ; personnes privées de liberté ; stéréotypes de genre ; éducation en milieu pénitentiaire ; réinsertion sociale ; prévention

La recherche avait pour objectif d'évaluer les perceptions et les attitudes des personnes détenues au Pénitencier de Timişoara à l'égard de la violence envers les femmes, en particulier de la violence domestique, et d'analyser le

rôle des programmes éducatifs et de réinsertion sociale dans la prévention de ce phénomène.

La démarche visait à déterminer le niveau de connaissance des principales formes de violence domestique, à analyser les attitudes et les stéréotypes de genre et à mettre en évidence d'éventuelles tendances à justifier ou à minimiser les comportements violents. A également été analysée la relation entre la participation aux programmes éducatifs et de réinsertion sociale et la manière dont les personnes détenues perçoivent la violence domestique, en prêtant attention à leur compréhension de ses causes, de ses conséquences et des moyens de la prévenir.

Quatre hypothèses ont été formulées, portant sur les différences de connaissance du phénomène de la violence à l'égard des femmes, sur la relation entre stéréotypes de genre et justification de la violence domestique, sur l'association entre participation aux programmes éducatifs et attitudes moins tolérantes envers la violence, ainsi que sur le lien entre compréhension des conséquences de la violence domestique et rejet des comportements violents.

La recherche a cherché à mettre en évidence l'importance de l'éducation et des interventions de réinsertion sociale dans la formation d'attitudes fondées sur le respect, la responsabilité et l'égalité de genre, ainsi que dans la prévention de la violence à l'égard des femmes.

Note biographique. Claudiu Mihail Roman est maître de conférences à la Faculté de sociologie et de travail social de l'Université « Babeş-Bolyai » de Cluj-Napoca, après avoir été enseignant associé à l'Université de l'Ouest de Timişoara. Il a participé à des projets de lutte contre la violence domestique et d'assistance aux victimes de la traite des êtres humains et a coordonné pendant six ans le projet de réinsertion sociale des victimes de la traite mis en œuvre par l'archevêché de Timişoara. Il a été formateur dans des programmes de qualification destinés aux détenus des pénitenciers de Timişoara (régime ouvert et semi-ouvert) et d'Arad (régime de sécurité maximale et fermé).

---

71 PREZENTARE ORALĂ

71. Violenţa asupra femeilor în Palestina

Doris-Claudia ROMAN

Studentă, Relaţii Internaţionale şi Studii Europene, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţa de gen; Palestina; drepturile femeilor; conflict; drept internaţional

Prezenţa conflictelor armate prelungite şi a instabilităţii geopolitice generează în mod disproporţionat efecte devastatoare asupra populaţiei civile, femeile fiind adesea categoria cea mai vulnerabilă în faţa abuzurilor şi a violenţei sistemice. Această lucrare analizează fenomenul violenţei împotriva femeilor în contextul specific al Palestinei, examinând atât dimensiunea structurală a violenţei de gen, cât şi impactul direct al ocupaţiei şi al conflictului armat asupra securităţii umane. Obiectivul principal al cercetării este de a investiga modul în care cadrul juridic internaţional, convenţiile privind drepturile omului şi rezoluţiile ONU (cum ar fi Rezoluţia 1325 a Consiliului de Securitate privind femeile, pacea şi securitatea) reuşesc sau eşuează în a oferi protecţie reală

femeilor din Fâşia Gaza şi Cisiordania. Metodologic, studiul utilizează o abordare calitativă, bazată pe analiza rapoartelor emise de organizaţii internaţionale, ONG-uri pentru drepturile omului şi documente oficiale. Analiza evidenţiază faptul că femeile din Palestina se confruntă cu un dublu nivel de vulnerabilitate: pe de o parte, violenţa directă şi indirectă asociată conflictului, lipsa accesului la servicii medicale de bază, strămutarea forţată şi precaritatea extremă; pe de altă parte, presiunile exercitate de normele patriarhale tradiţionale din cadrul societăţii locale, care limitează accesul la justiţie şi mecanismele de sprijin. De asemenea, lucrarea subliniază rolul esenţial pe care organizaţiile societăţii civile şi mişcările locale le au în documentarea abuzurilor şi în oferirea de asistenţă victimelor. În concluzie, studiul argumentează că protecţia efectivă a femeilor palestiniene nu poate fi atinsă fără o responsabilizare la nivel internaţional şi fără integrarea perspectivei de gen în toate strategiile de reconstrucţie, pace şi justiţie tranziţională în Orientul Mijlociu.

Despre autor. Doris-Claudia Roman este studentă în anul al III-lea la Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi, programul Relaţii Internaţionale şi Studii Europene. Interesele sale academice vizează geopolitica, afacerile europene şi dinamica relaţiilor internaţionale contemporane.

EN ORAL PRESENTATION

Violence against Women in Palestine

Student, International Relations and European Studies, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: gender-based violence; Palestine; women’s rights; conflict; international law

Protracted armed conflict and geopolitical instability have disproportionately devastating effects on civilian populations, with women often the group most vulnerable to abuse and systemic violence. This paper analyses violence against women in the specific context of Palestine, examining both the structural dimension of gender-based violence and the direct impact of occupation and armed conflict on human security. The main objective of the research is to investigate how the international legal framework, human rights conventions and UN resolutions (such as Security Council Resolution 1325 on Women, Peace and Security) succeed or fail in providing real protection for women in the Gaza Strip and the West Bank. Methodologically, the study uses a qualitative approach based on the analysis of reports by international organisations, human rights NGOs and official documents. The analysis shows that women in Palestine face a double layer of vulnerability: on the one hand, direct and indirect violence associated with the conflict, lack of access to basic health services, forced displacement and extreme precarity; on the other, the pressures of traditional patriarchal norms within local society, which limit access to justice and support mechanisms. The paper also underlines the essential role of civil society organisations and local movements in documenting abuses and assisting victims. In conclusion, the study argues that effective protection of Palestinian women cannot be achieved without

international accountability and without integrating a gender perspective into all strategies for reconstruction, peace and transitional justice in the Middle East.

About the author. Doris-Claudia Roman is a third-year student in International Relations and European Studies at the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her academic interests include geopolitics, European affairs and the dynamics of contemporary international relations.

FR PRÉSENTATION ORALE

La violence à l'égard des femmes en Palestine

Étudiante, Relations internationales et études européennes, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence fondée sur le genre ; Palestine ; droits des femmes ; conflit ; droit international

Les conflits armés prolongés et l'instabilité géopolitique ont des effets dévastateurs et disproportionnés sur les populations civiles, les femmes étant souvent la catégorie la plus vulnérable face aux abus et à la violence systémique. Cette communication analyse la violence à l'égard des femmes dans le contexte spécifique de la Palestine, en examinant à la fois la dimension structurelle de la violence fondée sur le genre et l'impact direct de l'occupation et du conflit armé sur la sécurité humaine. L'objectif principal de la recherche est d'examiner dans quelle mesure le cadre juridique international, les conventions relatives aux droits humains et les résolutions de l'ONU (telles que la résolution 1325 du Conseil de sécurité sur les femmes, la paix et la sécurité) parviennent ou non à offrir une protection réelle aux femmes de la bande de Gaza et de Cisjordanie. Sur le plan méthodologique, l'étude adopte une approche qualitative fondée sur l'analyse de rapports d'organisations internationales, d'ONG de défense des droits humains et de documents officiels. L'analyse montre que les femmes en Palestine sont confrontées à une double vulnérabilité : d'une part, la violence directe et indirecte liée au conflit, l'absence d'accès aux soins de santé de base, les déplacements forcés et une précarité extrême ; d'autre part, les pressions exercées par les normes patriarcales traditionnelles de la société locale, qui limitent l'accès à la justice et aux mécanismes de soutien. La communication souligne également le rôle essentiel des organisations de la société civile et des mouvements locaux dans la documentation des abus et l'assistance aux victimes. En conclusion, l'étude soutient que la protection effective des femmes palestiniennes ne peut être atteinte sans une responsabilisation au niveau international ni sans l'intégration de la perspective de genre dans toutes les stratégies de reconstruction, de paix et de justice transitionnelle au Moyen-Orient.

Note biographique. Doris-Claudia Roman est étudiante en troisième année à la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi, dans le programme Relations internationales et études européennes. Ses intérêts universitaires portent sur la géopolitique, les affaires européennes et la dynamique des relations internationales contemporaines.

72 POSTER

72. Intervenţii integrate şi prevenţie primară în traficul de persoane: modelul practic al proiectului „Orizont Liber”

Delia-Elena Rusu
Dr. în sociologie, Preşedinte al Asociaţiei Educaţie Exponenţială

Cuvinte-cheie: trafic de persoane; prevenţie primară; asistenţă integrată; mecanismul naţional de referire; educaţie nonformală

Lucrarea porneşte de la realitatea empirică a vulnerabilităţilor multiple din mediul urban şi periurban ieşean, unde dinamica traficului de persoane (sexual, prin muncă, cerşetorie sau infracţionalitate forţată) evoluează constant, expunând tinerii unor forme complexe de manipulare prin intermediul relaţiilor interpersonale şi al mediului digital.

Prin implementarea proiectului „Orizont Liber”, derulat de Asociaţia Libertate şi Justiţie în parteneriat cu Asociaţia Educaţie Exponenţială, studiul evaluează un model de intervenţie integrată pe două direcţii complementare. Pe de o parte, componenta de prevenţie primară a vizat desfăşurarea unor sesiuni interactive de educaţie preventivă în unităţi de învăţământ liceal, concepute pentru a dezvolta capacitatea tinerilor de a recunoaşte semnele relaţiilor manipulative şi riscurile mediului online. Pe de altă parte, componenta de asistenţă directă a asigurat un pachet complex de servicii gratuite, adaptat nevoilor individuale ale victimelor şi familiilor acestora: asistenţă juridică (inclusiv cereri de compensaţii civile), sprijin psihologic, intermediere şi îndrumare pentru intervenţii medicale, asigurare de servicii de igienă şi hrană la domiciliu pentru cazuri cu nevoi speciale, sprijin material (alimente, îmbrăcăminte) şi suport pentru emiterea documentelor de identitate.

Totodată, lucrarea analizează impactul operaţional al unei linii telefonice dedicate, înfiinţată în cadrul proiectului ca instrument de informare, îndrumare şi semnalare timpurie pentru persoanele aflate în situaţii de risc.

Autorii subliniază că simpla absolvire a unei forme de învăţământ nu constituie o barieră suficientă împotriva exploatării în lipsa unei educaţii preventive aplicate. În acest sens, studiul evidenţiază necesitatea unei cooperări interinstituţionale strânse şi coerente în cadrul Mecanismului Naţional de Identificare şi Referire (MNIR – HG nr. 88/2023), pledând pentru un răspuns sinergic între organizaţiile neguvernamentale, autorităţile locale şi instituţiile specializate, astfel încât sprijinul să devină accesibil înainte ca vulnerabilităţile să fie exploatate.

Despre autor. Delia-Elena Rusu este doctor în sociologie (Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi) şi preşedinte al Asociaţiei Educaţie Exponenţială. Cu experienţă în cercetare socială, educaţie nonformală şi implementarea de programe destinate grupurilor vulnerabile, a activat anterior ca cercetător şi expert educaţional în cadrul unor proiecte naţionale şi internaţionale (Centrul de Studii Europene, Asociaţia HoltIS, Fundaţia HOLT România). Este autoare a mai multor articole ştiinţifice indexate BDI şi coordonează iniţiative inovatoare de prevenţie primară şi dezvoltare a competenţelor socioemoţionale în rândul tinerilor.

EN POSTER

Integrated Interventions and Primary Prevention in Human Trafficking: The Practical Model of the "Orizont Liber" Project

PhD in sociology, President of the Exponential Education Association

Keywords: human trafficking; primary prevention; integrated assistance; national referral mechanism; non-formal education

The paper starts from the empirical reality of multiple vulnerabilities in urban and peri-urban Iaşi, where the dynamics of human trafficking (for sexual exploitation, labour, begging or forced criminality) are constantly evolving, exposing young people to complex forms of manipulation through interpersonal relationships and the digital environment.

Through the implementation of the "Orizont Liber" (Free Horizon) project, run by the Freedom and Justice Association in partnership with the Exponential Education Association, the study evaluates an integrated intervention model along two complementary lines. On the one hand, the primary prevention component involved interactive preventive education sessions in high schools, designed to develop young people's ability to recognise the signs of manipulative relationships and the risks of the online environment. On the other, the direct assistance component provided a comprehensive package of free services adapted to the individual needs of victims and their families: legal assistance (including civil compensation claims), psychological support, mediation and guidance for medical interventions, hygiene and food services at home for cases with special needs, material support (food, clothing) and help in obtaining identity documents.

The paper also analyses the operational impact of a dedicated telephone line, set up within the project as a tool for information, guidance and early warning for people at risk.

The authors stress that merely completing a level of education is not a sufficient barrier against exploitation without applied preventive education. The study therefore highlights the need for close and coherent inter-agency cooperation within the National Identification and Referral Mechanism (NIRM – Government Decision no. 88/2023), arguing for a synergistic response by non-governmental organisations, local authorities and specialised institutions, so that support becomes accessible before vulnerabilities are exploited.

About the author. Delia-Elena Rusu holds a PhD in sociology (Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi) and is president of the Exponential Education Association. With experience in social research, non-formal education and implementing programmes for vulnerable groups, she has previously worked as a researcher and educational expert in national and international projects (Centre for European Studies, HoltIS Association, HOLT Romania Foundation). She is the author of several scientific articles indexed in international databases and coordinates innovative initiatives in primary prevention and in developing young people's socio-emotional skills.

FR POSTER

Interventions intégrées et prévention primaire de la traite des êtres humains : le modèle pratique du projet « Orizont Liber »

Docteure en sociologie, présidente de l'Association Éducation exponentielle

Mots-clés : traite des êtres humains ; prévention primaire ; assistance intégrée ; mécanisme national d'orientation ; éducation non formelle

La communication part de la réalité empirique des vulnérabilités multiples dans les zones urbaines et périurbaines de Iaşi, où la dynamique de la traite des êtres humains (à des fins d'exploitation sexuelle, de travail, de mendicité ou de délinquance forcée) évolue constamment et expose les jeunes à des formes complexes de manipulation à travers les relations interpersonnelles et l'environnement numérique.

À travers la mise en œuvre du projet « Orizont Liber » (Horizon libre), mené par l'Association Liberté et Justice en partenariat avec l'Association Éducation exponentielle, l'étude évalue un modèle d'intervention intégrée selon deux axes complémentaires. D'une part, le volet de prévention primaire a consisté en des séances interactives d'éducation préventive dans des lycées, conçues pour développer la capacité des jeunes à reconnaître les signes des relations manipulatrices et les risques de l'environnement en ligne. D'autre part, le volet d'assistance directe a offert un ensemble complet de services gratuits, adaptés aux besoins individuels des victimes et de leurs familles : assistance juridique (y compris les demandes d'indemnisation civile), soutien psychologique, intermédiation et orientation pour les interventions médicales, services d'hygiène et de repas à domicile pour les cas ayant des besoins particuliers, aide matérielle (nourriture, vêtements) et soutien pour l'obtention de pièces d'identité.

La communication analyse également l'impact opérationnel d'une ligne téléphonique dédiée, créée dans le cadre du projet comme outil d'information, d'orientation et de signalement précoce pour les personnes en situation de risque.

Les auteurs soulignent que le simple fait d'achever un cycle d'enseignement ne constitue pas une barrière suffisante contre l'exploitation en l'absence d'une éducation préventive appliquée. L'étude met donc en évidence la nécessité d'une coopération interinstitutionnelle étroite et cohérente au sein du Mécanisme national d'identification et d'orientation (MNIO – décision du gouvernement n° 88/2023), en plaidant pour une réponse synergique des organisations non gouvernementales, des autorités locales et des institutions spécialisées, afin que le soutien devienne accessible avant que les vulnérabilités ne soient exploitées.

Note biographique. Delia-Elena Rusu est docteure en sociologie (Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi) et présidente de l'Association Éducation exponentielle. Forte d'une expérience en recherche sociale, en éducation non formelle et en mise en œuvre de programmes destinés aux groupes vulnérables, elle a travaillé comme chercheuse et experte en éducation dans des projets nationaux et internationaux (Centre d'études européennes, Association HoltIS, Fondation HOLT Roumanie). Elle est autrice de plusieurs articles

scientifiques indexés dans des bases de données internationales et coordonne des initiatives innovantes de prévention primaire et de développement des compétences socio-émotionnelles chez les jeunes.

---

73 POSTER

73. Protecţia victimelor violenţei domestice între cadrul legislativ şi practica instituţională: analiză comparativă între România şi cinci state membre ale Consiliului Europei

George-Marian Savin

Doctorand, Şcoala Doctorală a Facultăţii de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: violenţă domestică; femicid; control coercitiv; mecanisme de protecţie; analiză comparativă

În ultimele două decenii, cadrul legal românesc privind violenţa domestică s-a extins constant, de la Legea nr. 217/2003 la Legea nr. 53/2026 privind femicidul. Indicatorii disponibili sugerează însă că protecţia efectivă a victimelor nu a ţinut pasul. Potrivit sondajului UE privind violenţa de gen (FRA, EIGE şi Eurostat, 2024), 49% dintre femeile din România care au avut un partener au trăit din partea acestuia violenţă psihologică, fizică sau sexuală, faţă de 32% în media UE, iar în 2025 doar aproximativ 38% dintre ordinele provizorii de protecţie emise de poliţie au fost urmate de un ordin de protecţie emis de instanţă (Niţu, 2025). Prezentul studiu investighează dacă această distanţă se explică prin absenţa unor mecanisme de protecţie sau prin funcţionarea deficitară a celor existente.

Cercetarea este o analiză documentară comparativă, calitativă, construită după logica sistemelor naţionale diferite, examinate prin aceleaşi criterii (Przeworski şi Teune, 1970). România a fost comparată cu cinci state membre ale Consiliului Europei, selectate pe baza unor criterii legislative şi socioculturale. Spania, Regatul Unit şi Belgia sunt modele de referinţă, prin legea integrală, prin incriminarea controlului coercitiv şi, respectiv, prin legea-cadru privind femicidul. Italia şi Republica Moldova au un context sociocultural apropiat de cel românesc. Pe baza legislaţiei naţionale şi a rapoartelor GREVIO, au fost analizate principalele mecanisme de protecţie, atât din perspectiva existenţei lor legale, cât şi a funcţionării lor efective.

Pe plan legislativ, România se situează la un nivel comparabil cu cel al statelor de referinţă, însă dispune de mai puţine mecanisme pe deplin funcţionale. Diferenţele se concentrează în mecanismele operaţionale de protecţie a victimei, cum sunt evaluarea continuă a riscului şi existenţa unei persoane de referinţă pe parcursul procedurilor, dar şi în protecţia copiilor expuşi violenţei sau rămaşi orfani în urma unui femicid. Rezultatele sugerează că distanţa faţă de statele de referinţă ţine mai puţin de lege şi mai mult de implementarea ei. Studiul identifică trei practici transferabile fără o reformă de sistem şi propune, ca etapă următoare, verificarea empirică a funcţionării acestor mecanisme din perspectiva profesioniştilor şi a victimelor.

Despre autor. George-Marian Savin este doctorand în anul al III-lea la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, specializarea Sociologie, sub coordonarea prof. univ. dr.

Doina Balahur, cu teza „Dinamica socioculturală a violenţei domestice în România”. A absolvit studiile de licenţă în Asistenţă socială (2022) şi masterul în Probaţiune (2024). În perioada 2022–2026 a lucrat în organizaţii neguvernamentale cu victime ale violenţei domestice şi ale bullyingului, organizând acţiuni de prevenire şi combatere a violenţei şcolare pentru copii, părinţi şi cadre didactice. Din 2026 este asistent social la Asociaţia Fight for Freedom, în proiecte social-educaţionale cu comunitatea romă.

EN POSTER

Protecting Victims of Domestic Violence between the Legal Framework and Institutional Practice: A Comparative Analysis of Romania and Five Council of Europe Member States

PhD candidate, Doctoral School of the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: domestic violence; femicide; coercive control; protection mechanisms; comparative analysis

Over the past two decades, the Romanian legal framework on domestic violence has expanded steadily, from Law no. 217/2003 to Law no. 53/2026 on femicide. The available indicators suggest, however, that the effective protection of victims has not kept pace. According to the EU gender-based violence survey (FRA, EIGE and Eurostat, 2024), 49% of women in Romania who have had a partner have experienced psychological, physical or sexual violence from that partner, compared with an EU average of 32%, and in 2025 only about 38% of provisional protection orders issued by the police were followed by a court-issued protection order (Niţu, 2025). This study investigates whether this gap is explained by the absence of protection mechanisms or by the deficient functioning of existing ones.

The research is a qualitative comparative documentary analysis built on the logic of different national systems examined through the same criteria (Przeworski and Teune, 1970). Romania was compared with five Council of Europe member states selected on the basis of legislative and socio-cultural criteria. Spain, the United Kingdom and Belgium are reference models, through their comprehensive law, their criminalisation of coercive control and their framework law on femicide respectively. Italy and the Republic of Moldova have a socio-cultural context close to that of Romania. Drawing on national legislation and GREVIO reports, the main protection mechanisms were analysed both in terms of their legal existence and of their effective functioning.

At the legislative level, Romania is comparable to the reference states but has fewer fully functional mechanisms. The differences are concentrated in operational mechanisms for victim protection, such as continuous risk assessment and the existence of a contact person throughout proceedings, as well as in the protection of children exposed to violence or orphaned by femicide. The results suggest that the gap with the reference states lies less in the law and more in its implementation. The study identifies three practices transferable without systemic reform and proposes, as a next step, an

empirical verification of how these mechanisms function from the perspective of professionals and victims.

About the author. George-Marian Savin is a third-year PhD candidate in sociology at Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi, supervised by Professor Doina Balahur, with the thesis "The Socio-cultural Dynamics of Domestic Violence in Romania". He holds a bachelor's degree in social work (2022) and a master's degree in probation (2024). From 2022 to 2026 he worked in non-governmental organisations with victims of domestic violence and bullying, organising activities to prevent and combat school violence for children, parents and teachers. Since 2026 he has been a social worker at the Fight for Freedom Association, in socio-educational projects with the Roma community.

FR POSTER

La protection des victimes de violence domestique entre cadre législatif et pratique institutionnelle : analyse comparative entre la Roumanie et cinq États membres du Conseil de l'Europe

Doctorant, École doctorale de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : violence domestique ; féminicide ; contrôle coercitif ; mécanismes de protection ; analyse comparative

Au cours des deux dernières décennies, le cadre juridique roumain relatif à la violence domestique s'est constamment élargi, de la loi n° 217/2003 à la loi n° 53/2026 sur le féminicide. Les indicateurs disponibles suggèrent pourtant que la protection effective des victimes n'a pas suivi. Selon l'enquête de l'UE sur la violence fondée sur le genre (FRA, EIGE et Eurostat, 2024), 49 % des femmes de Roumanie ayant eu un partenaire ont subi de sa part des violences psychologiques, physiques ou sexuelles, contre 32 % en moyenne dans l'UE, et en 2025 seulement 38 % environ des ordonnances de protection provisoires émises par la police ont été suivies d'une ordonnance de protection rendue par un tribunal (Niţu, 2025). La présente étude cherche à savoir si cet écart s'explique par l'absence de mécanismes de protection ou par le fonctionnement déficient de ceux qui existent.

La recherche est une analyse documentaire comparative qualitative, construite selon la logique de systèmes nationaux différents examinés au moyen des mêmes critères (Przeworski et Teune, 1970). La Roumanie a été comparée à cinq États membres du Conseil de l'Europe, choisis sur la base de critères législatifs et socioculturels. L'Espagne, le Royaume-Uni et la Belgique constituent des modèles de référence, respectivement par leur loi intégrale, par l'incrimination du contrôle coercitif et par la loi-cadre sur le féminicide. L'Italie et la République de Moldova présentent un contexte socioculturel proche de celui de la Roumanie. À partir des législations nationales et des rapports du GREVIO, les principaux mécanismes de protection ont été analysés tant sous l'angle de leur existence juridique que de leur fonctionnement effectif.

Sur le plan législatif, la Roumanie se situe à un niveau comparable à celui des États de référence, mais dispose de moins de mécanismes pleinement opérationnels. Les différences se concentrent sur les mécanismes

opérationnels de protection de la victime, tels que l'évaluation continue du risque et l'existence d'une personne référente tout au long des procédures, ainsi que sur la protection des enfants exposés à la violence ou devenus orphelins à la suite d'un féminicide. Les résultats suggèrent que l'écart avec les États de référence tient moins à la loi qu'à sa mise en œuvre. L'étude identifie trois pratiques transférables sans réforme du système et propose, comme étape suivante, une vérification empirique du fonctionnement de ces mécanismes du point de vue des professionnels et des victimes.

Note biographique. George-Marian Savin est doctorant en troisième année de sociologie à l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi, sous la direction de la professeure Doina Balahur, avec une thèse intitulée « La dynamique socioculturelle de la violence domestique en Roumanie ». Il est titulaire d'une licence en travail social (2022) et d'un master en probation (2024). De 2022 à 2026, il a travaillé dans des organisations non gouvernementales auprès de victimes de violence domestique et de harcèlement scolaire, en organisant des actions de prévention et de lutte contre la violence scolaire à destination des enfants, des parents et des enseignants. Depuis 2026, il est assistant social à l'Association Fight for Freedom, dans des projets socio-éducatifs avec la communauté rom.

74 POSTER

74. Asistenţa socială a persoanelor cu deficienţe fizice, senzoriale şi mentale

Alexia Scripcaru

Masterandă, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: dizabilitate; autonomie; accesibilitate; servicii sociale

Cercetarea explorează dificultăţile şi nevoile persoanelor cu dizabilităţi, urmărind modul în care serviciile sociale, familia şi comunitatea contribuie la susţinerea autonomiei şi participării sociale. Demersul pune în relaţie experienţele directe ale unor tineri din comunitate cu perspectiva unui specialist din sistemul de protecţie.

Pentru persoanele cu dizabilităţi din comunitate, investigaţia este organizată în cinci direcţii: percepţia propriei dizabilităţi şi identitatea personală; viaţa familială şi organizarea activităţilor cotidiene; accesibilitatea comunităţii şi stigmatizarea; relaţia cu serviciile de sprijin; drepturile, nevoile neacoperite şi aspiraţiile de viitor.

Perspectiva specialistului completează aceste direcţii prin explorarea experienţei profesionale, a dinamicii familiale, a intervenţiei directe şi a evaluării serviciilor şi cadrului legislativ.

Despre autor. Alexia Scripcaru este absolventă a specializării Asistenţă socială a Facultăţii de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, şi masterandă în cadrul programului „Familia şi managementul resurselor familiale". A efectuat stagii practice la DGASPC Iaşi şi la Direcţia de Asistenţă Socială Iaşi (management de caz, evaluarea nevoilor sociale, sprijin pentru copii şi vârstnici), precum şi stagii transfrontaliere la Chişinău şi Bălţi, şi este voluntar la Asociaţia Centrul Diecezan Caritas Iaşi.

EN POSTER

Social Work with Persons with Physical, Sensory and Intellectual Disabilities

Master's student, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: disability; autonomy; accessibility; social services

The research explores the difficulties and needs of persons with disabilities, examining how social services, the family and the community contribute to supporting their autonomy and social participation. It relates the direct experiences of young people in the community to the perspective of a specialist in the protection system.

For persons with disabilities living in the community, the investigation is organised along five lines: perception of one's own disability and personal identity; family life and the organisation of everyday activities; community accessibility and stigma; the relationship with support services; and rights, unmet needs and aspirations for the future.

The specialist's perspective complements these lines by exploring professional experience, family dynamics, direct intervention and the evaluation of services and of the legal framework.

About the author. Alexia Scripcaru graduated in Social Work from the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi, and is a master's student in the programme "The Family and Family Resource Management". She completed placements at DGASPC Iaşi and at the Iaşi Social Assistance Directorate (case management, assessment of social needs, support for children and older people), as well as cross-border placements in Chişinău and Bălţi, and volunteers with the Caritas Diocesan Centre Association in Iaşi.

FR POSTER

L'accompagnement social des personnes ayant des déficiences physiques, sensorielles et mentales

Étudiante en master, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : handicap ; autonomie ; accessibilité ; services sociaux

La recherche explore les difficultés et les besoins des personnes handicapées, en examinant la manière dont les services sociaux, la famille et la communauté contribuent à soutenir leur autonomie et leur participation sociale. La démarche met en relation les expériences directes de jeunes de la communauté avec le point de vue d'un spécialiste du système de protection.

Pour les personnes handicapées vivant dans la communauté, l'enquête s'organise selon cinq axes : la perception de son propre handicap et l'identité personnelle ; la vie familiale et l'organisation des activités quotidiennes ; l'accessibilité de la communauté et la stigmatisation ; la relation avec les services de soutien ; les droits, les besoins non couverts et les aspirations pour l'avenir.

Le point de vue du spécialiste complète ces axes en explorant l'expérience professionnelle, la dynamique familiale, l'intervention directe ainsi que l'évaluation des services et du cadre législatif.

Note biographique. Alexia Scripcaru est diplômée en travail social de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi et étudiante du master « La famille et la gestion des ressources familiales ». Elle a effectué des stages à la DGASPC de Iaşi et à la Direction de l'assistance sociale de Iaşi (gestion de cas, évaluation des besoins sociaux, soutien aux enfants et aux personnes âgées), ainsi que des stages transfrontaliers à Chişinău et à Bălţi, et est bénévole à l'Association Centre diocésain Caritas de Iaşi.

---

75 POSTER

75. Stereotipuri de gen şi sexism în politică: percepţii sociale şi implicaţii pentru prevenţia primară

Cătălin-Ilie Sima

Masterand, Asistenţă Socială, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: stereotipuri de gen; sexism; discriminare; participare politică; prevenţie primară

Scop: Cercetarea urmăreşte explorarea percepţiilor asupra discriminării femeilor în politică, identificarea barierelor sociale şi instituţionale percepute şi evidenţierea direcţiilor de transformare a normelor de gen relevante pentru prevenţia primară.

Metodă: Studiul utilizează o anchetă descriptivă pe bază de chestionar, realizată cu 85 de respondenţi. Instrumentul cuprinde întrebări închise, cu răspuns multiplu şi deschise privind participarea politică a femeilor, stereotipurile, manifestările sexismului şi măsurile de promovare a egalităţii. Dintre participanţi, 72,9% au între 18 şi 25 de ani, 64,7% sunt femei, iar 60% provin din mediul urban. Analiza urmăreşte frecvenţele şi distribuţiile procentuale ale răspunsurilor.

Rezultate: Deşi 95,3% dintre respondenţi consideră că femeile pot fi lideri politici la fel de eficienţi ca bărbaţii, 67,1% apreciază că acestea nu ar avea aceleaşi şanse electorale, chiar la o pregătire egală sau superioară. Comentarii sexiste la adresa femeilor în funcţii publice au fost observate de 94,1%, iar 91,8% consideră că femeile sunt deseori judecate după aspectul fizic în locul competenţelor. Prejudecăţile şi stereotipurile sunt identificate ca obstacole de 88,2%. Combaterea discriminării în spaţiul public şi promovarea modelelor feminine de succes sunt susţinute fiecare de 82,4%.

Concluzii: Rezultatele indică un decalaj între recunoaşterea competenţelor femeilor şi percepţia oportunităţilor lor reale de participare politică. Educaţia pentru egalitate, contestarea discursului sexist şi promovarea modelelor feminine constituie direcţii relevante pentru transformarea normelor sociale şi de gen. Studiul descrie percepţii într-un eşantion limitat, fără a permite generalizarea sau demonstrarea eficacităţii unor intervenţii preventive.

Despre autor. Cătălin-Ilie Sima este absolvent al specializării Asistenţă socială a Facultăţii de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, şi student în anul I la programul de master „Familia şi managementul resurselor familiale" al aceleiaşi

facultăţi. Interesele sale vizează inegalităţile de gen, relaţiile dintre indivizi şi societate şi mecanismele care menţin stereotipurile şi discriminarea.

EN POSTER

Gender Stereotypes and Sexism in Politics: Social Perceptions and Implications for Primary Prevention

Master's student, Social Work, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: gender stereotypes; sexism; discrimination; political participation; primary prevention

Aim: The research explores perceptions of discrimination against women in politics, identifies perceived social and institutional barriers and highlights directions for transforming gender norms relevant to primary prevention.

Method: The study uses a descriptive questionnaire survey of 85 respondents. The instrument includes closed, multiple-choice and open questions on women's political participation, stereotypes, manifestations of sexism and measures to promote equality. Of the participants, 72.9% are aged 18 to 25, 64.7% are women and 60% come from urban areas. The analysis examines response frequencies and percentage distributions.

Results: Although 95.3% of respondents believe that women can be as effective political leaders as men, 67.1% believe that women do not have the same electoral chances, even with equal or better qualifications. Sexist comments about women in public office have been noticed by 94.1%, and 91.8% believe that women are often judged by their appearance rather than their competence. Prejudice and stereotypes are identified as obstacles by 88.2%. Combating discrimination in public space and promoting successful female role models are each supported by 82.4%.

Conclusions: The results point to a gap between the recognition of women's competence and the perception of their real opportunities for political participation. Education for equality, challenging sexist discourse and promoting female role models are relevant directions for transforming social and gender norms. The study describes perceptions in a limited sample and does not allow generalisation or demonstration of the effectiveness of preventive interventions.

About the author. Cătălin-Ilie Sima graduated in Social Work from the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi, and is a first-year master's student in the programme "The Family and Family Resource Management" at the same faculty. His interests include gender inequalities, relations between individuals and society and the mechanisms that sustain stereotypes and discrimination.

FR POSTER

Stéréotypes de genre et sexisme en politique : perceptions sociales et implications pour la prévention primaire

Étudiant en master, Travail social, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : stéréotypes de genre ; sexisme ; discrimination ; participation politique ; prévention primaire

Objectif : la recherche explore les perceptions de la discrimination des femmes en politique, identifie les obstacles sociaux et institutionnels perçus et met en évidence des pistes de transformation des normes de genre utiles à la prévention primaire.

Méthode : l'étude repose sur une enquête descriptive par questionnaire menée auprès de 85 répondants. L'instrument comprend des questions fermées, à choix multiples et ouvertes portant sur la participation politique des femmes, les stéréotypes, les manifestations du sexisme et les mesures de promotion de l'égalité. Parmi les participants, 72,9 % ont entre 18 et 25 ans, 64,7 % sont des femmes et 60 % viennent du milieu urbain. L'analyse porte sur les fréquences et les distributions en pourcentage des réponses.

Résultats : bien que 95,3 % des répondants estiment que les femmes peuvent être des dirigeantes politiques aussi efficaces que les hommes, 67,1 % considèrent qu'elles n'ont pas les mêmes chances électorales, même à qualification égale ou supérieure. Des commentaires sexistes visant des femmes occupant des fonctions publiques ont été remarqués par 94,1 % des répondants, et 91,8 % estiment que les femmes sont souvent jugées sur leur apparence plutôt que sur leurs compétences. Les préjugés et les stéréotypes sont désignés comme des obstacles par 88,2 %. La lutte contre la discrimination dans l'espace public et la promotion de modèles féminins de réussite recueillent chacune 82,4 % d'adhésion.

Conclusions : les résultats révèlent un écart entre la reconnaissance des compétences des femmes et la perception de leurs possibilités réelles de participation politique. L'éducation à l'égalité, la contestation du discours sexiste et la promotion de modèles féminins constituent des pistes pertinentes pour transformer les normes sociales et de genre. L'étude décrit des perceptions au sein d'un échantillon limité, sans permettre de généralisation ni de démonstration de l'efficacité d'interventions préventives.

Note biographique. Cătălin-Ilie Sima est diplômé en travail social de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi et étudiant en première année du master « La famille et la gestion des ressources familiales » de la même faculté. Ses intérêts portent sur les inégalités de genre, les relations entre individus et société et les mécanismes qui entretiennent les stéréotypes et la discrimination.

76 PREZENTARE ORALĂ

76. Determinanţi psihosociali ai evaluării violenţei împotriva femeilor: rolul tabuurilor personale în contexte relaţionale diverse

Simion-Dănuţ SIMION
Asist. univ., Universitatea Liberă Internaţională din Moldova (ULIM)

Cuvinte-cheie: violenţa împotriva femeilor; tabuuri personale; disconfort profesional; diversitate relaţională; reflexivitate profesională

Violenţa împotriva femeilor constituie o problemă socială complexă, a cărei recunoaştere şi abordare profesională pot fi influenţate nu doar de competenţele teoretice şi metodologice ale specialiştilor, ci şi de propriile convingeri, norme sociale şi atitudini faţă de sexualitate şi diversitatea relaţională. Studiul îşi propune să exploreze relaţia dintre tabuurile personale, disconfortul profesional şi evaluarea situaţiilor de violenţă împotriva femeilor în contexte relaţionale diverse. Cercetarea implică studenţi din ultimul an al ciclului de licenţă în asistenţă socială şi masteranzi din domeniile asistenţei sociale şi psihologiei sociale, aflaţi în proces de formare pentru exercitarea unor profesii de intervenţie psihosocială. Metodologia propusă presupune un design cantitativ, exploratoriu, cu o componentă experimentală bazată pe vignete comparative. Instrumentul de cercetare, „Harta tabuurilor personale în lucrul cu sexualitatea şi violenţa de gen”, va evalua confortul profesional autodeclarat în raport cu sexualitatea, consimţământul, normele de gen, diversitatea relaţională şi violenţa facilitată de tehnologie, analizând deopotrivă recunoaşterea comportamentelor coercitive, atribuirea responsabilităţii şi necesitatea intervenţiei profesionale. Studiul porneşte de la ipoteza că nivelurile mai ridicate de disconfort profesional pot fi asociate cu o recunoaştere mai redusă a comportamentelor abuzive şi cu o tendinţă accentuată de responsabilizare a victimei. Cercetarea urmăreşte să contribuie la înţelegerea rolului reflexivităţii profesionale în prevenirea prejudecăţilor şi să evidenţieze importanţa integrării autoreflecţiei, diversităţii relaţionale şi abordărilor centrate pe supravieţuitoare în formarea viitorilor specialişti din domeniul psihosocial.

Despre autor. Simion-Dănuţ Simion este psiholog, asistent universitar şi cercetător, cu peste 20 de ani de experienţă în învăţământul superior, în prezent la Universitatea Liberă Internaţională din Moldova (ULIM). Este autor sau coautor a peste 70 de publicaţii ştiinţifice. Interesele sale academice vizează psihologia socială, diversitatea relaţională, incluziunea socială şi drepturile omului, cu accent pe abordările interdisciplinare şi integrarea cercetării în practica educaţională şi psihosocială.

EN ORAL PRESENTATION

Psychosocial Determinants of the Assessment of Violence against Women: The Role of Personal Taboos in Diverse Relational Contexts

Teaching Assistant, Free International University of Moldova (ULIM)

Keywords: violence against women; personal taboos; professional discomfort; relational diversity; professional reflexivity

Violence against women is a complex social problem whose recognition and professional handling may be influenced not only by specialists' theoretical and methodological competences but also by their own beliefs, social norms and attitudes towards sexuality and relational diversity. The study explores the relationship between personal taboos, professional discomfort and the assessment of situations of violence against women in diverse relational contexts. The research involves final-year undergraduate social work students and master's students in social work and social psychology who are training for careers in psychosocial intervention. The proposed methodology is a quantitative, exploratory design with an experimental component based on comparative vignettes. The research instrument, the "Map of Personal Taboos in Working with Sexuality and Gender-Based Violence", will assess self-reported professional comfort with sexuality, consent, gender norms, relational diversity and technology-facilitated violence, while also analysing the recognition of coercive behaviour, the attribution of responsibility and the need for professional intervention. The study starts from the hypothesis that higher levels of professional discomfort may be associated with lower recognition of abusive behaviour and a stronger tendency to hold the victim responsible. The research seeks to contribute to understanding the role of professional reflexivity in preventing prejudice and to highlight the importance of integrating self-reflection, relational diversity and survivor-centred approaches into the training of future psychosocial professionals.

About the author. Simion-Dănuţ Simion is a psychologist, teaching assistant and researcher with more than 20 years of experience in higher education, currently at the Free International University of Moldova (ULIM). He is the author or co-author of more than 70 scientific publications. His academic interests include social psychology, relational diversity, social inclusion and human rights, with an emphasis on interdisciplinary approaches and on integrating research into educational and psychosocial practice.

FR PRÉSENTATION ORALE

Déterminants psychosociaux de l'évaluation de la violence à l'égard des femmes : le rôle des tabous personnels dans des contextes relationnels divers

Assistant universitaire, Université libre internationale de Moldova (ULIM)

Mots-clés : violence à l'égard des femmes ; tabous personnels ; inconfort professionnel ; diversité relationnelle ; réflexivité professionnelle

La violence à l'égard des femmes est un problème social complexe dont la reconnaissance et la prise en charge professionnelle peuvent être influencées

non seulement par les compétences théoriques et méthodologiques des spécialistes, mais aussi par leurs propres convictions, les normes sociales et leurs attitudes envers la sexualité et la diversité relationnelle. L'étude explore la relation entre les tabous personnels, l'inconfort professionnel et l'évaluation des situations de violence à l'égard des femmes dans des contextes relationnels divers. La recherche porte sur des étudiants de dernière année de licence en travail social et sur des étudiants de master en travail social et en psychologie sociale, en formation pour des métiers de l'intervention psychosociale. La méthodologie proposée repose sur un dispositif quantitatif et exploratoire, avec une composante expérimentale fondée sur des vignettes comparatives. L'instrument de recherche, la « Carte des tabous personnels dans le travail sur la sexualité et la violence fondée sur le genre », évaluera le confort professionnel déclaré à l'égard de la sexualité, du consentement, des normes de genre, de la diversité relationnelle et de la violence facilitée par la technologie, tout en analysant la reconnaissance des comportements coercitifs, l'attribution de la responsabilité et la nécessité d'une intervention professionnelle. L'étude part de l'hypothèse que des niveaux plus élevés d'inconfort professionnel peuvent être associés à une moindre reconnaissance des comportements abusifs et à une tendance accrue à responsabiliser la victime. La recherche vise à contribuer à la compréhension du rôle de la réflexivité professionnelle dans la prévention des préjugés et à souligner l'importance d'intégrer l'autoréflexion, la diversité relationnelle et les approches centrées sur les survivantes dans la formation des futurs professionnels du champ psychosocial.

Note biographique. Simion-Dănuţ Simion est psychologue, assistant universitaire et chercheur, avec plus de 20 ans d'expérience dans l'enseignement supérieur, actuellement à l'Université libre internationale de Moldova (ULIM). Il est auteur ou coauteur de plus de 70 publications scientifiques. Ses intérêts universitaires portent sur la psychologie sociale, la diversité relationnelle, l'inclusion sociale et les droits humains, en privilégiant les approches interdisciplinaires et l'intégration de la recherche dans la pratique éducative et psychosociale.

---

77 PREZENTARE ORALĂ

77. Rolul şi impactul martorilor în actele de hărţuire

Maria Magda Simion

Doctorandă, Şcoala Doctorală de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice (Sociologie), Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi; asistent social, Institutul de Psihiatrie „Socola" Iaşi

Cuvinte-cheie: hărţuire; efecte bio-psiho-sociale; intervenţie; bullying

Prezenta lucrare îşi propune să analizeze un factor-cheie în combaterea abuzurilor, dar care este adesea trecut cu vederea: martorul. De cele mai multe ori, atenţia se concentrează pe victimă şi pe agresor, însă reacţia celor din jur – decizia de a interveni sau de a tăcea – determină dacă hărţuirea continuă sau se opreşte.

În prima parte, obiectivul este trecerea în revistă a tipologiilor de martori care apar în literatura de specialitate şi evidenţierea unor date statistice relevante privind incidenţa acestor fenomene. Ulterior, lucrarea analizează

efectele pe care participarea la un act de hărţuire le are asupra celor din jur, explorând ce anume determină implicarea sau neimplicarea lor. În final, demersul propune câteva soluţii practice prin care instituţiile pot încuraja şi pregăti martorii să intervină în siguranţă, reducând astfel fenomenul.

Despre autor. Maria Magda Simion este doctorandă în anul al III-lea la Şcoala Doctorală a Facultăţii de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, domeniul Sociologie. Este asistent social, cu experienţă practică în lucrul cu beneficiari din sistemul de protecţie şi cu pacienţi din sfera psihiatrică. Prin teza de doctorat îşi propune să studieze complexitatea fenomenului de bullying, îmbinând experienţa din teren cu analiza academică.

EN ORAL PRESENTATION

The Role and Impact of Bystanders in Acts of Harassment

PhD candidate, Doctoral School of Philosophy and Social-Political Sciences (Sociology), Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi; social worker, "Socola" Institute of Psychiatry, Iaşi

Keywords: harassment; bio-psycho-social effects; intervention; bullying

This paper analyses a key factor in combating abuse that is often overlooked: the bystander. Attention usually focuses on the victim and the perpetrator, but the reaction of those around them – the decision to intervene or to stay silent – determines whether harassment continues or stops.

The first part reviews the typologies of bystanders found in the specialist literature and highlights relevant statistics on the incidence of these phenomena. The paper then analyses the effects that taking part in an act of harassment has on those around, exploring what determines whether or not they get involved. Finally, it proposes practical solutions through which institutions can encourage and prepare bystanders to intervene safely, thereby reducing the phenomenon.

About the author. Maria Magda Simion is a third-year PhD candidate in sociology at the Doctoral School of the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. She is a social worker with practical experience working with beneficiaries of the protection system and with psychiatric patients. Her doctoral thesis aims to study the complexity of bullying, combining field experience with academic analysis.

FR PRÉSENTATION ORALE

Le rôle et l'impact des témoins dans les actes de harcèlement

Doctorante, École doctorale de philosophie et de sciences sociales et politiques (sociologie), Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi ; assistante sociale, Institut de psychiatrie « Socola » de Iaşi

Mots-clés : harcèlement ; effets bio-psycho-sociaux ; intervention ; harcèlement scolaire (bullying)

La présente communication analyse un facteur clé de la lutte contre les abus, pourtant souvent négligé : le témoin. L'attention se concentre le plus souvent sur la victime et sur l'agresseur, mais la réaction de l'entourage – la décision d'intervenir ou de se taire – détermine si le harcèlement se poursuit ou s'arrête.

Dans une première partie, l'objectif est de passer en revue les typologies de témoins présentes dans la littérature spécialisée et de mettre en évidence des données statistiques pertinentes sur l'incidence de ces phénomènes. La communication analyse ensuite les effets que la participation à un acte de harcèlement produit sur l'entourage, en explorant ce qui détermine l'implication ou la non-implication. Enfin, elle propose des solutions pratiques par lesquelles les institutions peuvent encourager et préparer les témoins à intervenir en toute sécurité, réduisant ainsi le phénomène.

Note biographique. Maria Magda Simion est doctorante en troisième année de sociologie à l'École doctorale de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Assistante sociale, elle a une expérience pratique du travail avec les bénéficiaires du système de protection et avec des patients en psychiatrie. Sa thèse de doctorat vise à étudier la complexité du harcèlement scolaire, en associant l'expérience de terrain à l'analyse universitaire.

---

78 PREZENTARE ORALĂ

78. Dreptul la locuinţă şi protecţia victimelor violenţei domestice: date din municipiile şi oraşele României

Elena Spiridon

Cercetător ştiinţific, Institutul de Cercetare a Calităţii Vieţii, Academia Română

Cuvinte-cheie: violenţă domestică; locuinţe sociale; politici de locuire; administraţie publică locală; protecţia victimelor

Studiul examinează implementarea şi impactul Legii nr. 253 din 20 iulie 2022, care a modificat şi completat Legea locuinţei nr. 114/1996, incluzând victimele violenţei domestice printre categoriile de persoane eligibile pentru locuinţe de necesitate şi cu drept de acces prioritar la locuinţe sociale. Iniţiată în timpul pandemiei de COVID-19, modificarea legislativă a urmărit consolidarea protecţiei victimelor violenţei domestice, recunoscând accesul la o locuinţă adecvată drept condiţie esenţială pentru părăsirea mediului abuziv, dobândirea independenţei şi reconstruirea vieţii în siguranţă.

Pe baza datelor colectate de la primăriile municipiilor şi oraşelor din România, cercetarea investighează măsura în care aceste prevederi s-au transpus în oportunităţi concrete de locuire pentru victimele violenţei domestice. Sunt examinate disponibilitatea locuinţelor sociale şi de necesitate în unităţile administrativ-teritoriale, precum şi numărul victimelor care au beneficiat de locuinţe sociale în temeiul prevederilor introduse în 2022. Acoperind perioada de la intrarea în vigoare a legii până în prezent, studiul evaluează impactul ei practic şi capacitatea autorităţilor publice locale de a oferi sprijin locativ acestui grup vulnerabil.

Rezultatele preliminare indică o disponibilitate limitată atât a locuinţelor sociale, cât şi a celor de necesitate în unităţile administrative analizate. Datele sugerează, de asemenea, că doar un număr mic de victime ale violenţei domestice au beneficiat de locuinţe sociale în temeiul noilor prevederi. Aceste constatări ridică întrebări privind măsura în care recunoaşterea legală a nevoilor locative ale victimelor s-a transpus în acces efectiv la locuinţă şi evidenţiază un posibil decalaj între protecţia prevăzută de lege şi capacitatea

autorităţilor locale de a o pune în practică. Studiul contribuie la discuţia privind eficacitatea politicilor de locuire ca instrumente de protecţie a victimelor violenţei domestice şi poate fundamenta recomandări pentru consolidarea fondului local de locuinţe şi îmbunătăţirea aplicării protecţiilor legale existente.

Despre autor. Elena Spiridon este doctor în sociologie şi cercetător ştiinţific la Institutul de Cercetare a Calităţii Vieţii al Academiei Române, unde activitatea sa vizează schimbările demografice şi sociale din Europa de Est. Este absolventă de filologie clasică a Universităţii din Bucureşti şi a programului de master „Politici ale egalităţii de şanse în context românesc şi european" al Facultăţii de Ştiinţe Politice a aceleiaşi universităţi. Cercetarea sa actuală examinează reprezentarea femeilor în Parlamentul României, în special relaţia dintre reprezentarea descriptivă şi cea substanţială şi contribuţia iniţiativelor legislative ale parlamentarilor la egalitatea de gen.

EN ORAL PRESENTATION

The Right to Housing and the Protection of Domestic Violence Victims: Data from Romanian Cities and Towns

Researcher, Research Institute for Quality of Life, Romanian Academy

Keywords: domestic violence; social housing; housing policy; local public administration; victim protection

The study examines the implementation and impact of Law no. 253 of 20 July 2022, which amended and supplemented Housing Law no. 114/1996 by including victims of domestic violence among the categories eligible for emergency housing and with priority access to social housing. Initiated during the COVID-19 pandemic, the legislative change aimed to strengthen the protection of domestic violence victims by recognising access to adequate housing as an essential condition for leaving an abusive environment, gaining independence and rebuilding a safe life.

Using data collected from the town halls of Romanian cities and towns, the research investigates the extent to which these provisions have translated into concrete housing opportunities for victims of domestic violence. It examines the availability of social and emergency housing in the administrative-territorial units and the number of victims who have received social housing under the provisions introduced in 2022. Covering the period from the law's entry into force to the present, the study assesses its practical impact and the capacity of local public authorities to provide housing support to this vulnerable group.

Preliminary results indicate limited availability of both social and emergency housing in the administrative units analysed. The data also suggest that only a small number of domestic violence victims have received social housing under the new provisions. These findings raise questions about the extent to which the legal recognition of victims' housing needs has translated into effective access to housing and point to a possible gap between the protection provided by law and the capacity of local authorities to put it into practice. The study contributes to the discussion on the effectiveness of housing policies as instruments for protecting domestic violence victims and

may inform recommendations for strengthening the local housing stock and improving the application of existing legal protections.

About the author. Elena Spiridon holds a PhD in sociology and is a researcher at the Research Institute for Quality of Life of the Romanian Academy, where her work addresses demographic and social change in Eastern Europe. She graduated in classical philology from the University of Bucharest and completed the master's programme "Equal Opportunity Policies in the Romanian and European Context" at the Faculty of Political Science of the same university. Her current research examines the representation of women in the Romanian Parliament, in particular the relationship between descriptive and substantive representation and the contribution of parliamentarians' legislative initiatives to gender equality.

FR PRÉSENTATION ORALE

Le droit au logement et la protection des victimes de violence domestique : données issues des municipalités et des villes de Roumanie

Chercheuse scientifique, Institut de recherche sur la qualité de la vie, Académie roumaine

Mots-clés : violence domestique ; logements sociaux ; politiques du logement ; administration publique locale ; protection des victimes

L'étude examine la mise en œuvre et l'impact de la loi n° 253 du 20 juillet 2022, qui a modifié et complété la loi n° 114/1996 sur le logement en incluant les victimes de violence domestique parmi les catégories de personnes éligibles aux logements d'urgence et bénéficiant d'un accès prioritaire aux logements sociaux. Initiée pendant la pandémie de COVID-19, cette modification législative visait à renforcer la protection des victimes de violence domestique en reconnaissant l'accès à un logement adéquat comme une condition essentielle pour quitter un environnement abusif, acquérir son indépendance et reconstruire sa vie en sécurité.

À partir de données recueillies auprès des mairies des municipalités et des villes de Roumanie, la recherche examine dans quelle mesure ces dispositions se sont traduites en possibilités concrètes de logement pour les victimes de violence domestique. Sont examinés la disponibilité des logements sociaux et d'urgence dans les unités administratives et territoriales, ainsi que le nombre de victimes ayant bénéficié d'un logement social en vertu des dispositions introduites en 2022. Couvrant la période allant de l'entrée en vigueur de la loi à aujourd'hui, l'étude évalue son impact pratique et la capacité des autorités publiques locales à offrir un soutien au logement à ce groupe vulnérable.

Les résultats préliminaires indiquent une disponibilité limitée tant des logements sociaux que des logements d'urgence dans les unités administratives analysées. Les données suggèrent également que seul un petit nombre de victimes de violence domestique ont bénéficié d'un logement social au titre des nouvelles dispositions. Ces constats soulèvent la question de savoir dans quelle mesure la reconnaissance juridique des besoins de logement des victimes s'est traduite par un accès effectif au logement et mettent en évidence un possible écart entre la protection prévue par la loi et la capacité des autorités locales à la mettre en pratique. L'étude contribue au débat sur l'efficacité des politiques du logement en tant qu'instruments de protection des

victimes de violence domestique et peut fonder des recommandations visant à renforcer le parc local de logements et à améliorer l'application des protections juridiques existantes.

Note biographique. Elena Spiridon est docteure en sociologie et chercheuse scientifique à l'Institut de recherche sur la qualité de la vie de l'Académie roumaine, où ses travaux portent sur les changements démographiques et sociaux en Europe de l'Est. Elle est diplômée en philologie classique de l'Université de Bucarest et du master « Politiques d'égalité des chances dans le contexte roumain et européen » de la Faculté de sciences politiques de la même université. Ses recherches actuelles portent sur la représentation des femmes au Parlement roumain, en particulier sur la relation entre représentation descriptive et représentation substantielle et sur la contribution des initiatives législatives des parlementaires à l'égalité de genre.

---

79 PREZENTARE ORALĂ

79. Violenţa împotriva femeilor între vulnerabilitate socială şi impunitate. O abordare sociologico-juridică a accesului la justiţie şi a rolului asistenţei sociale în protecţia victimelor

Nina Stănescu

Conf. univ. dr., Facultatea de Psihologie şi Ştiinţele Educaţiei, Universitatea „Ovidius" din Constanţa

Cuvinte-cheie: violenţă împotriva femeilor; vulnerabilitate socială; acces la justiţie; impunitate; asistenţă socială

Violenţa împotriva femeilor constituie un fenomen social complex, în care raporturile inegale de putere, dependenţa economică, normele de gen şi accesul diferenţiat la resurse pot influenţa atât expunerea la abuz, cât şi posibilitatea obţinerii protecţiei instituţionale. Lucrarea examinează relaţia dintre vulnerabilitatea socială, răspunsul instituţiilor şi riscul de impunitate, cu accent pe rolul asistenţei sociale în facilitarea accesului la justiţie în România. Problema centrală de cercetare vizează mecanismele prin care barierele materiale, informaţionale şi instituţionale pot limita exercitarea efectivă a drepturilor femeilor afectate de violenţă. Obiectivele sunt identificarea factorilor care generează sau amplifică aceste bariere, examinarea responsabilităţilor instituţiilor implicate în protecţia victimelor şi analiza rolului asistentului social în coordonarea intervenţiilor psihosociale şi juridice. Cadrul teoretic integrează perspectiva sociologică a inegalităţilor structurale, abordarea intersecţională a vulnerabilităţii şi conceptul de victimizare secundară. Metodologia propusă este calitativă, bazată pe analiza documentară şi de conţinut a rapoartelor oficiale ale Agenţiei Naţionale pentru Egalitatea de Şanse între Femei şi Bărbaţi, a cadrului normativ naţional şi european şi a studiilor de caz publice, documentate, privind interacţiunea victimelor cu serviciile de protecţie. Sunt avute în vedere Legea nr. 217/2003, Legea nr. 26/2024, modificările legislative din 2026 şi Directiva (UE) 2024/1385, cu raportare la atribuţiile serviciilor sociale şi la instrumentele de protecţie. Contribuţia anticipată constă în identificarea unor posibile discontinuităţi între recunoaşterea juridică a drepturilor şi accesul efectiv la protecţie, precum şi în formularea unui cadru analitic pentru evaluarea cooperării dintre asistenţa socială, poliţie, sistemul judiciar şi serviciile

specializate. Lucrarea urmăreşte fundamentarea unor recomandări pentru prevenirea revictimizării, îmbunătăţirea informării victimelor şi consolidarea intervenţiilor centrate pe siguranţa şi autonomia persoanelor afectate.

Despre autor. Nina Stănescu este conferenţiar universitar doctor la Universitatea „Ovidius" din Constanţa, în cadrul Facultăţii de Psihologie şi Ştiinţele Educaţiei. Activitatea sa didactică şi de cercetare vizează sociologia, sociologia noologică, sociologia juridică, asistenţa socială şi metodologia cercetării sociale. Preocupările sale ştiinţifice includ analiza vulnerabilităţilor şi inegalităţilor sociale, studiul politicilor publice, al relaţiilor dintre instituţii şi beneficiarii serviciilor sociale, precum şi abordările interdisciplinare ale intervenţiei psihosociale.

EN ORAL PRESENTATION

Violence against Women between Social Vulnerability and Impunity: A Socio-Legal Approach to Access to Justice and the Role of Social Work in Protecting Victims

Associate Professor, PhD, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Ovidius University of Constanţa

Keywords: violence against women; social vulnerability; access to justice; impunity; social work

Violence against women is a complex social phenomenon in which unequal power relations, economic dependence, gender norms and unequal access to resources can influence both exposure to abuse and the possibility of obtaining institutional protection. The paper examines the relationship between social vulnerability, institutional responses and the risk of impunity, with an emphasis on the role of social work in facilitating access to justice in Romania. The central research problem concerns the mechanisms through which material, informational and institutional barriers can limit the effective exercise of the rights of women affected by violence. The objectives are to identify the factors that create or amplify these barriers, to examine the responsibilities of the institutions involved in protecting victims and to analyse the role of the social worker in coordinating psychosocial and legal interventions. The theoretical framework integrates the sociological perspective on structural inequalities, the intersectional approach to vulnerability and the concept of secondary victimisation. The proposed methodology is qualitative, based on documentary and content analysis of official reports of the National Agency for Equal Opportunities between Women and Men, of the national and European legal framework and of documented public case studies on victims' interactions with protection services. It considers Law no. 217/2003, Law no. 26/2024, the 2026 legislative amendments and Directive (EU) 2024/1385, in relation to the duties of social services and protection instruments. The expected contribution is to identify possible discontinuities between the legal recognition of rights and effective access to protection, and to formulate an analytical framework for assessing cooperation between social work, the police, the judicial system and specialised services. The paper seeks to support recommendations for preventing revictimisation, improving information for victims and

strengthening interventions centred on the safety and autonomy of those affected.

About the author. Nina Stănescu is an associate professor with a PhD at the Faculty of Psychology and Educational Sciences, Ovidius University of Constanţa. Her teaching and research cover sociology, noological sociology, the sociology of law, social work and social research methodology. Her scientific interests include the analysis of social vulnerabilities and inequalities, the study of public policies and of relations between institutions and social service users, and interdisciplinary approaches to psychosocial intervention.

FR PRÉSENTATION ORALE

La violence à l'égard des femmes entre vulnérabilité sociale et impunité : une approche socio-juridique de l'accès à la justice et du rôle du travail social dans la protection des victimes

Maîtresse de conférences, docteure, Faculté de psychologie et de sciences de l'éducation, Université « Ovidius » de Constanţa

Mots-clés : violence à l'égard des femmes ; vulnérabilité sociale ; accès à la justice ; impunité ; travail social

La violence à l'égard des femmes constitue un phénomène social complexe dans lequel les rapports de pouvoir inégaux, la dépendance économique, les normes de genre et l'accès différencié aux ressources peuvent influencer à la fois l'exposition à l'abus et la possibilité d'obtenir une protection institutionnelle. La communication examine la relation entre vulnérabilité sociale, réponse des institutions et risque d'impunité, en mettant l'accent sur le rôle du travail social dans l'accès à la justice en Roumanie. Le problème central de la recherche porte sur les mécanismes par lesquels les obstacles matériels, informationnels et institutionnels peuvent limiter l'exercice effectif des droits des femmes touchées par la violence. Les objectifs sont d'identifier les facteurs qui créent ou amplifient ces obstacles, d'examiner les responsabilités des institutions impliquées dans la protection des victimes et d'analyser le rôle de l'assistant social dans la coordination des interventions psychosociales et juridiques. Le cadre théorique intègre la perspective sociologique des inégalités structurelles, l'approche intersectionnelle de la vulnérabilité et le concept de victimisation secondaire. La méthodologie proposée est qualitative et repose sur l'analyse documentaire et de contenu des rapports officiels de l'Agence nationale pour l'égalité des chances entre les femmes et les hommes, du cadre normatif national et européen et d'études de cas publiques documentées sur l'interaction des victimes avec les services de protection. Sont pris en compte la loi n° 217/2003, la loi n° 26/2024, les modifications législatives de 2026 et la directive (UE) 2024/1385, au regard des attributions des services sociaux et des instruments de protection. La contribution attendue consiste à identifier d'éventuelles discontinuités entre la reconnaissance juridique des droits et l'accès effectif à la protection, ainsi qu'à formuler un cadre analytique pour évaluer la coopération entre le travail social, la police, le système judiciaire et les services spécialisés. La communication vise à fonder des recommandations pour prévenir la revictimisation, améliorer l'information des victimes et renforcer les

interventions centrées sur la sécurité et l'autonomie des personnes concernées.

Note biographique. Nina Stănescu est maîtresse de conférences, docteure, à la Faculté de psychologie et de sciences de l'éducation de l'Université « Ovidius » de Constanţa. Son enseignement et ses recherches portent sur la sociologie, la sociologie noologique, la sociologie juridique, le travail social et la méthodologie de la recherche sociale. Ses préoccupations scientifiques incluent l'analyse des vulnérabilités et des inégalités sociales, l'étude des politiques publiques et des relations entre les institutions et les bénéficiaires des services sociaux, ainsi que les approches interdisciplinaires de l'intervention psychosociale.

---

80 PREZENTARE ORALĂ

80. Echilibrul digital de gen şi violenţa invizibilă: vulnerabilităţi la hărţuire şi tripla povară în rândul angajatelor de peste 45 de ani din universităţi

Daniela-Tatiana ŞOITU

Prof. univ. dr. habil., Departamentul de Sociologie, Asistenţă Socială şi Resurse Umane, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: echilibru digital de gen; tripla povară; ageism de gen; hărţuire în mediul academic; intersecţionalitate

Violenţa de gen din universităţi rămâne larg subraportată: ancheta europeană UniSAFE (42.186 de respondenţi, 46 de instituţii) arată că 62% dintre studenţi şi angajaţi au trăit cel puţin o formă de violenţă de gen, dar doar 13% au raportat-o, iar 31% dintre victime nu au recunoscut atunci comportamentul ca fiind violenţă. Deşi UniSAFE confirmă importanţa intersecţiilor, combinaţia dintre gen şi vârstă a rămas puţin explorată. Lucrarea analizează vulnerabilităţile angajatelor de peste 45–50 de ani din mediul universitar, prinse între trei presiuni simultane – o viaţă activă mai lungă, îngrijirea neplătită şi actualizarea digitală continuă –, denumite „Care-Tech Squeeze".

Obiectivele sunt: (1) explicarea modului în care decalajul digital de gen, care se inversează în defavoarea femeilor după 45 de ani, şi tripla povară se transformă în expunere la hărţuire şi în tăcere; (2) identificarea lacunelor răspunsului instituţional din România. Cadrul teoretic reuneşte conceptul de echilibru digital de gen în viaţa profesională (Şoitu, 2026), teoria dezavantajului cumulativ, perspectiva cursului vieţii, intersecţionalitatea şi modelul cerinţe–resurse ale muncii. Metodologic, este realizată o analiză secundară a datelor Eurostat, Eurofound, EIGE, OCDE, FRA şi UniSAFE şi o analiză documentară a cadrului normativ şi a codurilor de etică universitare, interpretate prin cadrul 7P UniSAFE (2021).

Datele arată o acumulare de dezavantaje: în România, doar 13,6% dintre persoanele de 55–64 de ani au competenţe digitale cel puţin de bază (UE: 42%), durata vieţii active a femeilor este de 29,2 ani (bărbaţi: 35,9), iar 32,5% dintre românce au fost hărţuite sexual la locul de muncă. Sunt identificate cinci mecanisme de vulnerabilitate – dependenţa tehnică, invizibilitatea generată de ageismul de gen, canalele de raportare inaccesibile, sărăcia de timp şi hărţuirea online – şi forme subtile de abuz, precum microagresiunile digitale.

Politicile româneşti de prevenire, deşi în progres, nu includ dimensiunile de vârstă, îngrijire şi competenţă digitală.

Lucrarea propune un model explicativ testabil (digitalizare → ageism digital → triplă povară → scăderea stării de bine), moderat de sprijinul organizaţional, leadershipul empatic şi mentoratul intergeneraţional, precum şi şase recomandări pentru universităţi: formare digitală în timpul programului, raportare pe mai multe canale, flexibilitate şi sprijin pentru îngrijitoare, date dezagregate pe gen, vârstă şi responsabilităţi de îngrijire, comisii de etică pregătite şi mentorat intergeneraţional.

Despre autor. Daniela-Tatiana Şoitu este profesor universitar doctor abilitat la Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi şi conducător de doctorat în asistenţă socială. Activitatea sa didactică şi de cercetare vizează consilierea în asistenţa socială, medierea, îmbătrânirea activă şi bunăstarea pe parcursul vieţii. Este autoare a numeroase lucrări despre lucrătorii vârstnici şi a cocoordonat volumul „Older Workers in a Digital Era" (Springer, 2026). Coordonează programul european de master EC2U LIFELINE şi Institutul Virtual EC2U de Sănătate şi Stare de Bine (GLADE).

EN ORAL PRESENTATION

Digital Gender Balance and Invisible Violence: Vulnerability to Harassment and the Triple Burden among University Employees Aged over 45

Professor, PhD habil., Department of Sociology, Social Work and Human Resources, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: digital gender balance; triple burden; gendered ageism; harassment in academia; intersectionality

Gender-based violence in universities remains widely under-reported: the European UniSAFE survey (42,186 respondents, 46 institutions) shows that 62% of students and staff have experienced at least one form of gender-based violence, but only 13% reported it, and 31% of victims did not recognise the behaviour as violence at the time. Although UniSAFE confirms the importance of intersections, the combination of gender and age has remained little explored. The paper analyses the vulnerabilities of female university employees over 45–50, caught between three simultaneous pressures – a longer working life, unpaid care and continuous digital upskilling – referred to as the "Care-Tech Squeeze".

The objectives are: (1) to explain how the digital gender gap, which reverses to women's disadvantage after the age of 45, and the triple burden turn into exposure to harassment and into silence; (2) to identify gaps in the institutional response in Romania. The theoretical framework combines the concept of digital gender balance in working life (Şoitu, 2026), cumulative disadvantage theory, the life-course perspective, intersectionality and the job demands–resources model. Methodologically, it carries out a secondary analysis of Eurostat, Eurofound, EIGE, OECD, FRA and UniSAFE data and a documentary analysis of the legal framework and university codes of ethics, interpreted through the UniSAFE 7P framework (2021).

The data show an accumulation of disadvantages: in Romania, only 13.6% of people aged 55–64 have at least basic digital skills (EU: 42%), women's

working life lasts 29.2 years (men: 35.9), and 32.5% of Romanian women have been sexually harassed at work. Five vulnerability mechanisms are identified – technical dependence, invisibility generated by gendered ageism, inaccessible reporting channels, time poverty and online harassment – as well as subtle forms of abuse such as digital microaggressions. Romanian prevention policies, although improving, do not include the dimensions of age, care and digital competence.

The paper proposes a testable explanatory model (digitalisation → digital ageism → triple burden → decline in well-being), moderated by organisational support, empathetic leadership and intergenerational mentoring, together with six recommendations for universities: digital training during working hours, multi-channel reporting, flexibility and support for carers, data disaggregated by gender, age and care responsibilities, well-prepared ethics committees and intergenerational mentoring.

About the author. Daniela-Tatiana Şoitu is a professor with a habilitation at the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi, and a doctoral supervisor in social work. Her teaching and research focus on counselling in social work, mediation, active ageing and well-being across the life course. She is the author of numerous works on older workers and co-edited the book "Older Workers in a Digital Era" (Springer, 2026). She coordinates the EC2U LIFELINE European master's programme and the EC2U Virtual Institute for Good Health and Well-being (GLADE).

FR PRÉSENTATION ORALE

L'équilibre numérique de genre et la violence invisible : vulnérabilités au harcèlement et triple charge chez les employées de plus de 45 ans des universités

Professeure des universités, docteure habilitée, Département de sociologie, travail social et ressources humaines, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : équilibre numérique de genre ; triple charge ; âgisme genré ; harcèlement en milieu universitaire ; intersectionnalité

La violence fondée sur le genre dans les universités reste largement sous-déclarée : l'enquête européenne UniSAFE (42 186 répondants, 46 établissements) montre que 62 % des étudiants et des personnels ont subi au moins une forme de violence fondée sur le genre, mais que 13 % seulement l'ont signalée et que 31 % des victimes n'avaient pas, sur le moment, reconnu ce comportement comme une violence. Bien qu'UniSAFE confirme l'importance des intersections, la combinaison du genre et de l'âge reste peu explorée. La communication analyse les vulnérabilités des employées universitaires de plus de 45–50 ans, prises entre trois pressions simultanées – une vie active plus longue, le travail de soin non rémunéré et la mise à niveau numérique continue –, désignées sous le nom de « Care-Tech Squeeze ».

Les objectifs sont : (1) expliquer comment l'écart numérique de genre, qui s'inverse au détriment des femmes après 45 ans, et la triple charge se transforment en exposition au harcèlement et en silence ; (2) identifier les lacunes de la réponse institutionnelle en Roumanie. Le cadre théorique réunit le concept d'équilibre numérique de genre dans la vie professionnelle (Şoitu,

2026), la théorie du désavantage cumulatif, la perspective du parcours de vie, l'intersectionnalité et le modèle exigences-ressources au travail. Sur le plan méthodologique, la communication procède à une analyse secondaire des données d'Eurostat, d'Eurofound, de l'EIGE, de l'OCDE, de la FRA et d'UniSAFE, ainsi qu'à une analyse documentaire du cadre normatif et des codes d'éthique universitaires, interprétés à l'aide du cadre 7P d'UniSAFE (2021).

Les données montrent un cumul de désavantages : en Roumanie, seules 13,6 % des personnes de 55 à 64 ans possèdent au moins des compétences numériques de base (UE : 42 %), la durée de vie active des femmes est de 29,2 ans (hommes : 35,9) et 32,5 % des Roumaines ont subi un harcèlement sexuel au travail. Cinq mécanismes de vulnérabilité sont identifiés – la dépendance technique, l'invisibilité produite par l'âgisme genré, des canaux de signalement inaccessibles, la pauvreté en temps et le harcèlement en ligne –, ainsi que des formes subtiles d'abus, telles que les microagressions numériques. Les politiques roumaines de prévention, bien qu'en progrès, n'intègrent pas les dimensions de l'âge, du soin et des compétences numériques.

La communication propose un modèle explicatif testable (numérisation → âgisme numérique → triple charge → baisse du bien-être), modéré par le soutien organisationnel, le leadership empathique et le mentorat intergénérationnel, ainsi que six recommandations pour les universités : formation numérique pendant le temps de travail, signalement par plusieurs canaux, flexibilité et soutien aux aidantes, données ventilées par genre, âge et responsabilités de soin, commissions d'éthique formées et mentorat intergénérationnel.

Note biographique. Daniela-Tatiana Şoitu est professeure des universités, docteure habilitée, à la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi et directrice de thèse en travail social. Son enseignement et ses recherches portent sur le conseil en travail social, la médiation, le vieillissement actif et le bien-être tout au long de la vie. Elle est l'autrice de nombreux travaux sur les travailleurs âgés et a codirigé l'ouvrage « Older Workers in a Digital Era » (Springer, 2026). Elle coordonne le master européen EC2U LIFELINE et l'Institut virtuel EC2U pour la santé et le bien-être (GLADE).

---

81 PREZENTARE ORALĂ

81. Geo-designul social: regândirea protecţiei femeilor în comunităţile izolate şi de frontieră

Adrian Cristian Titorencu

Asistent universitar, Universitatea „Ovidius" din Constanţa; doctorand, Universitatea din Bucureşti

Cuvinte-cheie: geo-design social; violenţa împotriva femeilor; izolare geografică; comunităţi de frontieră; proiectarea serviciilor sociale; acces la protecţie

Izolarea geografică, fragmentarea teritorială şi infrastructura instituţională limitată pot restrânge semnificativ accesul femeilor la serviciile de protecţie, mai ales în comunităţile izolate şi de frontieră. Modelele convenţionale de furnizare a serviciilor, organizate de regulă în jurul unor sedii fixe şi al unor

proceduri standardizate, pot fi insuficiente pentru condiţiile specifice ale acestor teritorii. Lucrarea explorează modul în care geo-designul social poate oferi o perspectivă conceptuală pentru înţelegerea şi regândirea organizării serviciilor destinate combaterii violenţei împotriva femeilor.

Geo-designul social este o abordare participativă emergentă, orientată spre context, a proiectării serviciilor sociale, care integrează dimensiunile geografice, sociale, culturale şi instituţionale în planificarea şi furnizarea intervenţiilor. În loc să trateze geografia doar ca pe o barieră în calea accesibilităţii, abordarea examinează modul în care caracteristicile teritoriale pot fundamenta dezvoltarea unor sisteme de servicii inovatoare, adaptate local şi fezabile operaţional.

Studiul propune o analiză documentară comparativă a zece exemple internaţionale din nouă ţări – Ucraina, Sudanul de Sud, Bangladesh, Nepal, Peru, Vanuatu, Australia, Columbia şi Mongolia. Cazurile includ echipe mobile de sprijin psihosocial, servicii de justiţie itinerante, mecanisme comunitare de protecţie, intervenţii adaptate cultural şi servicii integrate pentru populaţii dispersate geografic sau mobile. Analiza este structurată pe patru dimensiuni: adaptarea geografică, inovarea în furnizarea serviciilor, integrarea intersectorială şi fezabilitatea operaţională, cu o atenţie deosebită acordată rolului asistenţilor sociali, coordonării instituţionale, accesibilităţii, confidenţialităţii şi continuităţii protecţiei.

Examinând diferite răspunsuri teritoriale la nevoile de protecţie ale femeilor, lucrarea urmăreşte să identifice tipare recurente, diferenţe contextuale şi limite ale modelelor de servicii adaptate geografic, precum şi provocările transferului de practici inovatoare între comunităţi cu capacităţi instituţionale şi caracteristici culturale diferite. Contribuţia propusă constă în extinderea aplicării geo-designului social la violenţa împotriva femeilor.

Despre autor. Adrian Cristian Titorencu este asistent social, cu peste 14 ani de experienţă profesională, inclusiv în asistenţa umanitară şi managementul serviciilor sociale. Este asistent universitar la Universitatea „Ovidius" din Constanţa şi doctorand în asistenţă socială la Universitatea din Bucureşti, cu o cercetare doctorală despre implicarea asistenţilor sociali în asistenţa umanitară şi localizarea ajutorului. Dezvoltă geo-designul social, o abordare emergentă a proiectării unor servicii sociale inovatoare, adaptate caracteristicilor geografice şi comunitare. Interesele sale de cercetare includ inovarea în serviciile sociale, managementul de caz, asistenţa umanitară şi asistenţa socială în comunităţile izolate geografic şi de frontieră.

EN ORAL PRESENTATION

Social Geo-Design: Rethinking the Protection of Women in Isolated and Border Communities

Teaching Assistant, Ovidius University of Constanţa; PhD candidate, University of Bucharest

Keywords: social geo-design; violence against women; geographical isolation; border communities; social service design; access to protection

Geographical isolation, territorial fragmentation and limited institutional infrastructure can significantly restrict women's access to protection services, especially in isolated and border communities. Conventional service delivery

models, usually organised around fixed offices and standardised procedures, may be inadequate for the specific conditions of these territories. The paper explores how social geo-design can offer a conceptual perspective for understanding and rethinking the organisation of services to combat violence against women.

Social geo-design is an emerging, participatory and context-oriented approach to social service design that integrates geographical, social, cultural and institutional dimensions into the planning and delivery of interventions. Rather than treating geography merely as a barrier to accessibility, the approach examines how territorial characteristics can inform the development of innovative, locally adapted and operationally feasible service systems.

The study offers a comparative documentary analysis of ten international examples from nine countries – Ukraine, South Sudan, Bangladesh, Nepal, Peru, Vanuatu, Australia, Colombia and Mongolia. The cases include mobile psychosocial support teams, mobile justice services, community protection mechanisms, culturally adapted interventions and integrated services for geographically dispersed or mobile populations. The analysis is structured along four dimensions: geographical adaptation, innovation in service delivery, cross-sectoral integration and operational feasibility, with particular attention to the role of social workers, institutional coordination, accessibility, confidentiality and continuity of protection.

By examining different territorial responses to women's protection needs, the paper seeks to identify recurring patterns, contextual differences and limits of geographically adapted service models, as well as the challenges of transferring innovative practices between communities with different institutional capacities and cultural characteristics. The proposed contribution is to extend the application of social geo-design to violence against women.

About the author. Adrian Cristian Titorencu is a social worker with more than 14 years of professional experience, including in humanitarian assistance and social service management. He is a teaching assistant at Ovidius University of Constanţa and a PhD candidate in social work at the University of Bucharest, with doctoral research on the involvement of social workers in humanitarian assistance and the localisation of aid. He is developing social geo-design, an emerging approach to designing innovative social services adapted to geographical and community characteristics. His research interests include innovation in social services, case management, humanitarian assistance and social work in geographically isolated and border communities.

FR PRÉSENTATION ORALE

Le géo-design social : repenser la protection des femmes dans les communautés isolées et frontalières

Assistant universitaire, Université « Ovidius » de Constanţa ; doctorant, Université de Bucarest

Mots-clés : géo-design social ; violence à l'égard des femmes ; isolement géographique ; communautés frontalières ; conception des services sociaux ; accès à la protection

L'isolement géographique, la fragmentation territoriale et une infrastructure institutionnelle limitée peuvent restreindre considérablement l'accès des

femmes aux services de protection, en particulier dans les communautés isolées et frontalières. Les modèles conventionnels de prestation de services, généralement organisés autour de locaux fixes et de procédures standardisées, peuvent être insuffisants face aux conditions spécifiques de ces territoires. La communication explore la manière dont le géo-design social peut offrir une perspective conceptuelle pour comprendre et repenser l'organisation des services de lutte contre la violence à l'égard des femmes.

Le géo-design social est une approche émergente, participative et contextualisée de la conception des services sociaux, qui intègre les dimensions géographiques, sociales, culturelles et institutionnelles dans la planification et la mise en œuvre des interventions. Plutôt que de considérer la géographie seulement comme un obstacle à l'accessibilité, cette approche examine comment les caractéristiques territoriales peuvent fonder le développement de systèmes de services innovants, adaptés localement et réalisables sur le plan opérationnel.

L'étude propose une analyse documentaire comparative de dix exemples internationaux dans neuf pays – l'Ukraine, le Soudan du Sud, le Bangladesh, le Népal, le Pérou, le Vanuatu, l'Australie, la Colombie et la Mongolie. Les cas comprennent des équipes mobiles de soutien psychosocial, des services de justice itinérants, des mécanismes communautaires de protection, des interventions culturellement adaptées et des services intégrés pour des populations géographiquement dispersées ou mobiles. L'analyse s'articule autour de quatre dimensions : l'adaptation géographique, l'innovation dans la prestation des services, l'intégration intersectorielle et la faisabilité opérationnelle, avec une attention particulière au rôle des travailleurs sociaux, à la coordination institutionnelle, à l'accessibilité, à la confidentialité et à la continuité de la protection.

En examinant différentes réponses territoriales aux besoins de protection des femmes, la communication vise à identifier des schémas récurrents, des différences contextuelles et les limites des modèles de services adaptés géographiquement, ainsi que les défis du transfert de pratiques innovantes entre communautés aux capacités institutionnelles et aux caractéristiques culturelles différentes. La contribution proposée consiste à étendre l'application du géo-design social à la violence à l'égard des femmes.

Note biographique. Adrian Cristian Titorencu est assistant social et compte plus de 14 ans d'expérience professionnelle, notamment dans l'aide humanitaire et la gestion des services sociaux. Il est assistant universitaire à l'Université « Ovidius » de Constanţa et doctorant en travail social à l'Université de Bucarest, avec une recherche doctorale sur l'implication des travailleurs sociaux dans l'aide humanitaire et la localisation de l'aide. Il développe le géo-design social, une approche émergente de la conception de services sociaux innovants adaptés aux caractéristiques géographiques et communautaires. Ses intérêts de recherche comprennent l'innovation dans les services sociaux, la gestion de cas, l'aide humanitaire et le travail social dans les communautés géographiquement isolées et frontalières.

82 PREZENTARE ORALĂ

82. Impactul violenţei domestice asupra copiilor martori

Ana-Maria TORICĂ
Asistent universitar asociat, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi

Cuvinte-cheie: traumă psihologică; rezilienţă; factori de protecţie

Violenţa domestică reprezintă o problemă socială complexă, ale cărei consecinţe depăşesc relaţia directă dintre victimă şi agresor, afectând în mod semnificativ şi copiii care asistă la episoadele de violenţă în mediul familial. Expunerea repetată la conflicte, agresiuni fizice, verbale sau psihologice poate influenţa dezvoltarea socioemoţională a acestora, manifestându-se prin anxietate, teamă, nesiguranţă, dificultăţi de relaţionare, probleme de adaptare şcolară şi modificări comportamentale. Chiar şi în absenţa unei agresiuni directe asupra copilului, simpla expunere la violenţă poate constitui o experienţă traumatică, cu efecte asupra dezvoltării şi funcţionării sale ulterioare. Cercetarea îşi propune să analizeze modul în care violenţa domestică influenţează copiii care asistă la astfel de manifestări în calitate de martori, acordând o atenţie deosebită identificării consecinţelor asupra dezvoltării lor şi modalităţilor de intervenţie şi sprijin disponibile în comunităţile rurale. Cercetarea se va desfăşura în mediul rural şi va utiliza o abordare calitativă, bazată pe interviuri semistructurate aplicate specialiştilor care interacţionează cu această categorie de copii. Grupul-ţintă va include asistenţi sociali, mediatori şcolari, consilieri şcolari, cadre didactice, diriginţi şi reprezentanţi ai poliţiei din comunitate. Prin valorificarea experienţelor profesionale şi a perspectivelor participanţilor, cercetarea urmăreşte să evidenţieze modalităţile de identificare a efectelor violenţei domestice asupra copiilor, dificultăţile întâmpinate în procesul de intervenţie, precum şi importanţa colaborării interinstituţionale în asigurarea protecţiei, sprijinului şi dezvoltării unor mecanisme de adaptare şi rezilienţă.

Despre autor. Ana-Maria Torică este absolventă a specializării Asistenţă socială a Facultăţii de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice şi a programelor de master „Supervizare şi planificare socială”, „Psihologie educaţională şi consiliere” şi „Probaţiune, mediere şi asistenţa socială a victimelor infracţiunilor”. Este doctorandă în sociologie, cu tema „Efectele violenţei domestice asupra victimelor”, asistent universitar asociat şi mediator şcolar.

EN ORAL PRESENTATION

The Impact of Domestic Violence on Child Witnesses

Associate Teaching Assistant, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: psychological trauma; resilience; protective factors

Domestic violence is a complex social problem whose consequences go beyond the direct relationship between victim and perpetrator, significantly affecting children who witness episodes of violence in the family. Repeated exposure to conflict and to physical, verbal or psychological aggression can influence their socio-emotional development, manifesting as anxiety, fear, insecurity, relationship difficulties, problems of school adjustment and behavioural changes. Even without direct aggression against the child, mere exposure to

violence can be a traumatic experience, with effects on later development and functioning. The research analyses how domestic violence affects children who witness it, with particular attention to identifying the consequences for their development and the forms of intervention and support available in rural communities. The research will be carried out in rural areas and will use a qualitative approach based on semi-structured interviews with specialists who interact with these children. The target group will include social workers, school mediators, school counsellors, teachers, form teachers and community police officers. Drawing on participants' professional experiences and perspectives, the research seeks to highlight ways of identifying the effects of domestic violence on children, the difficulties encountered in intervention and the importance of inter-agency collaboration in ensuring protection and support and in developing coping and resilience mechanisms.

About the author. Ana-Maria Torică graduated in Social Work from the Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences and completed the master's programmes "Supervision and Social Planning", "Educational Psychology and Counselling" and "Probation, Mediation and Social Work for Crime Victims". She is a PhD candidate in sociology, with the thesis "The Effects of Domestic Violence on Victims", an associate teaching assistant and a school mediator.

FR PRÉSENTATION ORALE

L'impact de la violence domestique sur les enfants témoins

Assistante universitaire associée, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : traumatisme psychologique ; résilience ; facteurs de protection

La violence domestique est un problème social complexe dont les conséquences dépassent la relation directe entre victime et agresseur et touchent aussi de manière significative les enfants qui assistent aux épisodes de violence au sein de la famille. L'exposition répétée aux conflits et aux agressions physiques, verbales ou psychologiques peut influencer leur développement socio-émotionnel et se manifester par de l'anxiété, de la peur, de l'insécurité, des difficultés relationnelles, des problèmes d'adaptation scolaire et des changements de comportement. Même en l'absence d'agression directe contre l'enfant, la simple exposition à la violence peut constituer une expérience traumatique, avec des effets sur son développement et son fonctionnement ultérieurs. La recherche analyse la manière dont la violence domestique affecte les enfants qui en sont témoins, en s'attachant particulièrement à identifier les conséquences sur leur développement et les modalités d'intervention et de soutien disponibles dans les communautés rurales. La recherche sera menée en milieu rural et adoptera une approche qualitative, fondée sur des entretiens semi-directifs avec les spécialistes en contact avec ces enfants. Le groupe cible comprendra des assistants sociaux, des médiateurs scolaires, des conseillers scolaires, des enseignants, des professeurs principaux et des représentants de la police de proximité. En s'appuyant sur les expériences professionnelles et les points de vue des participants, la recherche vise à mettre en évidence les moyens d'identifier les effets de la violence domestique sur les enfants, les difficultés rencontrées

dans l'intervention et l'importance de la collaboration interinstitutionnelle pour assurer la protection, le soutien et le développement de mécanismes d'adaptation et de résilience.

Note biographique. Ana-Maria Torică est diplômée en travail social de la Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques et des masters « Supervision et planification sociale », « Psychologie de l'éducation et conseil » et « Probation, médiation et accompagnement social des victimes d'infractions ». Elle est doctorante en sociologie, avec une thèse sur « Les effets de la violence domestique sur les victimes », assistante universitaire associée et médiatrice scolaire.

---

83 POSTER

83. Factori de risc şi resurse de protecţie în abuzul şi neglijarea copilului: perspective ale specialiştilor şi adolescentelor beneficiare

Cosmina-Elena Tropan

Masterandă, Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: abuz asupra copilului; neglijare; factori de risc; factori de protecţie; adolescente; protecţia copilului

Lucrarea explorează fenomenul abuzului şi neglijării copilului şi analizează eficienţa măsurilor actuale de intervenţie dintr-o dublă perspectivă: cea a specialiştilor din sistem şi cea a beneficiarilor. Cercetarea calitativă s-a desfăşurat la Centrul de Primire în Regim de Urgenţă al DGASPC Iaşi, unde au fost realizate interviuri semistructurate cu şase participanţi: trei specialişti (doi psihologi şi un asistent social) şi trei adolescente (13–15 ani) aflate în sistemul de protecţie. Analiza datelor arată că specialiştii identifică drept principali factori de risc consumul de alcool, nivelul redus de educaţie şi transmiterea intergeneraţională a modelelor abuzive. Se remarcă barierele cu care aceştia se confruntă zilnic, în special dificultatea diagnosticării abuzului emoţional în lipsa urmelor fizice şi pasivitatea comunităţii. Pe de altă parte, discuţiile cu adolescentele arată că, pentru ele, siguranţa se traduce prin ascultare, comunicare respectuoasă şi încredere în adulţii din centru. Un aspect important este tensiunea dintre eforturile instituţiei de a le proteja şi dorul lor puternic de familie, care îngreunează foarte mult adaptarea la restricţiile din centru. Cercetarea conchide că protecţia eficientă a copilului depăşeşte simpla aplicare a legii. Sunt necesare implementarea unor cursuri practice de educaţie parentală în comunitate, crearea unor instrumente standardizate pentru evaluarea abuzului emoţional şi adaptarea centrelor de urgenţă la nevoile psihoemoţionale ale tinerilor. Deşi eşantionul a fost restrâns, rezultatele confirmă că siguranţa fizică a minorului trebuie obligatoriu dublată de validarea vocii sale.

Despre autor. Cosmina-Elena Tropan este absolventă a specializării Asistenţă socială şi studentă în anul I la programul de master „Familia şi managementul resurselor familiale".

EN POSTER

Risk Factors and Protective Resources in Child Abuse and Neglect: Perspectives of Specialists and Adolescent Girls in Care

Master's student, Faculty of Philosophy and Social-Political Sciences, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: child abuse; neglect; risk factors; protective factors; adolescent girls; child protection

The paper explores child abuse and neglect and analyses the effectiveness of current intervention measures from a dual perspective: that of specialists in the system and that of beneficiaries. The qualitative research was carried out at the Emergency Reception Centre of DGASPC Iaşi, where semi-structured interviews were conducted with six participants: three specialists (two psychologists and a social worker) and three adolescent girls (aged 13–15) in the protection system. The data show that specialists identify alcohol use, low educational attainment and the intergenerational transmission of abusive patterns as the main risk factors. The barriers they face daily stand out, especially the difficulty of diagnosing emotional abuse in the absence of physical marks and the passivity of the community. The conversations with the girls, on the other hand, show that for them safety means being listened to, respectful communication and trust in the adults at the centre. An important aspect is the tension between the institution's efforts to protect them and their strong longing for family, which makes it much harder for them to adapt to the centre's restrictions. The research concludes that effective child protection goes beyond simply applying the law. What is needed are practical parenting courses in the community, standardised tools for assessing emotional abuse and the adaptation of emergency centres to young people's psycho-emotional needs. Although the sample was small, the results confirm that a minor's physical safety must always be accompanied by validation of their voice.

About the author. Cosmina-Elena Tropan graduated in Social Work and is a first-year student in the master's programme "The Family and Family Resource Management".

FR POSTER

Facteurs de risque et ressources de protection dans la maltraitance et la négligence envers l'enfant : points de vue des spécialistes et des adolescentes prises en charge

Étudiante en master, Faculté de philosophie et de sciences sociales et politiques, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : maltraitance envers l'enfant ; négligence ; facteurs de risque ; facteurs de protection ; adolescentes ; protection de l'enfance

La communication explore le phénomène de la maltraitance et de la négligence envers l'enfant et analyse l'efficacité des mesures d'intervention actuelles selon une double perspective : celle des spécialistes du système et celle des bénéficiaires. La recherche qualitative a été menée au Centre d'accueil d'urgence de la DGASPC de Iaşi, où des entretiens semi-directifs ont été

réalisés avec six participants : trois spécialistes (deux psychologues et une assistante sociale) et trois adolescentes (13–15 ans) placées dans le système de protection. L'analyse des données montre que les spécialistes désignent comme principaux facteurs de risque la consommation d'alcool, le faible niveau d'instruction et la transmission intergénérationnelle des modèles abusifs. Les obstacles qu'ils rencontrent au quotidien ressortent nettement, en particulier la difficulté de diagnostiquer la maltraitance émotionnelle en l'absence de traces physiques et la passivité de la communauté. D'autre part, les échanges avec les adolescentes montrent que, pour elles, la sécurité signifie être écoutées, une communication respectueuse et la confiance dans les adultes du centre. Un aspect important est la tension entre les efforts de l'institution pour les protéger et leur fort attachement à leur famille, qui rend très difficile l'adaptation aux restrictions du centre. La recherche conclut qu'une protection efficace de l'enfant va au-delà de la simple application de la loi. Il faut mettre en place des cours pratiques de soutien à la parentalité dans la communauté, créer des outils standardisés d'évaluation de la maltraitance émotionnelle et adapter les centres d'urgence aux besoins psycho-émotionnels des jeunes. Bien que l'échantillon soit restreint, les résultats confirment que la sécurité physique du mineur doit impérativement s'accompagner de la reconnaissance de sa parole.

Note biographique. Cosmina-Elena Tropan est diplômée en travail social et étudiante en première année du master « La famille et la gestion des ressources familiales ».

---

84 PREZENTARE ORALĂ

84. Continuitatea serviciilor de sprijin pentru victimele violenţei domestice: perspective profesionale asupra tranziţiei de la intervenţia de urgenţă la autonomie

Camelia Uţă (Pintec), Elena Maria Felea (Bochiş), Lavinia Elisabeta Popp, Ana Cristina Baciu

Drd. Camelia Uţă (Pintec), drd. Elena Maria Felea (Bochiş) – Universitatea de Vest din Timişoara; prof. univ. dr. Lavinia Elisabeta Popp – Universitatea „Babeş-Bolyai", Centrul Universitar Reşiţa; conf. univ. dr. Ana Cristina Baciu – Universitatea „Babeş-Bolyai", Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială

Cuvinte-cheie: violenţă domestică; continuitatea serviciilor; colaborare interinstituţională; siguranţă; autonomie

Violenţa domestică generează nevoi complexe de protecţie şi sprijin, care depăşesc intervenţia de urgenţă şi necesită servicii coordonate pe termen mediu şi lung. Continuitatea acestora reprezintă o dimensiune esenţială a parcursului de la protecţia imediată la siguranţă şi autonomie. Cercetarea urmăreşte analiza continuităţii serviciilor destinate victimelor violenţei domestice, din perspectiva profesioniştilor implicaţi, cu accent pe colaborarea interinstituţională şi pe barierele care afectează asigurarea unui sprijin coerent.

Designul este cantitativ, transversal, descriptiv şi exploratoriu. Unitatea de analiză este profesionistul, nu instituţia şi nici cazul de violenţă domestică.

Componenta deschisă are rol complementar şi nu transformă singură cercetarea într-un design mixt.

Eşantionul include 50 de profesionişti selectaţi pe baza relevanţei experienţei pentru tema cercetării, persoane care au desfăşurat activităţi de evaluare, intervenţie, orientare, coordonare sau sprijin în cel puţin un caz de violenţă domestică în ultimele 12 luni. Recrutarea a urmărit diversitate profesională şi instituţională, fără a pretinde reprezentativitate statistică.

Datele sunt colectate prin intermediul unui chestionar structurat adresat profesioniştilor din domenii relevante pentru intervenţie: asistenţă socială, psihologie, sănătate, ordine publică şi asistenţă juridică. Instrumentul cuprinde patru dimensiuni: profilul profesional al respondenţilor; accesibilitatea şi continuitatea serviciilor; colaborarea interinstituţională; sprijinul pentru siguranţa şi autonomia victimelor. Analiza vizează modul în care profesioniştii apreciază articularea intervenţiilor de urgenţă cu serviciile ulterioare de sprijin, precum şi dificultăţile întâmpinate în coordonarea acestora.

Demersul examinează continuitatea asistată ca proces de conectare şi coordonare a serviciilor de-a lungul parcursului de sprijin, în raport cu nevoile victimelor. Contribuţia urmărită constă în identificarea discontinuităţilor percepute de profesionişti şi a condiţiilor instituţionale care pot susţine tranziţia de la gestionarea crizei la autonomie. Cercetarea poate fundamenta recomandări privind consolidarea colaborării interinstituţionale şi organizarea unui sprijin accesibil, complementar şi adaptat nevoilor de protecţie, recuperare şi integrare socială.

Despre autori. Camelia Uţă (căs. Pintec) lucrează din 2008 la Direcţia de Asistenţă Socială Hunedoara, ca inspector – asistent social. Experienţa dobândită în lucrul direct cu diverse categorii de persoane vulnerabile i-a oferit o perspectivă asupra provocărilor şi barierelor cu care se confruntă victimele violenţei domestice în contextul românesc şi i-a fundamentat interesul pentru studierea cooperării interinstituţionale şi a modalităţilor prin care intervenţia de urgenţă poate deveni un proces sustenabil de sprijin, recuperare şi dobândire a autonomiei. Este doctorandă la Şcoala Doctorală de Sociologie a Universităţii de Vest din Timişoara. Elena Maria Felea (Bochiş) este doctorandă în anul al III-lea în domeniul Sociologie la Universitatea de Vest din Timişoara; cercetarea sa vizează accesibilitatea, incluziunea socială şi drepturile persoanelor cu dizabilităţi. Prof. univ. dr. Lavinia Elisabeta Popp predă la Universitatea „Babeş-Bolyai” (Centrul Universitar Reşiţa) şi este conducător de doctorat în Sociologie la Universitatea de Vest din Timişoara; expertiza sa vizează sociologia muncii şi a familiei (şomaj, violenţă domestică, integrarea tinerilor pe piaţa muncii), iar activitatea sa academică însumează 12 cărţi, 65 de lucrări indexate ISI/BDI şi peste 120 de articole şi capitole. Conf. univ. dr. Ana Cristina Baciu predă la Departamentul de Asistenţă Socială al Facultăţii de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea „Babeş-Bolyai” din Cluj-Napoca; activitatea sa vizează protecţia drepturilor copilului, adopţia şi plasamentul familial, managementul de caz în situaţii de abuz şi neglijare şi incluziunea socială a grupurilor vulnerabile.

EN ORAL PRESENTATION

Continuity of Support Services for Victims of Domestic Violence: Professional Perspectives on the Transition from Emergency Intervention to Autonomy

PhD candidate Camelia Uţă (Pintec), PhD candidate Elena Maria Felea (Bochiş) – West University of Timişoara; Professor Lavinia Elisabeta Popp, PhD – Babeş-Bolyai University, Reşiţa University Centre; Associate Professor Ana Cristina Baciu, PhD – Babeş-Bolyai University, Faculty of Sociology and Social Work

Keywords: domestic violence; continuity of services; inter-agency collaboration; safety; autonomy

Domestic violence generates complex protection and support needs that go beyond emergency intervention and require coordinated services in the medium and long term. Their continuity is an essential dimension of the path from immediate protection to safety and autonomy. The research analyses the continuity of services for victims of domestic violence from the perspective of the professionals involved, with an emphasis on inter-agency collaboration and on the barriers to providing coherent support.

The design is quantitative, cross-sectional, descriptive and exploratory. The unit of analysis is the professional, not the institution or the domestic violence case. The open-ended component plays a complementary role and does not by itself turn the research into a mixed-methods design.

The sample includes 50 professionals selected for the relevance of their experience to the research topic, who have carried out assessment, intervention, referral, coordination or support activities in at least one domestic violence case in the last 12 months. Recruitment aimed at professional and institutional diversity, without claiming statistical representativeness.

Data are collected through a structured questionnaire addressed to professionals in fields relevant to intervention: social work, psychology, health, public order and legal assistance. The instrument covers four dimensions: respondents' professional profile; accessibility and continuity of services; inter-agency collaboration; and support for victims' safety and autonomy. The analysis examines how professionals assess the link between emergency interventions and subsequent support services, as well as the difficulties encountered in coordinating them.

The study examines assisted continuity as a process of connecting and coordinating services along the support pathway in relation to victims' needs. The intended contribution is to identify the discontinuities perceived by professionals and the institutional conditions that can support the transition from crisis management to autonomy. The research may inform recommendations for strengthening inter-agency collaboration and for organising accessible, complementary support adapted to needs for protection, recovery and social integration.

About the authors. Camelia Uţă (married name Pintec) has worked since 2008 at the Hunedoara Social Assistance Directorate as an inspector and social worker. Her experience working directly with various vulnerable groups has given her insight into the challenges and

barriers faced by victims of domestic violence in the Romanian context and has grounded her interest in studying inter-agency cooperation and the ways in which emergency intervention can become a sustainable process of support, recovery and gaining autonomy. She is a PhD candidate at the Doctoral School of Sociology of the West University of Timişoara. Elena Maria Felea (Bochiş) is a third-year PhD candidate in sociology at the West University of Timişoara; her research focuses on accessibility, social inclusion and the rights of persons with disabilities. Professor Lavinia Elisabeta Popp, PhD, teaches at Babeş-Bolyai University (Reşiţa University Centre) and is a doctoral supervisor in sociology at the West University of Timişoara; her expertise covers the sociology of work and of the family (unemployment, domestic violence, young people's integration into the labour market), and her academic output comprises 12 books, 65 papers indexed in ISI/international databases and more than 120 articles and chapters. Associate Professor Ana Cristina Baciu, PhD, teaches in the Department of Social Work of the Faculty of Sociology and Social Work, Babeş-Bolyai University of Cluj-Napoca; her work focuses on children's rights, adoption and foster care, case management in situations of abuse and neglect and the social inclusion of vulnerable groups.

FR PRÉSENTATION ORALE

La continuité des services de soutien aux victimes de violence domestique : regards professionnels sur la transition de l'intervention d'urgence vers l'autonomie

Camelia Uţă (Pintec) et Elena Maria Felea (Bochiş), doctorantes – Université de l'Ouest de Timişoara ; Lavinia Elisabeta Popp, professeure des universités, docteure – Université « Babeş-Bolyai », Centre universitaire de Reşiţa ; Ana Cristina Baciu, maîtresse de conférences, docteure – Université « Babeş-Bolyai », Faculté de sociologie et de travail social

Mots-clés : violence domestique ; continuité des services ; collaboration interinstitutionnelle ; sécurité ; autonomie

La violence domestique engendre des besoins complexes de protection et de soutien qui dépassent l'intervention d'urgence et exigent des services coordonnés à moyen et long terme. Leur continuité constitue une dimension essentielle du parcours qui mène de la protection immédiate à la sécurité et à l'autonomie. La recherche analyse la continuité des services destinés aux victimes de violence domestique du point de vue des professionnels concernés, en mettant l'accent sur la collaboration interinstitutionnelle et sur les obstacles à un soutien cohérent.

Le dispositif est quantitatif, transversal, descriptif et exploratoire. L'unité d'analyse est le professionnel, et non l'institution ni le cas de violence domestique. La composante ouverte joue un rôle complémentaire et ne transforme pas, à elle seule, la recherche en dispositif mixte.

L'échantillon comprend 50 professionnels choisis en fonction de la pertinence de leur expérience pour le sujet, ayant mené des activités d'évaluation, d'intervention, d'orientation, de coordination ou de soutien dans au moins un cas de violence domestique au cours des douze derniers mois. Le recrutement a visé une diversité professionnelle et institutionnelle, sans prétendre à la représentativité statistique.

Les données sont recueillies au moyen d'un questionnaire structuré adressé à des professionnels de domaines pertinents pour l'intervention : travail social, psychologie, santé, ordre public et assistance juridique. L'instrument comporte quatre dimensions : le profil professionnel des répondants ;

l'accessibilité et la continuité des services ; la collaboration interinstitutionnelle ; le soutien à la sécurité et à l'autonomie des victimes. L'analyse porte sur la manière dont les professionnels apprécient l'articulation entre interventions d'urgence et services de soutien ultérieurs, ainsi que sur les difficultés rencontrées pour les coordonner.

La démarche examine la continuité accompagnée comme un processus de mise en relation et de coordination des services tout au long du parcours de soutien, au regard des besoins des victimes. La contribution visée consiste à identifier les discontinuités perçues par les professionnels et les conditions institutionnelles susceptibles de favoriser la transition de la gestion de crise vers l'autonomie. La recherche peut fonder des recommandations pour renforcer la collaboration interinstitutionnelle et organiser un soutien accessible, complémentaire et adapté aux besoins de protection, de rétablissement et d'intégration sociale.

Notes biographiques. Camelia Uţă (épouse Pintec) travaille depuis 2008 à la Direction de l'assistance sociale de Hunedoara comme inspectrice – assistante sociale. Son expérience du travail direct avec diverses catégories de personnes vulnérables lui a donné un éclairage sur les difficultés et les obstacles auxquels se heurtent les victimes de violence domestique dans le contexte roumain et a fondé son intérêt pour l'étude de la coopération interinstitutionnelle et des moyens par lesquels l'intervention d'urgence peut devenir un processus durable de soutien, de rétablissement et d'accès à l'autonomie. Elle est doctorante à l'École doctorale de sociologie de l'Université de l'Ouest de Timişoara. Elena Maria Felea (Bochiş) est doctorante en troisième année de sociologie à l'Université de l'Ouest de Timişoara ; ses recherches portent sur l'accessibilité, l'inclusion sociale et les droits des personnes handicapées. Lavinia Elisabeta Popp, professeure des universités, docteure, enseigne à l'Université « Babeş-Bolyai » (Centre universitaire de Reşiţa) et est directrice de thèse en sociologie à l'Université de l'Ouest de Timişoara ; son expertise porte sur la sociologie du travail et de la famille (chômage, violence domestique, insertion des jeunes sur le marché du travail), et ses travaux comprennent 12 livres, 65 articles indexés ISI ou dans des bases de données internationales et plus de 120 articles et chapitres. Ana Cristina Baciu, maîtresse de conférences, docteure, enseigne au Département de travail social de la Faculté de sociologie et de travail social de l'Université « Babeş-Bolyai » de Cluj-Napoca ; ses travaux portent sur la protection des droits de l'enfant, l'adoption et le placement familial, la gestion de cas dans les situations de maltraitance et de négligence et l'inclusion sociale des groupes vulnérables.

85 PREZENTARE ORALĂ

85. Ludomania şi violenţa domestică: de la pierderile financiare la comportamentele abuzive

Mihai VOICU

Doctorand, Institutul de Cercetare a Calităţii Vieţii – Şcoala de Studii Avansate a Academiei Române

Cuvinte-cheie: ludomanie; violenţă domestică; abuz economic; control coercitiv; vulnerabilitate socială

Dependenţa de jocuri de noroc, cunoscută şi sub denumirea de ludomanie, reprezintă o problemă care nu afectează doar persoana dependentă, ci şi familia şi relaţiile cu cei apropiaţi. Pierderile financiare, acumularea datoriilor şi conflictele care pot apărea în familie contribuie la deteriorarea relaţiilor şi, în anumite situaţii, pot fi asociate cu diferite forme de violenţă domestică, în special împotriva femeilor.

Prezentarea îşi propune să analizeze legătura dintre dependenţa de jocuri de noroc şi violenţa domestică, urmărind modul în care problemele financiare şi comportamentele asociate jocurilor de noroc pot influenţa relaţiile de cuplu. Principalele obiective sunt identificarea factorilor de risc, înţelegerea modului în care pierderile financiare pot accentua tensiunile familiale şi prezentarea formelor de violenţă psihologică, economică şi fizică întâlnite în astfel de situaţii.

Din punct de vedere teoretic, prezentarea porneşte de la cercetările internaţionale care au analizat relaţia dintre jocurile de noroc problematice şi violenţa în cuplu, având în vedere şi rolul vulnerabilităţii sociale, al inegalităţilor dintre parteneri şi al comportamentelor de control.

Metodologia se bazează pe analiza literaturii de specialitate, prin consultarea unor studii şi articole ştiinţifice care prezintă rezultatele cercetărilor realizate în diferite ţări. Compararea acestor informaţii permite identificarea unor aspecte comune şi înţelegerea mai clară a modului în care dependenţa de jocuri de noroc se poate asocia cu violenţa domestică.

Prin această prezentare se urmăreşte evidenţierea consecinţelor mai puţin vizibile ale ludomaniei asupra familiei, în special a abuzului economic, a presiunilor financiare şi a comportamentelor de control. Totodată, este important de subliniat că dependenţa de jocuri de noroc nu conduce automat la violenţă, aceasta fiind influenţată de mai mulţi factori personali şi sociali.

Prezentarea îşi propune să contribuie la o mai bună înţelegere a acestui fenomen şi să atragă atenţia asupra importanţei prevenirii, a sprijinirii persoanelor afectate şi a dezvoltării unor măsuri de intervenţie care să răspundă atât problemelor legate de jocurile de noroc, cât şi situaţiilor de violenţă domestică.

Despre autor. Mihai Voicu este doctorand în sociologie la Şcoala de Studii Avansate a Academiei Române (SCOSAAR), cu interese de cercetare în domeniile sociologiei, teologiei, asistenţei sociale şi politicilor publice. Activitatea sa explorează dimensiunea socială a vieţii contemporane, acordând o atenţie specială fenomenului ludomaniei şi impactului acestuia ca factor de excludere socială şi sărăcie.

EN ORAL PRESENTATION

Gambling Addiction and Domestic Violence: From Financial Losses to Abusive Behaviour

PhD candidate, Research Institute for Quality of Life – School of Advanced Studies of the Romanian Academy

Keywords: gambling addiction; domestic violence; economic abuse; coercive control; social vulnerability

Gambling addiction is a problem that affects not only the addicted person but also the family and close relationships. Financial losses, mounting debts and the conflicts that may arise in the family contribute to the deterioration of relationships and, in certain situations, may be associated with various forms of domestic violence, particularly against women.

The presentation analyses the link between gambling addiction and domestic violence, examining how financial problems and gambling-related

behaviours can affect couple relationships. The main objectives are to identify risk factors, to understand how financial losses can heighten family tensions and to present the forms of psychological, economic and physical violence found in such situations.

Theoretically, the presentation draws on international research that has analysed the relationship between problem gambling and intimate partner violence, also taking into account the role of social vulnerability, inequalities between partners and controlling behaviour.

The methodology is based on a review of the specialist literature, drawing on studies and scientific articles reporting the results of research carried out in different countries. Comparing this information makes it possible to identify common aspects and to understand more clearly how gambling addiction can be associated with domestic violence.

The presentation seeks to highlight the less visible consequences of gambling addiction for the family, especially economic abuse, financial pressure and controlling behaviour. At the same time, it is important to stress that gambling addiction does not automatically lead to violence, which is influenced by a range of personal and social factors.

The presentation aims to contribute to a better understanding of this phenomenon and to draw attention to the importance of prevention, of supporting those affected and of developing intervention measures that address both gambling problems and situations of domestic violence.

About the author. Mihai Voicu is a PhD candidate in sociology at the School of Advanced Studies of the Romanian Academy (SCOSAAR), with research interests in sociology, theology, social work and public policy. His work explores the social dimension of contemporary life, with particular attention to gambling addiction and its impact as a factor of social exclusion and poverty.

FR PRÉSENTATION ORALE

L’addiction aux jeux d’argent et la violence domestique : des pertes financières aux comportements abusifs

Doctorant, Institut de recherche sur la qualité de la vie – École d’études avancées de l’Académie roumaine

Mots-clés : addiction aux jeux d’argent ; violence domestique ; violence économique ; contrôle coercitif ; vulnérabilité sociale

L’addiction aux jeux d’argent, appelée aussi ludopathie, est un problème qui ne touche pas seulement la personne dépendante, mais aussi la famille et les relations avec les proches. Les pertes financières, l’accumulation des dettes et les conflits qui peuvent surgir au sein de la famille contribuent à la détérioration des relations et peuvent, dans certaines situations, être associés à différentes formes de violence domestique, en particulier à l’égard des femmes.

La présentation analyse le lien entre l’addiction aux jeux d’argent et la violence domestique, en examinant la manière dont les problèmes financiers et les comportements liés au jeu peuvent influencer les relations de couple. Les principaux objectifs sont d’identifier les facteurs de risque, de comprendre

comment les pertes financières peuvent accentuer les tensions familiales et de présenter les formes de violence psychologique, économique et physique rencontrées dans ces situations.

Sur le plan théorique, la présentation s'appuie sur les recherches internationales qui ont analysé la relation entre le jeu problématique et la violence dans le couple, en tenant compte également du rôle de la vulnérabilité sociale, des inégalités entre partenaires et des comportements de contrôle.

La méthodologie repose sur une revue de la littérature spécialisée, à partir d'études et d'articles scientifiques présentant les résultats de recherches menées dans différents pays. La comparaison de ces informations permet d'identifier des points communs et de mieux comprendre comment l'addiction aux jeux d'argent peut être associée à la violence domestique.

La présentation vise à mettre en évidence les conséquences moins visibles de la ludopathie pour la famille, notamment la violence économique, les pressions financières et les comportements de contrôle. Il importe en même temps de souligner que l'addiction aux jeux d'argent ne conduit pas automatiquement à la violence, celle-ci étant influencée par de multiples facteurs personnels et sociaux.

La présentation entend contribuer à une meilleure compréhension de ce phénomène et attirer l'attention sur l'importance de la prévention, du soutien aux personnes concernées et du développement de mesures d'intervention répondant à la fois aux problèmes liés au jeu et aux situations de violence domestique.

Note biographique. Mihai Voicu est doctorant en sociologie à l'École d'études avancées de l'Académie roumaine (SCOSAAR) et ses intérêts de recherche portent sur la sociologie, la théologie, le travail social et les politiques publiques. Ses travaux explorent la dimension sociale de la vie contemporaine, avec une attention particulière à la ludopathie et à son impact en tant que facteur d'exclusion sociale et de pauvreté.

86 PREZENTARE ORALĂ

86. Intervenţia instituţională în cazurile de violenţă împotriva femeilor: justificarea, dispunerea şi executarea măsurilor urgente de protecţie

Corneliu VRABIE

Conf. univ. dr., Universitatea de Stat „Alecu Russo" din Bălţi, Republica Moldova

Cuvinte-cheie: violenţă împotriva femeilor; măsuri urgente de protecţie; intervenţie instituţională; ordonanţă de protecţie; ordin de restricţie

Intervenţia analizează mecanismele juridice de protecţie urgentă a femeilor victime ale violenţei domestice, cu accent pe rolul instituţiilor statului în prevenirea riscurilor şi asigurarea securităţii victimelor. Sunt examinate două instrumente juridice esenţiale: ordinul de restricţie de urgenţă, emis de poliţie în urma evaluării riscului şi aplicat fără întârziere, şi ordonanţa de protecţie, dispusă de instanţa de judecată pentru o perioadă de până la şase luni. Analiza vizează condiţiile şi justificarea dispunerii acestor măsuri, conţinutul obligaţiilor impuse agresorului, precum părăsirea temporară a locuinţei, păstrarea distanţei faţă de victimă, interzicerea contactului şi restricţionarea

accesului în anumite locuri. O atenţie distinctă este acordată monitorizării electronice prin intermediul dispozitivelor de supraveghere, respectiv brăţării electronice, ca instrument tehnic de verificare în timp real a respectării interdicţiilor stabilite prin ordonanţa de protecţie. Totodată, intervenţia evidenţiază importanţa aplicării efective şi prompte a măsurilor de protecţie, în vederea prevenirii repetării actelor de violenţă, reducerii riscului de revictimizare şi consolidării responsabilităţii instituţionale în garantarea accesului efectiv al victimelor la justiţie.

Despre autor. Corneliu Vrabie este conferenţiar universitar, doctor în drept şi avocat; din 1 iulie 2026 este decan al Facultăţii de Drept şi Ştiinţe Sociale a Universităţii de Stat „Alecu Russo" din Bălţi. Are o experienţă de peste 24 de ani în învăţământul superior şi de peste 16 ani în avocatură. Este absolvent al Facultăţii de Drept a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi şi doctor în drept al Universităţii de Stat din Moldova, cu aproximativ 40 de publicaţii de specialitate.

EN ORAL PRESENTATION

Institutional Intervention in Cases of Violence against Women: The Justification, Ordering and Enforcement of Urgent Protection Measures

Associate Professor, PhD, "Alecu Russo" State University of Bălţi, Republic of Moldova

Keywords: violence against women; urgent protection measures; institutional intervention; protection order; restraining order

The presentation analyses the legal mechanisms for the urgent protection of women victims of domestic violence, with an emphasis on the role of state institutions in preventing risks and ensuring victims' safety. It examines two essential legal instruments: the emergency restraining order, issued by the police following a risk assessment and applied without delay, and the protection order, issued by the court for a period of up to six months. The analysis covers the conditions and justification for ordering these measures and the content of the obligations imposed on the perpetrator, such as temporarily leaving the home, keeping a distance from the victim, a ban on contact and restricted access to certain places. Particular attention is paid to electronic monitoring through surveillance devices, namely the electronic bracelet, as a technical tool for verifying in real time compliance with the prohibitions set by the protection order. The presentation also highlights the importance of effective and prompt enforcement of protection measures in order to prevent repeated violence, reduce the risk of revictimisation and strengthen institutional responsibility for guaranteeing victims' effective access to justice.

About the author. Corneliu Vrabie is an associate professor, doctor of law and lawyer; since 1 July 2026 he has been dean of the Faculty of Law and Social Sciences of "Alecu Russo" State University of Bălţi. He has more than 24 years of experience in higher education and more than 16 years as a practising lawyer. He graduated from the Faculty of Law of Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi and holds a doctorate in law from Moldova State University, with some 40 specialist publications.

FR PRÉSENTATION ORALE

L'intervention institutionnelle dans les cas de violence à l'égard des femmes : justification, prononcé et exécution des mesures urgentes de protection

Maître de conférences, docteur, Université d'État « Alecu Russo » de Bălţi, République de Moldova

Mots-clés : violence à l'égard des femmes ; mesures urgentes de protection ; intervention institutionnelle ; ordonnance de protection ; ordonnance de restriction

L'intervention analyse les mécanismes juridiques de protection urgente des femmes victimes de violence domestique, en mettant l'accent sur le rôle des institutions de l'État dans la prévention des risques et la garantie de la sécurité des victimes. Elle examine deux instruments juridiques essentiels : l'ordonnance de restriction d'urgence, émise par la police à la suite de l'évaluation du risque et appliquée sans délai, et l'ordonnance de protection, prononcée par le tribunal pour une durée pouvant aller jusqu'à six mois. L'analyse porte sur les conditions et la justification du prononcé de ces mesures et sur le contenu des obligations imposées à l'agresseur, telles que quitter temporairement le domicile, se tenir à distance de la victime, l'interdiction de contact et la restriction de l'accès à certains lieux. Une attention particulière est accordée à la surveillance électronique au moyen de dispositifs de contrôle, à savoir le bracelet électronique, comme instrument technique de vérification en temps réel du respect des interdictions fixées par l'ordonnance de protection. L'intervention souligne également l'importance d'une application effective et rapide des mesures de protection, afin de prévenir la répétition des actes de violence, de réduire le risque de revictimisation et de renforcer la responsabilité institutionnelle dans la garantie de l'accès effectif des victimes à la justice.

Note biographique. Corneliu Vrabie est maître de conférences, docteur en droit et avocat ; depuis le 1er juillet 2026, il est doyen de la Faculté de droit et de sciences sociales de l'Université d'État « Alecu Russo » de Bălţi. Il compte plus de 24 ans d'expérience dans l'enseignement supérieur et plus de 16 ans au barreau. Il est diplômé de la Faculté de droit de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi et docteur en droit de l'Université d'État de Moldova, auteur d'une quarantaine de publications spécialisées.

87 PREZENTARE ORALĂ

87. Transformare politică şi bunăstare subiectivă: de la virtutea morală la prosperitatea materială

Elena-Simona VRÂNCEANU

Conf. univ. dr., Departamentul de Ştiinţe Politice, Relaţii Internaţionale şi Studii Europene, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi

Cuvinte-cheie: bunăstare subiectivă; regimuri politice; fericire individuală; virtute morală; capital social

Scopul individului în societate este o temă permanentă de dezbatere în diferite domenii de studiu, însă cele mai provocatoare întrebări privesc fericirea, concept esenţial în evoluţia structurii politice a societăţii umane. Fundamentul iniţial se află în Antichitate, când fericirea apare ca virtute exercitată în polis,

iar regimul politic are un scop moral, teleologic (Aristotel). Modernitatea aduce ruptura contractualistă care marchează trecerea de la „omul bun” la „omul guvernat”: regimul politic devine un mecanism necesar pentru asigurarea securităţii indivizilor şi evitarea haosului social (Hobbes), iar arhitectura tehnică a puterii arată cum se realizează guvernarea moderată prin separaţia puterilor şi respectarea legii în cadrul instituţiilor (Montesquieu). Individul devotat binelui comun dă naştere, prin asociere, unui corp moral colectiv (Rousseau). Astăzi, în schimb, „fericirea” este măsurată prin indicatori diferiţi, precum factorii de mediu şi de prosperitate, mai degrabă decât prin gradul de virtute. Studiul explorează efectele economiei, capitalului social şi regimului politic asupra fericirii populaţiei. Rezultatele evidenţiază măsura în care prosperitatea economică, regimurile politice şi capitalul social influenţează fericirea individuală, ilustrând interacţiunea dintre aranjamentele instituţionale, condiţiile materiale şi bunăstarea subiectivă.

Despre autor. Elena-Simona Vrânceanu este conferenţiar universitar doctor la Departamentul de Ştiinţe Politice, Relaţii Internaţionale şi Studii Europene al Universităţii „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi. Expertiza sa vizează guvernanţa migraţiei, integrarea europeană, partidele politice, etnicitatea şi drepturile minorităţilor, cu accent pe intersecţia dintre politicile publice, coordonarea instituţională şi incluziunea socială.

EN ORAL PRESENTATION

Political Transformation and Subjective Well-Being: From Moral Virtue to Material Prosperity

Associate Professor, PhD, Department of Political Science, International Relations and European Studies, Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi

Keywords: subjective well-being; political regimes; individual happiness; moral virtue; social capital

The purpose of the individual in society is a perennial subject of debate in various fields of study, but the most challenging questions concern happiness, a concept central to the evolution of the political structure of human society. The initial foundation lies in Antiquity, when happiness appears as virtue exercised in the polis and the political regime has a moral, teleological purpose (Aristotle). Modernity brings the contractualist break that marks the shift from the “good man” to the “governed man”: the political regime becomes a mechanism necessary for ensuring individuals’ security and avoiding social chaos (Hobbes), while the technical architecture of power shows how moderate government is achieved through the separation of powers and respect for the law within institutions (Montesquieu). The individual devoted to the common good gives rise, through association, to a collective moral body (Rousseau). Today, by contrast, “happiness” is measured by different indicators, such as environmental and prosperity factors, rather than by degree of virtue. The study explores the effects of the economy, social capital and the political regime on people’s happiness. The results show the extent to which economic prosperity, political regimes and social capital influence individual happiness, illustrating the interaction between institutional arrangements, material conditions and subjective well-being.

About the author. Elena-Simona Vrânceanu is an associate professor with a PhD at the Department of Political Science, International Relations and European Studies of Alexandru Ioan Cuza University of Iaşi. Her expertise covers migration governance, European integration, political parties, ethnicity and minority rights, with an emphasis on the intersection of public policy, institutional coordination and social inclusion.

FR PRÉSENTATION ORALE

Transformation politique et bien-être subjectif : de la vertu morale à la prospérité matérielle

Maîtresse de conférences, docteure, Département de science politique, relations internationales et études européennes, Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi

Mots-clés : bien-être subjectif ; régimes politiques ; bonheur individuel ; vertu morale ; capital social

La finalité de l'individu dans la société est un thème permanent de débat dans différents domaines d'étude, mais les questions les plus stimulantes portent sur le bonheur, concept essentiel dans l'évolution de la structure politique de la société humaine. Le fondement initial se trouve dans l'Antiquité, où le bonheur apparaît comme une vertu exercée dans la polis et où le régime politique a une finalité morale, téléologique (Aristote). La modernité apporte la rupture contractualiste qui marque le passage de « l'homme bon » à « l'homme gouverné » : le régime politique devient un mécanisme nécessaire pour assurer la sécurité des individus et éviter le chaos social (Hobbes), tandis que l'architecture technique du pouvoir montre comment se réalise le gouvernement modéré par la séparation des pouvoirs et le respect de la loi au sein des institutions (Montesquieu). L'individu dévoué au bien commun donne naissance, par l'association, à un corps moral collectif (Rousseau). Aujourd'hui, en revanche, le « bonheur » est mesuré au moyen d'indicateurs différents, tels que les facteurs environnementaux et de prospérité, plutôt que par le degré de vertu. L'étude explore les effets de l'économie, du capital social et du régime politique sur le bonheur de la population. Les résultats montrent dans quelle mesure la prospérité économique, les régimes politiques et le capital social influencent le bonheur individuel, illustrant l'interaction entre arrangements institutionnels, conditions matérielles et bien-être subjectif.

Note biographique. Elena-Simona Vrânceanu est maîtresse de conférences, docteure, au Département de science politique, relations internationales et études européennes de l'Université « Alexandru Ioan Cuza » de Iaşi. Son expertise porte sur la gouvernance des migrations, l'intégration européenne, les partis politiques, l'ethnicité et les droits des minorités, en mettant l'accent sur l'intersection entre politiques publiques, coordination institutionnelle et inclusion sociale.

Indexul autorilor · Index of Authors · Index des auteurs

Cifrele trimit la numărul de ordine al lucrării. · Numbers refer to the paper number. · Les chiffres renvoient au numéro de la communication.

A

Aanei-Murariu, Livia 40
Alexa, Ioana-Sorina 52
Alsufi, Maryam 1

B

Baciu, Ana Cristina 84
Badea, Andreea 2
Bădărău, Oana Lăcrămioara 3
Balica, Ecaterina 4
Bocşaru, Ana-Andreea 5
Bojan, Maria-Daria 6
Borcea, Alexandra 7
Borcea, Bianca-Ana-Maria 8
Boroeanu, Maria-Manuela 9
Bostan, Simona 51
Boubatrin, Galina 10
Bozariu, Loredana Florentina 11
Brînză-Abunei, Ionela 12
Bulgaru, Maria 13
Bulgaru, Oleg 13

C

Cazacenco, Nicoleta 14
Călin, Floricica Mariana 61
Chistruga-Sînchevici, Inga 15
Ciobanu, Adina Ioana 54
Ciobanu, Ramona 16
Ciobotaru, Anca Doina 17
Ciohodaru, Lucian-Constantin 18
Ciortan, Paula-Elena 19
Cojocea, Irina-Denisa 20
Colodrovschi, Vitalie 21
Corcenco, Aliona 22
Crăciun, Adela 23
Crudu, Cristina 24
Crupenschi, Medeea Ioana 1

D

Damaschin, Alexandra 25
Delu, Claudia 26
Diaconu, Andreea 27
Diaconu, Denisa-Elena 28
Doban, Mirela-Elena 29
Dolcan, Alina-Elena 30

E

Erol, Evrim 69

F

Faludi, Cristina 3
Felea (Bochiş), Elena Maria 84
Filip, Nicoleta 31
Frunză, Alina 32

G

Gaspar De Almeida Santos, Atena 33
Gavriluţă, Cristina 34
Geanovu, Diana 35
Giurgi, Ana-Maria 36
Gîtlan, Costel 54
Gogu, Ana-Maria-Viorica 37
Gribincea, Tatiana 38
Grigoraş, Ruslan 39
Grigore, Marius-Nicuşor 30, 37
Gulei, Alexandru 40
Gulei, Elena-Andra 30

H

Horotan, Cristina 51
Hotin, Paula 41

I

Iacob, Mihaela 19, 42
Irimescu, Gabriela 43
Isac, Oxana 44
Isari, Ioana 45
Istrati, Olivia 46

K

Kolcu, Diana 19

L

Lasisi, Oyindamola 47
Loghin, Ioana-Alexandra 19
Luca, Daniela-Gabriela 19
Luca, Sofia 48

M

Matasă, Cătălina 19
Măgurianu, Liviu-Adrian 49
Mihaiu, Simona 26
Mihalache, Nina Mihaela 50
Moţăţeanu, Geanina-Ştefana 51

N

Neaga, Diana Elena 52
Nechifor, Florin 53
Nechifor, Ramona 54, 55

Necula, Magdalena Roxana 56
Nedelea, Alexia-Andreea 57
Negrilă, Ion 58
Nistor, Petronela Polixenia 59

P

Palaghia, Carmen 60
Pandelea, Alina 40
Paraschiv, Mioara Lăcrămioara 61
Pavel, Ana Maria 62
Părăluţă (Milică), Aristica-Roxana 63
Pîrvu, Dana 64
Poenaru, Alexandra Georgiana 65
Polat, Hatice 66
Popa, Ştefan 67
Popp, Lavinia Elisabeta 84

R

Răceanu (Neagu), Oana-Andreea 68
Răducu, Cătălina-Daniela 69
Roman, Claudiu Mihail 70
Roman, Doris-Claudia 71
Rusu, Delia-Elena 72

S

Sandu, Mihaela Luminiţa 61
Savin, George-Marian 73
Scripcaru, Alexia 74
Sima, Cătălin-Ilie 75
Simion, Maria Magda 77
Simion, Simion-Dănuţ 76
Spiridon, Elena 78
Stănescu, Nina 79
Stănescu, Simona Maria 26

Ş

Şchiopu, Georgiana-Cătălina 19
Şoitu, Daniela-Tatiana 80

T

Tenea, Octavian Harald 33
Titorencu, Adrian Cristian 81
Tofan, Cristina Maria 49, 69
Torică, Ana-Maria 82
Tropan, Cosmina-Elena 83

U

Uţă (Pintec), Camelia 84

V

Voicu, Mihai 85
Vrabie, Corneliu 86
Vrânceanu, Elena-Simona 87

25 noiembrie

Ziua internațională pentru eliminarea violenței împotriva femeilor

---

VOLUMUL DE REZUMATE

Conferința „Violența asupra femeii. Ipostaze. Explicații. Intervenții.”

Ediția a VIII-a · 25–27 noiembrie 2026
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, România

ORGANIZATORI

Departamentul de Sociologie, Asistență Socială și Resurse Umane
Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

www.fssp.uaic.ro/vow · vow2026@uaic.ro